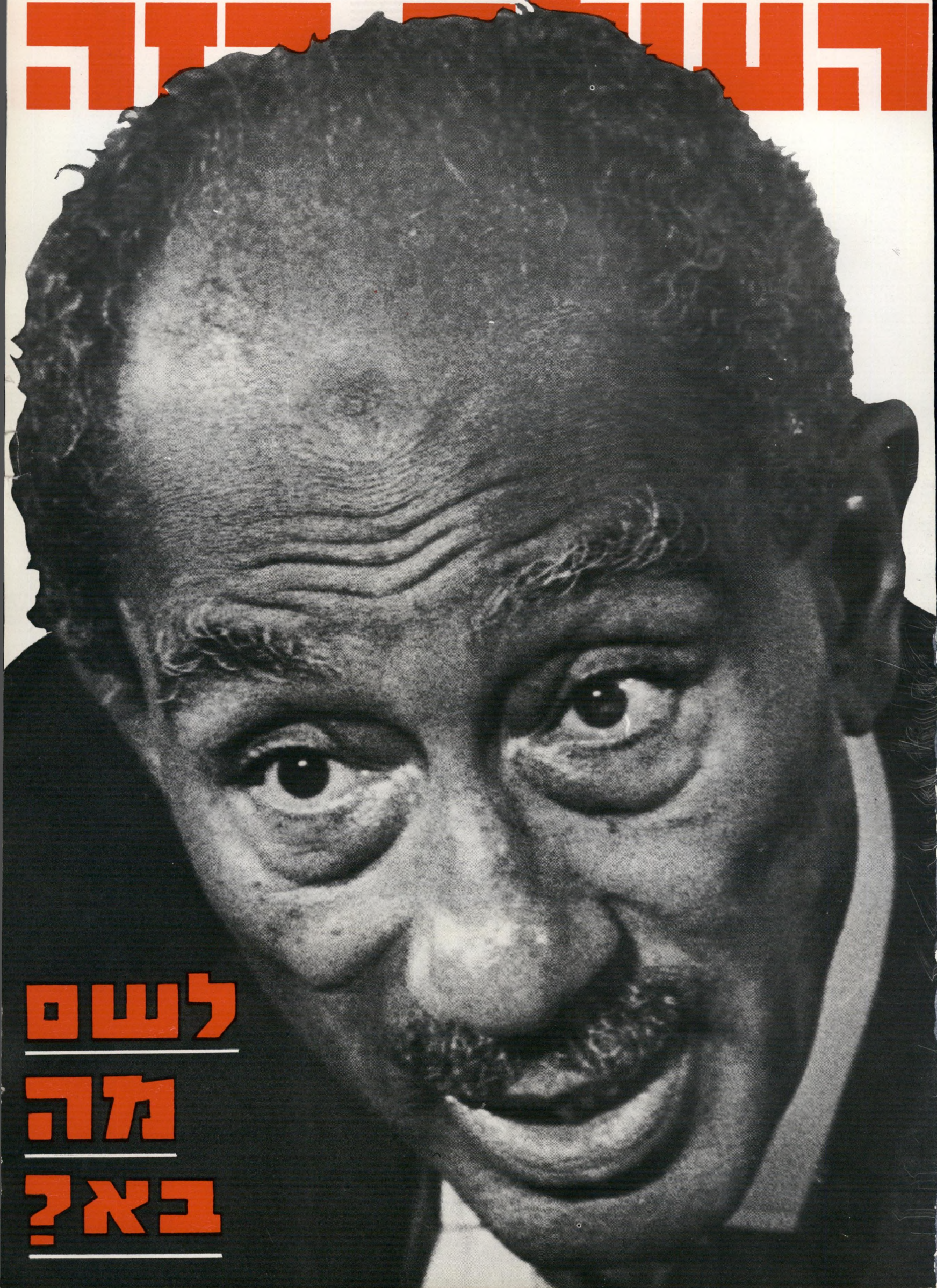

העיתון

לשם
מה
בא?

מתנה יקרה לא צריכה לעלות ביוקר

STOCK
ליקר אמרסו. ליקר אורנג'.

מה להביא הפעם?
אם אתם מחפשים משהו מיוחד, מתאים לכל ארוץ ולכל כים,
תנו במתנה ליקר של שטוק:
ליקר אמרסו – dell'Orso – ליקר השקדים הפופולרי, או
ליקר Orange-Stock – ליקר תפוזים שמעמו עדין ומעניין.
ליקרים של שטוק באריזת מתנה נאה ומרשימה,
המתנה היחידה ששמחים לפתוח שוב ושוב ושוב.

קוראים מציעים מועמדים לאיש-השנה.

בעגמוניות האפלה שבה אנו שרויים, כשנידמה כי הכל מתמוטט וקורס תחתיו, נמצא איש אחד שעדיין מאמין בשינוי לטובה — יובל נאמן, שאור אומץ להקים מיפלגה חדשה, מיפלגת התחייה. אילו היה לכס אומץ, הייתם בוחרים בו כאיש השנה תשל"ט.

ברוריה מורן, תל-אביב

אילו אפשר היה לחזור ולבחור באותו אדם שנה אחרי שנה, הייתי מציע את איש השנה שעברה, שררהיטחון עזר וייצמן. לא מאהבת מרדכי, כמו משיגאת המן. שהרי הוא היחיד בממשלתו של בגין, הנראה ונשמע כאדם שפוי.

משה הרוי, תל-אביב

יאסר עראפת — מנהיג, האירגון המתי קרא פיאליאו, בלשוננו של ראש-ממשלה תנו — הוא האיש שמטיל ועוד יטיל את צלו על החיים במדינת ישראל.

איציק נוי, ירושלים

גליון ראש-השנה, שבמרכזו הכתבה על איש השנה תשל"ט, יופיע בשבוע הבא.

מחוך לפרוטוקול

על דיווחיו של אורי אבנרי מן הכנסת ועל מיכתבי הקוראים שומרון וביראיר בנושא זה (העולם הזה 2190).

העיתונות היומית מעלימה רבות מן התגובות החשובות על הדיונים בכנסת ונהוגת בברירות מגמתית שלילית. יש לנציג שלי מה לומר, וברוב המקרים הם מדברים מלב העם, הסובל והשוטק — לעתים מחוסר ברירה, תוך תיסכול גורא. הדברים האלה חייבים להתפרסם, לפחות למען קוראי העולם הזה. רבים מבין הקוראים, ואולי רובם, מעדיפים את החלק המדיני-כלכלי של השבועון על פני החלק הבידורי. קוראים אלה תובעים אינפורמציה מן הכנסת.

עצות הקוראים שומרון וביראיר, בגנות הדיווחים מן הכנסת, הן עצות מכשילות, העלולות להרחיק קוראים. תחת שיקרבו אותם.

צבי בן-דב, קרית-חיים

שאלה קטנה

"הממשלה חולה לתפקד גם בת-חום הביטחון" (שער "העולם הזה" 2191).

שער "העולם הזה" 2191
באמת מה?

אם הממשלה חולה לתפקד גם בתחום חיוני זה — מה נשאר?
יוחאי בראל, חיפה

מידע נוסף על הסרט "מצדה" (העולם הזה 2191).

כתבתה של עדנה פייגרו, רגע לפני מצדה היתה אינפורמטיבית מחד וקולעת מאידך.

מן הראוי היה להזכיר גם את המלחין המיועד לסרט — גרי גולדסמית, הזכור לנו לטוב מהסרט מישפט דיבה, שהוצג על מסך הטלוויזיה הישראלית. לפי מידע המצוי בידי, עשוי המלחין להקליט את המוסיקה לסרט מצדה, בעזרתה של התזמורת הפילהרמונית הישראלית ובניצוחו, בתחילת השנה הבאה.

כמדומני שיהיה זה אירוע ראשון מסוגו בארץ, שמלחין הוליוודי דגול ורבי-הישיגים יקליט את המוסיקה שלו לסרט בעזרת כוחות וכישרונות מקומיים בילעדיים. יהיה זה בהחלט מעניין ומאלף להתחקות אחר אירוע זה בבוא העת, ויהיה זה נאה אם אתם תעשו זאת.

ד"ר שמואל שטרנברג, נס-ציונה

הסמבה והפלסטינים

יחסי-הגומלין שבין הפלסטינים לבין ישראל ומצריים נבחנו לפני יותר מ-20 שנה על-ידי הסופר יגאל מוסינזון, בספרו "הסמבה בקרבות-רחוב בעזה".

במהלך העלילה מגיעים נערי חבורת-סוד-מוחלטה-בהחלט (הסמבה) לעיר עזה, שבשילטון המצרים, ופוגשים את לוחמי החופש הפלסטינים, הנאבקים במצרים. לוחמים אלה מתוארים על-ידי מוסינזון כאור חיוני. אומר אחד המורדים: "נעזר מרד ונתפס את השילטון. למצרים אין מה לעשות כאן!"

כמובן, שמטרת הלוחמים הפלסטינים היתה שונה ממטרתם היום. אמר אחד מהם: "אנחנו נתקומם נגד השילטון המצרי בעזה, נשתחרר מעולם של הכובשים ונתאחד עם מדינת-ישראל".

מעניין מה חושב על כך מוסינזון בימים אלה.

משה פינמן, רחובות

שתי פנים לבובה

איך שינתה הבובה המופיעה בטל-וויזיה את פניה, תוך שבוע אחד בלבד?

לפני כחודש ימים (העולם הזה 2188) פירסמתם במדור "שידור" את הביקורת הבאה על תוכנית הטלוויזיה הבובה: "למי שלא ראה את הפרק הראשון מומלץ לעבור לירדן. מי שכן ראה את הפרק הראשון, יעשה זאת ללא המלצה".

כעבור שבוע בדיק (העולם הזה 2189) פירסמתם באותו המדור את הביקורת הבאה על אותה הבובה: "פרק אחרון של אחת הסדרות הטובות ביותר ששודרו אי-פעם בטלוויזיה..."

באמת, תפסיקו לעשות צחוק מציבור הקוראים.

יצחק ארז, בית-שאן

● כנראה שעורך המדור "שידור" שינה את דעתו על הבובה. אחרי שצפה בה פעם נוספת.

חבורותיו של נמר

נמר של נייר חעביר תחת שבת ביקורתו את הספר "שקט נפשי" מאת אהוד ברנר ("העולם הזה" 2190). הקורא מאיר חמו מבקר את הביקורת.

כתב דן עומר כמדורו: "מדור זה לא היה מכביר מילים כה רבות על ספר זה, אילמלא... השימוש העקר והפושע, שהמחבר עושה בעסקי הפוליטיקה של שלום עכשיו ואפילו גוש אמונים, בעוד שגיבורי אינם הולכים למילואים, לא לחמו במלחמות, נטולי חוויות-אמת של ארץ-ישראל..." האם מי שלא לחמו במלחמות, כלשוננו של עומר, אינם ראויים לעשות שימוש (המשך בעמוד 6)

חודש זה אינו מתאים לפעילות רומני-טית, בת-מאזניים. ואתה בן-מאזניים — אם הבוס צועק עליך או נוזף בך — אין זה אומר שהצדק איתו. לכן אל תסכים לע-בור עליך לסדרה-יום. מאידך, תגובה כלשהי, בעיקר הש-בוע, תהווה עבורך קץ הקריירה המקצועית שלך, דבר שאינך מעוניין בו. לכן חשוב היטב כיצד לפעול, ואל תהיה מזין. החודש כדאי גם שתימנע ממועך עם בני-אדם.

המריבה הטיפשית בה הסתבכת, אינה מוז-עילה לאף אחד, ומקלקלת את מצב-רוחך. נסי להקדיש זמן לטיפוח יופיך, ולעיסוק בתח-ביידי, במקום לשאת על כתפיך את כל בני-יית העולם הזה. לקראת סוף השבוע את עלולה לתק קשר אישי חשוב, בעיקבות בדיחה מעשית שהושמעה באוזניך, כי נוכחות אלה שלדעתך יפרשו אותה בצורה מוטעית, אל תעשי זאת, כי בסופו-של-דבר, זה לא ישתלם. השבוע אל תצאי לקניות.

★ ★ ★

צרתך הגדולה שאתה רוצה המון, מוכן אפילו לסבול לשם כך, אך אינך יודע ללכת עד הסוף, מתי שצריך. השבוע תיפול בידך הזדמנות להח-גבר על חולשתך זו; אם תחמיץ אותה הפ-עם, מי יודע מתי שוב יעלה בידך לעלות על דרך המלך. במישור חיי-האהבה, אתה נכ-נס החודש להילוך גבוה. טעם ונגוס ככל שתוכל, חיים רק פעם אחת. גם את, בת קשת, השבוע יהיה רומאנטי עבורך.

★ ★ ★

אומנם מחבט ראשון נראה השבוע כשיג-רתי ומשעמם. אך הוא טומן בחובו את תחילתו של קבלת הכ-רעות חשובות, בעיקר בתחום האישי. מחלה קלה שתיפקוד אותך ה-שבוע, בן גדי, תג-רום לך לעזווע קל, ש-יחלף, העיקר הוא לע-בור, הרבה טוב, ומב-לי להתעייף. במישור העבודה או העסקים: אל תהסס להתחנף לבוס או לממונים עליך; כו-לם עושים זאת, והרי בסופו של דבר זה רק יועיל לך. שימרי על הופעתך, וליבשי לבן.

★ ★ ★

הרגע לו אתה מצפה חודשים כה ארוכים יגיע השבוע, ביום חמישי או ביום שני. הוא גם יהווה עבורך סימן לפתיחת תקו-פת-חיים חדשה. אין צורך למחוק את הע-בה, אך השתדלי לב-נות עתיד טוב יותר. כוח השיכנוע שלך גו-בר. אתה אומנם מו-צא את עצמך מבודד, אך יחד עם זאת מאו-שר ובעל כוח בלתי-רגיל. אפילו יריבים, עליהם תשמע בגו-שא מסויים, יכבדוך ולא-ידווקא מאדהה.

★ ★ ★

השבוע עליך לשים קץ לבטלנות! כמה זמן תו-כל עוד לשבת ולחלום בהקיץ, ומבלי לעשות אפילו את אותם דברים המוגשים לך על מגש-הכסף? זהו שבוע מצו-יין לתיכנון לטווח קצר ובינוני: עבוד שביע-י-שלושה תוכל לעבור ל-מעשים, ובקצב נמרץ ובלתי-רגיל. הקפד על סילוק מיכשולים מן הדרך, ושלב חובות קטנים וטורדניים. אך הזר, בן גדיס: מתי חרה מסוכן עלול לצוץ בשטח, אם לא תדע לשמור עליה. לכן הימנע ממסעות וסילוסים.

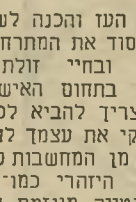
אפילו האימרה האמרי-קאית אומרת "עסקים לפני תענוג". לכן הגיע הזמן שתבין, שור, כי לא תוכל להמשיך עוד זמן רב במישחק הכפול. עליך להכריע, לכאן או לכאן: או שתבחר ב-עסקים, או בתענוגות. רק כדאי שתעשה זאת בימים הקרובים; אחרת אתה עלול להיקלע למצב לא נעים. ירוק זה ציבעך.

★ ★ ★

שבוע לא-נורמלי! סוף-סוף הצלחת להשיג דבר אליו שאפת זמן כה רב. אך היה זה מ-ברק-שווא שישנוור את עיניך ויניח לך להא-מין כי מעתה תנהל הכל מעצמו, חדי-וח-לק. התחל, איפוא, כבר השבוע, בהתו-יית דרך חדשה לעצמך, ואל תיתפתה לזנוח מה שנראה בעיניך עבודה קשה.

★ ★ ★

רצונך העז והכנה לש-מור בסוד את המתרחש-בחייך ובחיי זולתך, בעיקר בתחום האישי, אינו צריך להביא לך שתנתק את עצמך לח-לומיך מן הממשותף על העבר. היהירי כמו-כן גם מנטייה מוגזמת ל-השמעת שקרים קטנים, אשר כידוע, סופם להתגלות. חיי את ההווה במלואו, מבלי להגות יותר מדי בעבר.

★ ★ ★

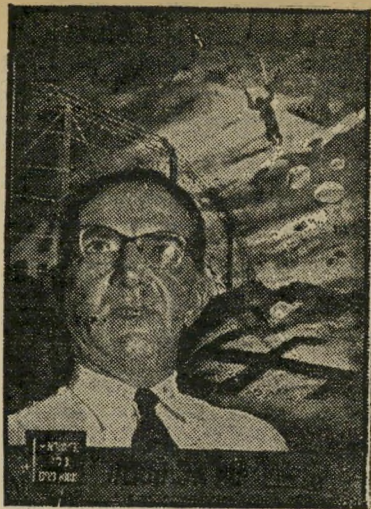
השבוע צפויה לך פעילות קשה מן הר-גיל, וגם בלתי-שיגר-תית, ממש כמו בש-בוע שעבר. יהיה עליך לאסוף את כל כוחי-היך, הפיזיים והנפשי-יים, כדי לעמוד במ-שימות שיוטל עליך לבצען. אם תדע להח-גבר על חולשות קטנות שלך — תצלח.

נסה השבוע לאנוס עצמך לא לבזבז כסף.

★ ★ ★

פגישה שקיימת עם אדם רס-מעלה בראי-שית השבוע, תיגרס לך קורת-רוח והרגשה כי אתה באמת משהו. אולי יש בה שמש מן האמת, אך יהיה עליך להוכיח זאת. לכן אל תהסס, ובכל מקום בו תינתן לך האפשרות, הצג את דעותיך ללא חשש, והסבר את עמ-דתך. הסובבים אותך יבינו זאת. בת בתולה: חידלי ממישחק הבייש-נות. אם תמשיכי כך, תיפקע סבלנותו והוא ייעלם. הנחיתי את המהלומה מאוחר יותר.

איש השנה תשי"ד
עסקן שואה קסטנר

איש השנה תשי"ג
יועץ מיספטי כהן

איש השנה תשי"ב
מבקר הסוכנות שמוראק

איש השנה תשי"א
העולה החדש

רק שניים מהם. עמוס חכם ויעל דיין, נבחרו בזכות אירועים הקשורים בחיי-הרוח של המדינה. שניים אחרים, ישראל קסטנר ואדולף אייכמן, מציינים את השלכות השואה על חיי המדינה, ואילו שניים נוספים, מבקר הסוכנות, הד"ר אמיל שמואל, והמדען האמריקאי רוברט סובלן, מייצגים מאבקים מוסריים שהמדינה עמדה בהם.

שלושה אנשי-שנה (משה דיין, אלוף-משנה אריק רגב והרמטכ"ל חיים בר-לב) נבחרו בגלל מאורעות הקשורים בבני-סחון ישראל. שניים (אסי דיין ועוזר וייצמן) בזכות המאבק לשלום. שני אנשי-שנה, חיים כהן ושמואל תמיר, זכו בתור-אריהם בשל מאבקי חוק ומישפט, ואילו כל האחרים מייצגים ומשקפים את תהפוכות החיים הפוליטיים של ישראל.

רק שני אישים (דויד בן-גוריון ומשה דיין) זכו פעמיים בתואר איש השנה. למישפחת דיין יש הישג נכבד נוסף: שמות בניה מתנוססים על ארבעה מתוך 28 שערי אנשי-השנה.

שלושה אנשי-שנה (אייכמן, סובלן ואריק רגב) זכו בתואר זה אחרי שלא היו כבר בין החיים, ומתוך 25 הדמויות המוכרות, שהתפרסמו כאנשי-שנה, נותרו כיום בין החיים רק 15.

ארבע פעמים נבחרו זרים כאנשי-שנה, שלא היו אזרחי ישראל, אך השפיעו על חיי המדינה, באותן שנים, יותר מאשר אישים מקומיים. היו אלה נשיא מצריים, גמאל עבד-אל-נאצר, הצורך אדולף אייכמן, המדען המוסגר לארצות-הברית רוברט סובלן ושריהחץ האמריקאי הנרי קי-סינגר.

מי יהיה איש השנה תשל"ט? באיזו קטיגוריה מאלה שנמנו לעיל הוא יכלול? האם יהיה איש צבא, פוליטיקאי, מדען או איש-רוח?

התשובות לשאלות אלו ואחרות כבר מתגלגלות מתחת למכשש הדפוס, המדפיס את הגיליון הבא של העולם הזה, הכולל כתבת ענק על איש השנה תשל"ט.

ק/כא ירי.

הגיליון הבא של העולם הזה יהיה גיליון ערב ראש-השנה, המוקדש, מזה 29 שנים, לאישי-השנה — האיש שלדעת עורכי העולם הזה הטביע בשנה החולפת את חותמו על מאורעות השנה או שיקף אותם בדמותו.

מאז שנת תשי"א בחרו עורכי העולם הזה 28 אנשי-שנה, תמונותיהם, כפי שיוצבו והופיעו בשערי גיליונות אישי-השנה, מתפרסמות בעמודים אלה. כדאי לסקור ביתר עיון דיוקנות אלה, המקפלים בתוכם את ההיסטוריה של מדינת ישראל מאז הקמתה.

רק איש השנה הראשון של העולם הזה היה אלמוני. היה זה עולה חדש ממרוקו, פועל בכביש סדום. אין אנו יודעים מה עלה בגורלו מאז. אם יש מישהו המזוהה איתו, או יודע עליו פרטים, נשמח לשמוע על כך.

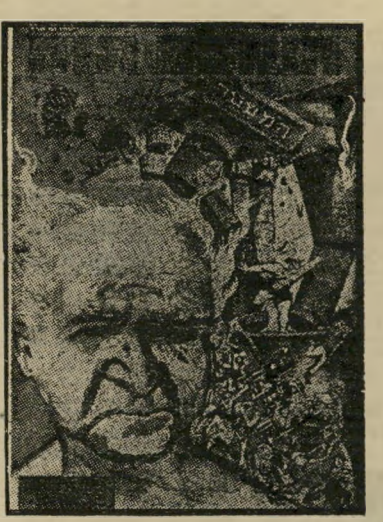
כל שאר אנשי-השנה הם דמויות מוכרות.

איש השנה תשכ"ז
שרהביטחון דיין

איש השנה תשכ"ז
כלכלן ספיר

איש השנה תשכ"ה
מפלגת-מפא"י בן-גוריון

איש השנה תשל"ה
ראש-ממשלה רבין

איש השנה תשל"ד
מסדר-ביניים קסינג'ר

איש השנה תשל"ג
מקיס-הליכוד שרון

איש השנה תשל"ב
גולדה המלכה

איש השנה תשי"ח
חתרתני' חכם

איש השנה תשי"ז
מצביא סיני דיין

איש השנה תשט"ז
נשיא מצריים עבד אל-נאצר

איש השנה תשט"ז
פרקליט תמיר

איש השנה תשכ"ד
יורש אשכול

איש השנה תשכ"ג
מחפטר בג'וריון

איש השנה תשכ"ב
קורבו סובלן

איש השנה תשכ"א
מודח לבון

איש השנה תשל"א
מזכיר ההסתדרות בן-אהרון

איש השנה תשל"ד
לוחם שלום דיין

איש השנה תשכ"ט
מפקד מיבצר ישראל ברילב

איש השנה תשכ"ח
לוחם בפידיאון רגב

איש השנה תשל"ט
מי?

איש השנה תשל"ח
שר הביטחון ויצמן

איש השנה תשל"ז
ראש ממשלה בגין

איש השנה תשל"ו
מנהיג „גוש אמונים“ לווינגר

לתפקיד ראש-הממשלה בעתיד, שימנעו פרס ליישוב את הגליל, איננה מדברת, חלילה, על שיתוף-פעולה ועזרה-הדדית עם תושביו הערביים של הגליל.

נפשו חושקת, כרגיל, בהפקעה גמורה של זכות החזקה של תושבים אלה על הקרקע הבתולה של חבל ארץ זה. דעתו היא, כנראה, כי ערביי הגליל אינם שווים לראוי במטרה נשגבה זו. מדוע? אולי לראשונה כנגד דומיו הפיתרונים, זהו, בכל אופן, קו פעולה אופייני להנהגה הציונית המסורתית, על כל גווניה: לחתור להתפתחות יהודית בצורת חרישה על גבו של המיעוט הערבי בארץ.

יצחק מוכוז, תל-אביב

סתם ג'נים

"המירדף אחרי המיליונר ה-אבוד" (העולם הזה" 2189).

הגני מלא פליאה, שהכתבת שלכם, יאירה יסמין, נאלצה לבלות ערב מלא שיעמום ו"תרגילי כיבוש לבבות" במלון דיפלומט ההומה משראליים המחפשים מיליונרים, וחבל שביקור ה"סינגלס" של הקונגרס היהודי האמריקאי בתל-אביב נשא אופי דל כל כך.

לו טרחת יאירה יסמין ותחת להתלבש בבגדי אמה, אחרי דיאטה חריפה, היתה לובשת אפילו סתם ג'ינס ומופיעה ביום הראשון, ה-12 באוגוסט, במלון נוף בר חיפה, משוכנע אני שכתבתה היתה לא פחות סנסציונית, אבל הרבה יותר מעניינת.

באותו ערב, משעה 8 נאספו במלון נוף בחיפה ישראלים רבים בלי כרטיסי-כניסה ולא יומרות לציד, ודנו עם חברי ה"סינגלס" של הקונגרס היהודי האמריקאי על בעיות פנימיות של ישראל, בעיות היהודים והערבים החיים ביחד, בעיות הפמיניזם בישראל ובעיות ה"סינגלס" בארץ.

הערב חולק לשניים: הרצאה קצרה והצבת עובדות, ולאחר מכן חלוקה ל-קבוצות דיון. יש לציין שלמרות שהתוכנית היתה אמורה להסתיים בשעה 11 בלילה, הרי שלאחר שעה זו עוד עמדו רבים בקבוצות קטנות וגדולות ודנו בכך בד ראש בבעיות הנ"ל עד השעות הקטנות של הלילה.

היה זה ערב מעניין ופורח, אשר אישר שר החלפת אינסטרומציה ודעות על החיים הן בארץ והן בחו"ל, ולא מירדף אחרי מיליונרים, וחבל שבניגוד לכתבת תסקיר רצינית, הן על האמריקאים והן על הישראליים, קיבלנו כתבת-דיסקו על מירדפים בתל-אביב.

יחזקאל חרפק, סטודנט, חיפה

שנה טובה

לקראת תש"ס.

אנו מאחלים לכם ולכל הקוראים שנת שלום — שלום בין ישראל לפלסטין; שלום שיחסל, אחת ולתמיד, את התערבותן

הגסה של שתי מעצמות-העל — ארצות-הברית וברית-המועצות — בנעשה באיזור (המשך בעמוד 8)

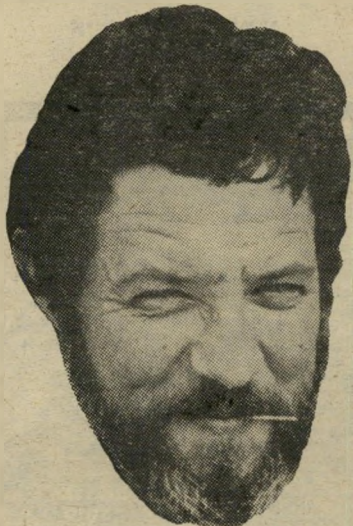
(המשך מעמוד 3)
בעסקי הפוליטיקה של שלום עכשיו ואפילו גוש אמונים?

תפיסה פוליטית תמוהה זו, ראוי שתיוחק מדפי הביקורת העניינית של הספרות. מאיר חמו, תל-אביב

שיניים חותכות

דן בן-אמוץ נגד יורם ברונובסקי (העולם הזה" 2191).

בכתבה "ברונובסקי ודלקת כרום-הביקור" רת" פירסמתי מידע מוטעה ביחס לשרץ הזה, המסתתר מאחורי השם יוחנן רשת. ציינתי שם את אפקט צחנת-שיניו הרקריבות, ותוך עיון בספרו של מנחם בן, אשר

דן בן-אמוץ
השרץ הזה

למד איתו בכיתה אחת, מסתבר שלמר ברונובסקי אין שיניים רקובות. שיניו בסך הכל תותבות, והוא היה נוהג להפחיד בכך את מוריו, עליידי הוצאתן מפיו בשעת השיעור. עם הקוראים הסליחה על אי-דיוק זה.

דן בן-אמוץ, יפו

• עורך המדור מציע לבן-אמוץ שיזהר — גם בעזרת שיניים חותכות אפשר לנשון.

טובים השניים מן האחד

בדיחה המהלכת ברחובות, שבמר-כזה עומד ראש העיר לשעבר שמר-אל רכטמן.

אחד מעסקני הליכוד עמד לבקר את הח"כ לשעבר שמואל רכטמן בכלאו. ברגע האחרון ביטל את הביקור. כשנשאל עליידי חבריו מדוע השיב: החלטתי להמתין, עד שאוכל לבקר גם את רכטמן וגם את — במכה אחת — חבל לנסוע פעמיים...

קורא, רחובות

מה בין אמה לחזזה?

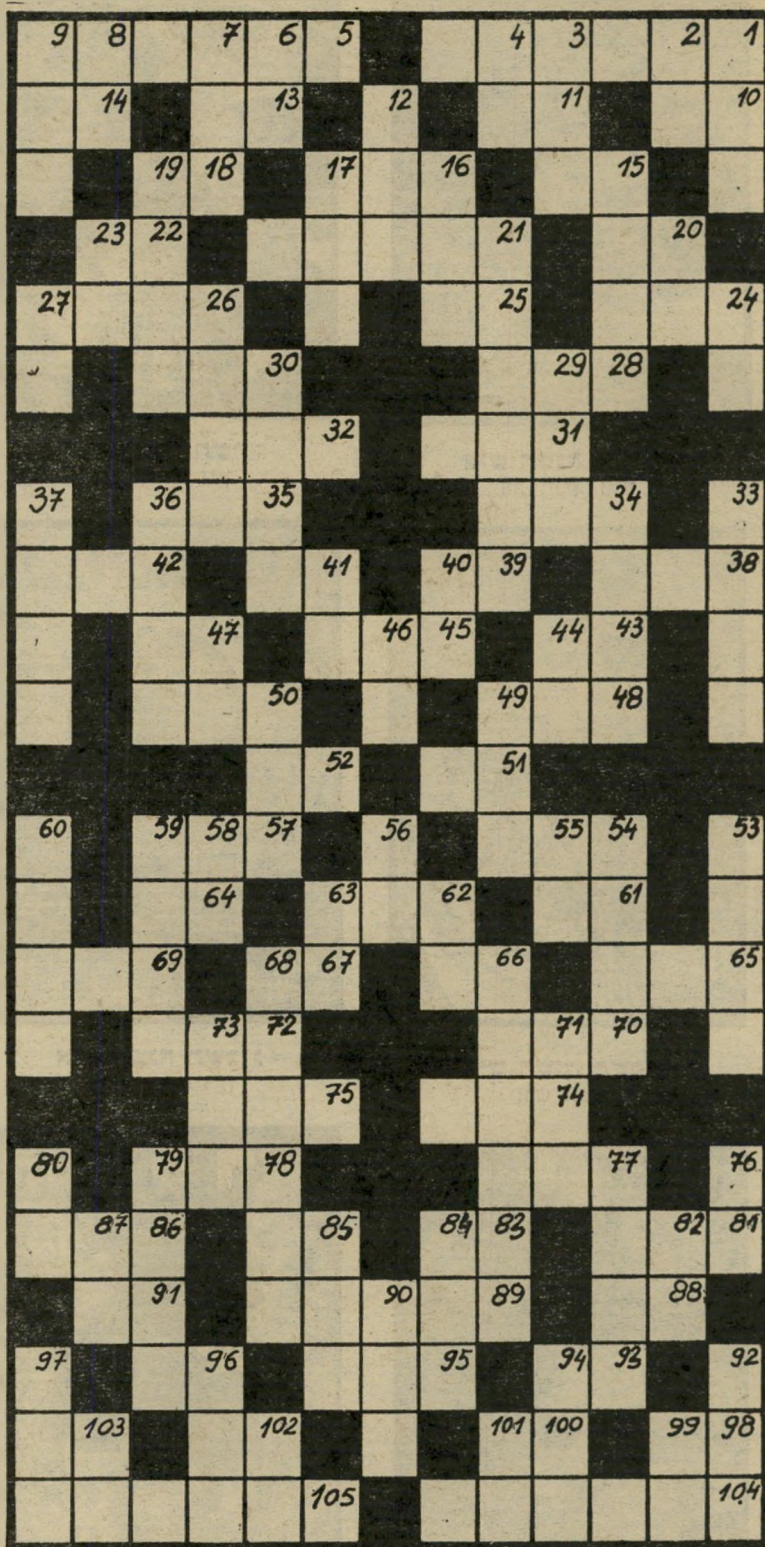
ההבדל הוא בשם או במהות?

במהות. חזזה נחתם לפי המישפט הלאומי, ואילו אמה מוסדרת על-פי המישפט הבין-לאומי; לכן יש לומר: "אמנת-שלום" בין ישראל למצריים — זהו המונח לתיאור הסכמים בין-לאומיים. לעומת זאת, "חזזה" — קשור לגבי שכירות, מכר לצורכי הקמת פרוייקט טים וכו'. לכן יש לומר "אמנת-שלום" בין ישראל ומצריים ולא "חזזה-שלום".
בן-ציון ברי-גל, גבעתיים

על גבו של המיעוט

תחת שיתוף פעולה ועזרה הדדית, הפקעה ונישול.

קריאתו של מועמד מיפלגת העבודה

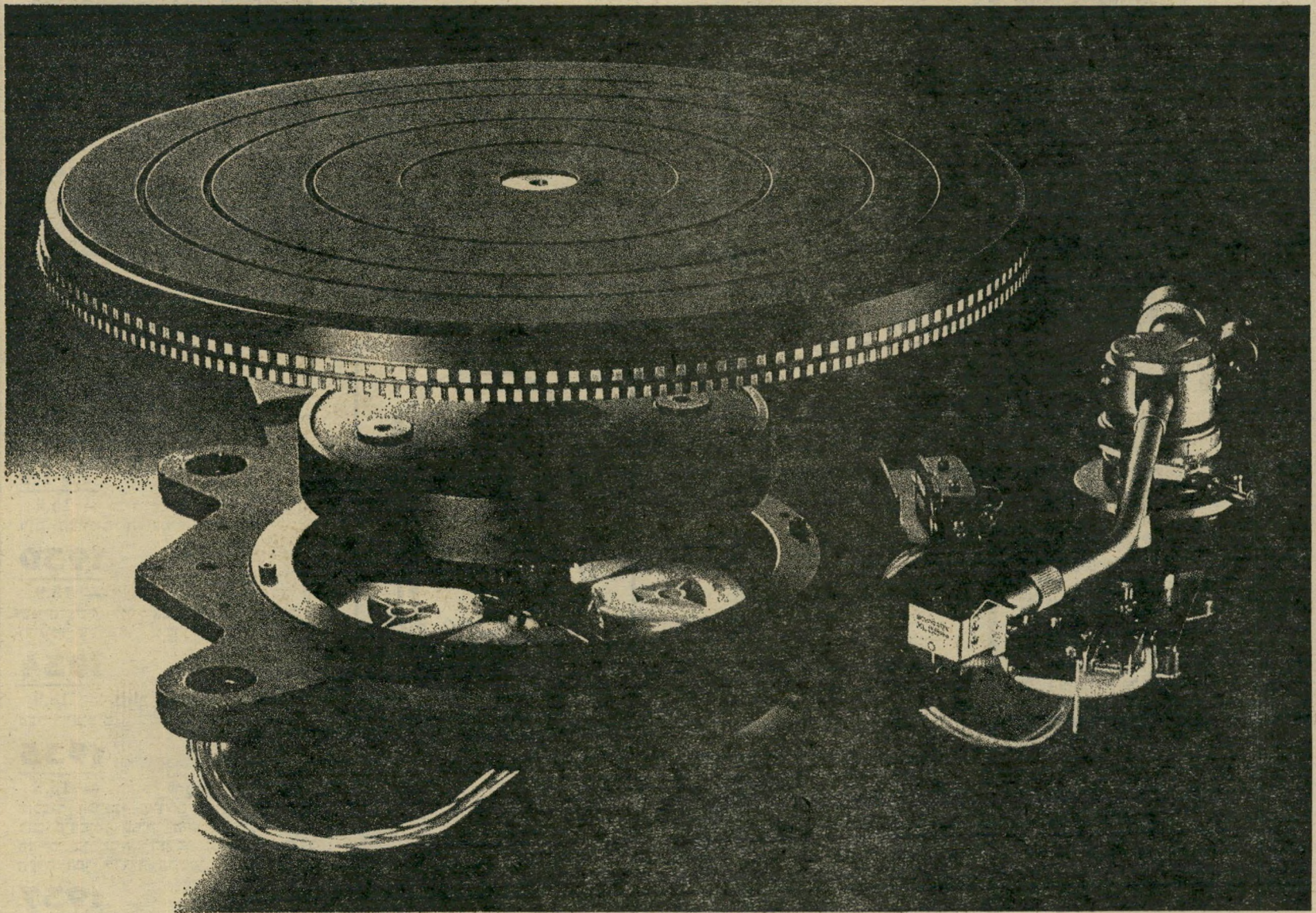
מאונך:

1) תחנת-שידור בארץ; 5) עיר-חוף בארץ; 10) ממשש; 11) מאכל אבותינו במידבר; 13) פרייבטן; 14) שייך ל-; 15) יחידה ברכס; 16) פעולה; 18) הגבוה בקלפים; 20) מילת-ברירה; 21) שצורתו עגולה; 22) מונח בתורת החשמל; 24) מלך העופות; 25) מומר; 26) מין תריס; 28) פנייה טלפונית; 30) מטבע קטן; 31) אישון; 32) גוף ראשון רבים; 34) גוף ראשון יחיד; 35) מחל על זכות; 38) ממשש להגשה; 39) חיה לילית; 41) אדון; 42) ארוכה; 43) קריאת-יוגון; 45) חריץ; 47) מסולס-הצללים; 48) הרי; 50) נשמה; 51) קידומת הולנדית; 52) גוף; 54) מישפט; 57) תנובת העץ; 61) רטוב במיקצת; 62) עב; 64) תבואה; 65) כרימירעה; 66) יישוב בארץ; 67) מצבת זיכרון; 69) נציגות נבחרת; 70) משה עשוי מדבש; 72) שטעמו מתוק; 74) שער; 75) נוכח; 77) זאטוט; 78) יש שלושה כאלה; 81) יישוב בארץ; 83) מכינויי האלוהות; 85) כיוון ש-; 86) יר-קנינה; 88) חסידות-לילה (ר"ת); 89) קיבוץ בארץ; 91) מטבע יפאני; 93) חור; 95) מחיית-יער; 96) מילת-שאלה; 98) מילת-יחס שכחה; 100) גישה; 102) כלי-קיבול גדול; 103) גוף; 104) פקודות מפורשות; 105) לא מאוחרת.

מאונך:

1) תחנת-שידור בארץ; 5) עיר-חוף בארץ; 10) ממשש; 11) מאכל אבותינו במידבר; 13) פרייבטן; 14) שייך ל-; 15) יחידה ברכס; 16) פעולה; 18) הגבוה בקלפים; 20) מילת-ברירה; 21) שצורתו עגולה; 22) מונח בתורת החשמל; 24) מלך העופות; 25) מומר; 26) מין תריס; 28) פנייה טלפונית; 30) מטבע קטן; 31) אישון; 32) גוף ראשון רבים; 34) גוף ראשון יחיד; 35) מחל על זכות; 38) ממשש להגשה; 39) חיה לילית; 41) אדון; 42) ארוכה; 43) קריאת-יוגון; 45) חריץ; 47) מסולס-הצללים; 48) הרי; 50) נשמה; 51) קידומת הולנדית; 52) גוף; 54) מישפט; 57) תנובת העץ; 61) רטוב במיקצת; 62) עב; 64) תבואה; 65) כרימירעה; 66) יישוב בארץ; 67) מצבת זיכרון; 69) נציגות נבחרת; 70) משה עשוי מדבש; 72) שטעמו מתוק; 74) שער; 75) נוכח; 77) זאטוט; 78) יש שלושה כאלה; 81) יישוב בארץ; 83) מכינויי האלוהות; 85) כיוון ש-; 86) יר-קנינה; 88) חסידות-לילה (ר"ת); 89) קיבוץ בארץ; 91) מטבע יפאני; 93) חור; 95) מחיית-יער; 96) מילת-שאלה; 98) מילת-יחס שכחה; 100) גישה; 102) כלי-קיבול גדול; 103) גוף; 104) פקודות מפורשות; 105) לא מאוחרת.

הצלחות המעופפות

מסידרת הפטפונים SONY PS-T

PS-T20

הנעה ישירה; מנוע מיוחד — ללא מברשות עם בקרה בשיטת Servo; מנגנון מיוחד לדיוק המהירות (סטרובוסקופ); ראש מגנטי ומחט יהלום.

PS-T30

הנעה ישירה; מנוע מיוחד — ללא מברשות עם בקרה בשיטת Servo; הפעלה ע"י לחצנים אלקטרוניים; מנגנון מיוחד לדיוק המהירות (דטרובוסקופ); זרוע משוכללת עם מנגנון המונע החלקה (anti-skating); ראש מגנטי עם מחט יהלום.

את "הצלחות המעופפות" בסידרת הפטפונים SONY-PS-T "מעופפים" המנועים החדשים מדגם BSL (Brush-Less) המהווים פריצת דרך בדור החדש של הפטפונים.

הישג טכנולוגי זה של מעבדות SONY מעלה את הפטפונים מסידרה זו, למקום הראשון מבחינת אורך חיי המנוע, יציבות המהירות (ע"י בקרת Servo) ורמת הרעש הנמוכה מהמקובל. לכל אלו מתווספים עיצוב מרהיב עיין והפעלה נוחה.

SONY

למבקשים את הטוב ביותר

(המשך מעמוד 6)

רנו; שלום שבו יכולים ישראלים ופלסטינים להתגורר בכל רחבי הארץ, היכן שיחפצו; שלום שבו ישראלים ילמדו ערבית והי פלסטינים — עברית; שלום שיהפוך את שאלת הביטחון לשאלה אנכרוניסטית ואת החרבות לאתים.

מירי ובני אדמור, ניו יורק

דיקנו של צ"צ

כמרי אנטואנט

איך מחלקת עיריית תל-אביב את מעט הכסף שבקופתה?

דבר השנוא עלי לא פחות מרמאות וזהי צביעות!

מצד אחד עיריית תל-אביב בוכה שאין לה תקציב להמשך השרותים בעיר ומצד שני היא מוצאת לנכון להוציא מאות אלפי לירות על פעילויות תרבותיות חדשות, כגון: דיסקוסקים, קונצרטים ואירועים אחרים בגנים.

נכון, זאת הדרך ללב הבוחר הבלתי מנוסה, אך אני למדתי שאם אין לחם, לא מחלקים עוגות. למי הנך חושב את עצמי, מר שלמה להט, למרי אנטואנט?

ה. רלף הלינגר, תל-אביב

אורות אדומים

ומוסדות צדקה

הקהל רצה בפשעים, שערוריות וסנטימנטים. העיתון סיפק זאת.

להלן ציטוט המדבר על עיתון מסויים. הציטוט מובא בהמשכות קלות, המתחייבות מתוכן הדברים.

„המו"לים בני זמנו התגאו בציביונם האישי של עיתוניהם. הוא העביר את עיר תונו — בגוף וברוח — לרשות ההמר גים. העיתון קיבל צורה של מודעת-קירי קס בגופו, והצגת קירקס ברוחו. הוא נטל לעצמו גם את מטרות קיומו של קירקס: להמום, לשעשע, ולאסוף הכנסות... הקהל רצה בפשעים, שערוריות וסנטימנטים. הוא סיפק זאת. הוא הגיש לאנשים את אשר רצו, בתוספת הצדקה לטעם הרע שהת- בישו בו. העיתון סיפר על רציחות, בגיי דות, אונס, שחיתות — בתוספת מוסר- השכל מתאים... הוא פירסם סיפורים על נערות שנכשלו, על גירושין בקרב החברה הגבוהה, על בתי-מיקלט לאסופים, רובעי אורות-אדומים, מוסדות-צדקה.

„העיתון ערך מסע-יצלב רבים ונועזים מאד, על בעיות שלא היו להם מתנגדי דים. העיתון הוקיע פוליטיקאים, שעה אחת לפני שחוסלו על-ידי בתי-המשפט; הת- קיף בעלי רכוש וליגלג לעשירים ולמצי- ליתים... הבלית את זוהר החברה הגבוהה ופירסם ידיעות עליה ברוח של אי רצון מעושה... העיתון היה רשאי לאנוס את האמת והטעם הטוב, אך אסור היה לו לאמץ את כוח המחשבה של הקורא. כות- רותיו הרעשניות, תמונותיו הצעקניות ותוכנו הפשוט הממו את החושים וחדרו למוחו של האדם ללא כל צורך בתהליך- ביניים של אימוץ המחשבה; כמוזן המוכי נס דרך פיה-הטבעת ואינו טעון עיכול.”

הקטע הנ"ל מזכיר ביקורת על „שבו- עון מסויים”, ולא הוא, למרות הדמיון המפתיע. ללמדך, אין חדש תחת השמש. הקטע לקוח מסיפורה של איין ראנד, כמעין המחבר, עמוד 427 והלאה, אשר חובר, כמדומני, בראשית המאה הזו. דומה כי עורך העולם הזה שם כנר לרגליו קטע זה ואחרים בספר, ואת הראייה ניתן למי צוא בכל גיליון של השבועון.

לסיכום ברצוני לציין כי העיתון המת- אר בספר הינו בעל תפוצה עצומה, והסרי פרת אינה רואה בו תופעה שלילית.

הלוואי על העולם הזה תפוצתו וכוחו של העיתון שבספר.

ד. ביער, תל-אביב

1953

13.9 — ניקיטה חרושצ'וב נבחר למדי- כיר הראשון של המפלגה הקומוניסטית בברית-המועצות.

1957

13.9 — המטוס הראשון של אל-על, מדגם בריטניה, הגיע לארץ בטיסה ישי- רה מלונדון. אל-על היתה החברה המסח- רית הראשונה שהפעילה מטוס זה.

1959

13.9 — סגן-יושב ראש הכנסת לשעבר וראש עיריית תל-אביב לשעבר, ישראל רוקח, נפטר בגיל 63.

1960

18.9 — משה דיין ביקר את קיסר את- יופיה, היילה סלאסי.

1961

17.9 — נפתח הפסטיבל הישראלי ה- ראשון באמפיתיאטרון הרומי בקיסריה, בהשתתפות פאבלו קזאלס.
18.9 — מזכיר האו"ם, דאג האמרשלד, נהרג בהתרסק מטוסו בג'ונגל ברודזיה.

1967

16.9 — נפתח פסטיבל וודסטוק, שבו השתתפו למעלה מ-300 אלף איש.
18.9 — קאהיר הודיעה על הפסקת פעילותו של עבד אל-נאצר, על-פי הור- אות רופאיו.

1969

14.9 — התאבד סגן נשיא מצריים לשעבר, המרשל עבד אל-חכים עמאר.
18.9 — השביתה הכללית בשטחים ה- מוחזקים, שנועדה להיות מחאה על הכי- בוש הישראלי, נכשלה.

1970

16.9 — יאסר ערפאת מונה כמפקד הכללי של כל אירגוני המחבלים.

1975

12.9 — אש"ף הכריז על פתיחת מאבק נגד נשיא מצריים, אנוור אל-סאדאת, ב- מחאה על חתימת הסדר-הביניים עם יש- ראל.

מוחמד עדי
16.9.1978

1977

12.9 — עמיחי („גידדי”) פגליו, קצין המיבצעים של האצ"ל לשעבר, מונה כי יועץ ראש-הממשלה למילחמה בטרור.
17.9 — משה דיין חוזר במפתיע ל- ישראל, אחרי שהות מיסטרורית קצרה ב- פאריס.

מריה קאלאס, הזמרת בעלת שם עולמי, נפטרה בגיל 56.

1978

16.9 — מוחמד עלי מחזיר לעצמו את כתר אלוף-העולם באיגרוף, אחרי שניצח את ליאון ספינסק.

1938

13.9 — נפתח קורס סמלים בעין- חרוד, בפקודו של אורד ווינגייט.
14.9 — נפל איש השומר ורוכש הקרק- עות, חיים שטרמן.

1939

17.9 — צבא רוסי פולש לפולין בטע- נה, כי בא להגן על מיעוטים רוסיים במדינה זו.
18.9 — וילנה נכבשת על-ידי הרוסים. אנשי ממשלת פולין נמלטים לרומניה.

1940

14.9 — ממשלת המנדט החליטה להר- שות ליהודים להתגייס לחיל הרגלים ה- בריטי.
16.6 — אנשי לח"י שדדו 5000 ל- רות בבנק אפ"ק.

1943

12.9 — מי שהיה רודן איטליה, בניטו מוסוליני, נחטף על-ידי צנחנים גרמנים ממלון בחוף אגם ברציאנו, שם הוחזק במעצר. אחרי החטיפה הוא הקים ממשלה חדשה ומינה עצמו כנשיא.

ניקיטה חרושצ'וב
13.9.1953

1944

14.9 — צנחנים ארץ-ישראלים צונ- חים בסלובקיה.
17.9 — צנחני כוחות-הבריית צונחים בארנהם, הולנד, מאחרי קווי הגרמנים.

1948

14.9 — נחנך בית-המישפט העליון. הד"ר משה זמורה מונה כנשיא.
17.9 — הרוזן השוודי, המתווך מטעם האו"ם בארץ-ישראל, פולקה ברנדוט, נר- צח על-ידי אנשי לח"י. עמו נהרג הקו- לונל הצרפתי סרו, שהיה עוזרו האישי.
18.9 — הד"ר ראלף באג'ן מונה כי- מתווך מטעם האו"ם בארץ ישראל.

1949

13.9 — אדם חמוש בסטן חדר ליצי- ע הכנסת וכיוון נשקו לעבר הנבחרים. הוא סולק על-ידי הסדרנים.
14.9 — ד"ר זיגפריד מוזס מונה כי- מבקר המדינה הראשון.

1951

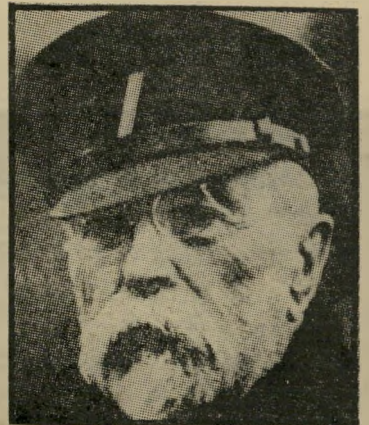
14.9 — הצייר היהודי-פולני, ארתור שיק, נפטר בגיל 57.
18.9 — נחנך קו האוטובוס תל-אביב אילת.

1952

17.9 — ליון וקלמן כהנא, נציגי אגו- דתי-ישראל ופועלי אגודת-ישראל בממש- לה, מתפטרים על רקע חילוקי-דעות ב- ענייני גיוס בנות לצה"ל.
18.9 — דויד בן-גוריון מציג פגישה עם הגנרל נג'יב.

1901

14.9 — נשיא ארצות-הברית, וויליאם מקינלי, מת מפצעיו אחרי שנורה מידי מתנקש בשם ליאון צולגוס. במקומו הוש- בע סגנו, תיאודור רוזוולט.

תומאס מסריק
15.9.1937

1908

17.9 — תאונת מטוס קטלנית, רא- שונה בהיסטוריה. אחד נהרג ואחד נפ- צע קשה.

1914

15.9 — דויד וולפסון, נשיא ההסתד- רות הציונית העולמית, נפטר בגיל 58.

1930

15.9 — הצגת בכורה של הליזה ה- שניים-עשר לווייליאם שייקספיר, על-פי תרגומו של שאול טשרניחובסקי, בהבימה.

1934

18.9 — ברית-המועצות התקבלה ל- חבר-הלאומים.

1935

15.9 — החוק להגנת הדם הגרמני והכבוד הגרמני, פורסם בנירנברג. בעק- בות פירסומו סולקו היהודים מכל שטחי החיים בגרמניה, הוקמו הגיטאות, וצלב הקרס הפך לדגלה הרשמי של גרמניה.

1937

14.9 — אנטוני אידן מציג חלוקה משולשת של ארץ ישראל: מדינה יהו- דית, מדינה ערבית והמקומות הקדושים, תחת פיקוח חבר-הלאומים.
15.9 — תומס מסריק, נשיא צ'כוס- לובקיה לשעבר חסיד אומות-העולם, מת בגיל 87.

ברנרוט (עם גראב פחה)
17.9.1948

קפה פינג'ן הוא משהו
 מיוחד במינו...
 הוא מיועד למי שבאמת
 יודע מהו קפה טורקי!
 תערובת פולי הקפה מורכבת
 במיוחד לטעמך והיא
 קלוייה וטחונה בדיוק כפי שצריך
 ובנוסף לכל אלה — האריזה
 היפה והסגורה הרמטית
 השומרת על טריות
 וניחוח הקפה (אח, איזה ריח)
 קנו פינג'ן
 תענוג הקפה החדש של "עלית"
 ותאמרו:

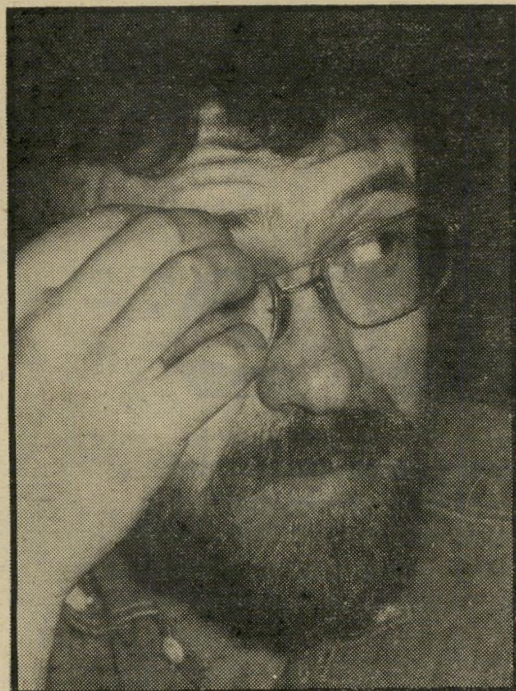
פינג'ן

תענוג הקפה הטורקי החדש של עלית

עלית טוב לי עם קפה

דוברי המערך מכינים אליבי

הימים לא היה מזהיר. היו לה בעיות המאפיינות בדרך-כלל משק קפיטליסטי מתפתח, על משבריו המחזוריים. המילחמה גררה את המשק הישראלי לעידן חדש, שבו המתרחש בכלכלה יצא כימעת לחלוטין מתחום שליטתם ופיקוחם של הממונים עליה, והגורם המכריע בהתוויית דרכו של המשק הוא פוליטי מובהק. מדיניות החוץ של ישראל מאז מלחמת ששת הימים — שהמערך, הליכוד והמפד"ל היו שותפים לה — הייתה גידול מתמיד בתקציב הביטחון. תקציב זה הוא עתה העובדה הכלכלית המכרעת בכל מה שקשור בכלכלה הישראלית.

● ב-1965 היווה תקציב הביטחון כ-10% מהתל"ג.
● ב-1970 היווה תקציב הביטחון כ-25% מהתל"ג.
● ב-1977 היווה תקציב הביטחון כ-40% מהתל"ג.
המיספרים הסופיים הנוגעים ל-1979 עדיין אינם ידועים, אך קרוב לוודאי שתקציב הביטחון ימשיך להיות כ-40% מהתל"ג.

תקציב הביטחון הוא תקציב אינפלציוני מובהק. אינפלציה נוצרת כאשר אין הקבלה בין היקף ההון הנמצא במחזור ובין כמות אמצעי-הייצור, הסחורות והשירותים שניתן לרכוש בהן זה. הממשלה מדפיסה כסף המצטבר בידי שכבות בציבור, כאשר "עודפי" כסף אלה אינם גורמים לעידוד הייצור אלא מעלים באופן "מלאכותי" את המחירים. כאשר 40% מהתל"ג (שהיינו התוצרה-הלאומי-הגולמי, כפי שהוא מתבטא בערכים כספיים) מופנים לביטחון, פירוש הדבר שכמות אדירה של כסף אינה מופנית ליצירת אמצעי-ייצור, סחורות או שירותים. חלק עצום מהון זה מצטבר בידי ספקים שונים (אחת הדוגמות המובהקות הם קבלני קו בר"ל) ומהווה גורם חשוב ביותר בדחירה האינפלציונית. לכך אפשר להוסיף גם את תקציב ההתנחלויות, וגם לכך שותפים המערך, הליכוד והמפד"ל באותה מידה. עשרות מיליארדי לירות הושקעו בתריסר השנים האחרונות בבניית נווי-קץ ובית שני לאלפי אנשים, כמו גם ביצירת תשתית בזבזנית למושבבים כושלים וסובסידיות-ענק למשקים כושלים פחות. ומן הדוגמה של פיתחת-רפיה מסתבר שהביצוע יהיה כפול, שכן יהיה צורך בעשרות מיליארדים נוספים לפיצויים סח"טניים.

הוצאות בזבזניות אלה, שהצדקתן היחידה במדיניות הפוליטית — לא הכלכלית — של ממשלות ישראל, הן גם הגורם העיקרי לגידול החמור בגרעון במאזן התשלומים, שחלק מכריע ממנו הוא תוצאה של רכש ביטחוני אדיר-ממדים, ותשלום החובות העצומים והריבית עליהם.

הדרך לצאת ממרוץ החימוש, ולהקטין בהדרגה את תקציב הביטחון, היא להגיע לשלום כולל, שאחד מטעפיו החשובים ידון בהגבלת כמות הנשק וסוגו הנשק שיוכנסו לאזור. ראוי להבהיר, כי הסכם שלום נפרד עם מצרים — משאת נפשם של הליכוד והמערך

הוויכוח על מצבה של הכלכלה הישראלית הסתיים. הכל מסכימים שמצבה בכייר, מילבד כמה פקידים בכירים שירש הליכוד מן המערך. מלקקי פינכות נמרצים אלה מבקשים לגלות נאמנות לאדונייהם החדשים ומסנגרים על מעשי הממשלה יותר מכפי שעושים זאת שרי הממשלה עצמם.

הוויכוח מתנהל עתה על הסיבות למצבה העגום של הכלכלה הישראלית. בעניין זה נשמעות טענות רמגויות בשפע רב, אך שתיים מזדקרות מתוכן כיהלומי הכתר. מחד, טוען הליכוד: אמנם איננו נקיים מחטא, ובכל זאת שורש הרע בירושא שהותיר לנו המערך. הגדיל לעשות השר גידעון פת, שבמלוא הרצינות העז לטעון, שיש צורך בלא פחות משלוש קדנציות (של הליכוד) כדי לתקן את מה שעולל המערך. מאידך, טוען המערך: מדיניותו הכלכלית של הליכוד בשלושים החודשים האחרונים היא שהולכה אותנו אל סף האבדון. אך התיקווה, מרגיעים אותנו, לא אבדה: רק תנו למערך לשוב לשלטון... וגד יעקובי יהיה שרי האוצר וינסה לבצע את תוכניתו הכלכלית, שאינה שונה כימעת בכלום מתוכניות הליכוד.

נוסף לכך ממשיכים לשמוע את הסיפורים על הצורך בצימצום השירותים הציבוריים, העלאת פיריון העבודה ומוסר העבודה, שיפור הניהול, גביית מס-אמת, חיסול ההון השחור, ומה לא.

הפיקחים שבין דוברי המערך מכינים כבר היום את האליבי שלהם, למיקרה שהממשלה הכלכלית תימשך גם תחת שלטונם שלהם. ברור גם להם, כי האמת גרועה הרבה יותר, ולא יהיה די בסילוקו של ארליך, הקרן והממושק, ובהחלפתו ביעקובי, הצעיר בעל רעמת השיער המטופחת.

כדי להגיע לחקר האמת כדאי לעמוד על בעיותיה העיקריות של הכלכלה הישראלית דהיום:

● האינפלציה, המתקרבת ל-100% בשנה ואינה מגלה שום סימני עצירה.
● הגרעון במאזן התשלומים, שיגיע השנה ל-4.5 מיליארדי דולרים.

● המשק הקיפאון בגידול התוצר הלאומי. חלוקת ההכנסה הלאומית, הפונה בכיוון של אי-שוויון מעמיק.

בעיות אלה כולן קשורות וכרוכות אלה באלה. אף אחת מהן אינה "כלכלית טהורה" — לכולן סיבות ותוצאות מדיניות והתבריות. לא תיתכן כלל טענה, כי מדיניות כלכלית כלשהי — מוצלחת, כזו של רבינוביץ ז"ל, וכושלת, כזו של ארליך זב"א, או להיפך — היא שגרמה לבעיות הללו. האמת המרה היא, שבעיות אלה הן תוצר של מדיניות שהמערך והליכוד, ועימם גם המפד"ל, מעולם לא עירערו על עקרונותיה. בעיות מכריעות אלה לא נוצרו ביום אחד. הן תוצר של תהליך שנמשך כחצי-שנים, ושתחילתו במילחמת ששת-הימים.

מצבה הכלכלי של ישראל לפני מלחמת ששת-

כאחד — לא יביא לשום פתרון. השלום הנפרד הזה יהיה נתון ללא הרף בסכנת התמוטטות ועדיין יהיה צורך בצבא גדול וחזק כלפי חזית המזרח והצפון. עדיין יהיה צורך להגן על הכיבושים, מול העולם כולו. שלום כולל, שבמיסגרתו יזכו גם הפלסטינים במדינה משלהם, יפנה את כוח העבודה הערבי מהשטחים לבניית התשתית התעשייתית במדינה הפלסטינית, כמו גם לתעשיית בניין רבת-היקף, שתקלוט את הפליטים החוזרים למולדתם. וגם אם יהיו ערבים, אזרחי המדינה הפלסטינית, יבחרו לעבוד בישראל, הרי שוב לא יהיו נתונים לשירותים של תנאי כיבוש מפלים ודכאניים ושכר-ניצול מחפרי. ההון המושקע בתקציב הביטחון יסוחרר בהדרגה לשקעות בתעשייה, והיעדרו של כוח עבודה זול יהיה בחינת אילוף חיובי לעבור לתעשיית מודרנית, ממוכנת וממוחשבת.

מציאות של שלום שוב לא תאפשר לטאטא מתחת לשטיח את הקיטוב החברתי המעמיק, ומול המערך והליכוד יקום כוח פוליטי שיצא את ציבור העובדים ואת השכבות הנחשלות. ואולי זה בדיוק מה שמפחיד כל-כך את הליכוד והמערך, ואת המעמדות החברתיים שהם מייצגים היום, ומשום כך הם מעדיפים הסדר נפרד ורופף עם מצרים על פני שלום כולל ויציב עם כל מדינות האזור ועמיו.

שלמה פרנקל, תל-אביב

ליטיקה יש השפעה ישירה על היקף הייצוג. שכן על מישורת פוליטיות יש להיאבק בחירות-נפש, ועל מנת להיאבק יש צורך במוטיבציה, בדחף! דחף זה הולך וקטן.

● הפוליטיקה הישראלית טבועה בחותם של תד"ת שלילית. לעתים התדמית גרועה מן הדמות עצמה. התדמית ה"מלוכלכת" הזאת — אשר, כאמור, אינה בהכרח נכונה — דוחה נשים, שהן בטיבען מעודנות יותר, מבחינת "הצילוני מעונשה של זו... הפוליטיקה". הן מעדיפות לראות את הגברים, הנוקשים והמחוסרי פסיכ, בתפקידים קשוחים אלה.

● גם עתה עוסקת הפוליטיקה של ישראל בעיקר בנושאים ביטחוניים ומדיניים ובסוגיות החברתיות ברמה של מיקרו. אלה נושאים הנחשבים כ"גבריים". מהיבט זה, לפחות, אפשר היה לצפות שד"ש, אשר הקדישה תשומת-לב לענייני רווחה גם ברמה של מיקרו, תיתן ייצוג נמרץ יותר לנשים. אך ד"ש היתה, למעשה, מיפלגתו של אותו מעמד בינוני, שבו הנשים (ואף חלק מן הגברים) משמשות מרכז-כובד מישפחתי, כחלק מן "הכלים הנאים".

יש ודאי סיבות נוספות, אשר באמצעותן אפשר לתרץ את המצב הקיים. אך די באלה על מנת להבחין בכך, שהתופעה היא מעין נגע חברתי סטרוטורלי ולא קונוקטורה חולפת. החברה הישראלית כולה ניזוקה ממצב-עניינים זה. שכן כ-50 אחוז מן האוכלוסיה — אוכלוסיית הנשים — אינם תורמים את מלוא תרומתם הסגולית לחברה הישראלית. וזאת לדעת: המערכת הפוליטית בישראל היא בעלת בולטות חסרת-תקדים בעיצוב חיינו, תרבותנו, כלכלתנו וחברתנו.

אי לכך אפשר לקבוע, כי הנשים הן מחוץ למעגל ההשפעה העיקרי. ממצב כזה ניזוקים גם 50 האחוז הנותרים של חברתנו — הגברים.

פרופ' שבח וייס, חיפה

הנשים בפוליטיקה הישראלית

סימון וייל נבחרה כנשיאת הפרלמנט האירופי. עד כה כיהנה בממשלת צרפת. בראשית חודש מאי נבחרה מרגרט תאצ'ר לראשות ממשלת בריטניה. היא האשה הראשונה המשמשת בתפקיד זה באירופה המערבית. לפני חודשים אחדים נבחרו שלוש נשים לעמוד בראש שלושה כרכים בארצות-הברית, ביניהם לוס-אנג'לס. בממשלת צרפת מכהנות שלוש נשים. אחת מהן, שרת הבריאיות, וייל, הוזכרה אף כמועמדת לתפקיד ראש ממשלת צרפת — עובדה המצביעה על מעמדה בעולם הפוליטי שם.

בישראל התקיים בעבר ייצוג מה של נשים במישורת פוליטיות חשובות. גולדה מאיר היא, לא ספק, גולת הכותרת של עניין זה. היא שימשה כשרה מ-1949 עד 1965. באותה תקופה כיהנה בתפקידים מרכזיים בממשלה. גם שלמה יגאל, שנים 1969-74 שימשה בתפקיד ראש-ממשלה. ואם שלמה אלון שימשה בתקופה מסוימת כשרה בממשלת רבין.

היו לנו בעבר, פה ושם, ראשי-ערים ומועצות מקור מיות מקרב הנשים, בלטה ביניהן הגב' ליון מראשון לציון. ביוקנעם, בכפרי-אסוף, בכפר-אונה וברמת-ישי שימשו נשים בתפקידי ראש-מועצה-מקומית. בעבר כיהנו נשים אחדות בתפקידי יושב-ראש ועדות-כנסת: ח"כ שושנה פרסיץ הממונה, כיו"ר ועדת-החינוך, ח"כ שושנה ארבל-אלמולוני, כיו"ר ועדת-העבודה, ח"כ חייקה גרוסמן, כיו"ר ועדת-השרותים. היו לנו, פה ושם, גם שגרירות: גולדה מאיר במוסקבה, עד 1949, ואסתר הרליץ באחת מארצות סקנדינביה.

בדרך כלל, גם בעבר, הצטיינה התרבות הפוליטית של ישראל במה שניתן לתאר כתתי-ייצוג של נשים

מהן הסיבות החברתיות והפוליטיות העיקריות למצב עניינים זה? יש לנו כמה השערות.

● בעבר התמקד עיקר ייצוג הנשים בקטע השמאלי של המפה הפוליטית הישראלית, בעיקר בתנועת העבודה. התמעטות הייצוג של תנועת העבודה, שנפגעה קשה במהפך של מאי 1977, גימדה עוד יותר את ייצוג הנשים.

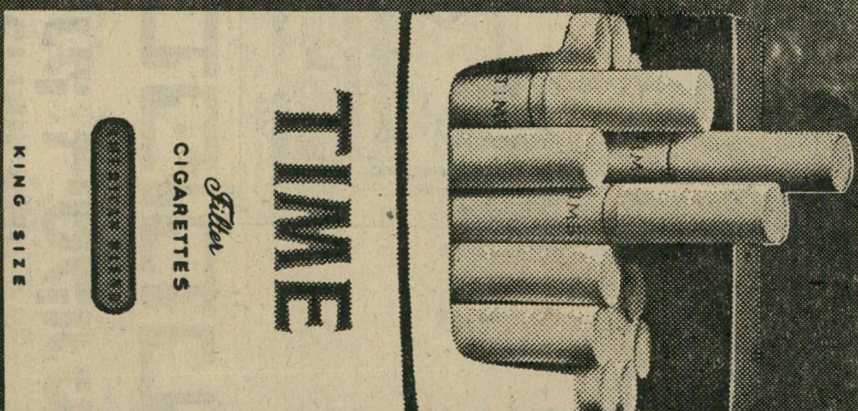
● החברה הישראלית בדור האחרון מאופיינת על-ידי גידולו של המעמד הבינוני הנמוך. המיסגרת המעמדית הזו נותנת לאשה מקום מרכזי בהנהגת הבית, שאין בו תודעה פוליטית מפותחת. נשים רבות מרותקות לנושאי פיתוח וטיפוח ביתן, גינותיהן, ביוגון, כלי הבית, נסיעות לחו"ל ועוד.

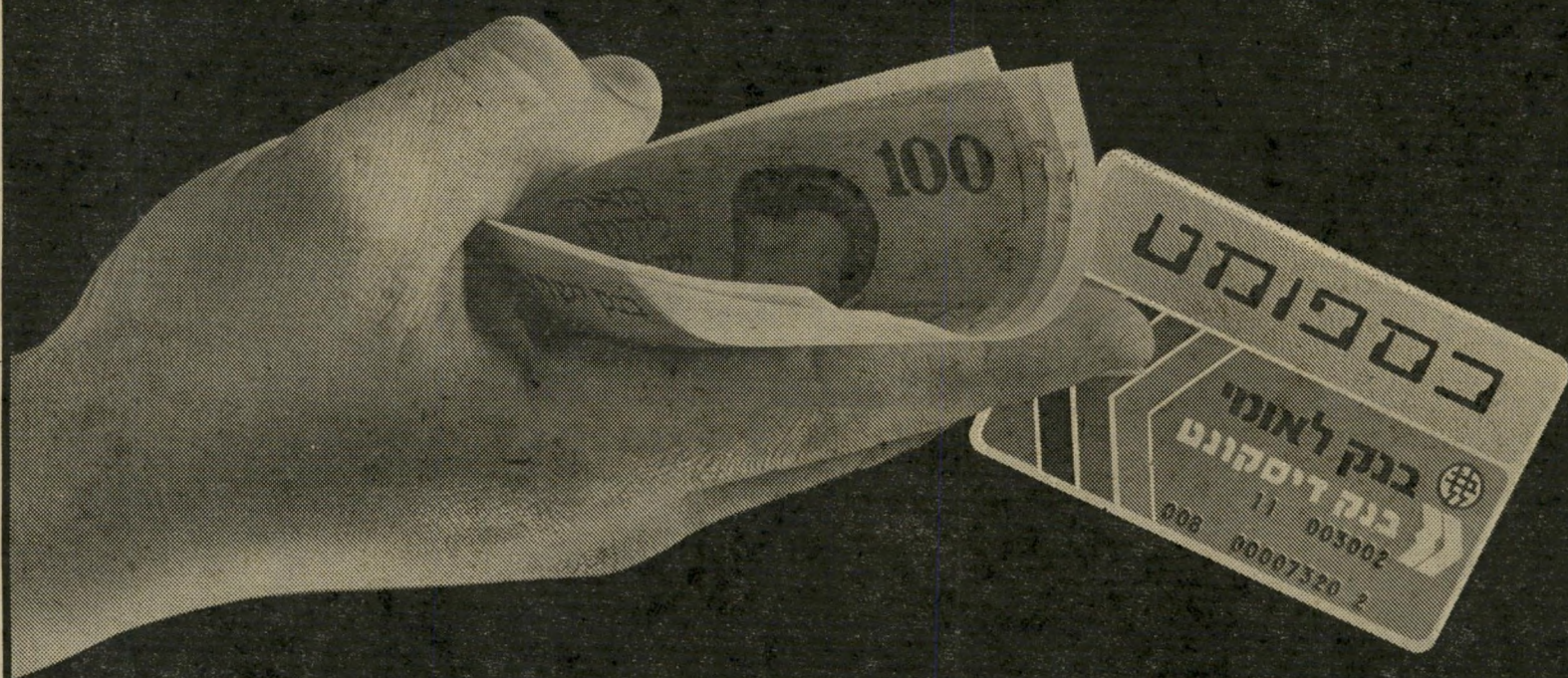
בהווה, פחות נשים מעוניינות בפוליטיקה מאשר בעבר הלא-רחוק, לא כל שכן מאשר בחברה היישובית האוונגרדיסטית. למיתון זה של התעניינות הנשים בפו-

TIME OUT

דובק מליצרת סיגריות איכות למעלה מ-40 שנה.

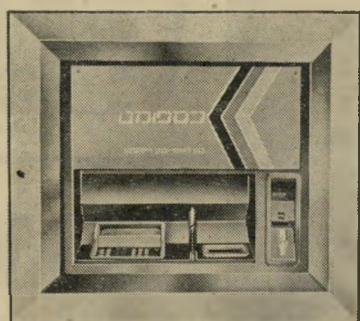

2/3 מכל לקוחות הבנקים נהנים כבר מעשירותי כספומט...

אם יש לך כרטיס כספומט
לשירותך עומדים 50 כספומטים ברחבי הארץ.
המותקנים בסניפי בנק לאומי ובנק דיסקונט.
הבנקים הגדולים חברו יחדיו
כדי שאתה תוכל ליהנות
משירות טוב יותר,
ביותר כספומטים,

במקומות רבים יותר בארץ.
האם בירתך כבר היכן נמצא
הכספומט הקרוב לביתך? למקום עבודתך?
— אם אתה לקוח של

בנק לאומי, בנק דיסקונט
בנק אגוד, בנק ברקליס-דיסקונט או בנק ערבי-ישראלי
ואין לך עדיין כרטיס כספומט
היכנס לסניפך, אחד מ-600 סניפי
קבוצת בנק לאומי ובנק דיסקונט ברחבי הארץ
ובקש כרטיס כספומט
הנותן לך שירות בנקאי — 24 שעות ביממה!

כספומט

**שירות משותף של בנק לאומי • בנק דיסקונט
בנק איגוד • בנק ברקליס-דיסקונט • בנק ערבי ישראלי.**

פינת רחוב בעיר-נמל שולית

קשר עם בניאדם, אבל לא מצליח. הוא יתגרש פעם שנייה, יחפש דרכים להקים עסקים בלתי-מצויאותיים, ישקיע ויפסיד, יחשוב על התאבדות. למנוג, בבודקה שבחצר הקונסוליה בסאופאולו, יהיו חלומות-התאבדות בכל פעם שראשו יצנח על חזהו. מנוג יחלום על קפיצות ממגדלי-מים.

דודי

דודי, זמנית, הוא הילד החזק מכולם. זמנית, כאמור, אבל בתקופה הנכונה בחייו. יום אחד ייסע לאמריקה ויהיה שם לסוחר-סקסטיל אמיד. בכך יסגור מעגל בן שלושים שנה: נסיון כושל של מישפחת הארדי לתקוע שורשים בפינה חסרת-חשיבות של הים התיכון. מהנדס-נפט ומורה לפסנתר, שהקימו בית טכנולוגי מוסיקאלי דובר-אנגלית על גיבעת-הגיר מול הים, והביי או לעולם ילד חזק שלא מבין את שפת הוריו. הוא לומד אומנם נגינה ומגלה כישרון בקלארינט, אבל כשיצא מביתו ינהיג את המילחמה במעברה וייקח חלק במילחמות אחרות, ובאצבעותיו לא יעשה שימוש אלא כדי לסחוב מהקיוסק של שליטל וממהכולת. דודי יגלה את ניו-יורק, אמריקה, כמו שהוריו

לאמא החדשה שלו במיקלחת, ויראה את החור השחור שיש לה למטה. כשיתחיל לנזול לו קורנפלור מהמקום שבדרך כלל יוצא שתן, יהיה מנוג משוכנע שזה עונש מאלוהים, שבקיומו אינו מאמין.

עם רגשות-אשמה, ונזילות לא-רצויות, ישנא מנוג את שלושת הוריו, אבל ימשיך לפחד רק מאביו. אדון פולאק ימשיך להחטיף לו מכות-רצח באמבטיה, בביכול בגלל השיעורים, אבל מנוג יבין שזה בגלל ההצעות. מכות-רצח עם חגורת מיכנסיים מבעל מחסן-עצים, שפעם הרים את הקלארק לבד בשתי ידיים, זה בהחלט סיבה לפחד. ומנוג יפחד ויברח מאביו ויטפס על מיגדלי המים, שזה המקום הבטוח היחיד. אבל גם זה לא יעזור לו, כי אחרי שיבואו מכביאש ויורידו אותו משם, הוא יחטוף כפול.

מנוג יחפש את הפסיכולוג שלו במשך עשרים שנה, בכל העולם, בחדרים שכורים עם שולחן, מיטה, שעון, טרנזיסטור ומונה-גזז המופעל במטבע. לשם אדון פולאק לא יגיע. לשם לא תגענה המילחמות המייגעות שמנוג עבר בארץ מולדתו: מן המילחמה הגדולה נגד המעברה, והמילחמה נגד דודי והגימנסיה — ועד לשאר המילחמות המוכרות מסיפריה-היסטוריה הרישמיים.

מנוג ישאף לעשות סירטי מילחמה, מילחמת-ילדים,

דרך חדשה

חנות פרמרי

בפינת-רחוב, בעיר-נמל שולית, על גיבעת-גיר המכונה 'הר', שיחקו ילדים במישחקי-ילדים.

כל אחד מהם גידל ויפרח ויתפתח. תיקים עבים בארונות-פסיכולוגים בכל רחבי העולם. לא כולם. אחדים יספיקו למות לפניכן, עדיין יציבים בנפשם.

עבר שם איש אחד היודע לקרוא את העתיד. הוא אמר כך:

ינקול

ינקול יהיה הראשון. הוא יגלה את אלוהים כבר כשילמד לבר-מיצווה. הוא יחזור בתשובה עשרים שנה לפני שהעולם ימצא את החזרה בתשובה. בשביל אביו, נהראגד, אתיאטיסט, זאת תהיה בעייה מביכה. ינקול יסרב לצאת לצוד בשבתות, באוטובוס המישפחתי. הוא יעבור מהצופים לבני-עקיבא ויעזוב את הגימנסיה שנה אחרי שיצליח להתקבל לשם, לטובת ישיבת-הסדר בחיק-הטבע. שם יאבדו עיקבותיו.

הרומני

הרומני יהיה השני לצאת לדרך. הוא יישלח למוסד לנוער עברייני. קודם לכן יוכרז כאשם בהתכתשות אלימה, בגרימת פגיעה כירורגית תוך שימוש במגרפה, בפריצה לבית-הספר ובעשיית מעשה מגונה אל תוך יומן הכיתה, בגניבת ואגירת שלוש מאות בקבוקים ריקים, בהחזקה שלא-כחוק בקסדה ובחרב גולית, השייכת למחסן האביזרים, בהנהגת מיצעד בסיגנון נאצי אל מול במות יום-העצמאות הריקות — תוך הפרת הסדר על הכביש וגרימת שיבושים בתנועה.

כל אלה הן האשמות כבדות לגבי ילד בן שלוש-עשרה, שרק התחילו לו השערות על הקטן. נכון שבתק-ריות יקחו חלק גיבורים נוספים — בשביל מיצעד לא די רק בהטלה, צריכים גם כמה צועדים ורקעים ברגליים ואורח-כבוד שיצדיעו במועל-יד. אבל לאחרים יש הורים רבי-השפעה. הוריו של הרומני הם הורים מעוטרי השפעה.

תהיה זו שגיאה מצד הרשויות השיפוטיות להמליץ על הפניית הרומני למוסד שכזה. שופטים, כנראה, אינם מבינים ילדים. הם לא יודעים שהרומני עשה את מיטב יכולתו כדי להשתלב בחברה עויינת. לשופ-טים, כנראה, אין בעיות השתלבות, ואין להם לכן מושג עד כמה צריך להרחיק לכת בנסיגנות להתקבל — וגם זה לא תמיד עוזר.

הוא בכל זאת יצליח להשתלב, הרומני. דווקא שם, במוסד, ילמד מיקצוע מבוקש. הוא יתגייס ויתנדב ויתקבל לקורס מ"כים. באמצע הקורס יגיע מילחמה. ששת-הימים יהיה שמה.

אלכס

אלכס ייהרג מפגז תועה. למעשה, יהיה זה סוגי הדם הנדיר שלו שיהרוג אותו. אצל אלכס הכל נדיר, יקר ויוצא-דופן. כדור ספולדינג, אופניים ראלי, אנציקלופדיה בריטניקה, שולחן פינג-פונג חוקי. אלכס, ספוראי מצטיין, בקש בצבא שיתנו לו לקפוץ ממטוסים בזמן שהם באוויר. הם יתנו לו. המדים והכנפיים יתאימו לאלכס לא פחות מתלבושת-השוער שהוא לובש היום, עם כובע המצחיה ומגיני-היברקיים. בזכות מראהו הנאה ומקמדו הנדיר יספיק ליטול חלק במארבעים מגעים מיניים עם נשים ונערות שונות. הספק גבוה ביחס לתקופה.

הדבר היחיד המיקרי בחייו, המתוכננים והבריאים, תהיה המילחמה. הפגז הלא-מטווח שיפגע בו בשגרה, שייד לעולם שלא-לכס אין בו חלק. דמו הנדיר יספג ללא תועלת סלע כורכר חסר-ערך, וגם הליקופטר סילוני משוכלל, שימריא מיד עם שקיות דם נדיר, לא יספיק להגיע בזמן.

מנוג

מנוג יתחיל לחפש את הפסיכולוג שלו כבר בגיל שלוש-עשרה, כשיגלה שקיים מין איש כזה. הוא יציץ

גילו את הפינה על הגביעה. הוא יביא איתו יוזמה, כושר-מנהיגות, רדידות, קסם רב ורישעות מסויימת. בעזרת תכונות אלה ייקלט בקלות בשטח ההלבשה, יגיע אל אותו סטנדארד כלכלי וחברתי שעליו ויתרו הוריו שלוש-שנה קודם, לטובת הרפתקה שאולי ציפו ממנה ליותר.

שיקו

שיקו יכניס לרומני אבן בגב, אחרי שכבר יוכרז על הפסקת-אש. שיקו, הבן של פרופסור זלצר, גדול הנוירוכירורגים במזרח התיכון, יפתח יותר ראשים ויפוצץ יותר מוחות ממה שאביו הצליח לתקן. שיקו, שבא מבית טוב ואוהב ומבין וסולח — כך כולם תמימי-דעים — שיקו יילך לצנחנים, לקורס מ"כים ולששת הימים, ויום אחד ייגש אל מעבר לגביעה וידפוק צרור-רות בשבויים באותו להט-קרב שבו חלק להוריד את הברזל מהביוב על הראש של דודי.

אותם חוקרים והיסטוריונים שימצאו הסבר לעוב-דה שהרומני התנדב לגשת אל מעבר לגביעה ולטפל בשבויים, יתקשו לפרש את מניעיו של שיקו. הרומני השתדל מאד להיקלט ביחידה המובחרת. הוא ידע שמישהו צריך להתנדב לעשות את העבודה, והוא קם ועשה. שיקו היה בנים. היה לו בית טוב, וחברה קבועה, ואוטו אמריקאי בסופי-שבוע. ובכל זאת חלק —

ארון

ארון הוא ילד חלש מכדי לתת מכות, אבל רשע מספיק כדי לחטוף הרבה. הוא יפתח לו ציניות מרייה, וימתין בשקט ליום הנקם. נקם על שנולד חלש וש-בדי-ההתעמלות תלויים עליו כסמרטוטים, נקם על שאמו מוכרת חזיות ואינה פסנתרנית. על שאביו מת, וגם כשהיה חי לא היה יותר מאשר מנהל-עבודה במיפעל לכיורים ואסלות.

ארון הוא צופה. הוא ימתין לשעת הכושר תוך בחינה, מיון ותיעוד כל פרט, העשוי יהיה להועיל ביום-הדין. כשיתגבר תקחה השינאה. וכאשר יתברר לו שיום-הדין אולי לא יבוא לעולם, יופתע לגלות שהבחינה, הצפייה, התיעוד, ההמתנה במארב, הפכו להיות הוא עצמו.

אבל מחוסר התקציב ישמור על נציגויות ארצו בעולם. המדינה שבה נולד מנוג, ושבה בילה את שנות-חייו הקובעות, זקוקה לשמירה מתמדת, וכך גם נציגויותיה במדינות אחרות.

שימשון

שימשון ישתגע ויעבור לגור בפונטיאק של אביו. לשם יביאו לו את האוכל, ושם יעשה שיעורים. זה לא הוא שיעשה שיעורים, זאת סיס, המטפלת שלו, שתעשה לו אותם. זאת סיס שתביא לו את הביצה והשוקו לאוטו, וגם תיקח את הכלים חזרה למיטבה. עד סוף עממית תוציא סיס ציונים לא-רעים, אבל כש-יעבור שימשון לגימנסיה, היא תתקשה לעמוד ברמה, והוא, לא תהיה לו ברירה אלא להצטרף כמנהל-עבודה למפעל הנירוסטה של אביו. בעתיד יהיה לשימשון פונטיאק-מגורים משל עצמו, ובעזרת הון-המישפחה יפתח בוטיק למזון-בריאות בשכונת הולדתו.

אפרסק

אפרסק יבנה בגיל עשר במיידיו מיקרוסקופ מזכור-כיות-מישקפים ומראות ישנות. זה יהיה משהו מיוחד ויוצא-דופן, עד כדי כך שמו העיתון יבואו לעשות עליו כתבה. בעיתון יספרו על ההישגים המפליאיים של עמיחי מרקרייך — ילד שהוא בדיוק בגיל של המדינה. בעיתון לא יספרו שאפרסק הוא קמצן ושמן, ושמרוב קמצנות הוא נוסע עם הקורקינט האמריקאי שלו רק בין החדר הגדול למרפסת. בכל מקום יש ילדים שמנים וקמצנים, אבל אלה לא נולדים עם המדינה, ולא בונים מיקרוס-קופים. אולי ילדים שמנים הם קמצנים מפני שלעושים להם על שהם שמנים?

כשיחזור דוקטור מרקרייך מנסיעות-החקיץ לאיטליה, יביא לאפרסק מיקרוסקופ גרמני המגדיל פי אלף, כדי שיוכל לפתח את הפוטנציאל ולהיות לאיש-מדע מעולה, כפי שמצפים ממנו בעיתון.

אפרסק לא יפתח את הפוטנציאל. בעוד עשרים שנה יהיו הוא והמדינה עדיין באותו גיל, אלא שהמיק-רוסקופ יעלה לאינטרסול. הקמצנות תעבור לו, וגם המדע. אפרסק יהיה לאיש צמוק ופטפטן, המנסה ליצור

לא חשוב מה התוצאה העיקר שייגמר ב-2-2

"אחרי משחק,
כשאתה מרגיש את העייפות הנעימה
של ספורט מוצלח,
מה מתאים יותר
לצמא מבירה קלה, קרה מאד.
2-2 היא בירה מיוחדת,
פחות ממלאה, יש בה פחות אלכוהול
ופחות קלוריות אך אותו טעם
מרווה שאתה אוהב בבירה.
בארוחת הצהרים, בפגישה חברתית
או כשאתה סתם צמא למשהו קר ומרווה -
קח בירה, קח עוד אחת,
עם 2-2 קל יותר ליהנות מבירה!"

2-2 בירה שהולכת בקלות, אפילו שתיים שתיים.

יזמים טמאן (מימין) וסופר (משמאל) בחינה אישית לשחקניות

אנגליה. טמאן הוא אורח איטלקי, שנולד בסודאן, כמו נסים גאון. הוא משמש כגיזבר הפדרציה של היהודים הספרדים, שגאון הוא נשיאה, וכדי שיעמוד בראש אירגון משלו, הקים את אירגון יוצאי ארצות-ערב. הרוח החיה באירגון זה הוא מרדכי ברפורט, שהציג בשעתו את טמאן לפני סופר.

המוחקר בעצם לאוצר הישראלי. מרבית הציונות שנרכש עלידי אולפני הבריה נרכש עלידי חברה בשם דיל סוכנויות. חברה זו מנוהלת על-ידי שלמה גל, לשעבר מהנהגס הראשי של הטלוויזיה הישראלית. שלמה גל מאשר כי הוא מקבל קומיסיון, כסוכן. עבור הציונות שהוא מומין קומיסיון זה יכול להגיע עד 25% משווי

נסים גאון וליאון טמאן מתחרים ביניהם בעסקי טלוויזיה, כאשר טמאן אינו מושך את ידו מקומיסיון על רכישת ציוד למפעל מאושר שהוא מקים בירושלים

מחזור המפעל תהיה לייצוא. ההשקעה ברכישת ציוד היא כמיליון דולר. פרט מעניין: אצל רשמי-החברות אין זכר למשקיע פוליציאנו בחברה. מרבית מניותיה הן בידי ליאון טמאן מו'נבה, ומנהליה הם אדי וגליה סופר, ליאון ודניאל טמאן וכן אילן רודיק מתל-אביב. טמאן הוא בעליו של מלון מיגדל דניאל בהר צליה, שרודיק משמש כמנהלו. קרוב למחצית ההשקעה בציוד (חצי

עדיין בריטי-הביקור שלו כתוב: "אדי סופר, הטלוויזיה המיסחרית הישראלית בע"מ. רחוב שריישראל, ירושלים" (מול בית הטלוויזיה הכללית). מי שיבדוק ברשם החברות, ייווכח לדעת שזה נכון. לפני כשמונה חודשים מיהר אדי וגליה סופר, יחד עם ליאון טמאן, מרחוב דה-טרסאו ב'נבה, ורשמו חברה בשם המבוקש ביותר בישראל. האם הדבר יתן להם עדיפות במירוץ

הטלוויזיה

לקבלת הערוץ המיסחרי? אדי סופר יכול רק לומר כך: "תראה, אולפני הרצליה ואיציק קול קשורים בשמואל תמיר, סרטי קסטל קשורים בכלל ודוברת, ומיכה שגרי עם המערך. אולפני טלעד זה של בנק דיסקונט. טלשיר בע"מ, שהקימה גיטה שרור ונסים גאון (בעל אחותו של ליאון טמאן) קשורים בחיים הרצוג ושימרון פרס. רק אני קשור בליכוד. עובדה, אברהם שריר אמר לי שאנו החברה של הליכוד". בינתיים, עד שהליכוד יתק את השלל, מנצל אדי סופר את תשוקתו של ליאון טמאן להוכיח לקרובו הידוע יותר, נסים גאון, כי גם הוא טוב בעסקי טלוויזיה. גאון הולך עם שרור? טמאן יילך עם סופר, יתחכך בכוכבות-קולנוע (ליאון טמאן בחן אישית מועמדות לתפקידים שונים בסרטים שהוא משתתף במימנם) וישם כמה מהמיליונים שלו בפרוייקטים שאדי סופר מציע לו.

המכונה, היא הושכרה לטלוויזיה הישרא-לית, המשלמת עבור השימוש לפי הזמן, בממוצע כ-3000 לירות ליום. מי שסירב לאשר לטלוויזיה הישראלית השקעה ברכישת ציוד, אישר לה לשלם לליאון טמאן ואדי סופר דמי שימוש, שחזר זמן קצר יחזירו את ההשקעה במכונה.

מכאן גם שעיקר עבודת-הציוד היא עבור ישראל, ולא עבור ייצוא, כפי שחוייבה

המכונה, היא הושכרה לטלוויזיה הישרא-לית, המשלמת עבור השימוש לפי הזמן, בממוצע כ-3000 לירות ליום. מי שסירב לאשר לטלוויזיה הישראלית השקעה ברכישת ציוד, אישר לה לשלם לליאון טמאן ואדי סופר דמי שימוש, שחזר זמן קצר יחזירו את ההשקעה במכונה.

שול הליכוד

לדברי סופר, נלהב טמאן לכל הכרוך בהפקות בסרטים (אשתי-חסידי-הציבור של החברה, מלכת-היופי לשעבר אירית קופר, מאשרת את הדברים בתוקף). עתה משקיע טמאן 12 מיליון דולר בסרט שיופס עם מרטין פול, שהפיק את אריה בחורף ושומר הלילה. הבמאי יהיה ג'ון פלוריאנה, והסרט יופק בספרד, במרוקו ובאירלנד, ואולפני הבריה יתנו שירותים וישתתפו בהפקה. התוכנית הגדולה הבאה של טמאן היא הקמת המרכז לתיקשורת, שיכלול מלון ואכסניה לאמנים, על שטח של 11 דונם, בגבעת שאול. ההשקעה בנסך תעלה על 12 מיליון דולר.

ההזמנה, כך, למשל, חלק מן הציוד שרכשו אולפני הבריה היה מחברת אוקונר. העיסקה נעשתה כך: אולפני הבריה הומינו ציוד, שמחירו לפי הרשומון של אוקונר, שמרכזה ב'נבה, 9486 דולר. החשבון להזמנה נשלח מאנגליה, עם מיכתב-אשראי מאנגליה, התחום על-ידי אחד בשם שטיין באנגליה. הציוד יצא מאמריקה, כאשר החשבונות המקוריים נשלחו למומין שטיין באנגליה. רק מרכז ההשקעות יכול לבדוק אם הגיעו החשבונות המקוריים לתיקי החברה בארץ, או שמא הוציא שטיין — שחיה חולית-ביניים כפולה — חשבונות משלו לישראל.

באפריל 1979 שלח המישרד של אוקונר ב'נבה מיכתב לשלמה גל, בחברת דיל, המאשר כי מגיע לו קומיסיון בסך 2258.75 דולר, והקומיסיון נרשם לזכותו בתיק אולפני הבריה בסניף אוקונר ב'נבה. העובדה כי הקומיסיון של גל מחברת דיל נרשם ב'נבה, בתיק של החברה שהיא המפעל המאושר, יכולה להיות, כמובן, טעות. אולם בדיקה בתיקי רשמי-החברות בירושלים מגלה דבר מעניין: בעלי המניות של חברת דיל הם שלמה גל, אדי סופר וחברת אולפני הבריה ירושלים. היינו: אולפני הבריה, שהיא מפעל מאושר, היא שותפה בחברה הרוכשת עבורה את הציוד, והמקבלת את הקומיסיון יונים עבור הרכישות הממומנות בכספי משלם-המסים עבור מפעל מאושר. אחרי שהתייעץ עם יועצו המישפטי, השיב אדי סופר, כי אין בכך כל עבירה על החוק, והדבר מותר וכשר.

האם יודע טמאן על עובדות אלה? סופר אומר כי הכל ידוע לו. לדבריו, הכסף אינו מעניין את טמאן. באמצעות חברת-הגג שלו, אינטרנשיונאל ג'וראט, הוא שולט על רשת בתימלוק בכל העולם, וכן בחברות לספנות ובנכסים. המרכז הפיננסי שלו הוא בברייטון,

יגאל דביב

המכונה, היא הושכרה לטלוויזיה הישרא-לית, המשלמת עבור השימוש לפי הזמן, בממוצע כ-3000 לירות ליום. מי שסירב לאשר לטלוויזיה הישראלית השקעה ברכישת ציוד, אישר לה לשלם לליאון טמאן ואדי סופר דמי שימוש, שחזר זמן קצר יחזירו את ההשקעה במכונה.

א. סופר

E. I. SOFFER

הטלוויזיה המיסחרית הישראלית בע"מ רח' שרי ישראל 1 ירושלים, ישראל ת.ד. 13172 טל. 02 520 027 טלפקס: 26533 קוסמו

ISRAEL COMMERCIAL TELEVISION LTD
1 SARE ISRAEL ST.
JERUSALEM, ISRAEL
POB 13172
TEL. 02 520 027
TELEX 26533 COSMO

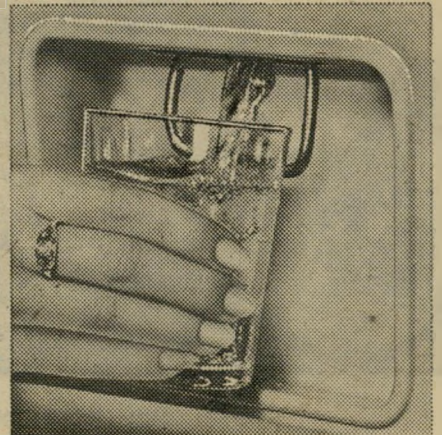
כרטיס הביקור של אדי סופר תחרות אישית בן ספרדים

החברה לעשות כתנאי להכרה כמפעל מאושר. סופר עצמו סיפר, כי המכונה הושכרה פעם לכמה ימים לתחנה אוסטר-לית, וכן לתחנה אירופית. אולם עיקר עבודתה היא למען הטלוויזיה הישראלית. האוצר הישראלי העניק תנאים למפעל מאושר — מענק, הלוואה נוחה ופועל לחמש שנים ממס'ה-הכנסה, לרכישת ציוד

וג'וראלד פוליציאנו מצרפת. לטמאן 40% בחברה. האישור ניתן לבקשה מתוקנת, אחרי שסירבו לתת אישור לבקשה קודמת, שבה נאמר כי מטרת החברה היא פיתוח ועריכת סרטים, הסירוב נומק בעודף כושרי-יצור בענף. האישור ניתן הפעם בתנאי שמחצית

תדיראן אוטומטי וחצי עם הקיוסק הפרטי

חידוש!
no-frost
בתא
ההקפאה

הצלחה גוררת הצלחה תדיראן 400... תדיראן וחצי... ועכשיו...

אנו גאים להציג את תדיראן אוטומטי
וחצי המקרר עם הקיוסק הפרטי

תדיראן אוטומטי וחצי

כל היתרונות של המקררים האמריקאיים
ובנוסף גם התאמה לדרישות המיוחדות
של המשפחה הישראלית.

תדיראן אוטומטי וחצי

נו פרוסט NO FROST בתא
ההקפאה; הפשרה אוטומטית
בתא האחסון להשגת
חסכון בחשמל
באנרגיה ובהוצאות

תדיראן אוטומטי וחצי

המקרר היחיד עם הקיוסק
הפרטי - מיכל של 3.5 ליטר
(18 כוסות) המותקן בגוף
המקרר וברז בצידה החיצוני
של הדלת, לאספקה שוטפת
של משקאות, מיצים, שוקו קר,
קפה קר וכו'. ללא צורך
בפתיחת הדלת ובזבוז
בחשמל

תדיראן אוטומטי וחצי

תא הקפאה ענק ושטח
אחסון מירבי, עיצוב
חדשני, ניצול נפח מושלם,
שכלולים טכניים, מדפים
מתכוונים, מקום לסיפולוקס
ועוד.

תדיראן אוטומטי וחצי הצלחה גוררת הצלחה

יחסי ישראל-מכסיקו עומדים על סף

סיכסוך חמור בגלל מבון

מישפטי ללא-מוצא המזכיר את קפקא

תקרית דיפלומטית

שגרירה היוצא של מכסיקו בישראל רוברטו קאסיאס * רתח מכעס. כל פניותיו אל משרד-החוץ הישראלי, אל בית-המישפט העליון של ישראל ואל אישים ישראלים אחרים, עלו בתוהו. למעלה משנתיים נמצא בישראל אורח מכסיקאי, שמואל ("סמי") ויגיסר, כשהשלטונות לא נותנים לו לעזוב את הארץ. כל פניותיו של קאסיאס אל השלטונות הישראלים, רה, אשר עלולה לסכן את היחסים המי- חדים בין ישראל לבין מכסיקו, יחסים אשר ממשלת-ישראל רוצה בהם יותר מכל, בעיקר בגלל אספקת הנפט השוטפת ממכ- סיקו לישראל.

מה היא פרשת ויגיסר, המסעירה כל-כך את שלטונות מכסיקו והגורמת אי-נוחות רבה למשרד-החוץ הישראלי?

סמי ויגיסר, תעשיין מכסיקאי מצליח בן

התעשיין המכסיקאי שמואל ("סמי") ויגיסר, הנמצא כבר למעלה משנתיים וחצי בישראל מבלי שהוא יכול לצאת אותה. מקרהו של ויגיסר הביא לתקרית דיפלומטית חמורה בין ישראל למכסיקו.

En atención a las consideraciones que anteceden la Embajada agradecerá la amable intervención del Ministerio ante las autoridades correspondientes a fin de que el señor Wigisser pueda reintegrarse a México a la brevedad posible.

La Embajada de México aprovecha la oportunidad para reiterar al Ministerio de Relaciones Exteriores del Estado de Israel las seguridades de su más alta y distinguida consideración.

Tel-Aviv, a 3 de mayo de 1979.

מחאה רשמית אותה שלח שגריר ישראל במכסיקו, רוברטו קאסיאס, למשרד החוץ הישראלי. גלופה זו, שהיא סופו של מיכתב המחאה, מייצגת מחאות רבות אותן שלח השגריר, ידיד יש- ראי, למשרד-החוץ, מחאות שעל חלק מהן לא טרח משרד החוץ להשיב.

לאפשר לוויגיסר לעזוב את הארץ, נענו בשלילה, ולעיתים לא נענו כלל. קאסיאס חיבר מכתב חריף ביותר לסגן שר-החוץ המכסיקאי, ושיגר אותו בדואר הדיפלומטי הדחוף. אחרי שסקר במכתב את פרשת ויגיסר, הציע שגריר מכסיקו, הידוע כידיד נלהב של ישראל, לשר-החוץ המכסיקאי, להזהיר כל אורח מכסיקאי היוצא לישראל באזהרה הבאה: "אמה יוצא לישראל על אחריותך שלך. אנחנו לא מתחייבים בפניך כי נוכל לאפשר לך לעזוב מדינה זו".

בינתיים עוב כבר קאסיאס את הארץ. כשגרירה החדש של מכסיקו בישראל, עומד להתמנות אדולפו דה-גארי, אחד מדידיו הקרובים ביותר של נשיא מכסיקו. דה-גארי, אשר יש לו השפעה גדולה יותר מאשר לקאסיאס רוברטו, יהפוך את פרשת ויגיסר לתקרית דיפלומטית עוד יותר חמור.

* קאסיאס סיים את כהונתו בישראל בשבוע שעבר ויצא חזרה למולדתו. מחי- ליפו עדיין לא הגיע לארץ.

נושא הסיכסוך

התעשיין המכסיקאי שמואל ("סמי") ויגיסר, הנמצא כבר למעלה משנתיים וחצי בישראל מבלי שהוא יכול לצאת אותה. מקרהו של ויגיסר הביא לתקרית דיפלומטית חמורה בין ישראל למכסיקו.

אחרי שנה בה שהה ויגיסר בארץ, עד שיסתיים בירור מישפט, נקבע כי הוא רשאי לעזוב את ישראל. בתי-המישפט (המשך בעמוד 64)

בית-המישפט על דלת חדרו של ויגיסר, במלון הקאונטרי-קלוב בתל-אביב, ובידו הזמנה לדין. אחת החברות האמריקאיות, אשר לטענתה היה חייב לה ויגיסר כ-800 אלף דולר, גילתה כי הוא נמצא בחופשה בישראל והגיש נגדו באמצעות עורך-דין ישראלי, תביעה לתשלום החוב. החברה האמריקאית, טוור קמזלי בע"מ, חברת מימון לעסקי תעשייה, טענה כי החוב הוא אמנם חוב החברות של ויגיסר ולא חוב אישי שלו. אלא שהוא חתם על ערבות אישית לחוב, ולכן, ההליך המישפטי להסדר החובות, שנעשה לחברה של ויגיסר במכ- סיקו, אינו חל עליו, ועל ויגיסר לשלם את החוב.

בד בבד הוציאה אותה חברה צו עיכובי יציאה מהארץ נגד ויגיסר. ויגיסר שלא הבין את מהות ההזמנה למישפט, לא הופיע לשיבה, אם כי נילחם כנגד צו עיכובי היציאה מהארץ, שהוצא נגדו על-ידי הי- שופט יצחק נועם. משום שלא הופיע למיש- פט עצמו, הפסיד אותו, מבלי שנשמע כלל הצד שלו, וצו עיכובי-היציאה מהארץ נשאר בתוקפו.

או לקח ויגיסר את עורכת-הדין הירי- שלמית, נעמי וייל, להגן עליו במישפט. וייל הצליחה להשיג את ביטול פסק-הדין נגד ויגיסר, ובית-המישפט הורה לערוך אותו מחדש. אולם את צו עיכובי-היציאה מהארץ לא הצליחה וייל לבטל. השופטים טענו כי יש, קודם לכן, לשמוע את המישפט עצמו. ורק אז לדון בביטול צו עיכובי- היציאה.

כאשר התחדש המישפט של חברת טוור קמזלי נגד ויגיסר, התברר לפתע כי ליש- ראי אין כל נגיעה לבעיה המישפטית שהתעוררה. שום עסקה לא נערכה בי- שר, ראי, התובעים אינם ישראלים והנתבע הוא רק תייר כאן. בית-המישפט קיבל את העיקרון, כי אל לה לישראל לכבול את חירויותיו של אורח זר שלא עשה דבר בארץ, וויכח את ויגיסר. גם לגבי מהות התביעה היו לבית-המישפט ספקות, אם יש מקום למצוא את ויגיסר חייב. חברת טוור קמזלי הגישה ערעור על פסק-הדין, אולם בית-המישפט העליון לא קיבל את הערעור.

במכסיקו

סמי ויגיסר עם אשתו ברטה, הי- מנהלת עתה את המפעלים שלו, לפני שהגיע לארץ כתייר. כיום יש לסמי ויגיסר נכד, אותו לא ראה אף פעם.

עוד חידוש של מגדל בנין

חברת מגדל בנין, שהיא החברה הגדולה בישראל בביטוח חיים, הכריזה לאחרונה על תוכנית חדשה בביטוח חיים — "גג למשפחה הצעיר" רה".

התכנית החדשה הינה ביטוח חיים משפחתי אשר נועד לתת למשפחה הגנה כלכלית מקסימלית. הגנה זמן, בהוצאה כספית מלית. החברה הכניסה ניה את מיטב החידושים בביטוח חיים תוך למשפחה המודרנית

גג למשפחה הצעירה חידוש מענין בתחום הביטוח בארץ ומומחי החברה צופים לה הצלחה רבה במכירת חידושים בישראל

"לא מכירים אלמנות"

היום 5.5 בני בעלה חובו הכנסו קטנים "היו יכ בבת, אן את המצ אורחים, עם עוגה, היה שלא רק חצי קיבלה מחברת-חיה. עד על קיצבת הביטוח-הלא לפני כשנה וח אלמנות וחקים

מושג חדש בביטוח:

ביטוח-חיים משפחתי

בימים אלה נבחשנו על תפישה חדשה ומענינת בביטוח — ביטוח-חיים משפחתי. תפישה זו מהווה את היסוד לתכנית החדשה של חברת מגדל בנין — גג ל-משפחה הצעירה.

מתכנני הגישה המהפכנית מסבירים: "בשנים האחרונות חלו תמורות מענינות בתחום החברתי והכלכלי של המשפחה המודרנית בישראל"

בסך של 300 אלף דולאר העריך בית-משפט בטורונטו את שווי עבודתה של עקרת בית במשך שלושים שנה. זהו הסכום שפסק השופט לטובתה של מילדרד ברגמן כאשר הת-בעלה האדריכל.

הפסק-הדין אמר

גדולה ולחינוך לפעילותה "מבחינה גו שית", כדי

שווי עב של עקר

לפותרן, וכשרון למצוא שפה משותפת עם הסובבים אותו.

אלמנות צעירות

מציאות עגומה כשבעי גיפטר בהיותו בן 30, נישאתי עם שני תינוקות. הייתי חסרת מקצוע, ללא הכנסה מפנסיה או מכיר

לפתע נישאתי בלי בעל, עם ארבעה ילדים. היתי מוכרחת להוריד את רמת החיים באופן מיידי ודרסטי, כדי להתקיים...

דור גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

ני הנשים?

גליק הווסד כמשך שש

כל לפתע פתאום, עדיין לא מאפשר לי לפנות ללישכת הסעד. נאלצתי להוציא את הבן הקטן מהגן, מחוסר יכולת לשלם...

אני יודעת שקרוב ל-60% מהאלמנות חיות ברמת-חיים של העשירון הנמוך. בשבילי זו לא סטטיסטיקה. אני חיה את זה...

אני יודעת שזה מצב בלתי ניסבל, אבל אני לא יכולה לעשות כלום. רק חוק בייטוח-חיים חובה יכול למנוע מצב כזה של אלמנות ויתור-ים שנותרו לפתע בחוסר-

ראש

משפחה

השני

משפחה-המ-כעבר כמעט שבמשפחה.

בשנים האחרונות, אנו עדים לתמורה שונה בקרב המשפחות המודרניות אשר חבוי-ם במבנה הכלכלי-משפחה.

גרי לשינוי ש-ההברורה אצל לצאת לעבודה הבית. הנתונים מצביעים על 1977 למעלה מ-8 הנשואות בגי-עבדו. מחוץ לעומת כ-29% אכן, עליה מש-7 שנים, אשר

גדת מהווה אחד החשובים של ה-יורה והמודרנית. גוטלת האשה דל בדאגה לפר-ובסתחונה הכל-הולך ומשתרש רבני של שני-כתחילה לת-של ראש מש-

הולכת וגוברת חיה החברתיים-ל המשפחה הבי-לתמורות נוספות ואחת התשובות שבהן היא המודעות ההולכת וגוברת של הנשים המודרניות בישראל לביטוח-חיים. האשה הצעיר-רה אינה מסתפקת עוד בבית-טוח-חיים בלבד דור-אגת לביטוח חיה מתוך הכרה בחשיבותה ותורמתה-למשפחה.

"משחקים את הגיבורה"

כשהיה אבי בן שנתיים, החלה שרה לעבוד בחברה פרטית מ-9.00 עד 15.00. אבי, שנעזב בפעוטות על-ידי אמו, בכה כל הבוקר במשך תקופה של

אופנוע. את הסי-אנו מגלים ב-מקצועית כל-בוטלה חור-חלה עליה מספר ההבר-בי אופנוע-אתאונות דר-

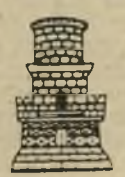
כים. והרי נאמר: "סדנא דארעא חד הוא..."

עלית אימה.

ואתה דאגת?

שרה בת ה-35 התאלמנה מבעלה על-שם אביה המנוח, אשר לפני 4 שנים. הוא נפטר מגידול במוח, כשבנס, אבי, היה בן 9 חודשים. 3 חודשים לאחר-מכן של הביטוח-הלאומי סיוע

שיטה חדשה: ביטוח-חיים משפחתי. תוכנית בלעדית של מגדל בנין

הגה למושפחה הצעירה

קובה: הילדים של פידל

בשום מקום לא תקפו את ועידת המדינות הבלתי מזדהות, שנערכה בקובה, בשינאה שזפתה כמו בישראל. אמנם, העיתונים במערב הביעו דאגה מהמגמות הפרוסיביות של קובה, אבל לא בסיגנון המיושן של המלחמה הקרה, בנוסח מערב והארץ.

הסובבים האנגלים באנגליה הוויקטוריאנית נהגו לומר, "אל תדברו סרה בחברה הגבוהה. רק אלה שלא נתקבלו בה נוהגים לעשות זאת." מדינת-ישראל נותרה מחוץ לשערי העולם השלישי, בגלל מדיניות מטופשת וקיצרנות-ראות שהגיעה לשיאה בפרשת הפרופסור יהודה בלום ואנדרו יאנג. אבל גם הביקורת הלגיטימית על המישטר ועל האוריינטציה המדינית של נשיא קובה, פידל קאסטרו, אינה יכולה להתעלם מהישגיו העצומים. "קובה היא המדינה היחידה באמריקה הלטינית שאינה מרעיבה את ילדיה ואינה מפקירה אותם לחיי בורות וגיוון," כותב סופרו המדיני של אובדורו הברטי, ג'ון ארלי.

שני עולמות. ואמנם, המעבר ממדינה כמו בראזיל, ארץ הגם הכלכלי שבה משוטטים מיליוני ילדים קרועי בגדים ורעבים-ללחם, לקובה, היא מדהים. בעשרים השנים שחלפו, מאז חולל פידל קאסטרו את המהפכה, צמח בקובה דור חדש, שלא ידע חרפת-רעב ושוכה בחי נוח מסודר. הילדים זוכים בהקצבת-מוון קבועה ומספקת, ושירותי הבריאות והחינוך הם בחינם.

תמותת התינוקות מהווה מארה נוראה באמריקה הלטינית. בקובה אינה קיימת בעייה כזו כלל. תמותת התינוקות בקובה קטנה מזו הקיימת במדינות רבות בארצות-הברית.

קובה זכתה במערכת מסועפת ומגוונת של בתי-ספר עיוניים ומקצועיים. מחנכים בקובה מותחים ביקורת קשה על הסלקטיביות המופרזת, הגורמת לטיפוח צמרת אינטלקטואלית וטכנולוגית, אבל החינוך הבסיסי הוא נחלת-הכל.

מכלל 10 מיליון הקובאים, יותר ממחציתם הם ילדים עד גיל 16. בבתי-הספר יש מחסור בעורי-לימוד ובציוד מעבדה, ומירב הציוד מוקצה למסודות-החינוך, שנועדו לילדים המוכשרים יותר. הסלקציה נעשית לפי קנה-מידה של כישורים ויכולת, ושקולים מעמדיים או גזעניים אינם קיימים בקובה.

גרנ"ע קובאי. עם זאת לא מצא המישטר, עדיין, כל דרך, להתמודד עם יצירת מעמד טכנולוגי חדש, לעומת עובדי הייצור והעובדים החקלאיים. קובה עושה מאמץ עליון להחזיק את כל הילדים, עד גיל 16, במיסגרת חינוכית.

באחרונה נוסדו בכל רחבי האי בתי-ספר קטנים, בתנאי פנימיה. בשעות הפנויות מלימודים עוסקים התלמידים בספורט חלקות-האדמה מסביב לבית-הספר וב-עבודה קהילתית. בחופשות חייבים כל ילד קובה ב-45 יום של עבודה חקלאית, בתנאים שאינם בדיוק פיקניק, בערים הגדולות, בעיקר בהאבנה, קיימת בעייה של שוטטות, כנופיות-נוער ופשע, אבל לא בממדים המאפיינים את יבשת אמריקה הצפונית והדרומית כאחד.

בקובה אין למצוא את האפוריות והכפייתיות, המאפי-

נשיא קאסטרו
הארץ לא ראה

ינים ארצות מסוימות במזרח אירופה. הנוער להוט אחרי מוסיקה מערבית, וכוכבי-הפופ הבינלאומיים הם פופולאריים ביותר. באחרונה שבתו החיים בהאבנה, כשתחת-דרייו מפלורידה שידרה ארבע שעות רצועות של שירי החיפושיות. הלהיט הגדול ביותר בטלוויזיה הקובאית היה דווקא הסרט הגיעני חזף עם הרוח, וקלארק גיבל הדקדנטי סחט גם שם אנחות של ערגה, כתבים זרים, שבאו לקובה לסקר את ועידת הבלתי מזדהות, התרשמו מאד מהילדים הקובאיים ומהרוח

הדרום קוריא הוא הארוך ביותר בעולם. לפי דו"ח אירגון העבודה הבינלאומי, הוא עובד 60 שעות בשבוע! הכנסות-העובדים מוצאות בעיקר על מזון וסחורות צריכה אחרות, בעיקר במכשירי-חשמל. לפועלים אין כימעט חסכוניות או אפשרויות-בילוי, הם ממילא עייפים מדי מכדי לבלות, ומושג הפנאי, שהפך בעייה חברתית ראשונה במערב-אירופה, אינו קיים כלל בדרום-קוריא. החופשה השנתית גם היא קצרה: חמישה ימים בלבד.

בתנאים כאלה משגשים, כמוכן, הקונצרנים הגדולים. חברת-הענק הוונדאי, למשל, עוסקת בבניית אוניות-נוסעים ומיכליות, אבל חברת-ההבת שלה עוסקת בקבי לנות בניין וברשת מסועפת ביותר של מיסחר ותעשייה. החברה מעסיקה 50 אלף פועלים בתנאי-ניצול מחפירים. באחרונה ביטלה כליל אסילו את החופשה השנתית הזעומה, אך לעומת זאת הכפילה את דמי-החופשה. הכסף אינו מהווה בעייה, אלא הניצול המלא של כל יד עובדת. הוונדאי היא אחת מ-12 חברות-ענק השולטות באורח מוחלט בכלכלה הדרום-קוריאית. כולן יחד דוחפות את דרום-קוריא לא צמיחה כלכלית מואצת, ללא בלמים וללא תוכנון חברתי.

צמיחה כזו מובילה, כמוכן, לאינפלציה, אבל הלישכה המרכזית לסטטיסטיקה אינה מודאגת. מדובר רק ב-20 אחוז בשנה, טוענים הטכנוקראטים.

בדיקה מדוקדקת יותר מעלה, שהמחיר החברתי של האינפלציה לא היה מבייש את שימחה ארליך. בשנה

אי-הון פארק
בומה מקנא

שעברה עלה מחיר האורז ב-28 אחוז, מחיר הבשר ב-50 אחוז, מחיר הדגים ב-46 אחוז ומחיר הירקות ב-92 אחוז. ההכנסה הממוצעת של השכר עלתה רק ב-12 אחוז. בדרום-קוריא אין תוספת-יוקר, ובעלי ההכנסות הנמוכות מתקבלים להרפת-רעב. בשנה שעברה הרוויחו 400 אלף פועלים כ-60 דולר לחודש. רוב הנשים העובדות הרוויחו עוד פחות.

נשיא דרום-קוריא, הגנרל פארק צ'ונג-הי, אינו מתגש מהמחיר החברתי של הצמיחה הכלכלית. בראיון ליומן הבריטי גארדיין, הוא פסל את רעיונות השוויון והחופש הפוליטי כזרים למנטליות הקוריאית. הקוריאים שואפים להיות בעלי-עסקים, לרכוש לעצמם טלוויזיה צבעונית ושואב-אבק חשמלי. חופש-הדיבור וחופש ההתארגנות הפוליטית מעניינים רק קומץ של אינטלקטואלים שמאלניים וחתרניים, גורס פארק.

גם קביעות נוצריות, שפעלו לקידום תרבותי וחינוכי בקרב השכבות הנחשלות, דוכאו, ורבים מהפעילים מצאו את עצמם בבתי-הכלא. פארק עצמו גאה בגמישות הרבה של הכלכלה הדרום-קוריאית. חרף פשיטות-הרגל הלא-מעטות של חברות קטנות ובינוניות, והמיתון בענפי הבנייה והטכסטיל, מצליחים מנגנוני ההכשרה המיקצועית למנוע חוסר-עבודה גדול.

צייתנות העובדים היעדר ההגנה המיקצועית, מכשי רים את הקרקע למהפכה התעשייתית השנייה, הפוקדת עתה את דרום-קוריא. התעשייה הופכת יותר ויותר טכנולוגית, והתלות בכוח-האדם הולכת ונחלשת. התעשיית הכבדות תופסת עתה 65 אחוז מכלל הייצור. על הבעייה החברתית, שתיווצר בעוד כשנתיים, בשל חוסר-העבודה שגורם תהליך המידוע, אין איש גותן את דעתו. כך נראה חלומם של בומה שבים בהתגשמותו המלאה. הכלכלה פורחת והתעשייה צומחת. השיוויון החברתי והחופש הם עניין ליפיהנפש ולרכייהלב, שמקומם בכלא, ולא לתעשיינים מציאותיים, שהפכו את הכלכלה ממדע מדיני לפולחן אלילי.

הקהילתית שלהם. עם תום הלימודים הם מקדישים שנתיים לשירות לאומי, ופעילותם בביעור הבערות הפכה כבר אגדה בכל רחבי העולם השלישי. קובה הפכה לאי-הילדים, ומאמרי השיטנה בהארץ לא יוכלו לשנות עובדה זו — חרף נחליד-מעוות על גורלו המר של שליט ניקארגואה המודח.

קוריא: פלאטו מס' 2

החיים האפורים, הספרטאיים-כימעט, של העובדים הקוריאיים, מהווים ניגוד בולט לחיי-הנוהר של העשירים ואנשי העסקים הזרים. הבירה, סיאול, מאכלסת כיום 6 מיליון תושבים, ומאפשרת לעשירים חייה-הוללות שאינם מביישים את טוקיו והונגקונג.

יבוא-האורז הדרום-קוריא, טונג-סאן פארק, זכה בפירסום עולמי, בשערוריית-שוחד אדירה בארצות-הברית. פארק שילם 850 אלף דולר כשוחד לפוליטיקאים אמריקאיים, וביניהם חברי-קונגרס, כדי שיקדמו את עסקיו. שלושים חברי קונגרס היו מעורבים בפרשת השוחד. שלושה מהם ננזפו על-ידי בית-הנבחרים, משום שקיבלו "מתנות" מפארק, חבר בית-הנבחרים מקליפורניה, ריצ'ארד קאנא, נידון לשנת מאסר בפועל, בעוון נטילת שלמונים מפארק. איש העסקים הדרום-קוריאני עצמו ניצל ממאסר. הוא הפך עד-מדינה בפרשה, חזר בשלום לארצו, כשהוא משאיר בארצות-הברית חוב למס-ההכנסה בשיעור של 4.5 מיליון דולר.

ממשלת דרום-קוריא לא הקשתה על טונג-סאן פארק. הוא הקים חברת-שיווק ענקית בת 300 סניפים בכל רחבי המדינה, וכבש לעצמו סוכנויות שמנות של חברות יפאניות משגשגות. בסיגנון מובהק של שמואל פלאטו-שרון הפך פארק איש מבוקש ביותר בחברה הגבוהה הדרום-קוריאית. הוא הקים בתי-ספר למוסיקה ונעורות וחברת יחסי-ציבור המטיפה לתורת קונפוציוס, והפיק סרטים הינוכיים המוקיעים את חטא עישון המרי-חואנה. הוא אפילו חידש את הפולחן הבודהיסטי העתיק של שתיית תה בחברותא. "הפסקת תה", גורס המשחד ההמוני והגנב הבינלאומי פארק, "דורשת מהאדם להרהר עמוקות. היא מטפחת שלום ושלווה בחברה התוססת, המתניינת והמושחתת שלנו."

פלאטו ובימה. לא רק פלאטו, אלא גם בומה שביט, זכאי להיות ירוק מקינאה. גם הכלכלנים האמריקאיים מדברים על דרום-קוריא ממש בהערצה. ואמנם, תהליכי התיעוש והצמיחה הכלכלית בארץ זו הם מרשימים למדי: התוצר הלאומי הגולמי בדרום-קוריא עלה מ-4 מיליארד דולר ב-1961 ל-120 מיליארד בשנה שעברה, ואחוזו המועסקים בתעשייה עלה משלושים לשבעים.

גם ההכנסה השנתית הממוצעת, לעובד גדלה, מ-100 דולר לשנה לפני עשרים שנה ל-1500 דולר לשנה ב-1978. המשקפים הכלכליים מצפים מדרום-קוריא להפוך מתחרה רצינית לתעשייה היפאנית. מוצרים קוריאיים נראים יותר ויותר בשוקי ארצות-הברית, במערב-אירופה ואפילו ביפאן עצמה.

התעמולה הדרום-קוריאית והאמריקאית מרבה לנפח במיספרים אלה. אחרי הכל, מיליון קוריאנים ורובות אמריקאים נהרגו במלחמת-קוריא בתחילת שנות ה-50, וכאילו לא קרה דבר. אחרי שלוש וחצי שנים של מלחמה אכזרית ויקרה, מצאו עצמן דרום וצפון-קוריא כמעט באותם קוויה-גבול. שום דבר, בעצם, לא השתנה. אבל 36 מיליון דרום-קוריאנים ניצלו מגורל מר ממות, במאמץ מאסיבי של העולם המערבי כולו.

השיעבוד למהפכה הומר בפולחן הצריכה הפרטית. תחת המדינה והמפלגה, מנהלות את צפון-קוריא, הפכו הדרום-קוריאנים אריסים-למחצה של פיאווליוס תעשייתי מסוג חדש. הטיפוח המוחכם של ציפיות ואתגרים זעירי-בורגניים, והדיכוי הפוליטי, חברו יחדיו כדי ליצור קהי לית עבודת-פרך, שהחברות בה היא כימעט וולונטארי. בהיעדר התסיסה וההשראה הפוליטית מצד האינטלקטואלים שהושחקו, מנהלת החברה הדרום-קוריאית על-ידי גנרלים וטכנוקראטים, הזוכים בטיפוח רב של הוון המקומי והוון האמריקאי. העובדים הדרום-קוריאניים מדורבנים ללא הרף להגדלת התפוקה בכל מחיר. לסרובים מצפה הכלא או חוסר-עבודה, ללא מנגנוני סעד ורווחה של ממש.

שבוץ עבודה ארוך. שבוץ-העבודה של הפועל

חדש

זה יצחק

מסירה בקלות כתמי שומן וזיעה, בעלת כושר שטיפה מעולה.

ב"שלגית" 40% חומר פעיל (מעל לנדרש בתקן), יעילה גם במים קרים.

100 גרם אבקה ל-5 ק"ג כביסה. קופסה אחת של "שלגית" מספיקה ל-15 כביסות.

להשיג ב־3 אריזות: קופסה - 1.5 ק"ג,

שקית - 4 ק"ג, צידנית - 6 ק"ג.

יצהר

שליט אבקת הכביסה המובחרת לכל מכונות הכביסה.

אנשים בעולם

הלורד מאונטבאטן: איש סודה של המלכה

לורד מאונטבאטן לוחש באוזני המלכה אליזבת

הלורד רוקד עם המלכה בארמון בקינגהאם

הנסיך צ'ארלס, כילד בחופשה עם הלורד

הלורד מאונטבאטן, שנרצח עליידי המחתרת האירית, לא רק שהיה מישנה למלך האחרון בהודו, אחד ממנהיגיהם של כוחות הברית במלחמת העולם השנייה וראש הכוחות המזוינים של בריטניה, אלא היה גם איש סודה ואמונה של המלכה אליזבת. הוא ששידך למלכה את הנסיך פיליפ, בנו של הנסיך אנדרה מיוון והנסיכה אליס מבאטנברג, שהיתה אחותו של מאונטבאטן. הלורד גידל את פיליפ כאילו היה בנו המאומץ (ללורד היו שתי בנות ועד נישואיו למלכה נשא פיליפ את השם מאונטבאטן) והיה אביו הרוחני של הנסיך צ'ארלס. בחייו היה דמות ססגונית, נון קונפורט מיססית ובעל חוש הומור נדיר.

לורד מאונטבאטן והנסיך צ'ארלס במדי-שרד בהכתרת מלך נפאק

אנשים בעולם

מיראיי מאתייה: חפיכת-ראש רק מידיו של ג'והני

מי שהתגלתה כאדית סיאף החדשה במישפחה מרובת ילדים באביניון, איננה הולכת בעיקבות הזמיר הצרפתי. היא בחרה להוציא לאור תקליט, משיריו של פול אנקה, כולו באנגלית, ולהפיק אותו בלוס-אנג'לס. לשם כך שכרה דירת-פאר בברליי-הילס, אך כדי לשמור על עצמה מאמריקניזציה מוגזמת, נטלה איתה את יועצה וסוכנה האישי, ג'והני סטארק, החופף את שיערה (בתמונה), והיא אינה מרשה לאיש זולתו לפצות פה ולצפצף.

פיליס ג'ורג'י: חיוך מלכותי בדרך לסנאט

אין בארצות-הברית דמות פוליטית שאינה מצטיידת, בצעדיה הראשונים על הבימה הציבורית, ביועץ אחד, לפחות, לתיקשורת. אחד מתפקידיה הראשונים: לשפר את הופעתו החיצונית של הפוליטיקאי. מושל קנטאקי, ג'ון בראון (להבדיל מג'רי בראון העומד לשאת לאשה את לינדה רונדסטאט הזמרת) הצטייד באופן פרטי באשת-תיקשורת שהיא גם אסתטית ייצוגית (בתמונה למעלה עם הנשיא קארטר). פיליס ג'ורג', אשתו של בראון, היא שדרנית טלוויזיה ומלכת יופי לשעבר גם יחד.

ג'רי פורד: הצד המצחיק

אילו בחרו צלמי העיתונות של ארצות-הברית את הנשיא המשעשע ביותר של העדשה, היתה הבחירה, בלי שום ספק: ג'ראלד פורד. הוא, יותר מכל אחד אחר, הונצח במעמדים מביכים ומצחיקים, שביניהם היתקלותו באחד ממקבלי פניו בנמלית-עופה (בתמונה למעלה). מעמד זה יהיה בין מעמדים אחרים שיוכנסו לסרט של דון פני, מי שהיה יועץ העיתונות של פורד. מאחר שפני מעדיף את הצד המצחיק של המטבע, יש לצפות למצחיקון היסטורי משעשע.

להקת אבנא: אבא עוזב את אמא

טוב לתדמית או לא טוב לתדמית, זו עובדה: הזוג המאושר של להקת אבנא, אנטה (בתמונה בהריון) וביוורן (משמאל), כבר איננו מאושר יותר ביחד. אנטה מצאה מחליף, בחיים הפרטיים, העונה לשם לרס אריקסון וביוורן לא התמהמה ומצא לו יפהפיה שוודית, הדומה לאשתו כשתי טיפות מים, ושמה לנה.

באלרינה לודמילה ולאסובה: לרקוד לכולם על העצבים

"אני מאושרת לחזור לחיק מולדתי. אני מאושרת להיות שוב בין כותלי הבולשוי". הצהרתה של הבאלרינה, לודמילה ולאסובה, בטלוויזיה הסובייטית לא עלתה בקנה אחד עם המראה המאושר בעולם המערבי (בתמונה למעלה, משמאל). כשבילתה עם בעלה, אלכסנדר גודונוב, ביום החופשי, כשנפלה לזרועות אמה (בתמונה למטה, משמאל). אמרה: "טוב שהסיוט נגמר", שוב, דבר העומד בסתירה למה שקרה בעבר: היא ובעלה רקדו בפריס (בתמונה למעלה מימין) ושהפסיקו את ההופעה במחווה מיוחדת לרקדן גורייב, שנכת באולם, והשתחוו לו. גורייב נחשב לבוגד בברית-המועצות וקשה לדעת למה תיחשב העלמה ולאסובה. אולי לחיזרת בתשובה?

שלי האק: מציאדלי למלאכים של צ'אדלי

אם כי בישראל עדיין מופיעה בין מלאכי צ'אדלי המלאכית סאבירנה, שהיא קיית ג'קסון השחרחרת (יחד עם ג'סלין סמית ושריל לאד — שהחליפה את פארה פוסאט), הרי בארצות-הברית כבר מככבת תגלית חדשה במקום קיית ג'קסון. היא מחזקת את הרוב הבלונדי בשלישייה, בהיותה בהירת שיער. שמה שלי האק, בעבר הופיעה שלי בסרטוני הפירסום לבושם "צ'אדלי", של חברת רב'ון, במקביל לדוגמנית לורן האטון המופיעה במודעות הפירסומת. האטון הפכה לשחקנית קולנוע (מופיעה כעיתונאית בחתונה של אלטמן), ואילו האק עברה מצ'אדלי הבושם להיות מלאכית צ'אדלי בסדרה. ג'קסון פוטר בועם רב עלידי עורכיהתוכנית, אחרי שסברו כי מאז נישאה לשחקן אנדריו סטיבנס היא מזולת בעבודה ובחברותיה למיקצוע.

המחיר היה כבד מדי...

חשוב לרגע.
מה היה קורה
אם לא היה ביטוח?

היית צריך "לשים בצד"
סכומים גדולים מאד
על כל צרה שלא תבוא:
שריפה, פריצה,
גניבה, תאונה...

גם מקום עבודתך
היה צריך לנהוג כך,
גם החנות שבה אתה קונה,
גם בית החרושת,
הבנק, המשק כולו.

אם לא היה ביטוח,
היה כל פרט
צריך לדאוג לכל בעצמו –
אבל-המחיר היה כבד מדי...
איש לא היה יכול לעמוד בו לבדו.
המשק כולו לא יכול היה לתפקד.
הביטוח הוא הפתרון.
הוא מחלק את הסיכונים בין רבים
ונותן לך את הבטחון,
במחיר שאתה יכול לעמוד בו.
הרעיון הוא שלך והוא טוב.

ביטוח. הרעיון הוא שלך.

מוגש על-ידי

איגוד

חברות הביטוח

בישראל

שימחה דיניץ מי שהיה שגריר ישראל בוואשינגטון וכיום נשיא האוניברסיטה העברית, נפגש באירוע בידורי עם שתי צעירות חתיכות — רחלי חיים, מי שהיתה שדרית הספורט בטלוויזיה, ודוגמנית בשם ריקי. דיניץ נענה לבקשת הצלם, הצטלם מחובק עם השתיים.

דיין: „הייתי רוצה לחבק אור תוך... תשובתה של אופירה היתה: „אני מרשה לך.” או ראו כל באי הארוחה את דיין מהבק חיבוק ארוך וחם את אשת הנשיא.

■ כאשר עבר שר השיכון, דיויד לוי, על פני המארחים באותה ארוחה, אמרה אור פירה נבון לג'יהאן אל-סאדאת: „לשר השיכון שלנו יש 11 ילד” ג'יהאן נייענה בראשה לעבר לוי כאילו היא משתתפת בצערו.

■ כל המזומנים לאותה מסיבה עברו, כמו דיין ולוי, על פני שורת הקבלה שהכילה את שני הנשיאים ורעייתיהם. ולח צו את ידיהם. הטור התארך, כי מובן, ויצחק רבין תר אחרי מוצא אחר. כאשר אחד המלצרים פתח דלת זכוכית, כדי להקל על החום הרב שנוצר באולם הקבלה ביגלל זרקורי הטלוויזיה, התפלחו יצחק ורבין ללא רבין דרכה. הסביר רבין: בתקופת כהונתי כשגריר ישראל בוואשינגטון למדתי לשנוא את שורות הקבלה. הייתי עומד במשך שעות ולור חץ ידיים. כשכל עסקן יהודי רצה להצטלם עם השגריר, נמי אס לי.”

נפתלי לביא דובר משרד הביטחון, היה אחד ה”קראים במלון „דן-כרמל” בחיפה בעת ביקורו של אנוור אל-סאדאת בעיר, אך תחת להשתתף באירוע עם השונים, ביכר לפשוט את בגדיו, לשבת בגדיים ליד הכריכה.

פנים שצריכים לקום כדי להרים כוסית. עזר התגלה כאיש ממושמע בכל הגוגע לעיתור נאים, וזכר לעשות זאת. אחר כך התלוצץ וכינה את העיתור נאים בשם עלוקות.

■ נראה כי בתו של וייצמן מן, מיכל, לא נהנתה מהארוחה החגיגית. לאמה ראומה היא אמרה: „זה מזכיר לי את ה” אוכל בטירונות.”

■ וייצמן לא יכול היה להתאפק וסיפר לעיתונאים על המפגש הראשון שלו עם הר אלוף אברהם („אברהם”) טמיר, אחרי שהאלוף נפצע לפני שבועיים (העולם הזה 2192). סיפר וייצמן: „אבר” שה נכנס אלי למשרד בהתי רגשות ואמר לי: „רק כנס ניצלתי, כמעט נהרגתי, אני בי קושי חי.” חשבתי אולי במצי ריים ניסו להתנקש בחיינו ונבר הלתי, אבל אז הוא סיפר לי

■ בכניסה לחדר האוכל של מלון דן כרמל ניצב מי שהיה סגן שריהתיקשורת, הח”כ הדרוזי לשעבר, שיח’ ג’אבר מועדי, וביקש להיכנס לארוחת הערב שערך ראשה” ממשלה, מנחם בגין, לנשיא אנוור אל-סאדאת. בידי שיח’ ג’אבר לא היתה הזמנה, אולם הוא הסביר לשומריהסף כי הוא הוזמן אישית על ידי סגן שרי הביטחון, מרדכי (מוסקה) ציפורי. אחד מאנשי הביטחון נכנס לחדר האוכל ושאל את ציפורי אם הוא, אכן, הזמין את שיח’ ג’אבר. התשובה היתה שלילית. שיח’ ג’אבר, איש המערך, לא ויתר ודרש להיכנס לארוחה כנציג הר עדה הדרוזית. כדי למנוע שערוריה ביקשו המארחים מנציג דרוזי אחר, ח”כ עמל נאצר-אל-דין, שהוזמן, לוותר על מקומו בשביל שיח’ ג’אבר. ■ באותה ארוחה הובלה

עליזה בגין היא ילדה דרוזית בת שנתיים, שנקראה עליזי הוריה, בני מישפחתו של ח”כ הליכוד מהכפר דלית אל-כרמל, עמל נאצר-אל-דין, על שם אשת ראשה”ממשלה. בשבוע שעבר נפגשה עם בתה של עליזה בגין האמיתית, חסיה מילוא. מילוא מיהרה להרים את הילדה, הנקראת על שם אמה, ולקרוא בשימחה: „קראו לה על שם אמה.”

מה ארע במטוס. אחד העיר תונאים הזכיר לוויצמן שטמיר כבר נפצע בצורה קשה בגוש עציון, במלחמת העצמאות, ו” לכן הסיפור שלו על ההתרגשות של טמיר אינו מתקבל על הר דעת. השיב לו וייצמן: „חוכ” מה, אז היה אברהם מחוסר הכרה.”

■ בארוחת הערב שערך הנשיא, יצחק נבון, לכבודו של אנוור אל-סאדאת, הגיעו גם משה ורחל דיין. בעת שדיין לחץ את ידה של רעיית הנשיא, אופירה נבון, היא אמרה לו: „אתה ואני כבר יודעים מה זה, בהתי ייחסה למחלת הסרטן שבה לקו שניהם, בהפגנת התרגשות שאינה אופיינית לו, אמר לה

בתו של הנשיא אל-סאדאת, ג’יהאן עופמן, לשולחן, ש” היה צמוד לשולחן שלידו ישבו שריהביטחון, עזר וייצמן, אשתו, ראומה בנו שאולי ובתו מיכל. ג’יהאן התעקשה לשבת ליד מיכל, אולם הסבירו לה שזה בניגוד לכללי הטקס. רק אחרי ג’יהאן כבר ירשה ליד השולחן הסמוך, הצליחה לשכנע את שאולי וייצמן להתי ליד עימה את מקומו, וישה במשך כל הערב ליד שולחנו של שריהביטחון.

■ בכל פעם שווייצמן קם ממקומו, הוא הסתיר את שולחנו הנשיא סאדאת מעיני הצלמים. אחת מעובדות מרכז התיקשורת, איה עשת, ניגשה אליו וביקשה ממנו לעמוד בצד ככל

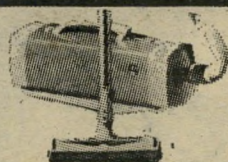
התיאבון הבריא של משפחת

משפחת

לקראת החגים
מצרך החודש
הובר S-4070

הובר שמחה להודיע על התרחבות המשפחה!
לבחירתך מעתה דגמים חדישים, שיתנו את הטיפול
האידיאלי לשטיחים, לריפוד ולווילונות בביתך.

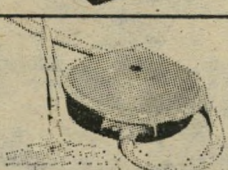
הובר 427 —
נייד על גלגלים.

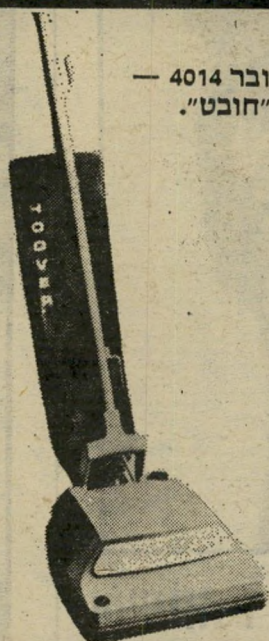
הובר 867 —
בשיטת ה"רחפת".

הובר 1016 —
חובט ומבריש

הובר 3005 —
ה"צלחת
המעופפת".

הובר 4014 —
ה"חובט".

לקראת החגים — מבצע הנחות ללא תקדים!
הובר S-4070.

הובר S-4070 — עוצמה עד 850 וואט — המילה האחרונה
בתחום שואבי האבק! שפע של אביזרים כלולים בשואב:
צנורות הארכה, מברשות מיוחדות לריפוד, לווילונות ולפינות.
הקפידו לדרוש תעודת אחריות מקורית של "חוסן".
רק תעודה זו מבטיחה לך שירות אמין, צוות מקצועי מעולה
ומלאי חלקי חילוף מקוריים.
הובר פירשו איכות ונוחות.

להשיג בחנויות החשמל
המובחרות
ובחנויות השקם.

מפיצים בלעדיים לישראל:
"חוסן"
חברה למוצרי חשמל בע"מ
חברה משותפת עם כורסיסר
דרך פתח-תקוה 23 תל-אביב.

הובר

מדוע עליזה בגין לא מתראיינת - ומדוע לא הגיע הרב גורן לסעודה

והוא שקיבל את פני סאדאט וזכה אז בדחיפות ובמכות מידי שומרי-הראש המצריים, שלא הכירו אותו. בתמונה נראה הנשיא לשעבר מתחבק חיבוק ארוך וממושך עם הנשיא הנוכחי, יצחק נבון. נבון לא יכול היה להתאפק ואמר לקציר: „אפריים, עכשיו אני מקנא בך על שאין לך כל הווגראס הזה על הראש.“

אפריים קציר נשיא-המדינה לשעבר, נראה הרבה יותר מאושר בקבלת-הפנים שנערכה לאנוור אל-סאדאט בנמל חיפה, מאשר בקבלת-הפנים שנערכה לכבוד הנשיא המצרי שנתיים קודם לכן, בנמל התעופה בן-גוריון, כאשר סאדאט הגיע לביקורו הראשון. בביקור ההוא היה אפריים קציר הנשיא,

■ יו"ר הכנסת, יצחק שמיר, עמד במבחן קשה. הוא רצה להתפלח לארוחה, כמו רבין, אך חשש שמא אין זה נאה למעמדו. התלוצץ אחד הנוכחים: „אתה צריך לבחור בין מעמד כיו"ר הכנסת ובין עברך כאיש-מחתרת.“

■ אותו לץ הציג לשמיר בעייה: „מה היה קורה אילו נעדר הנשיא נבון בשבוע ש- עבר מן הארץ, ואתה היית ממלא את מקומו? היית צריך לשלוח מיברק-תנחומים למלכת-בריטניה על רצח לורד אנגלי.“ הכוונה הייתה ללורד לואי מאונטבאטן, שנרצח בידי האירים. שמיר, שנתן בי- שעתו את הפקודה לרצח הלורד מוין, שקע בהירורים והפליט לבסוף: „יש באמת קוריוזים בחיים.“

■ לפחות איש אחד ש- הוזמן לארוחת-הערב החגיגית, שערך נשיא-המדינה לנשיא- מצריים, לא הגיע אליה. היה זה הרב הראשי, שלמה גורן. הוא אמנם יצא לדרך, אך הת- לבט כל העת אם אכן מותר לו להשתתף במסיבה, שהיא חלק ממדיניות הממשלה להח-

זיר שטחים לערבים. באמצע הדרך עצר הרב וחזר על עיקר- בותיו.

■ בארוחת-הצהריים ש- נערכה בחדרו של נשיא-המדי- נה, יצחק נבון, ביום שבו הגיע אל-סאדאט לארץ, נגרמה מבו- כה רבה במיטבה של דן-כרמל. נבון ביקש שיביאו לו צל- עות כבש. למלצר לא היה נעים לומר לנשיא כי אין בתפריט צלעות כבש, ושליחים של הר- מלון יצאו בהולים ודחופים ל- אחת המסעדות הכשרות בעיר כדי להביא במהירות את המנה המבוקשת.

■ העיתונאית, לאה את- גר ניסתה לשכנע את רעיית ראש-הממשלה, עליזה בגין, לתת לה ראיון. בגין סרבה בטענה שאינה אוהבת עיתונ- נאים. בשיחה שהתפתחה בכל זאת בין השתיים, אמרה אתגר לבגין: „כולם כותבים על אר- פירה נבון ועל גיהאן סאדאט ורק עליך לא.“ השיבה לה בגין: „זה לא אכפת לי.“ אז שאלה אותה אתגר: „את חור- שבת שיש חשיבות לכך שאשת מנהיג תהיה אשה נאה?“ על- שאלה זו סרבה בגין לענות. בכעס מוצדק.

■ על גישתם של אזרחים הפסככים התלונן השבוע יועץ ראש-הממשלה לענייני תיקשור- רח-פנים, שלמה נקדימון. „יש לי שכנה. כשעלה מנחם בגין לשלטון, היא כעסה מאד. היא אמרה: 'אוי ואבוי, עכשיו תהיה מילחמה. בגין זה יביא עלינו אסון'. אחרי שכרתנו את השלום עם מצריים, התלוננה אותה שכנה: 'תמיד אמרתי שבגין זה אסון! תראה איך הוא מחזיר לערבים את כל סיני!' מסקנת נקדימון: אי- אפשר לספק את הציבור.“

■ נקדימון עצמו מרגיש לא נוח בארוחות הערב החגי- גיות הנערכות עתה חדשות ל- בקרים. כאשר הוא יושב ליד שולחנות המכובדים בארוחת הערב, שערך ראש-הממ- שלה לכבוד הנשיא המצרי, התבונן נקדימון לעבר סוללת העיתונאים והצלמים שעמדו בירכתו החדר ואמר: „גורא

אסתר דז"אל-נאור מי שהייתה חברת כנסת מטעם חרות, אחת מנא- מנות ראש-הממשלה, מנחם בגין, ואמו של מזכיר הממשלה, אריה נאור, לא נשכחה עליידי רעיית ראש-הממשלה, עליזה בגין, וחוזמנה לארוחת-צהריים, שערכה עליזה בגין לכבוד גיהאן אל-סאדאט.

לדיסלאב גוטסמן הרופא האישי של ראש- הממשלה, מנחם בגין, היה, כמו כן, במשך כל ימי פיסגת-חיפה, על המישמר בצמוד לראש- הממשלה. עליזה בגין ניצלה את ההזדמנות והרשתה לו להגיש את המכשיר הרפואי, שאותו היא העניקה לגיהאן סאדאט כש- כאשר קמה גיהאן להודות לעליזה בגין, נשבר קנה המיקרופון וגוטסמן מיהר לתקנו, וחפץ, לדקות אחדות, לרופא-מכשירים.

אולם גם ההיכרות עם ראש- הממשלה לא עזרה לקדישאי והצעירה עמדה בסרובה.

■ בארוחת הערב, ש- ערך ראש-הממשלה לנשיא מצריים, הייתה אחת מארבע המנות הראשונות רפרפת אבוקדו. איש מבין מאות הר- אורחים לא אכל אותה. מלבד שריהדות, אהרון אבו- הצירא, שהסביר: „אני אר- כל כל מה שנותנים לי.“

■ כאשר חזרו המגשים עמוסי הרפרפות למיטבה, פרץ הטבח של דן-כרמל בבכי.

לא נעים לי שהם לא יושבים ואוכלים ואני יושב ליד שולחן. הרי הם קולגות שלי.“

■ אחת מנשות הביטחון, שהן חידוש בנוף-האישים הי- ישראלי, מצאה חן בעיניו של ראש-לישכת ראש-הממשלה, יחיאל קדישאי. קדישאי ניסה במשך שעה ארוכה לשכ- נע אותה לאכול עימו ארוחת- צהריים, אולם הצעירה הנאה סרבה. לפתע עבר לידם ראש- הממשלה, מנחם בגין, וכשראה את קדישאי נעצר לידו. קדי- שאי הציג לפניו את הצעירה,

אנשים

ג'יהאן אל-סאדאת לא

רצתה למחות את כתמי

האודס כדי לא להעליב

■ כאשר שמע שריהביט חון, עזר וייצמן, כי ספן השיר לוס, אייבי נתן, עומד לערוך מסיבה על שפת-בריכת מלון דו-כרמל, הוא ביקש להודיע לו: „אם יהיה רעש, אני שופך עליכם מהחדר שלי מים קרים.“

■ אגב, וייצמן מכנה את כל המבינים החדשים בעניני פרטות — סאדאטולוגים ב-פרוטות.

אותה כדי לא להעליב את מארחותיה.

■ אחמד פאווי נקע את רגלו בעת ההפלגה על היאכטתה אל-חוריה. משך היומיים הראשונים של הביקור הסתור בב פאווי, המקפיד ביותר על הופעתו החיצונית, כשהוא נעול נעל אחת רגילה שחור, המתאימה לחליפה שלו, ברגל אחת, ובשניה — נעל-בית.

רפאל איתן הרמטכ"ל היה בין מקבלי פניו של ה-נשיא המצרי אנוור אל-סאדאת בנמל חיפה. תוך כדי המתנה לעגינת היאכטת אל-חוריה, נכנס איתן לוויכוח עם ח"כ מפ"ם, חייקה גרוסמן, על חוות-הדעת אותה מסר הרמטכ"ל בפרשת אלון מורה. מזכיר הממשלה, אריה נאור, אשר האזין לוויכוח, לא הסתיר את הנאתו מהריב בין השניים.

■ אחד משומרי-הראש של בתו של אל-סאדאת, ג'יהאן עות'מן, הבחין בעת הסיוור שהיא ערכה בכפר הדרוזי דלית אל-כרמל, בתמונה גדולה של מנחם בגין ביחד עם אל-סאדאת ונשיא ארצות-הברית, ג'ימי קארטר, כי טקס חתימת הסכם-השלום בי-וואשינגטון. שומרי-הראש ביקש מהמארח, ח"כ עמר נא-ציר-אל-דין, שיתן לו את התמונה במתנה. לתדהמת ה-מארח הסביר לו שומרי-הראש: „רואים אותי בתמונה, והיא צולמה מיד אחרי שהסתפרתי אצל ספר אמריקאי מצויין. אני רוצה אותה בשביל להרי-אות לספר שלי בתל-אביב איך הוא צריך לספר אותי.“

■ אגב, תקלה בלתי נעימה אירעה לחמישה מאנשי הביטחון ששמרו על האישים בדו-כרמל. הם נתקעו במשך שעה ארוכה במעלית המלון.

■ שריהפנים, הממונה על המיטרה, הד"ר יוסף בורג, הגיע בוקר אחד למלון דן כרמל כדי לבדוק את פיקודיו השוטרים. לפתע ראה השר דמות מוכרת לו. מתברר כי אחד המלצרים הוא בן עירו של בורג, ומאז עלה לארץ לא נפגש עימו. השניים לחצו ידיים בהתרגשות רבה וישבו להעלות זכרונות ילדות. כשי-בורג שוכח את המטרה לשמה בא למלון, ומפקדי מיטרת חיפה נושמים לרווחה.

■ תקרית בלתי נעימה נמנעה ברגע האחרון על-ידי עורך השבועון אוקטובר, אנוס מנסור. כשהגיע מנסור ל-דו-כרמל, גילה על כל השול-חנות פתקים מודפסים המקב-לים בברכת ברוך-הבא את נשיא מצריים, רעייתו, ובתו, העלמה ג'יהאן עות'מן. מנסור גילה את אוזני מנהל המלון כי ג'יהאן כבר נשואה ואינה עלמה, ועובדי המלון מיהרו להסיר את כל הפתקים.

■ תקרית בלתי-נעימה אחרת אירעה לג'יהאן אל-סאדאת בביקורה בכפר הבי-דואי בסמית-טבעון. הנשים הי-בידואיות התפרסו לכבודו, וכאשר נישקו אותה, הותירו על לחייה סימנים רבים של אודס. מזכירה המדיני של ג'י-האן, אחמד פאווי, שלף ממחטה מכיסו והגישה לג'י-האן כדי שתמחה את הכתמים האדומים. אולם ג'יהאן דחתה

מרשימותיו של מבקר מסעדות

הפעם היה בחברתי אורח מצרפת, ידיד ותיק ומבין גדול בארוחות וכיין. המסע-דה זכתה למחמאותיו, ובמיר-חד הביע פרנסא את התפע-לותו מיון "פטיט סירה". זהו יין אדום חדש ומעולה של כרמל-מזרחי, והוא הת-אים נפלא למנה העיקרית, עלי בקר ברוטב.

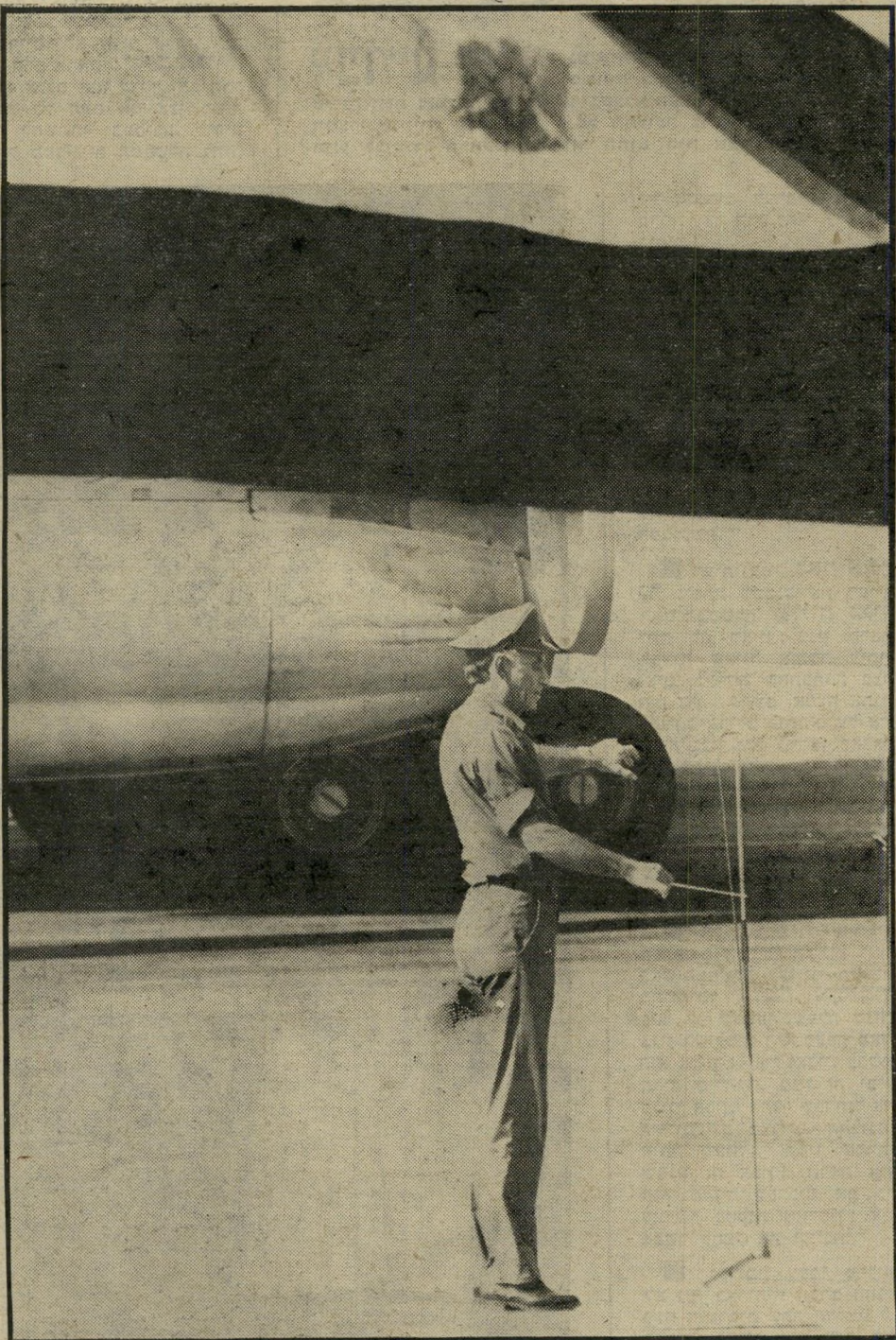
לא מכבר טעמתי עוד יין חדש של כרמל, "טינטה אמרלה", גם הוא יין שול-חני אדום משובח. אני ממ-ליץ על היינות האלה בפני כל אוהבי היין הטוב. כדאי לכם לזכור את השמות החדשים האלה.

פטיט סירה וטינטה אמרלה מיטובים את הארוחות

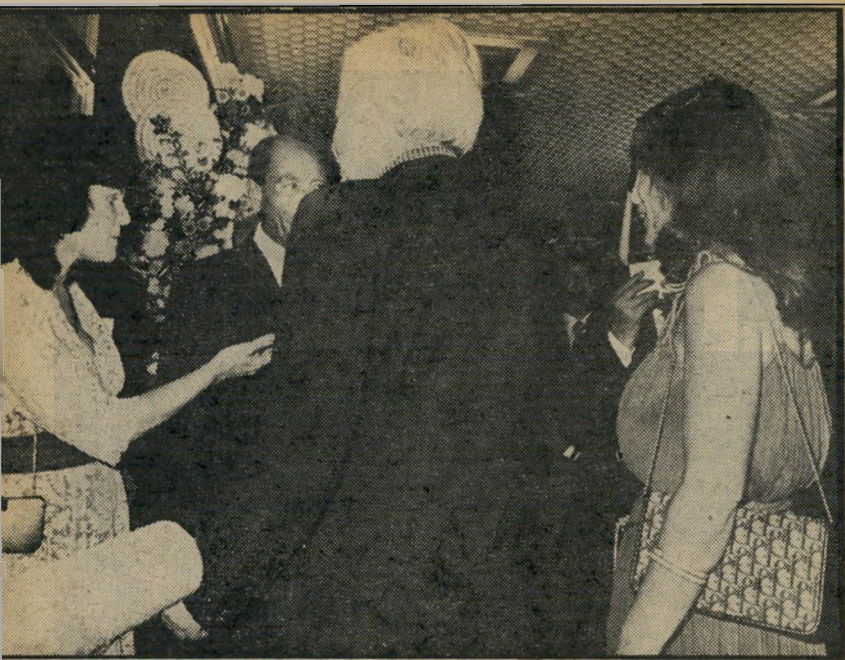
כרמל מזרחי

מזקק

יצחק גרנצ'אני

מנצחה של תזמורת צה"ל ובעל דרגת הייצוג של סגן-אלוף, השתתף כבר בטקסים ממלכתיים רבים, אולם הטקס שנערך ביום החמישי האחרון בנמל-התעופה ברגוריון בלוד, היה מיוחד מאד עבורו. לגרנצ'אני נמסרה הודעה, שעות ספורות מראש, להתכונן לטקס בלוד, במקום בנמל חיפה. בתמונה נדירה זו נראה גרנצ'אני כשהוא מניף את שריבט המנצח, כשברקע אפשר לראות את מטוסיו של הנשיא המצרי ואת דגל מצריים המתנופף.

אופירה נבון: היכן נעלמה

זינב?

עליה לזהותה. התמונות הופיעו בזמנו, לפני 23 שנים, בעולם הזה (1967).

באותו הגיליון התפרסמה גם כתבה פרי עטה של אופירה, שדיווחה על מסעה לפאריס. כתבה זו אופירה, בתארה את הטיול: „ביום השלישי, בפאריס, התחיר

סיפור לג'יהאן

אופירה נבון חוזרת על סיפור הנערה המצרית בפני ג'יהאן סאדאת, המוסתרת בתמונה על ידי אורי אבנרי (העומד עם הגב למצלמה), כשהנשיא המצרי ורחל אבנרי (מימין) מאזינים לסיפור.

שיחה מעניינת עם נציגת מצרים. מתוקה מאד.

זינב, נציגת מצריים במיפגש בנות העמים, לא היתה רק מתוקה, אלא גם אחת מחלוצות השלום שאותו הביא אלי סאדאת כעבור שנים. כל אחת מהמשתתפות היתה צריכה להשמיע קריאה באוזן ני בנות-גולה בכל רחבי העולם. קריאתה של זינב אל-ביאלי היתה: „כל האנשים ילודי האשה, ועלינו להבטיח להם שלום.”

אחרי שאופירה סיימה לספר לג'יהאן על פגישתה עם הנערה המצרית, נפרדו ה- שתיים. היה עליהן להתכונן לארוחת-הערב ההגיגית, שאותה ערך נשיא ישר אל לכבודו של נשיא מצריים. אורי אבי גרי היה בין המוזמנים. אחרי שאבנרי וג'יהאן אל-סאדאת לחצו ידיים, וג'יהאן אמרה לאבנרי: „אני שמחה לראותך שוב.” אמרה אופירה: „דיברנו עליך כל אחרי הצהריים.”

צברית בפאריס

צברית בפאריס

צילום הכתבה שאותה שיגרה אופירה ארז להעולם הזה על קורותיה בפאריס. מה שמשך את תשומת הלב בכתבה היה תאור השיחה של אופירה עם הנציגה המצרית זינב אל-ביאלי, שאותה הגדירה אופירה בכתבה כצעירה מתוקה. כעת, 23 שנים אחרי אותה פגישה, ביקשה אופירה מג'יהאן סאדאת, בעת ביקורה בארץ, לנסות לאתר את אותה נערה.

הידידות

אופירה ארז לוחצת ידיים עם נציגת מצרים, זינב אל-ביאלי, בתמונה שצולמה בנמל-התעופה של פאריס. הידידות בין הישראלית למצרית היתה לשיחת היום במיפגש בנות-העמים של פאריס 1956.

דקות ספורות אחרי שהגיעה הפמליה הנשיאותית המצרית למלון דן כרמל, ביום השלישי בשבוע שעבר, הורו מנו נשיא מצריים ורעייתו ג'יהאן אל נשיא המדינה ורעייתו, אופירה, למערכת החדרים שלהם במלון. כאשר „הגברים דיברו עסקים”, כפי שהגדירה זאת אופירה, ישבו נשות הנשיאים בחדר הסמוך, החלו בהיכרות שהתפתחה אחר-כך לידידות אמצה.

אופירה סיפרה לג'יהאן על מחלת הסרטן שבה לקתה, וג'יהאן סיפרה לאופירה על פעולות האגודה המצרית למילחמה בסרטן, שהיא עומדת בראשה. אחרי-כך אמרה ג'יהאן למקורבניה: „היא אחת הנשים המקסימות שפגשתי מעודי.”

היה עוד נושא-שיחה אחד בין השתיים — העולם הזה. אופירה סיפרה לג'יהאן על חויית הנעורים שלה, עת נבחרה מ-טעם העולם הזה כ„צברית 1956” בתחרות שנערכה מטעם השבועון, ונשלחה לתחרות בנות העמים, שנערכה בפאריס מטעם ה-שבועון המפורסם אל.

„העולם הזה הוא שבועון חשוב מאוד אצלנו”, אמרה אופירה לג'יהאן, „את בור-דאי מכירה את העורך שלו, אורי אבנרי.” ג'יהאן אישרה כי היא אכן מכירה את אבנרי. „בביקור שלי בפאריס”, המשיכה אופירה, „ניפגשתי עם צעירה מצרית מקיסימה, זינב היה שמה, אנחנו התיידדנו אז. הייתי מאד רוצה למצוא אותה עכשיו.”

ג'יהאן סאדאת הבטיחה לאופירה, כי תנסה למצוא את זינב.

אופירה נתנה לג'יהאן את התמונות ש-בהן היא נראית בחברת זינב, כדי שיקל

נשיאה בדרך

אופירה נבון רגילה כבר למופעים וטקסים ציבוריים, מאז נבחר בעלה לנשיא המדינה. אולם לאופירה ארז, הצברית של 1956, היתה ההופעה, יחד עם יתר המשתתפות בתחרות בנות-העמים בפאריס, הופעת-בכורה ציבורית. אופירה, במרכז התמונה, בשימלה שחורה ופרחידש לבן, צולמה על גג בניין השבועון אל, שאירגן את התחרות ואירח את המשתתפות בה.

„ובכן, התחלנו עם טיול במכוניות פתוחות בחברות פאריס. בערב, ארוחת-ערב מיפגש והמון נשים חשובות. היתה לי גם

לה התוכנית הרשמית. אכתוב על זה בקי-צור, כי החל משלב זה יכסה עמוס קינן את המאורעות בצורה קצת יותר מיקצור עית ממה שאני יכולה לעשות.

זינב

אל-ביאלי, בתמונה הרשמית של מיפגש בנות-העמים. על-פי תמונה זו ותמונות אחרות שנמסרו ל-ג'יהאן סאדאת, תנסה אשת הנשיא המצרי לאתר את הידידה המצרית הראשונה של אשת נשיא מדינת ישראל, אופירה נבון.

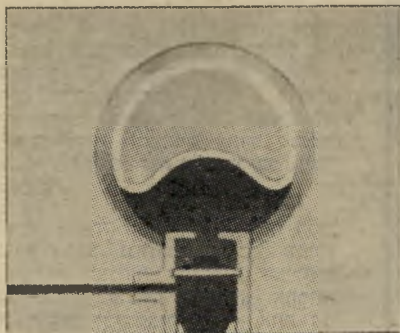
CITROËN H.P.★

שיא חדש של נוחות ובטיחות.

החל מ-351,598 כולל מע"מ
ליווי

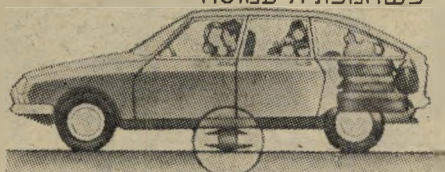
שומרת על איוון תמידי של המכונית ומעניקה לה יציבות ורכות בנסיעה בכל תנאי דרך ומעמס.

זוהי אחת הסיבות בגללן זכו דגמי ה- GS ו- CX של "סיטראן" בפרסי בטיחות רבים. אם אתה באמת אוהב לנהוג - הכנס לסיטראן GS או CX נסה אותה ותגלה את יתרונותיה של המערכת ההידרופניאומטית. אנחנו קוראים לה בקיצור H.P. (וגם זה ענין של נוחות...)

HYDRO PNEUMATIC★

המבטיחה נסיעה חלקה ללא תנודות. ושומרת על גובה קבוע גם כשהמכונית עמוסה

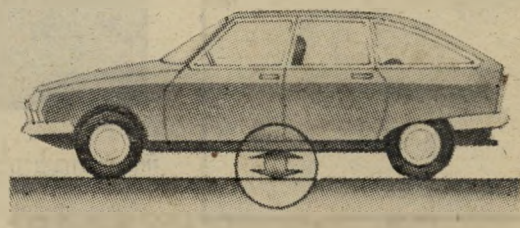

במקרים קשים במיוחד. כאשר הדרך רצופה מכשולים כמו אבנים פזורות או שלוליות עמוקות: מחגלה "סיטראן" בשיא כושרה: ידית מיוחדת מגביהה את המכונית בשתי דרגות גובה נוספות ומאפשרת לה להמשיך בדרכה בנסיעה חלקה וללא הפרעות. אך המערכת ההידרופניאומטית אינה רק ענין של נוחות מירבית: יתרונותיה מורגשים היטב גם בתחום הבטיחות. המערכת ההידרופניאומטית

"סיטראן" מזמינה אותך לנסיעה חלקה בכביש משובש. מוזר? אולי כשמדובר במכוניות אחרות.

"סיטראן" מסתדרת מצוין עם כביש משובש: היא מחליקה בקלות רבה על כל מכשול ומשאירה מאחוריה מכוניות "מקפצות" וכמה נהגים נדהמים. איך היא עושה זאת?

התשובה היא H. P. "סיטראן" מחאימה את עצמה לכל סוג דרך באמצעות מערכת מיתלים הידרופניאומטית. מערכת זו מאפשרת לכל גלגל בנפרד להצמד לקרקע בגמישות

ירושלים: רח' הס 3, טל. 222666, 228888. חיפה: רכב הצטון בע"מ, שד' בן-גוריון 8 (שד' הכרמל), טל. 04-538228. באר-שבע: אשנב הנגב, דרך חברון 3, טל. 057-33210. נתניה: לוינקופף הרמן, רח' שותם 4, פלג 2821, 04-3331339.

דוד לובינסקי בע"מ
מפיץ סיטראן בישראל

דוד לובינסקי בע"מ
תל-אביב: רח' שונצינו 16, טל. 333214-6.
סוכנויות תל-אביב:
ב.ג. מוסכים ומפיצים בע"מ
רח' חרוז 12, טל. 03-331339

CITROËN

מדוע לא למדה ג'יהאן עברית -

ומי ניצח בתחרות השתייה בין האץ' לנלסון?

לג'יהאן אל-סאדאת הייתה בקשה מיוחדת לעלויה בגין: לסדר לה פגישה עם אשת ראש-הממשלה לשעבר, לאה רבין. ג'יהאן רצתה להתנצל לפני רבין על תקרית שאירעה ביניהן לפני מספר שנים, בשעה שלא היתה עדיין רעיית ראש-הממשלה והשתתפה פה בסימפוזיון בינלאומי שבי ערך במכסיקו, שבו השתתפה גם ג'יהאן. אז ביקשה לאה להפגש עם ג'יהאן, אך אשת הנשיא המצרי סרבה. "אני רוצה להסביר לגברת רבין, בישיבה אישית, שהקרקע עדיין לא היתה בשלה או לפגישה, ולהתנצל לפניך". עליוה בגין ענתה לה: "את לא צריכה להתנצל וגם לא להיפגש איתי באופן מיוחד. לאה רבין תהיה בארוחת-צהריים שהכינו במיוחד בשבילך, רק לך ושנים".

ראש-הממשלה הזמין לארוחת הערב שלו את כל ראשי הסיעות בכנסת מלבד שלושה: ראש סיעת יעד, מי שהיה שבו במצריים, אלוף-משנה (מיל.) אסף יגור, ראש סיעת חד"ש, מאיר וידנר, ואת ח"כ שמואל פדאור-שרון.

מדוע לא יודעת ג'יהאן עברית? לאשת הנשיא המצרי היתה תשובה לכך: "רציתי ללמוד עברית, אבל כשפניתי לאוניברסיטה בקאהיר אמרו לי שהעברית שלומדים שם היא העברית של סעדיה גאון ושאר אחד לא יבין אולי תי בישראל, או החלטתי ללמוד פרסית". בקאהיר לומדים סטודנטים רבים עברית, עוד מלפני יומות-השלוש.

שנתיים אחרי שנחתה

שמעון פרס

ראש המערך, עמד במצב לא-ניעים בטקס בואו של אנוור אל-סאדאת לחיפה. הציבו אותו בשורה ליד ח"כ יצחק רבין, שעימו אין הוא מדבר. פרס ניצל מאינעימות חוזרת, בטקס הפרידה מסאדאת, שנערך בנמל התעופה בן-גוריון. הפעם היה מי שהקפיד על כך שפרס יעמוד הרחק מרבין, ואת מקומו של רבין ליד שמעון פרס מילאו כוהני-הדת.

באילת הגיעה פארה פוסט לכפר של רפי נלסון. חיים כהן, השוער של הכפר, לא זיהה אותה. ודרש ממנה ומד מלוויה לשלם דמי-כניסה. מתי ברר כי לכוונתה, שהגיעה לאילת במסוס-סילון פרטי, לא היתה אגורה שתוקה אחת עליה. את המצב הציל צלם הטלוויזיה, אריה רוזנפלד, שניקלע אף הוא למקום ושיי לם את דמי-הכניסה עבור פארה ומלוויה.

כאשר נכנסה פארה פוסט לכפר עצמו, אמרו אנשי שים לנלסון שיגיש אליה ויברך אותה. "אני לא ניגש. אם היא היתה הבת של אמסטל, מבינה אמסטל, אולי הייתי ניגש".

למחרת הגיע לכפר הרשקן דוד סוק, הוא האץ' מטטארסקי והאץ' סול דווקא התחבב על נלסון והשניים ערכו ביניהם תחרות בלגים בירה שנמשכה יומיים. איש אינו יודע מי ניצח בתחרות משום שכעבור כמה שעות כבר הפסיקו שני המתחרים לספור את הפחיות ששתו. אר לם המפיק ארנון מליצ'ק, שהגיע עם סול וששילם עבור הבירה שלו, טוען כי לפי החשבון שקיבל, ניצח סול את נלסון.

אגב רפי נלסון. נלסון שמע כי בסניף בנק דיסקונט באילת, שבו יש לו חשבון "תמיד באובר-דראפט", נערך ביקור של ההנהלה הארצית

לורד מאונטבאטן

אשר נרצח בשבוע שעבר על-ידי חברי המחתרת האירית, שלח ימים ספורים לפני מותו תמונה זו לתושבי-ירושלים דני אנגלי, שעימו התיידד בכנס "וראטי", התמונה הגיעה אחרי מותו.

ליטל ידן

בתו של סגן ראש-הממשלה ייגאל ידן, הופיעה באירוע ממלכתי בפעם הראשונה בטקס קבלת-הפנים לסאדאת, בנמל חיפה. היא עמדה במצב לא-ניעים כאשר אחד מאנשי הטקס ניגש אל ידן וביקש ממנו להעמיד את ליטל בשורה השניה, כפי שמחייבים כללי הטקס. ידן סירב, וטען כי ליטל נמצאת במקום בזכות עצמה, כמלווה של ג'יהאן, בת הנשיא.

של הבנק. בשעה היעור דה לביקור הופיע נלסון בבנק כשכידו דג'ענק, ופנה עם הצמדה.

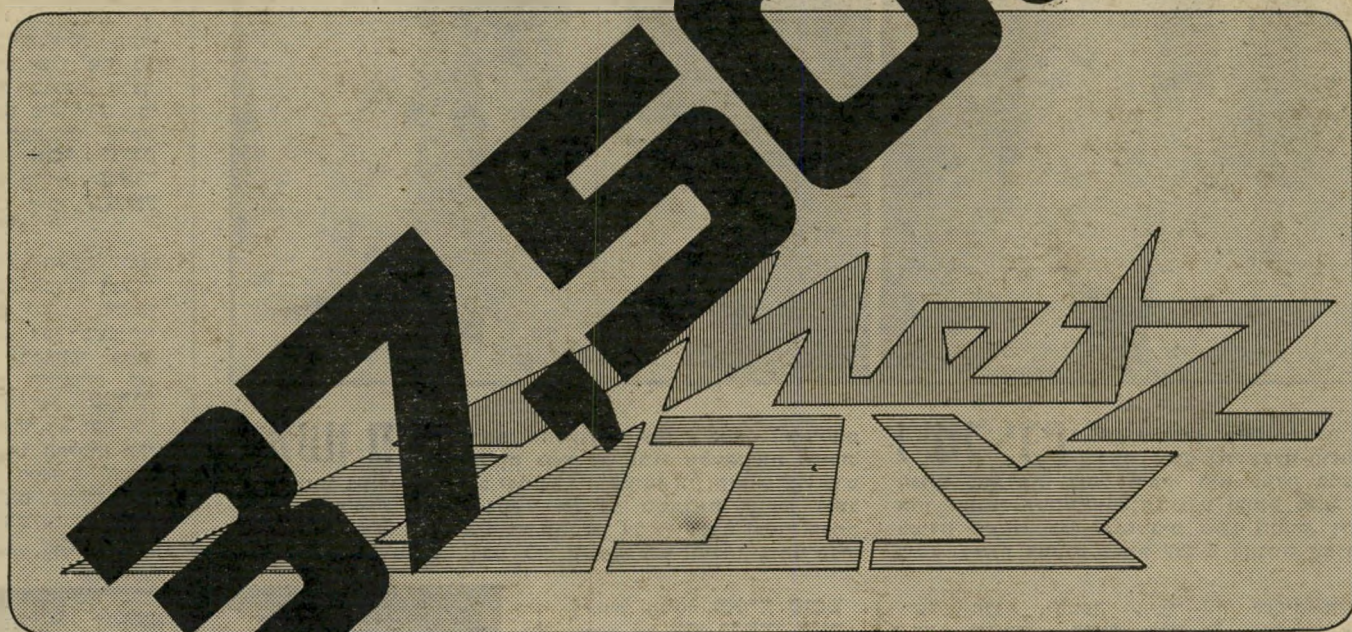

לילית נגר

הזמרת וחקנית הטלוויזיה הישראלית בערבית, היתה, במשך כל ימי ביקור סאדאת בארץ במלון "דן-כרמל", שם התאכנסו האורח. הכל תמחו מה עושה במקום נגר, שלא השתתפה בסיקור העיתונאי ובילתה את רוב זמנה על הדשא של המלון, עד שהתברר כי היא הוזעקה לשיר בערב שאורגן לכבוד אנשי חיל-הים המצרי, וניצלה את הערב "כדי להיות בעניינים", ולראות מקרוב את עבודת העיתונאים.

אצלנו

מאחורי כל
הצעה טובה
תמצא גם
טלוויזיה טובה

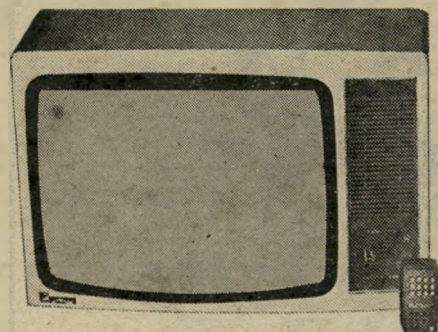
טלוויזיה צבעונית "26" ללא "שלטרק" - 37,500 ל"י בלבד במזומן.
טלוויזיה צבעונית "26" עם "שלטרק" - 42,500 ל"י בלבד במזומן.

37,500 ל"י הוא המחיר הנמוך ביותר המוצע היום בשוק עבור טלוויזיה מאיכות גבוהה של יצרן מוכר ובעל מוניטין דוגמת מץ. תשלום סכום זה במזומן מבטיח לך טלוויזיה צבעונית "26" ללא "שלטרק" ומבטיח אותך בפני עליית מחירים מסחררת. אם יש בידיך היום 37,500 ל"י במזומן כדאי לך להשקיע אותן בטלוויזיה הצבעונית של מץ, כי רק כך אתה יכול להפוך תוך שנה את שידורי הצבע לחלק בלתי נפרד מחייך, באיכות ובמחיר ללא תחרות. שומרה לך גם האפשרות להקדים את מועד האספקה בעבור תשלום של - 2,000 ל"י על כל חודש של הקדמת המועד. לפניך טבלת המחירים.

תשלום במזומן *	מועד האספקה
37,500 ל"י בלבד	כעבור שנה
39,500 ל"י	11 חדשים
41,500 ל"י	10 חדשים
43,500 ל"י	9 חדשים
45,500 ל"י	8 חדשים
47,500 ל"י	7 חדשים

* לא כולל מע"מ

המחיר המומלץ לצרכן
לטלוויזיה מץ-צבע "26"
בסכמתמכר - 79,000 ל"י

האם מישהו הציע לך תכנית טובה יותר?

השבוע יועצי מץ ישמחו לפגוש אותך בסלון מרכזי, רח' בן יהודה 32 - בנין אל-על בתל-אביב

תחנות ההרשמה אך ורק בחנויות המורשות למכירת מוצרי מץ, אשר בידיהן חוזה קנייה רשמי של מץ לתוכנית, "מץ צבע 80".

רשימת מפיצים חלקית: כץ - אילם תצוגה מרכזי: רחוב מודיעין 19, בני-ברק - רמת-גן. תל-אביב: סלון להט, אבן גבירול 20; שילה, בן-יהודה 1; מ.ש.י., בן-יהודה 3; סופר, אלנבי 122; הלל את ורדי, בן-יהודה 100; נולד, דרך שלמה 39; שואף, אצל 1, שכ' התקוה: צליל אור, אצל 44, שכ' התקוה. בתלים: סלון פאר, רוטשילד 32; סלון הוד, בלפור 48. אילת: שרות מחר, מרכז חנויות מור. אור יהודה: שלום אהרן, רח' התנוה 47. אשדוד: פוכניות דרום בע"מ, רוגוזין 31; סלון ישראל, סבסטיאן-בועני, מרכז א' 118. אשקלון: סלון אלקטרוניקה - כחלון, הרצל 9; סלון ברזיל, הרצל 37; סערון, העבודה 27. אופקים: רה"ט צאלח, מרכז מסחרי. באר-שבע: סלון צברת בע"מ, החלוץ 144; א.א. אלקטרוניקה העצמאות 48. בית-שמש: שפינברג, מרכז מסחרי. נבכתיים: נתנאלי בשה, כצנלסון 12. דימונה: פיליס יצחק, מרכז מסחרי 443. הוד השרון: המר, דרך השרון 94. חיפה: סלון הבנקים, הבנקים 1; סלון כץ, הרצל 1. חולון: סלון סבוי, רחוב סקולוב 77. חדרה: רדיו הכט, רוטשילד 38. פדרס כץ: מרכז החשמל, ו'בוטנסקי 129; סלון שעשוע, רחוב ו'בוטנסקי 114. יפו: אלקטרו יפו, שדרות ירושלים 121; גרין ישראל, יפת 103. לוד: פאזי מופה, הרצל 68. צפת: אחים בזכניק, רחוב ירושלים; חדר קמפ, ירושלים 20. טבעון: אלקטרו טבעון, מרכז מסחרי. טבריה: "סוכנות-כחל", ככר העצמאות. ירידה: רדיו מוריה, מרכז מסחרי. ירושלים: סערון, רחוב כחל, רחוב יפו; אלקטרו 2001, רחוב המלך ג'ורג' 21; סלון סיני, בן-יהודה 6; סלון השלוב, רח' יפו 68; סלון אמפיל, ככר ציון. יהוד: אלקטרו רון, קבוץ גלויות 47. נס ציונה: א.ק. אלקטרוניקה, ויצמן 14. נתניה: מ.טמו, עמק חפר 4; שבט אוניברסל, ויצמן 2; אלחוט, שד' בנימין 5. עכו: ראובן סט, בן עמי 27; אחים עובד, חנות חשמל עכו העתיקה. פתח-תקוה: סלון פרק, חובבי ציון 30. קרית-גת: אלקטרו אלבו, מרכז מסחרי 44/48. קרית-מלאכי: פלאח שלמה, מרכז מסחרי. קרית שמונה: בזק (כהנים יעקב). מרכז מסחרי 2, קרימה: חוקיה דוד, מרכז מסחרי. ראש-אצ: רמזור (בדריה), רוטשילד 36. רחובות: נחום את מרחי, הרצל 187; אלקטרו סנמר, שטיינברג, בנימין 4. רפלה: יולורי חיים, הרצל 77. רמת-גן: כאלי, ביאליק 75; שמוליק אלקטרויק, ביאליק 73. רעננה: אלקטרוניקה בורוכוב 15. תל-מונר: חקיה יופי, מ. מסחרי.

גורר ושלה
לכב' מץ (ישראל)
בע"מ
רח' מודיעין 19, ר"ג
ברצוני לקבל פרטים נוספים
על תכנית "מץ - צבע 80"
ללא התחייבות מצדי
שמי
כתובתי
טלפון

המטרה של הביקור היתה הביקור עצמו

לביקור

בעוד שנה וחודשיים ייערכו שם בחירות חדשות. ייבחר נשיא חדש. אם ירצה השם. ייבחר איש חזק, כמו טדי קנדי הדמוקרטי או ג'ון קונולי הרפובליקאי. אך גם אם קארטר ייבחר למרות הכל מחדש, יהיה זה קארטר חדש. הוא לא יוכל להתייצב בפעם שלישית לבחירות, ועל כן לא יהיה עוד תלוי בקולות היהודים. כך או כך, אין מה לעשות בחזית זו עד לבחירות. יתכן שיהיה מה לעשות אחרי הבחירות.

המועד הקובע: נובמבר 1980.

ה אם יש זמן? האם אפשר להמתין שנה-שנתיים? אמנם, למרות כל הדיבורים הרשמיים, הנידוי של מצריים על-ידי העולם הערבי מכאיב — מבחינה רוחנית, מדינית וחומרית. מכאיב מאד. אך האם ניתן לעמוד בלחץ זה עוד שנה, שנתיים, שלוש? **אפשר. זה לא טוב. זה רע. אבל זה אפשרי.** אחרי ככלות הכל, האמריקאים צריכים לתת לי לפחות את אשר הפסדתי כאשר הערבים הטילו על מצריים חרם. חזית-ההתנגדות הערבית אינה מסוגלת לפעול עתה במלוא כוחה וביעילות נגד מצריים. איראן מאיימת על עיראק. עיראק מסוכסכת עם סוריה. סוריה שקועה בבוץ הלבנוני, ולחאפז אל-אסד יש בעיות עדתיות. ירדן יכולה לסרב ולהתעקש, אך לא לתקוף. אלג'יריה ומארוקו עומדות על סף המלחמה ביניהן, וזה מעסיק גם את מועמר קדאפי. נכון, במרחב שלנו יש תמיד הפתעות. אך בנסיבות אלה, מותר להסתכן. זהו סיכון מחושב, מוצדק.

א מה הן המסקנות? הנה חמשת התאריכים הקובעים: **נובמבר 1979** — השלמת הנסיגה הישראלית משדות-הנפט ומסנטה-קתרין. **מארכ 1980** — נסיגת ישראל לקו אל-עריש — ראס-מוחמד.

נובמבר 1980 — הבחירות בארצות-הברית. **נובמבר 1981** — הבחירות בישראל. **מארכ 1982** — הנסיגה הסופית של ישראל לגבול הבינלאומי.

אם אדחיק עכשיו על בגין, יהיה משבר. לא אוכל לנצח בעימות זה. ארצות-הברית לא תוכל לעזור בהרבה, אם בכלל. הנסיגה הישראלית תיפסק. לא ארוויח דבר למען הפלסטינים, ואפסיד את אדמת סיני. **יתר על כן — משבר כזה יוכיח לעולם הערבי שיזומת-השונם נכשלה.**

אסור בשום פנים להגיע לכך. יוקרת האישית, יוקרת מצריים כולה, קשורה עתה בהצלחת היוזמה הזאת. אני צריך להפגין יופיים שהיא מצליחה, שהיא מתקדמת. **מתי אצטרך לבחון איסטרטגיה זו מחדש?** כמובן, אם יקרה משהו בלתי-צפוי במרחב. משבר פיתאומי עשוי להכריח אותי לחשוב מחדש. בהעדר משבר כזה, איסטרטגיה זו תישאר נכונה לפחות עד ראשית 1981. עד אז אקבל בחזרה את מחצית סיני, ויהיה נשיא חדש (או מחודש) בבית-הלבן. יתכן שאז יהיה מקום לשינוי הקו.

אם לא, כדאי לחכות עד אחרי הבחירות בישראל. למעשה, עד אביב 1982, כשאקבל בחזרה את כל סיני. אם הכל יסתדר בצורה רצויה, אהיה אז במצב נוח מאד. השגתי את כל אשר הייתי צריך להשיג בשביל מצריים. בארצות-הברית ישלוט שילטון חדש. בעזרת השם, הוא יהיה תקיף יותר. בישראל תהיה קיימת ממשלה חדשה. בעזרת השם תהיה מתונה ונבונה יותר. העניין הפלסטיני יתקדם בינתיים בעולם.

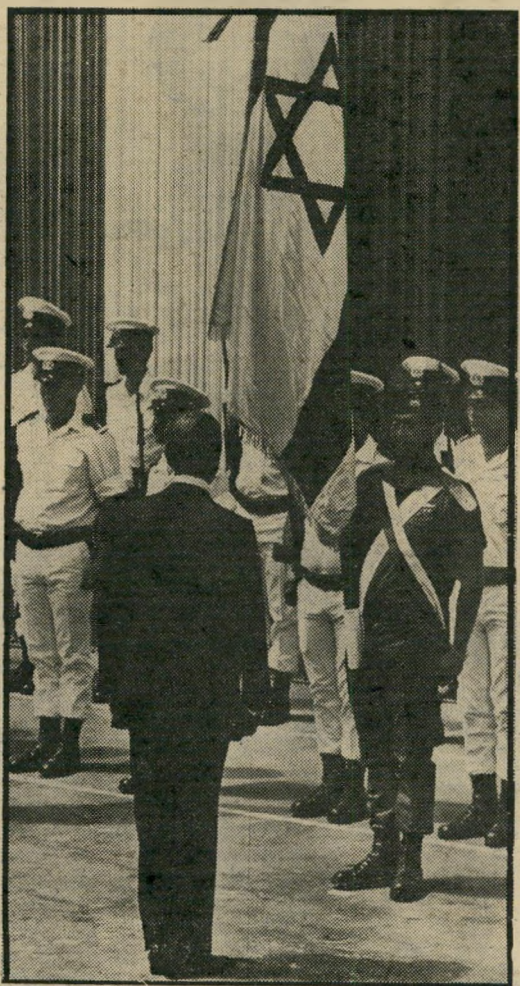
אז תבוא ההזדמנות הגדולה כדי להשיג את השלום המלא, שיפתור את הבעייה הפלסטינית. אוכל לחזור אז העולם הערבי, בצורה מכובדת, כמדינאי שהצליח. הכל יודו שצדקתי.

ע עד אז? עד אז צריכים להעביר את הזמן. לכדרר. למנוע הרגשה של כישלון, של דריכה בִּי מקום. ליצור אירועים דרמאטיים. לערוך ביקורי רים ממזכרתיים, שירותקו את העולם. יהיה משאיומת. קבוצת-עבודה יכינו ניירות. שרים יאוצו הלון וחזור. ייערכו מופגשים מצומצמים וכינוסים של המליאה. מפעם לפעם תהיה פיסגה. עם כל הטכסים האהובים כל-כך על הישראלים. מחוות מרגשות. תהיה התקדמות. התקדמות מרשימה, בתייפופקת. גם אם לא תתקדם לשום מקום. לשמור על המומנטום. איוז מילה נהדרת, "מומנטום". אומרת כל-כך הרבה, ולא אומרת כלום.

קיצור, צריכים לכדרר. ואז, בבוא הרגע, אשיג את פיתרון הבעייה הפלסטינית. שאפשר את הכנסת הכדור לשער השלום. אֶיִש-שֶׁאֵלֵלָה.

לולא שיטה זו, לא היה מסוגל לפתוח ביוזמתו ההיסטורית ולבוא לירושלים בנובמבר 1977. לולא כן, גם החלטותיו שלאחר מכן לא היו אפשריות. **אין ספק שלאחרונה הוא נהג כך שוב.** הוא התבודד בחווילה ליד אלכסנדריה, בחן מחדש את המצב בישראל, במרחב ובעולם. הוא בדק מה אפשרי ומה אינו אפשרי, ושירטט איסטרטגיה חדשה לטווח של שנתיים-שלוש. והמסקנה שזו היתה: **צריכים לכדרר.**

א יני יודע, כמובן, מה נעשה בראשו של איש מפתיע זה מן הכפר מיט אביראל-כום שעל גדת הנילוס.

אל-סאדאת בנמל חיפה: לשם מה?

אך אני משתדל להעמיד את עצמי במקומו, ולבדוק כיצד הייתי נוהג אז.

הייתי נותן את המציאות כך: בישראל יש ממשלה בגין. אפשר להשיג מבגין את החזרת צה"ל-סיני. על כך התחייב, וזאת זאת יבצע. מבחינה זו, אפשר לסמוך עליו. אך עכשיו כבר ברור כי אי-אפשר להשיג מבגין שום התקדמות ממשית לעבר פיתרון הבנייה הפלסטינית. הדרך הזאת חסומה. המחסום הוא בגין עצמו. **אם לא יקרה דבר בלתי-צפוי, יישאר בגין בשיקטור עד לבחירות הבאות, בעוד שנתיים.** לפי סקרי דעת-הקהל המתפרסמים בישראל, הליכוד יובס בבחירות, אלא אם כן יחול בו, לפני כן, שינוי מוחלט. למשל, אם עוזר וייצמן יעמוד בראש רשימת הליכוד. ואם יפול הליכוד, יעלה לשילטון המערך, בהנהגת ימיעון פרס או משהו אחר.

המועד הקובע: נובמבר 1981.

בארצות-הברית המצב רע. הנשיא קארטר, "ידידי ג'ימי", מחוסל מבחינה פוליטית. מיסכן. יש לו רצון טוב. אך לא נותר לו כוח לגרש זבוב, ולא כל שכן לכפות על ישראל פיתרון שמנחם בגין מתנגד לו. האיש פשוט גמור.

ב מישחק הכדורגל, זה נקרא "לכדרר". יש שני מצבים שבהם אתה מכדרר. אם אין לך למסור את הכדור, ואתה יכול להסתער על שער היריב לבדך, אתה מכדרר אליו.

אבל יש גם מצב אחר, שבו נוהגים כדורגלנים לכדרר. ההגנה של היריב חוסמת את הדרך אל שער. איש מחברייך אינו נמצא במקום שבו אתה יכול למסור לו את הכדור. אסור לעמוד במקום, כשהכדור ברשותך. הנה כי כן, אתה מכדרר. אתה זו עם הכדור אנה ואנה. קצת בועט בו בכל צעד. מגלגל אותו. **המטרה אינה להגיע לאיזשהו מקום. המטרה היא רק להישאר במקום, להחזיק את הכדור ברשותך ולהמתין להזדמנות המתאימה, כדי לפתח התקפה חדשה ולהבקיע את השער.** את זאת עושה עתה הנשיא אנוור אל-סאדאת. הוא מכדרר.

מ ה היתה המטרה של הביקור, שערך הנשיא אצלנו? **לביקור הזה היתה מטרה אחת בלבד: הביקור עצמו.**

לשון אחרת: ביקור למען הביקור. ביקור של כדרור.

ע ום הסכמה חדשה לא הושגה בעת הביקור. אמנם, בעת הביקור הושגו כמה דברים. הוסכם על מכירת שני מיליון חביות של נפט מצרי לישראל. הוסכם על הקדמת החזרתה של סנטה-קתרין, ועל פתיחת הגבול שם. הוסכם משהו בעניין הפיקוח על השטח המוחזר בסיני. אך האם באמת הוסכמו הדברים האלה בעת הביקור? **לפי הגירסה הרשמית, היו דרושות רק עשר דקות כדי להשיג את כל ההישגים המופלאים.** האם אנחנו למדים מכך, כי שני המנהיגים פועלים באופן טלפאטי ובמהירות הבזק?

רק שבוע לפני כן הגיש השר יצחק מודעי, אולימפוס פומבי וחציע שליו, להחזיר את שדה-עלמה אם מצריים לא תסכים לכמות המקודשת של שני-מיליונים. והנה, בגין ואל-סאדאת הסכימו על כך תוך 180 שניות. משה דיין איים להתפטר, אם לא יוסדר עניין הפיקוח. והנה, שני המנהיגים הסכימו על עקרונות ההסדר תוך 200 שניות. את 220 השניות הנותרות הקדישו להשגת ההסכם בעניין סנטה-קתרין, שהיה נתון במבוי סתום.

ממש אגדה. **מוכן שזה לא היה כך. כל העניינים האלה סוכמו מראש על-ידי הפקידים של שני הצדדים. אך הוסכם ביניהם להשאיר את הסיכום הרשמי לשני המנהיגים, כדי להגביר את הדרמאטיות של הביקור ולהכתיר את המופגש בהצלחה.**

ומדוע היה צורך להשתמש באמצעי מלאכותי זה? פשוט מאד: שני הצדדים ידעו כי אין כל אפשרות להתקדם, ולוא במילימטר אחד, בדרך לפיתרון הבעייה הגדולה, הגורלית, התלויה ביניהם — הבעייה הפלסטינית. **כסדאנא קמפידיוויר: בעיית האוטונומיה.**

ה כל הסכימו כי הנשיא המצרי נראה, בחיפה, נינוח מאד. לא ניכר בו מתח כלשהו. הוא לא נראה מתוסכל. לא ניכרו עליו כל סימנים של חוסר-סבלנות, זעם, מרידות — אף שהיו לו די והותר סיבות לכך. אחרי שכל מהלכי המשא-ומתן על האוטונומיה לא הולידו אף גרגיר אחד של הסכמה.

מתי הסיבה למצב-רוחו המוזר? האופטימיסטים בצמרת ישראל יכלו להגיד לעצמם, בתרועת-ניצחון: "זהו, הצלחנו. סאדאת הבין כי בעניין הפלסטיני לא נותר, הוא מבסוט ממה שהשיג, ואינו מוכן להכות ראשו בכותל ההתנגדות של בגין. העניין נגמר." הצניקאים יכלו לטפוח לעצמם על הכתף: "הרי זה מה שאמרנו כל הזמן. האיש בכלל אינו מעוניין בעניין הפלסטיני. זו לא היתה אלא אחיזת-עיניים ומסתשפתים. עכשיו יתור על זה. מדי פעם יעלה את העניין כדי לצאת ידי חובה. בכל גאום יכלול כמה מילים על הפלסטינים. וזהו זה. שלום על העניין הפלסטיני." **אני סבור כי אלה גם אלה טועים. העניין מורכב הרבה יותר.**

א נור אל-סאדאת הוא ריאליסט. הוא גם אדם היודע לכלכל את מעשיו בשכל. בניגוד לקברניטי ישראל, הוא מסוגל להתבודד מדי פעם לכמה ימים במקום נידה, לערוך חשבון-נפש, להעריך את המציאות מחדש ולתכנן לעצמו איסטרטגיה מתאימה. ואת הקלפים הוא שומר על חזוהו. גם יועציו הקרובים ביותר נדהמים שוב ושוב מהחלטותיו.

נכד גיל

אזהב ילדים מכל הגילים.

רהיטי כל גיל חלק בשמחה. שולחנות כתיבה בדגמים שונים: על רגל, בין ארונות, שולחנות כפולים וכולם עם מגירות רבות תכולה.

כל פריט ניתן להשגה בחמישה צבעים מרהיבים: ירוק, אדום, חום, כחול ואורן טבעי. שולחנות הכתיבה ומיטות התינוק להשיג גם בכתום.

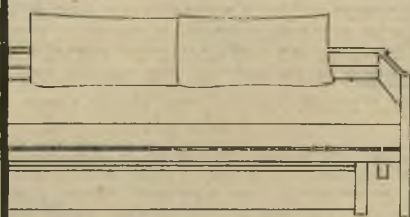
רהיטי כל גיל יוצרים חדר מקסים. שטוב לחזור ולהתרגע בו גם בחופשות מהצבא. קניית רהיטי ילדים איננה משחק קלילים. לכן, כשאת מתכננת את הריהוט לילדיך, בחרי בכל גיל, האזהב ילדים מכל הגילים.

**רהיטי כל גיל —
מגריית גבעת ברנר.**

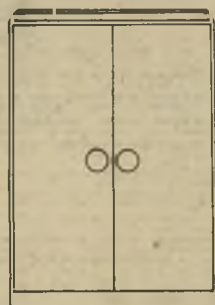
רהיטי כל גיל מלווים את ילדך בנאמנות, בכל הרגעים היפים...

עם הגיע התינוק מבית החולים לחדר, יחכה לו הריהוט המושלם, הכולל שידות לאחסנת חיתולים ובגדים, ארונות למשחקים, שולחנות טיפול ומיטת התינוק המיוחדת, שזכתה להמלצתה של המועצה לצרכנות.

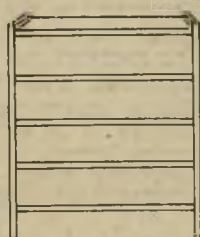
יחד עם הילד גדלים גם הצרכים. את מקומם של מיטת התינוק ושולחנות הטיפולים, ימלאו הכונניות לספרים הראשונים ומיטות נוער מהודרות בשלל דגמים וגדלים, שישרתו אותו במשך שנים ארוכות ומהנות. היום הראשון בבית הספר הוא יום מרגש, לכל הדעות, וגם כאן נוטלים

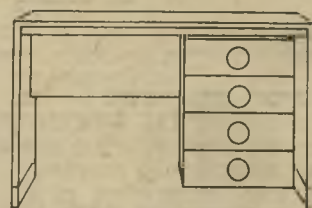
דגם 226 — ספה כפולה
190x57.6x70 ספה תחתית 190x25x70

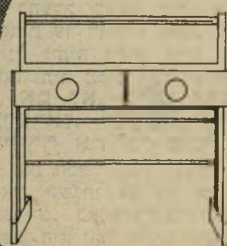
דגם 200 — ארונית
עם דלתות 90x90x30

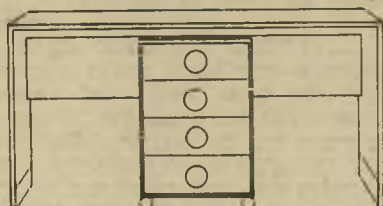
דגם 22
ארונית טיפולים לתינוק
4 מגירות 82x92x60

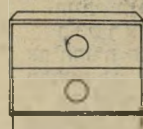
דגם 220 — שולחן כתיבה 4 מגירות
120x72x55

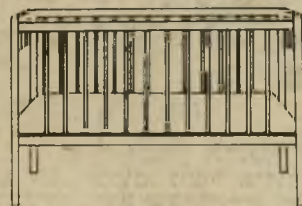
דגם 224 — שולחן כתיבה
2 מגירות עם רגל 90x72x55

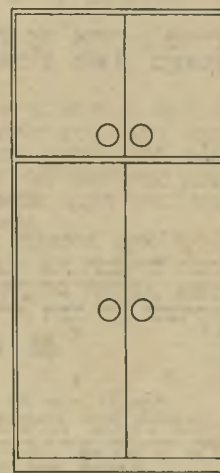
דגם 221 — שולחן כתיבה כפול
150x72x55

דגם 214 — ארונית עם מגירות
45x30x40

דגם 59א' — מיטת תינוק
בשני גדלים: 140x90x60, 120x90x60

דגם 225 — ארון בגדים
6 דלתות 134x180.5x60

אלנבי 117, בית הזורע, שמרת. גבעתיים: ויצמן 10.

סוכנויות כל גיל: תל-אביב: דמנגוף 201. חיפה: הרצל 32.

רהיטי "כל גיל" להשיג במקומות הבאים:

חיפה והצפון: חיפה: מחסן מרכזי לצפון, כביש כפר אתא, בניני רצף, קולוג'ניק. הרצל 32, קולוק'ניק. בית הזורע שמרת, אלנבי 117. נווה שאנן, צוציק. ק. מוצקין, "שי לתינוק", שדרות וייצמן. עכו: בן-עמי 55, חיים יעקובוביץ. נהריה: רח' הרצל, נאדלר משה. כרמיאל: מרכז מסחרי חדש, שרה נחום. צפת: רח' ירושלים, הרשקוביץ ינקו. טבריה: אחים אהרונוביץ, תחנת אגד החדשה. עפולה: רהיטי וולדמן. טבעון: הפיריון טבעון, טופוביץ. טירת הכרמל: "בייבי לנד", מרכז מסחרי חדש. בנימינה: רח' המייסדים, דור-און הדר. קרית-שמונה: "רהיטי קרן", יוסי אוהיון. נצרת: עודה מאהר, אל-חנוך 1025/17. ק. אתא: "לתינוק ולילד". בית-שאן: פינגרהוט אסתר. מרכז ודרום: תל-אביב: "שילב", אבן גבירול 14, "שם", בוגרשוב 26. ירושלים: "שילב", יפו 68, "כל-גיל", אבן גבירול 5. "דירן", אזור התעשייה תלפיות. באר-שבע: "שילב", הרצל 90. ראשון-לציון: "שילב", הרצל 73, "עמי ותמי", רוטשילד 43. רחובות: "רהיטי אלון", אחד העם 22. פופובסקי, בנימין 6. רמת-גן: הרצל 57. כני-ברק: רבי-עקיבא 90, שטוצברג. "לילד", רבי עקיבא 106. חולון: "תינוק כל", כיכר וייצמן. הרצליה: "כל גיל", סוקולוב 99. נתניה: "כל בו מאיר", שמואל הנציב 15. כפר-סבא: "במבין", רח' וייצמן 54. חדרה: "פינת הילד" ה. סמואל 47. נאות אפקה: "גילגיל" מרכז מסחרי.

כובש הלבבות

יפו לך, שהוא יהיה לבוש במדים צהרונים של אדמירל, אך הוא ירד מכבש האוניה לבוש בחליפה אורחית גזורה היטב. המתינו לך, שמייך עם בואו תתחלנה שיתות אינטנסיביות על כל הבעיות הבערות, שלובו בימים שר לפני בואו: הנפט, הפיקוח שבאיזור ה- חייץ, האוטונומיה.

אולם אנור אל-סאדאת קבע אופי אחר לביקורו. לא רק הוא, גם תושביה של חיפה, שיצאו לפתע מאלמוניותם, קבעו את הקצב ואת הרוח המיוחדים של הביקור השלישי של נשיא מצרים בישראל. בנמל חיפה איאפשר היה עדיין להבי חין בכך. שוב התימנונים, התותחים, שר רת מקבלי-הפנים, ושוב לחיצות-הידיים, אם כי הפעם התווספו אליהם יותר חיי בוקים. השוני היחידי היה, אולי, בכך שהפעם היו גם נשים — ג'יהאן וג'יהאן, שהוסיפו חן וצבע לטכס, אך קבלת-הפנים ליד השער המוגומגטלי, שהוקם ליד תחנת-הרכבת של חיפה, סדקה כבר את קרן הרישומות.

תושבי חיפה שצעקו „יחי הנשיא! יחי

הנשיא! אנחנו אתריך!“ התרישו את נאומו התפל של ראש-העיר וקירבו את הלבבות יותר מהרבה מילים ונאומים נמלצים. אל-סאדאת חייך, צחק, נופף בידינו לתודה ולברכה, ונשא נאום חם, מאולתר, שבו חזר, מבלי שהתכוון לכך דווקא במעמד שולי זה, על ההבטחה ה- גדולה מכולן: „לא עוד מלחמה!“

הקהל הנלהב, הבאלונים והיונים, האנשים שהצטופפו ברחובות בהמוניהם, לי אורך כל הדרך אל מלון דורמל, עשו יותר מכל הסכם כתוב ותחיתה מסולסלת. אחרי-כך, ארוחת-הערב שאותה ערך נשיא המדינה לכבוד המישפחה הנשיאית תית ממצריים. לא הארוחה הרישמית והי מכופתרת במישכן הקר של הכנסת, אלא הגן הפורח שממנו נפרש הגוף של חיפה, שהתקשטה והוארה.

היום השני של הביקור היה מיוחד במינו. אל-סאדאת, שהחליט עוד קודם לכן בלום את השיחות, לערוך ביקור לשם ביקור, התרשם מדיווחי אשתו ובתו על קבלת-הפנים שברחוב. ג'יהאן הבת סיפרה בהתרגשות על תקרית חנות-הנע-

שיחה עם בגין - רק 150 דקות בשלושה ימים

סטה מהנאום הכתוב שהיה מוכן בידיו ונשא דברים חמים, מלבי-אל-לב. ארוחת-הערב הרישמית הפכה למיפגש ידידים חם וכן.

על האווירה המיוחדת שאפפה את אל-סאדאת השפיעו גם בוודאי הידיעות של הנשיא על מצב בריאותו של ראש-הממשלה מנחם בגין ועל מחלתה של המ- ארחת הרשמית, אשת נשיא ישראל, אר- פירה נכון. ידיעות אלה השפיעו, יותר מכל, על הצד הרגשני באופיו של אל-סאדאת.

פיסגת חיפה היתה שונה — שונה לטור

ליים, עת יצאה מחנות וכימעט ונחנקה מאהבה עלידי קהל מעריצים שצבא עליה. אל ההתרגשות של הבת האהובה, מקב- לתופנים החמה של האיש ברחובות חי- פה, התווסף דיווח-שבון של הרעיה, על חוויותיה שלה באותו היום. נשיקות הני- שים בבסמט-טבעון, הפגישות עם היל- דים הפגועים בג'האן בחיפה, הביקור במחלקת הפגים בבית-החולים רמב"ם — כל אלה היו מלווים בהתרגשות. מאר- פקת יותר משל הבת ומבוקרת יותר, אך בעלת משמעות רבה.

אחרי-הצהריים, אחרי מסיבת העיתונאי

מעטים הישראלים שראו את הנשיא המצרי כה נרגש כמו בביקורו בחיפה - בגלל קבלת הפנים החמה של הציבור בחיפה הוא עשה מחוות למארחיו

בה, לא שיירת-מכוניות עוברת במהירות בכביש שבין לוד לירושלים, ולא מבט מחלון המסוק, אלא נסיעה איטית, ביקור רים וסיורים במפעלים ובמוסדות, והר- כה התבוננות ישירה בסביבה החיה, לא רק פגישות עם אישי-מדינה, פקידים עני- ייניים ועיתונאים-ירודפידיעות, אלא מיפגש עם האדם ברחוב, הרוצה להכיר ולהודות לאיש שהביא את בשורת ה- שלום.

אל-סאדאת כבש את חיפה, וחיפה כב- שה את ליבו.

אם הגדולה והפחות פורמאלית מכל ה- מסיבות הרגילות שבהן השתתף, יצא אל- סאדאת מהמלון, כדי לחוות את חוויות שתי הנשים. בדרך לאלסינט הוא התעכב, שלא על פי התוכנית, ברחוב. גלי החום שזרמו אליו מכל עבר, מן התושבים שהקי- פו אותו, המחישו את אשר שמע וידע קודם לכן: העם ברחוב, זה של חיפה כמו זה של אלכסנדריה, חוגג את השלום הנכסף. ארוחת-הערב, שאותה ערך באותו ערב ראש-הממשלה לכבוד הנשיא המצרי, היתה הפתעה עצומה לסאדאתולוגים הישר- ראלים, שצמחו לאחרונה כפטריות אחרי הגשם. אל-סאדאת נסחף בהתרגשותו,

ההתרגשות הגדולה: הנשיא נראה כמוה דומה

„עזר וייצמן הוא הגבר האידיאלי... רואים שחסייה היא הבת של בגין... מיכל היא החברה הכי טובה שלי בישראל... כאשר אבא אמר לי שהוא נוסע לישראל. פחדתי מאד...”

ותיקים. ינאי ביקש מג'יהאן ראיון עבור „העולם הזה” והיא הסכימה מיד. השניים פנו לעבר גינת המלון. היה זה דקות ספורות לאחר שאביה של ג'יהאן, הנשיא, סיים את הראיון שנתן לתוכנית הטלוויזיה האמריקאית, „מול פני האומה”.

„אני רוצה להתראיין כשאני יושבת על הכסא של אבא שלי,” אמרה ג'יהאן, והתיישבה על כורסת הנשיא. ג'יהאן התגלתה כמתראיינת מצויינת, לא היססה להשיב על כל שאלה ואף יזמה ועודדה שאלות שנראו „אישיות מדי.” גם צלמות המערכת, גילה רוין, שצילמה במשך הראיון, לא יכלה שלא להתפעל מג'יהאן כ„דמות שהמצלמה אוהבת אותה, ואשר כל תמונה שלה שונה וטובה מהקודמת”.

ראש מערכת „העולם הזה”, יוסי ינאי, אשר היה האחראי על סיקור ביקור נשיא מצרים, אנוור אל-סאדאת, בחיפה, פגש לראשונה את בתו של אל-סאדאת, ג'יהאן עות'מאן, בסיור שערכה ג'יהאן בכפר הדרוזי דליית אל-כרמל, כאורחתו של ח"כ הליכוד, עמל נאצרי-לדין.

ינאי, יחד עם צלם-המערכת ציון צפיר, היו הנציגים היחידים של העיתונות הכתובה בסיור זה. ג'יהאן לא רצתה בסיקור העיתונאי. רק לצוות „העולם הזה” ולכתב הטלוויזיה גיל סדן, נודע על הביקור מראש.

כאשר, לאחר הסיור, נפגשו ג'יהאן וינאי במלון „דן כרמל”, הם היו כבר ידידים

יש לי

תסביך אבא!

(התנפלות המונית על ג'יהאן הצעירה, שכימית וסיכנה אותה) לא קרה מפני שאוהבים אותי כאן יותר מאשר אותה, אלא שלאמא יש הרבה יותר אנשים ששומרים עליה. אז האנשים לא יכלו להתקרב אליה כמו אלי.

אבל אם נדבר על היחסים בין ההורים לבני — הם יחסים נהדרים. אני יודעת שאני הבת האהובה עליהם. יכול להיות שזה מפני שאני הבת הצעירה, ויכול להיות שזה בגלל התנאים המיוחדים, שאני עכשיו בבית. אני מתגוררת איתם. גם אמא וגם אבא שוכחים לפעמים את כמה אני, ומתנהגים אלי כמו אל תינוקת. לפעמים זה נוח. אני מפונקת. אני יודעת שאני מפונקת ושהם מפנקים אותי. אבל הם תמיד יודעים את הגבול. כאשר צריך, שניהם יודעים להתייחס בנוקשות. הייתי קוראה לזה נוקשות חינוכיות...

● מי יותר נוקשה כפיך, אבא או אמא? זה משתנה לפי הנסיבות. אני מה שנקרא הבת של

לא יכולתי להתאפק, ומהמירפסת שלי קראתי לאמא, שהיתה על מירפסת של חדר אחר.

אמרתי לה: „מאמא, תראי איזה יופי.” היא הסתכלה על הנוף והתפעלה ממנו כמוני. אמא התרגשה אפילו יותר ממני מכל העניין של הביקור פה. אז עד שלא קראתי לה למירפסת, היא לא שמה לב כל-כך לנוף. אבל אמא זה אמא. פיתאום היא הבחינה שאני מספסת קצת על המגבהה של המרפסת, מפני שהמעקה הסתיר לי קצת את הנוף, אז כבר קיבלתי ממנה על הראש שאני לא נזהרת.

● איך באמת היחסים בינך לבין הוריה, אמך ואביך?

אני כבר יומיים מותחת את אמא. ואומרת לה כל הזמן שאלי שמים לב בישראל יותר מאשר אליה. אמא צוחקת ונהנית מזה. אבל אני יודעת שזה לא נכון. אתה לא ביקשת לראיין את אמא. וביקשת לראיין אותי. זה עניין שלך. אבל הרבה יותר ביקשו לראיין את אמא. גם מה שקרה ברחוב בחיפה. כשהלכתי לקנות נעליים

● איך לקרוא לך? בת הנשיא, הגברת עות'מאן, ג'יהאן?

ג'יהאן. אנחנו מדברים. זאת אומרת שאנחנו ידידים. אתה תקרא לי ג'יהאן, ואני אקרא לך יוסי.

● בת כמה את?

אני בת 18. לא רואים?

יש לי בעייה. איני רוצה לראיין אותך. אף פעם לא ידעתי לראיין נשים יפות.

אז בוא נשוחח. על כל דבר שבעולם. אתה תגיד מה שיש לך להגיד, ואני אגיד מה שיש לי.

אני אתחיל. אני מוכרחה לספר לך על מה שראיתי עד עכשיו.

כשהגענו לחיפה ראיתי עיר יפה. אחרי זה היה הטקס בנמל. אני כבר רגילה לטקסים, אבל התרגשתי, משום שהטקס היה בישראל. אבל ההתרגשות הכי גדולה שלי היתה בחדר המלון. עמדתי על המירפסת והתבוננתי בנוף היפה של חיפה. ראיתי תמונות של חיפה, הרבה תמונות, אבל הנוף היה נהדר.

„אני יודעת שההורים שלי מינקים אותי, אבל הם תמיד יודעים את הגבול...”

אשה מקסימה. לי לא היו הרבה שיחות איתה, אבל אמא שלי מוקסמת ממנה. אני ממש מאוהבת בשלושת הבנות הצעירות של המנהיגים שהיו איתי. ליטל (ידן) היא צעירה נחמדה, ומצאנו שפה משותפת. חסיה בגין היא אשה מקסימה, חכמה. רואים מייד שהיא הבת של אבא שלה. למרות שהיא הבת של ראש-הממשלה, ונראה כי כולם אוהבים ומעריצים אותה אצלכם, היא מתנהגת בחופשיות רבה עם כולם, וזה מה שמצא חן בעיני אצלה. מיכל, הבת של עזר, היא מקסימה כמו האבא שלה. פתוחה מאד, לבבית מאד. אני חושבת שהיא החברה הכי טובה שלי בישראל.

את מסכימה עם כל הצעדים שזאבא שך בקשר לשלום עם ישראל?

כן. אבא הוא אדם אמיץ וחכם. עברו שנתיים והוכח כי מה שהוא עשה זה נכון. קבלת-הפנים שהיתה לאבא ולגו בחיפה, הוכיחה לי שאף אחד לא הגויים כאשר באו וסיפרו לי איך קיבלו בישראל את אבא בפעמים הקודמות. עד שלא רואים את זה בעיניים, אי אפשר להרגיש את זה.

העם שלכם הוא עם יפה וחם. הוא מאד דומה לעם המצרי. בכלל, כשהסתובבתי ברחוב לא הרגשתי הבדל כל-כך גדול בין כאן לאלכסנדריה. האנשים הם אותו הדבר, אם כי כאן משכתי יותר תשומת-לב. בגלל עצם האירוע וההידוש. אני מקווה שבפעמים הבאות, כשאחיה כאן, זה כבר יהיה יותר טבעי, ועם פחות דיחופות.

אל תבין אותי לא-נכון. גם כאשר דחפו אותי ברחוב בחיפה, אולי קצת נבהלתי בהתחלה, אבל הבנתי שזה מתוך אהבה וידידות. לא רק לי: לאבא, לאמא, לעם שלי. אני לא כועסת בשום פנים ואופן על מה שקרה ברחוב.

ואת תשובי?

הרבה יותר מוקדם מכפי שאתם חושבים, ואפילו הרבה יותר מוקדם מכפי שההורים שלי חושבים. יש לי עוד הרבה מה לעשות בחיפה, ובכלל בישראל. אני

הוראה להתלבש בצניעות, לא חשות מדי ולא מוגזם מדי, לכבודכם. לפתע את יורדת מהי אוניה כשאת לבושה בשימלה קייצית, בעלת כתפיים חשופות.

זה לא היה יפה? שמעתי שאתם ארץ מודרנית, וככה אני מתלבשת גם בארץ שלי, שאתם חושבים שהיא פחות מודרנית. ראיתי איך הנשים, ובעיקר הצעירות, מתלבשות בישראל. איני מדברת על הכפר הדרוזי שהייתי בו. זה

הבת שלי לא תינשא בגיל מוקדם כמוי

דבר אחד. אבל על חיפה. ראיתי את הבחורות שהיו ברחוב, שלא קיבלו הוראות איך להתלבש. אני חושבת שהן לבושות בדיוק כמוני. הן לא רק לבושות כמוני, אלא לבושות כמו החברות שלי במצרים, אם כי גם במצרים יש בחורות ממשפחות שמרניות יותר, ולכן הן עצמן עדיין שמרניות. אבל אני משוכנעת שזה בכל מקום, אפילו אצלכם.

מי הרשים אותך ביותר בביקור שך כאן?

שרה-ביטחון שלכם, עזר וייצמן. הוא הגבר האידיאלי לדעתי. מעניין, מצחיק, חם. עם חוש-הומור, גבר יפה, ובעיקר חכם מאד. להיות לידו זו חוויה. כל הזמן צריכים לעקוב אחרי מה שהוא אומר, כדי ללמוד וגם כדי לצחוק.

ומהנשים?

אומרים שאשת-הנשיא שלכם, הגברת אופירה, היא

אבא, אולי מפני שאני יותר דומה לו, ואולי בגלל שאני מתעניינת מאד במה שהוא עושה.

אני זוכרת, מזמן שהיית תינוקת חיפשתי כל תירוץ כדי להיות עד כמה שאפשר יותר עם אבא. אבל החינוך שלי הוא יבול זאת בידי אמא. ממנה למדתי הרבה. אני חושבת ששניהם קשים אלי באותה מידה כאשר צריך להיות קשה, ושניהם מפנקים אותי באותה מידה כאשר אפשר לפנק.

יש דך תסבירי-אבא?

אני חושבת שכן, ולא רק מפני שאבא הוא הנשיא. אני פשוט נהנית, בעיקר אינטלקטואלית, לשהות במחיצתו. לפעמים איני יודעת אם אני מפריעה לו או לא, אבל אני מחליטה שלא, כדי שאוכל להיות איתו. כאשר אבא יושב עם אנשים, ואני נכנסת לחדר, והוא לא רוצה שאני אהיה שם, אני מבינה את זה יפה מאד, גם בלי שהוא יגיד לי.

מה למדת מאבאך?

למדתי ממנו הרבה, וגם למדתי ממנו לעשות דיאטה. עד לפני שנתיים הייתי שמנה, והרבה פחות יפה. הייתי בעצם מכוערת. אני לא אומרת שעכשיו אני יפה. זה אתה אומרת. לפני שנתיים לא היית אומר את זה. אתה מכיר את הצומות של אבא. יש להם פירסום בכל העולם. אני עשיתי דיאטה קשה מאד של מיצים. רק שתיתי מיץ, והורדתי הרבה מאד במישקל. אבל הדיאטה הזו טובה לא רק להוריד במישקל. פיתאום הבנתי יותר טוב את אבא, והבנתי שדיאטה כזו עוזרת למחשבה. היא נקיה יותר.

כשהיית קטנה, מה רצית להיות?

הכל. דיילת, מורה, אחות, פוליטיקאית. אני חושבת שלא היה דבר שלא רציתי להיות.

ומה תחיי כשתהיי נדונה?

את זה אני יודעת בדיוק. כאשר אסיים את הלימודים שלי, אני אהיה מזכירה של אבא. זה הדבר היחיד שאני רוצה להיות, ואבא מסכים לזה.

הכה נדבר קצת על הצעירה הערבית בת גיך. את נישאת בגיל מוקדם...

זה הנושא היחיד בשיחה הידידותית שלנו שאני

יש בחורות שמדניות במצריים ויש כאלה גם בישראל

לא רוצה לדבר עליו, הנישואין שלי והחיים הפרטיים שלי.

אם נתבונן בבעייה באופן כללי, נדמה לי שבשום פנים ואופן אני לא אהיה מוכנה שהבת שלי תינשא בגיל כל-כך מוקדם כמוני. לפני זה צריכים לראות הרבה בחיים, צריכים להכיר, צריכים לסיים את הלימודים, ורק אחרי כך להינשא ולהקים בית.

אני יודעת שזה שונה ממה שחושבים על המנטליות שלנו, אבל האמן לי שיותר ויותר אנשים במצריים, ובעיקר יותר ויותר צעירות, החברות שלי, בנות-הגיל שלי, חושבות כך. בזה, כמו בכל מיני נושאים אחרים, הדור שלי, של הצעירות, צריך למצוא את שביל-הזהב בין המנהיגים, המסורות, הדרך שבה התנהגו ההורים כשהיו בגיל שלנו, לבין מה שנראה לנו כנכון.

האמת נמצאת בשתי הדעות. צריך לדעת לקחת את היפה והטוב מכל אחת מדרכי-החיים, לשלב אותם כך שאף דרך-חיים אחת, ואף אדם אחד, לא ייפגע מהשילוב הזה.

הצעירות הישראליות, שעסקן במובצע הענק של קבלת-הפנים למישפחתך, קיבלו

יש לי העקשנות של אמא והיסודיות של אבא

צריכה לפגוש עוד הרבה אנשים, אנשים מכל הסוגים. אני צריכה עוד לעשות קניות. את לקוחה קשה. היית בחנות-הנעריים יותר מחצי שעה.

זה עוד כלום. לולא היה הלחץ על הדלת של כל הקהל, הייתי נשארת שם עוד יותר, וקונה אולי עוד. יש לי טעם משלי, ואני לא קונה שום-דבר שאינו מוצא חן בעיני עד הסוף. חוץ מזה, קניתי לי דברים, ואני מוכי רחה לקנות גם לאחיות שלי ולאמא, ובעיקר לאח שלי. יש לי רק אח אחד, ואני אוהבת אותו יותר מכל דבר אחר בעולם. אני מוכרחה להביא לו מזכרת מישראל. רק כדי להביא לאח שלי מזכרת מכאן היתה שווה לי כל הנסיעה. אז אתה יכול להבין כמה אני אוהבת אותו! אני גם רוצה ללמוד כמה מילים בעברית לפני שאבוא לכאן, אם כי לפעמים נדמה היה לי שכולם יודים עם כאן ערבית. אני יודעת שזה לא נכון, ושרק יוצאי-מצריים יודעים כאן ערבית, אבל יש כמה מילים בסיסיות שכולם יודעים, לכן היה נדמה לי שיודעים.

גם אני יודעת מילים בעברית: "שלום", "אני אוהבת אותך", "אני מעריצה אותך". אתהמילים האלה למדתי

ג'יהאן עם חסיה מילוא אחרי ארוחת צהריים - מחזיקה אקדח בחנות בדלית אל-כרמל

כיוון שאני יודעת מהנסיון שזה לא עוזר. כל מה שהוא אומר, הוא אומר אחרי שכבר חשב על זה. אבל הפעם התעקשתי. הבנתי שהרגע הזה הוא גדול, ולא רציתי לבכות, אבל כימעט בכיתי. התעקשתי שהוא יקח אותי איתו, אבל, כמובן, הוא לא הסכים.

אחרי-כך הסבירו לי שאין סכנה מצד הישראלים בנסיעה של אבא, וחוז' מזה ישמרו עליו טוב. אבל גם אני, רציתי, בכל זאת, לבוא. רציתי להיות עם אבא דווקא ברגעים גדולים, ובשבילי הנסיעה לישראל היתה מהפכה. הבה נחזור אליך. הרושם שלי הוא שאת קצת יותר מתקדמת ופתוחה מצעירות מצריות אחרות, וזאת רק מצריות, וגם הרבה יותר פתוחה מבנותיהמישפחה של מנהיגים אחרים.

כן, אבל אני יודעת לשמור על הגבול. מעולם לא קיבלתי נזיפה או הערה מהורי על איזה דבר שעשיתי, או על-כך שביישתי אותם. גם כהורים וגם כנשיא ואשתו, והאמן לי שאילו היה צורך להעיר, הם היו מעירים לי. קיבלתי הערות מכל מיני אנשים מסבי, שזה לא כל-כך עניינם, אם כי אני יודעת שכונתם היתה טובה, אבל נראה כי הם פחות מבינים מההורים שלי.

אבל לא הייתי היחידה. כולם במצריים טעו, ואני משוכנעת שכולם בישראל טעו לגבי העם שלי. היו גם דברים מכווערים, שכל אחד מהצדדים עשה בשנים האלה של המלחמה. אבל כל מי שמודה עכשיו שהוא טעה, נסלח לו על הדברים המכווערים. זה טיבו של שלום, לא?

אם הרגשת כך, איך קיבלת דראשונה את הידיעה על כך שאבא שלך עומד לצאת לישראל? אני מתכוון בפעם הראשונה.

אז לא חשבתי על העניין של השלום, אלא על אבא. אני זוכרת איך זה היה. אבא קרא לי אליו לחדר. הוא ישב שם בפנים רציניות. למרות שאבא כימעט תמיד רציני, אני יודעת מתי הוא רציני-רציני. היינו לבד בחדר, והוא אמר לי שהוא מתכוון לצאת לישראל.

נבהלתי. אמרתי לו מיד: "אני באה איתך!" רציתי לשמור עליו, שלא יקרה לו שום דבר רע. אני יודעת שזו שטות, אני לא יכולה לשמור עליו אם מישור רוצה לעשות לו רע, אבל פשוט נבהלתי. זה עתה אמרתי לך מה היו המחשבות שלי על הישראלים. אבל אבא אמר לי שלא יתכן שאני אבוא איתו. לא אני ולא אבא. בדרך כלל אני לא מתעקשת כשאבא אומר לי לא,

(המשך ממעמוד 37)
ברגע שהגעתי לישראל, כדי שאוכל לאמר אותם לאבא.

אנחנו התחלנו לדבר על פוליטיקה. בואי נדבר קצת על מה שאבא שלך מדבר. פלסטיים נים, ירושלים, שלום כוולד.

לא כדאי. אולי אני לא מבינה את הכל כל-כך טוב. בוא נשאר את זה לאבא שלי.

אם לא פוליטיקה, אז איך תתני לי תשרי כה דיפלומטית לשאלה הבאה: איך הסתכנת עלינו, הישראלים, לפני שהתחילו בעניין הזה של השלום?

כל מה שאני אומר עכשיו, צריך להבין שכן חשבתי כאשר הייתי ילדה קטנה. לא אהבתי את הישראלים. הם היו האויב שלנו, ולקחו לנו את האדמה. הייתי ילדה בת 13 כשהיתה מלחמת אוקטובר, ובוודאי שלא אהבתי אתכם. אבל לא שנאתי. קיבלתי חינוך בבית שלא לשנוא אף אחד. אבל ללא ספק הסתכלתי עליכם כעל אויבים, עם כל ההיבטים השליליים של התבוננות כזאת. עכשיו אני יודעת שטעיתי.

שאלה לסיום...
מה כבר? אני לא ממהרת!
בכך זאת, שאלה לסיום. את אמרת שאת אוהבת את מה שראית כאן, אוהבת את הישראליים. על ישראלים אחד אפילו אמרת שהוא הגבר האידיאלי, לדעתך. אמרת שאת מסכימה עם מהלכיהם של אבא שלך, ואמרת גם שתחזרי הנה מחר. מה את, ג'יהאן, בזכות עצמך ובתור בתו של הנשיא, יכולה לעשות כדי לקדם עוד יותר את תהליך השלום?

אני חושבת על זה מהרגע שהגעתי הנה. אני בטוחה שכאשר נחזור הביתה, תהיה לי שיחה ארוכה עם אבא שלי על הנושא הזה. ואני אקבל ממנו הדרכה. מה שאני בטוחה זה שגם כאשר מצריה צעירה וגם כבת של הנשיא, אני אעשה כל מה שאני יכולה, כדי שהשלום לא יהיה רק תחומות ופגישות של מנהיגים, אלא גם שלום בין האנשים ברחוב המצרי ובין האנשים ברחוב הישראלי. בין צעירים כמוני וצעירים ישראלים.

יש לי העקשנות של אמא שלי והיסודיות של אבא שלי, וגם הרבה מאד ידידים בגיל שלי, שישמחו להצר טרף לכל יוזמה כדי להביא את השלום לרחוב, וזה יהיה השלום המלא. אני מבטיחה לך שעוד תשמע הרבה על מה שאני אעשה בכיוון הזה.

אבל עכשיו יש לי שאלה אליך, אפשר?
בבקשה.
במצריים היית?
לא.

ג'יהאן ברחוב הרצל, מוקפת אנשי ביטחון ומעריצים

אתה לא מתבייש שעתונאי ישראלי לא ביקר במצריים? אתה לא חושב שאתה, העוסק בהשפעה על אנשים, חייב לבקר במצריים במסגרת המאמצים להפוך את השלום לעמוק יותר?

ג'יהאן

באה, נראתה

וניצחה

ש יא ביקורה של ג'יהאן אל-סאדאת בארץ, מבחינת האזרח הישראלי, התרחש דווקא יממה אחרי שג'יהאן המריאה מנמל-התעופה בן-גוריון. בראיון טלוויזיה עם ג'יהאן, ביום הששי שעבר, התגלתה אשה חכמה, שהעבירה לציבור הישראלי כולו את המסר האמיתי של השלום. חיה זה ניתוח שכמותו לא שמעו מעולם צופי הטלוויזיה בישראל מפיה של אישיות אחרת, על מה שצפוי החל בשלב זה של מהפך-השלום. הראיון בטלוויזיה סימל, יותר מכל דבר אחר, את אישיותה של רעיית הנשיא המצרי: דברים נבונים, מפיה של אשה יפה ומטופחת.

כשאמרה לה אופירה נבון, בפגישה הראשונה שלהן, מייד אחרי הטכס בנמל, "בואי ונעבור לחדר שלי ונשאיר לגבר רים לעסוק בביונס", החל המסע הענייני של ג'יהאן עצמה. התברר כי התעניינותה בדרכי עזרה ושיקום לנוער מוגבל ופגוע, ובחידושים מדעיים לעזרת מוגבלים, אינה רק התעניינות של אשת-מנהיג המחר. פשת לה עיסוקים ציבוריים כדי לרומם את מעמדו של בעלה. ג'יהאן עוסקת בכך יומם ולילה. בקיאה בנושאים אלה כפי שהיא בקיאה בכל נושא אחר שהיא מתמסרת לו, ותרומה הרבה לאזרחים פגועים בארצה.

המיפגש עם אופירה נבון יצר את אור תה כימיה מבורכת. שתיהן נשים יפות, שתיהן נשים התורמות להצלחת בעליהן, שתיהן מתעניינות, עוד לפני שהפכו לרעיות-נשיאים, בדרכים לעזרה לאנשים ב-

ג'יהאן בגן-הילד שבגן-האם, המיוחד לילדים פגועים

היתה המילחמה כל כך קרובה. מכאן גם ההתלהבות היותר גדולה שלכם. אבל ה- עם המצרי נילהב לשלום. הוא מביע זאת בפחות התלהבות. המשיכו בכך והמשיכו לסתוף אותנו איתכם." אך היא גם הסיקה מסקנות מיידיות. "אתם עם שעשה גדולות בשלושים שנה. אתם עם שעשה כל זאת אחרי שנרדף וסבל במשך מאות בשנים. אין עם שסבל כל כך הרבה כמו העם שלכם. לכן אתם צריכים להבין את הדרישות של העם הפלסטיני למולדת משלו. אסור לכם לעשות לעם אחר את אשר עשו לכם."

חיבקה, ליטפה ואפשר היה להבחין בבי-רור שאין זו פוזת עבד המצלמות. היא השתובבה, עד כמה שאשת נשיא יכולה להשתובב, בגן-הילד שבגן האם, המיועד לילדים מוגבלים, וסחפה גם את שאר נשות המנהיגים, שבאו לסעוד על שול-חנה, ברצינות שלה.

היה לה גם ניתוח מבריק משלה. למצב שנוצר אחרי חתימת הסכם השלום: ההתי-להבות של הישראלים לעומת האיפוק ה-מסויים של המצרים. "אתם מדינה שכל בית בה הרגיש את המילחמה. מדינה קטנה המוקפת אויבים. במצריים לא

מצוקה. הדיבור הישיר של אופירה על מחלת הסרטן שלה קירב את הלבבות. אור-פירה הפכה אצל ג'יהאן לסמל חיובי של ה-אשה הישראלית, המתקדמת והצעירה. כאשר יצאה ג'יהאן את המלון המבור-צר, היתה כבר פתוחה לקלוט ולאחוב. היא אהבה את הרצינות של הדברים ש-הושמעו בסימפוזיון-זוטא שנערך לכבודה כבר בערב הראשון לביקורה בארץ. באור-ניברסיטת חיפה, בנושא שיקום המוגב-לים, היא כימעט ויצאה מגדרה למחרת היום, וזה נדיר אצל אשה זו, כאשר נפ-גשה עם ילדים טעונייסיפות. התעניינה,

חיבוק של התרגשות בעת הסימפוזיון על שיקום הנכים, שנוגע ללב השתיים

"כי העולם הוא במה"
טען שייקספיר. סאדאט
מוכיח כי הצגה גדולה

יכונה למלא תפקיד פוליטי חשוב

היו לאנזור אל-סאדאט מעריצים רבים בישראל. היו שהעריצוהו כנביא השלום, כמדינאי נועז, כפוליטיקאי מחוכם. אך יתכן שמעריציו הגדולים ביותר היו דווקא אנשי-התיאטרון המיקצועיים. הם ראו בו גאון בימתי — המפיק, הבמאי והשחקן הראשי של מופע "שלום חיפה — 1979".

תפאורה שטח. הגדיר זאת, בנימה של קינאה, מבקר שלא העז לפרסם את דבריו בכתב: "זה מזכיר את ימי-הזהר של האופרה. הוא בחר בעצמו בבמה — נמל חיפה."

המטוס בלוד, תזמורת-צה"ל המנגנת את ההימנון המצרי, הנשיא המצרי המצדיע לדגל צה"ל, התפילה באל-אקצה, המנהיג הערבי המזועזע ביד ושם, הנאום בכנסת — כל אלה היו סצנות חד-פעמיות. אי-אפשר לחזור עליהן.

הביקור בבאר-שבע לא היה מבויים היי טב, ולא השאיר מישקע עמוק. לא כן הביקור בחיפה. הוא נועד ליצור את ההרגשה כי הנה השלום הוא עובדה קיימת. הקצב הנינוח, נוכחות הרעיה המקסימה, הפגישה עם ההמון ברחוב, מסע-הקניות של הבת, ובעיקר — מיפגש לוחמיהם משני הצדדים, כל אלה השפיעו עמוקות על תודעת האדם הישראלי. **המנטליות הישראלית.** אנזור אל-סאדאט מאמין בחשיבות הדברים האלה. בשעתו אמר כי הבעיות הפסיכולוגיות מהוות 75% של הסיכסוך הישראלי-ערבי. במשך שני דורות, דיברו היהודים על "המנטליות הערבית", בנימה של זילזול. "המנטליות הערבית", בנימה של זילזול. יהיה. בשנים האחרונות החלו הערבים נותנים את דעתם ל"מנטליות הישראלי-לית". הם השתכנעו כי כתוצאה מן השור

הנשיאים ורעיותיהם
רק המוזיקה היתה חסרה

אח ואר הרדיפות סובלים היהודים ממגזריות מכוונת, מעוותת, נפחדת, תוקפנית. לכן יש להרגיע את הישראלים, להחליק את רגשותיהם, לעקר את פחדיהם, להת-ייחס אליהם באור-רחוק. אם אכן היתה זאת מטרתם של הסא-דאטים, הם הצליחו בכוחות משותפים. אף שהתהליך המדיני של השלום לא התקדם השבוע במאומה, נוצרו תנאים נפשיים טובים יותר להתקדמות, גם בעניין הפלס-טיני.

הבמאי הגדול מקאהיר תרם לכך תרומה נכבדה מאד.

יחסים מרחביים

מגרש השדים

כאשר השר הפסטימי

מופיע באופק, גוברת

הקריאה למלאך המושיע

ברמות המלך חוסיין

מישפחת בני-האשם ממכה, מישפחת ה-נביא, ממלאה תפקיד מיוחד במינו בעור-לם הרוחני הציוני. בכל פעם כאשר השד הפלסטיני מרים את ראשו, ונראה כי הנהיגה הוא יבצע את זממו, מעלה הדמ-יון הציוני את השליט האשמי התורני כמלאך טוב, המגרש את השדים.

כך זה היה בראשית ימי השלטון ה-בריטי, כאשר הלך חיים וייצמן להיפגש בעקבה עם האמיר פייצל, בנו של השריף חוסיין ממכה, צאצא הנביא. אולם פייצל נכשל בניסיונו להשתלט על סוריה, וטרי-טת-ההסכם שלו עם וייצמן התבטלה אר-סומטית.

כך זה היה כעבור דור, כאשר אירחה הסוכנות היהודית בארץ את נכדו של אותו פייצל, המלך פייצל השני, שגורש (החשך בעמוד 49)

לא נמלה-תעופה בלוד, כי שם ההצגות הן גם שיגרתיות וגם חסרות-עומק. "כשנפתח המסך, היתה הבמה כימעט ריקה. משני הצדדים המתינה המקהלה הישראלית. מימין — הסטאטיסטים בלבוש אורחי. משמאל — הסטאטיסטים במדים, עם דגלים.

"כשהכל היה דרוך, נכנס השחקן הר-אשי. ואינו כניסה זאת היתה!

"הוא לא בא סתם. הוא הביא עימו את התפאורה שלו. כשהכל לבנה גדולה הופיעה משמאל ונקשרה בצד האחורי של הבמה, כשהיא מספקת לה את העומק. על התפאורה הזאת הוצבה המקהלה המצרית — סטא-טיסטים במדי-מלחים, שנעו אנה ואנה ויצרו את המתח לקראת הרגע הגדול.

"ואו הוא בא — השחקן הראשי וה-שחקנית הראשית. כל הזרקורים הופנו אליהם. כל עין היתה דבוקה בהם. הם הפכו מרכז הבמה. כל תנועה, כל מילה, כל תנועה-חיצונית בישרה את גדולתם. "הם" איוה מישחק! איוה בימיו! רק המוזיקה היתה חסרה. (גי'ופה) ורדי היה גא לחבר את הלחן להפקה שכזאת! זה שם את אאידה בכיס קטן!"

מישקע נפשי. אם גילה אל-סאדאט שוב את כישורו הטיבעי לדראמה ולגני-צול מירבי של אמצעי-התיקשורת החזו-תיים, לא היתה זאת למרות הכל הצגה ריקה.

אמנם, מבחינת התכלית הפוליטית, לא נשא מאורע גדול אחרון זה של תשל"ט פרי מוחשי. מרש לא נועדה לו מטרה כזאת (ראה הנדון). אך מי שסבר שמשום כך היתה זה ביקור חסרת-צאחות, טעה. יותר מכל מאורע אחר ביחסי ישראל-מצריים, מאז ביקורו ההיסטורי של אל-סאדאט בירושלים, השאיר ביקור זה אחר-ריו מישקע פסיכולוגי.

הביקור בירושלים היה חד-פעמי, מדי-הים, עוצר-נשימה, סוחט דמעות של התי-רגשות. המנהיג הערבי הראשון על כבש

שרי-החקלאות שרון
בלי תגליות גנוזות

פטים שמואל תמיר, יסע לחוף-לארץ, כדי לחולל את הסערה שבה הושמעו הביטויים הגסים ביותר שידעה ממשלה זו מעודה. בעוד תמיר מטיל עם מנהלת לישכתו בחוף-לארץ, נדחף ייגאל ידין, כימעט בניגוד לרצונו, אל העימות עם שרון. ידין יודע כי אין לו שנתיים עד הבחרי-רות. הוא יודע כי מצב בריאותו הרעוע של ראש-הממשלה, מנחם בגין, וההתדר-דרות בתוך הקואליציה, עשויים להביא לשינוי בממשלה זמן רב לפני הבחירות הקרובות, אם יהיה זה שינוי בהרכב ה-קואליציה או בחירות מוקדמות.

מזה חודשים אחדים משתעשע ידין ברעיון לעשות צעד פוליטי-הפגנתי, של-דעתו יחזיר אותו למפה הפוליטית, ויח-זיר אליו חלק מאמאמיניו, מצביעי ד"ש לשעבר, הבוחלים בו כיום.

הגורם הממתן, הבולם צעד זה, היה עד-עתה שמואל תמיר. כל מעשיו, קריצותיו ורמוזיו של תמיר מכוונים עתה לכיוון

ע ודחן הממשלה דמה השבוע, לי- כמה רגעים, לתמונתו המפורסמת של ליאונרדו דה-וינצ'י, הסעודה האחרו-נה. לרגע אחד קפאו כל השרים במקומם.

היה זה כאשר בלהט הוויכוח, שהחל מייד עם תחילת ישיבת-הממשלה, צעק שרי-החקלאות, אריאל שרון, לעבר סגן-ראש-הממשלה: "אדוני הסגן, היום אפי-שיט אותך עירום ועריה על שולחן ה-ממשלה!"

לעיני היושבים מהצד התגלה המחזה הבא: ראש-הממשלה החוויר כסיד. סגן-נו, ייגאל ידין, היה כמוכה-הלם וחיכך את כפות ידיו. שרי-הביטחון, עזר וייצמן, הניח את כף ידו על פיו, כדי לשים מחסום לרצם-הצחוק שעמד לפרוץ מגרונו. הוא היה גם הראשון שהתאושש מההלם, לשי-מע דבריו הבוטים של אריק שרון, וניסה להפיג את המתח בהלצה על חשבון ידין: "תפשיט אותו, מה כבר אפשר יהיה לר-אות שם?"

סטרייפ-טיז נל

שולחן הממשלה

מנחם בגין והליכוד. לתמיר יש דרך קלה יותר לשקם את הריסותיו, מאשר הדרך שבה רוצה ידין לשקם את הריסותיו שלו. הוא רוצה לקפוץ בהזדמנות הקרובה ביר-תר על עגלת הליכוד, וכך להבטיח את מקומו בכנסת הבאה, ואולי אף בממשלה הבאה.

צעד הפגנתי של ידין אינו עולה בקנה אחד עם תוכניותיו של תמיר, ולכן הצ-ליח תמיר עד כה למנוע מידיו, "להפגין שריירים". אולם כאשר חזר תמיר בסוף השבוע מחוף-לארץ, הוא הבין שייתכן שמסעו היה מהנה באופן אישי, אך בור-דאי היה מסוכן מבחינת העתיד הפוליטי שלו.

תמיר חזר ומצא את ידין מחומם וכז-עס, מבלי יכולת להירגע. העסקים ה-תומכים בידין, בתוך שרידי התנועה ה-מוקרטית, ממי ("מאיר") דה-שליט, רם-רון ואלי אילל, הצליחו להחם אותו כדבעי. עסקים אלה המתינו להזדמנות, כדי לה-סית את ידין נגד אנשי המרכז החופשי בתוך התנועה הדמוקרטית. אנשי-התנועה הוותיקים של ידין רואים בסלידה את השתלטות תמיר ושרידי המרכז החופשי על ידין ועל התנועה הדמוקרטית.

תמיר נווט למצב שבו עליו ללכת עתה יחד עם ידין ועם השר ישראל כץ, השר השלישי של הדמוקרטים, עד הסוף. אר-לם גם במצב זה, תמיר הוא עדיין גורם ממתן. הוא היה השר היחיד ששתק בי-הלך כל הישיבה הסוערת של הממשלה. וכל מי שמכיר את ידין צופה כי בסופו של דבר תתגלה הפרשה כולה כסערה,

שרי-הפנים, יוסף בורג, הליט את פניו בידי. כאילו סגן ראש-הממשלה כבר מר-נח עירום על שולחן-הממשלה, והוא אינו רוצה לחזות במחזה. שרי-הבריאות אלי-עזר שוסטק התנשם בכבודות. לעומת זאת, שמו חזר-עין שמסביב לשולחן הממשלה לב לכך שדווקא שרי-האוצר, שימחה אר-ליך, היה נינוח. נראה היה כאילו הוא נושם לרווחה על ששני מתאגרפים אחי-רים עולים להלום זה בזה בזירה, ומנחמים לו לפרש בפינה. היחיד שפרץ בצחוק היה מזכיר-הממשלה, אריה נאור, שנעץ את עיניו בעיני ראש-הממשלה החיוור.

"זה היה מחזה-בלהות", סיכם אחד ה-אנשים, שהיו עדים למחזה שמסביב ל-שולחן-הממשלה. "לא היה צריך להפשיט את ידין, די היה באיום שהשיע אריק, כדי שכל שרי-הממשלה יעשו סריפטזו! מפחד היה להסתכל על ההבורה הזאת. חוץ מתנועות מורחיות היה שם הכל. הם דיברו אל הפרוטוקול והעיתונות. הממשלה הפסיקה להיות גוף ביצועי. היא הפכה לפרלמנט של שוק הכרמל."

היה זה ייגאל ידין עצמו שהומין את ההתקפה החריפה עליו.

ידין התחמם

תמיר בולם

ידד הממתין לרגע שבו יסעו הור-ריו לבית-הבראה כדי לערוך מסיבה לחברה. כך המתין סגן-ראש-הממשלה ייגאל ידין עד שחבר מיפלגתו, שרי-המיש-

ידן מאשים את אריק שזיין פרוטוקול * מדוע הועבר הפרוטוקול למזכירות המשלה רק כעבור שבוע * ידן ניצל את העדרות תמיר מהארץ כדי לגרום למשבר * המשלה מתכוננת להפקיע אדמות פרטיות נוספות למען הרחבת שתי התנחלויות קיימות ולהקים חדשות

עזה ואומנם, בכוסמים. עכורים ככל שיהיו, וידן ייכנע לקואליציה המזרחית של בגין את תמיר.

האשמת ידן:

זיוף מיסמכים

אחרי שחזר ממסעו בארצות-הברית, השתכנע ידן כי העדרות נוצלה כדי להעביר בממשלה החלטה על הקמת ארבע התנחלויות נוספות, מבלי שיוכל לערער על כך.

טענותיו של ידן נגד אריק שרון התחילו לכמה חלקים. ידן טען כי שרון לא היה נאמן להחלטה של ועדת-השרים לענייני-ביטחון. לדברי ידן, קבעה הוועדה ביום ה-22 באוגוסט אתרים שבהם תוקמנה התנחלויות חדשות, אך ריחן ב' ודותן לא היו ביניהן. ידן לא היה באור תהישיבה. הוא היה במסע-הרצאות מטעם הדסה בארצות-הברית. הוא הסתמך על פרוטוקולים של ישיבת הוועדה, שהוא חבר בה. שני שמות אלה לא הופיעו בפרוטוקולים.

אל הסערה אשר יצר הגיע ידן כש-בידיו מיכתב ממזכיר-הממשלה, אריה נאור, ובו כתב נאור: "השוויתי את סיכומי של שריהקלאות מה-30 באוגוסט בענייני התנחלות, עם הצגת הנושא בוועדת השרים לענייני-ביטחון ביום ה-22 באוגוסט. ההשוואה מעלה כי שניים מתוך ארבעת הישובים, שסוכמו בין שריהקלאות ושרי-הביטחון, לא הוצגו בוועדת השרים לענייני-ביטחון, אשר ייפתח את כוחם של שני השרים, וייצמן ושרון, לקבל החלטות על דעתה. שני הישובים הם ריחן ב' ודותן".

שרון טוען כי עובדי לישיבת ראש-הממשלה, ובראשם אריה נאור, עשו יד אחת עם ידן כדי ליצור לו בציבור תדמית של שקרן. לדברי שרון, הוא הביא לוועדה מיספר גלובלי של התנחלויות ושל עיבוי התנחלויות קיימות, ומיספר זה כלל גם את שתי התנחלויות-המריבה.

ההאשמה השנייה של ידן נגד שרון היתה כי ההחלטה לא הועברה כלל לידי עץ המישפטי לממשלה, הפרופסור יצחק זמיר. על פי החלטת הממשלה רש"איים שני השרים, וייצמן ושרון, להחליט ביניהם על מיקומן של התנחלויות חדשות, כאילו קיבלו על כך את אישור-הממשלה כולה. אולם הממשלה שמה סייג להחלטה זו, בקבעה כי המיקום צריך לקבל את אישורו של היועץ המישפטי לממשלה, מבחינת הרצון שלא להפקיע אדמות שבבעלות פרטית. סייג זה בא כדי למנוע מקרים בהם יועלו התנחלויות על קרקע פרטית ויגרמו תסיבות מישפטי יות. לווייצמן יש עניין מיוחד למנוע הפקעת אדמות, ובכל שאר העניינים הרגועים להתנחלויות הוא סומך על סגנו, מרכזי ציפורי.

במקרה זה היה ברור לשני השרים, וייצמן ושרון, כי הקרקעות שעליהן מדובר, הן קרקעות-המדינה ולא קרקע פרטית, ולכן לא טרחו לפנות כלל אל היועץ המישפטי לממשלה. נימוק זה לא התקבל על דעתו של ידן, הגורס כי בכל מקרה היה צריך לפנות לפרופסור יצחק זמיר.

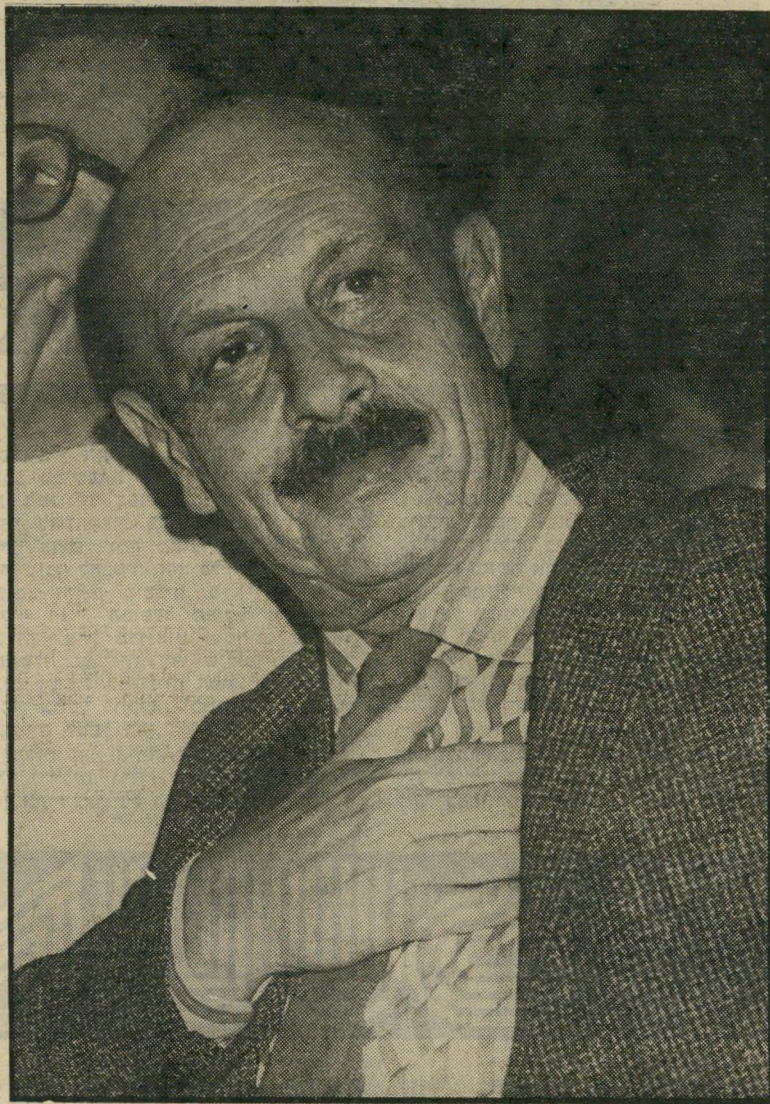
אולם הטענה החמורה ביותר של ידן נגד שרון היא האשמת היועץ. עוד ביישיבת המוקדמת, שיתלה לידין בבוקר עם ראש-הממשלה, לפני ישיבת הממשלה, טען ידן כי אריק שזיין את פרוטוקול ועדת-השרים לענייני-הביטחון, שבראשה הוא עומד, בגין ביקש מידן שלא להעלות טענה זו בישיבת הממשלה, וגם לא בישיבת ועדת-השרים לענייני-ביטחון, שנערכה אחריה, כדי שהיא לא תדלוף לעיתונות, והבטיח, לפעול בכל ה-אמצעים כדי לברר האשמה זו. המדובר בשתי ועדות-שרים שונות: אחת לענייני-

מבלי להביאו אל ישיבת-הממשלה. בטון אבהי פנה בגין אל אריק, והציע לו להפסיק את העבודות בהתנחלויות שעליהן הוחלט. עד שיתברר עירעורו של ידן. אלא שהפעם לא היה אריק מוכן לוותר לבגין, למרות הפצרתו שנאמרה בנימה של תחנונים כימעט.

"זה לא עניין אישי ביני ובין ידן", אמר אריק לבגין, "זה עניין לאומי". בשיחה הקצרה והנוקבת שהיתה בין ה-שניים, הטיח אריק באוזני בגין גם את האשמה הבאה: "אילו היו מעלים את הטענה הזאת נגד משה דיין, מייד היתה אומר: 'השר דיין צודק!' למה? למה

ביטחון, בראשות ראש-הממשלה, ואחת לענייני-הביטחון, שבראשה עומד אריק שרון. ועדת-המישנה בהרכב שרון-וייצמן פעלה מטעם הוועדה לענייני-ביטחון. כשהאשמות אלה בידיו, תבע ייגאל ידן מבגין, לפני ישיבת הממשלה, לאפי-שר לו לערער על החלטת-הממשלה בדבר הקמת התנחלויות, שהתקבלה בהעדרו. אם הדבר לא יינתן לו, איים ידן, לא ישתתפו שרי התנועה הדמוקרטית ביישיבת-הממשלה, וישקלו אף פרישה מהקואליציה.

בגין הועיק אליו מייד את אריק שרון, מתוך ניסיון לסיים את המשבר בלישכתו.

סגן ראש-הממשלה ידן
בלוע צפרדעים או להתפטר?

פניני הפרשה

ייגאל ידן: "פרשת התנחלויות נגרמה בגלל הטעייה של שריהקלאות".
אריק שרון: "מי שמשקר זה הפרופסור ידן, אשר היטעה את הציבור במשך שבוע שלם. אין אדם ממדינת-ישראל אשר הוליד שולל כל-כך הרבה אנשים, כמו הפרופסור ידן!"
ייגאל ידן: "אני עוד אגלה דברים בעניין זה!"
אריק שרון: "הסגן, היום אני אפשיט אותך ערום על שולחן הממשלה!"
אריק שרון לידן: "אתה משקר!"
ידן לשרון: "אתה רימית!"
עזר וייצמן: "אין זו הפעם הראשונה שתוקפים שר, והממשלה אינה מגינה עליו!"
אריק שרון: "אל תעיר לי! אני לא זקוק להערות, לא מבחינה מוסרית ולא מבחינה עניינית!"
אריק שרון: (על מזכיר הממשלה): "תגידו לפודל הזה..."

אני צריך לוותר תמיד? הפעם אני לא מוכן לוותר!"

אריק בהחיר לראש-הממשלה כי מבחינתו אין כל מגיעה ששרי התנועה הדמוקרטית יממשו את איומם, ויפרשו מהממשלה.

בגין החשוש מצא שיש לו בעיה. הוא צנח תוך תקופה קצרה מאוירת האויף-ריה של הגיגות קבלת-הפנים לנשיא-אנוור אל-סאדאת בחיפה, ישר לתוך הקליחת הרוגשת של ההתנגשות הברוטא-לית בין חברי-הממשלה.

בגין ניסה

למנוע התפוצצות

הוא לא יכול היה להכריע בין שרון לידן. מבחינה אידיאולוגית, הוא חש הזדהות עם אריק, המבצע למעשה את מה שהיה הוא עצמו רוצה לבצע. אילו היה לו הכוח להחליט, בכל הזדמנות מנופף בגין ברשימת ההתנחלויות שהקים עבורו אריק בגדה, כדי להוכיח לבוחריו בבחי-רות כי הוא מגשים את מצע הליכוד. זה מאפשר לו גם להימנע, מזה שנה וחצי, מביקור או מסיוור בגדה המערבית, מתוך חשש של קבלת-פנים וזעמת מצד המת-נחלים.

מצד שני חש בגין כלפי ידן התחייבות מוסרית חזקה ביותר. ייגאל ידן הוא השר הלויאלי ביותר כלפיו מכל חברי-הממשלה. מעולם לא היו לו בעיות עימו. ידן מעולם לא איים ולא התנגש עם בגין. כסגן-ראש-הממשלה הוא היה מוכן לקבל על עצמו כל מיני שליחויות בלתי-רגועיות, שבגין רצה להימנע מהם.

משום-כך ביקש בגין משרהאוצר, שימי-חה ארליך, לנסות לפשר בין הצדדים. ארי-ליך עשה זאת בשיטה המקובלת עליו. הוא הבטיח לשרי הדמוקרטים כי אם ישרתפו ביישיבה, יתייצבו השרים הליברליים לציודם ויתמכו בתביעותיהם. רק אז הסכימו ידן וחבריו להפסיק את ה"פוס" ולחזור למישחק הממשלה.

מייד כאשר נפתחה ישיבת-הממשלה, פתח אריק שרון במיתקפה חזיתית על ידן. הוא תבע שהממשלה תתייחס לטענותיו הפומביות של ידן, כי שרון היטעה את הממשלה ושיקר לה בעניין ההתנח-לויות.

"אין לנו כאן עניין עם מגילות גנויות", עקץ שרון בצנינות את הארכיאולוג ידן, "לא צריך לעשות כאן חפירות ארכיאולוגיות. יש נתונים במיסמכים ובמפות". על כך הגיב ידן: "אני עוד אמסור דברים בעניין זה..."

ואז פרץ אריק בדברים, שנשמעו כעלי-בון הצורב ביותר שהטיח אי-פעם שר בחברו לממשלת ישראל: "אני עוד אפי-שיט אותך היום עירום ועריה!"

ידן לא היה היחיד שהפך מטרה לשבט לשונו של אריק. כך, למשל, כשניסה עוד וייצמן להרגיע את הרוחות הנסערות, הזהיר אותו אריק בהומור: "תזהר שאני לא אפשיט גם אותך!" וכשניסה מזכיר-הממשלה, אריה נאור, לומר משהו בזכות ידן, השתיק אותו אריק בהאשמה כי לא שלח לו העתק מהתוכיר שהכין עבור ידן.

"אבל אני לא מתפלל על נאור", אמר אריק, "ממנו אני לא מצפה להגינות!" ידן הפסיד את הקרב בתוך הממשלה ולא משום שלא היה צודק. בלטה הווי-כוח זאת האמתך בעניינים שוליים מבלי שידע להציג את העיקר.

הממשלה פירסמה הצהרה המנקה את אריק מחשד כי ניסה להטעות אותה. אבל אין זאת אומרת שמנחם בגין עצמו משוכ-נע בכך. להיפך, לא מן הנמנע כי נוח לו מצב שבו מוליכים אותו באף.

למרות המילים התריפות שהוטחו נגדו, היה ידן נאמן להבטחתו לראש-הממשלה, שלא להעלות את עניין הוויף.

(המשך בעמוד 52)

מישלחת מיסחרית פולנית עומדת להגיע לארץ כדי להציע כחם ומכוניות,

וממשלת רומניה העניקה לישראלים זכיון להפעלת נמל חופשי בים השחור

הסחורות המגיעות אליו פטורות מתשלום מכס ומיסים אחרים. בשנת 1861, בעת שהוקמה המועצה האירופאית המשותפת לענייני נהר הדנובה. או הוכרזו מי ה' דנובה כאזור סחר חופשי שניתן להוביל בהם סחורות למדינות שהנהר עובר דרכן.

עמדה קדמית

ישראלית

ה נמל החופשי לא האריך ימים. ה' מילחמות התכופות מנעו אפשרות של סחר חופשי באזור זה של העולם. עד שבשנה שעברה, באוגוסט 1978, הכריזה ממשלת רומניה שוב על סולינה כנמל חופשי. מתוך רצון להגדיל את הכנסות מדינתו במטבע זר, חתם נשיא רומניה בעצמו על צו ההופך את סולינה לאזור אקסטרטוריאלי שבו ניתן לנהל סחר חופשי. המשמעות המעשית של מעמד זה מאפשרת לאחסן סחורות ללא תשלום מכס. לשנות את אריותיהם, להחליף את כתר בות נמלי היעד שלהם, לעקוף את כל עסקי החרם שמטילות מדינות יריבות זו על זו ולשווק אותן משם לכל מקום באי-ההכרזה על סולינה כנמל חופשי.

מכונית מדגם פיאט 125, המיוצרת כולה בפולין, על פי רישיון וידע של מיפעלי פיאט האיטלקיים. אותה מציעים הפולנים למכירה לישראל, אם יאושר יבוא מכונית זו, שחמש מדגמים הובאו לארץ ונב' דקו בידי מישרד התחבורה, יהיו מחירה זולים בהרבה ממחירי מכוניות פיאט האיטלקיות.

פיאט פולני

מ כך הברזל התרומם לרגע. בפעם הראשונה מאז מילחמת ששתיים הגיעו נציגים מוסמכים של ממשלה קומוניסטית אדוקה, הנמצאת תחת השפעה ישירה של ברית המועצות, לשגרירות ישראל באחת ממדינות אירופה. הם באו לשם בר-חשאי כדי לפגוש את שגרירי ישראל באותה מדינה אירופאית ולהעמידו על רצינות כוונותיה של ממשלת פולין.

מאז נותקו היחסים בין ישראל ומדינות הגוש הקומוניסטי, לפני שתיים-עשרה שנה, לא נערכו פגישות מעין זו להוציא, כמובן, את אלה הנערכות עם ממשלת רוס מניה. באותה פגישה, שהתקיימה לפני מיספר שבועות, ביקשו הנציגים המוסמכים של ממשלת פולין לאשר מידע שנמסר קודם לכן מפי אורח ישראלי פרטי: שממשלת פולין מוכנה לקשור קשרים מס-חריים עם ישראל.

לא מדובר, בשלב זה, בהסכם מסחרי בין שתי המדינות שאין ביניהן כל יחסיים. הפולנים גם הדגישו שאין לייחס כל משמעות פוליטית לצעד זה. הם מר-כנים, בסך הכל, למכור לאיש-עסקים ישראלי סחורה מתוצרת פולנית, מתוך ידיעה שסחורה זו תשווק בישראל. למרות זאת ברור שאין זה אקט מסחרי סתמי. הנציגים המסחריים של ממשלת פולין

פריצה למיזרח

שי נעשתה לפני שנה. אולם ממשלת רומניה ביקשה שותפים זרים שיתפעלו את הנמל ומתקניו עבורה. היא היתה זקוקה להשקעה במטבע זר לשם פיתוח ה' נמל. מיתקניו ושירותיו. מבין כל המועמדים שהציעו את עצמם במיכור לתפעול את הנמל החופשי, זכה בו איזו סימוביץ' מבתים. ממשלת רומניה העניקה לו אופציה לתקופה של מיספר חודשים, כיום שיהיה עליו למצוא את המשקיעים שיהיו מוכנים להיכנס לשת-פות עם ממשלת רומניה בהפעלת הנמל. חברת-התחבורה הממשלתית הרומנית מר-כנה להבטיח למתפעלי הנמל שליטה מלאה ובלעדית על הובלת מטענים במעלה ה' דנובה למדינות כמו צ'כיה, הונגריה, אוס-

טית או אחרת. היתה זו הצעה בעלת חשיבות. למרות זאת לא זכתה ההצעה הפרי-לנית בהתעניינות שהיא היתה ראויה לה. הנוגעים בדבר פשוט התעלמו ממנה. היוזמים נוכחו כי קל יותר לשכנע את הפולנים מאשר את הישראלים. הם הבהירו לנציגי ממשלת פולין כי ניתן יהיה לשווק בישראל מכוניות ופחם פולני אם גם פולין מצידה תהיה מוכנה לרכוש סחורות ישראליות. להפתעת הכל, נענו הפולנים בחיוב. במועד הקרוב ייצא נציג היוזמים הישראליים, עורדי-הדין אמנון זכרונאי, לסיור רשמי בפולין, כדי להיפגש שם עם נציגי הממשלה הפולנית ולדון עימם באפשרות יות לפיתוח קשרי מיסחר בין ישראל ופולין. כמה ימים אחריכך תגיע לישראל

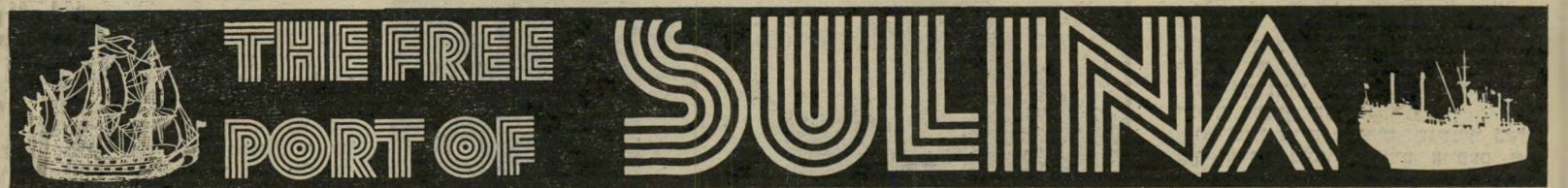
סימוביץ' התקשר בשותפות עם יבואני הרכב ממשפחת אילין כדי לייבא לארץ את המכונית הפולנית, שמחירה לצרכן עשוי להיות זול בהרבה ממחיר מכונית פיאט מדגם דומה מתוצרת איטליה. הוא היה מוכן להבטיח את כל התנאים הנדרשים: הקמת מוסכים, מלאי של חלקי חילוף ועוד. המיפעל הפולני היה מוכן לשלוח לארץ מכוניות מומחים. באישור הממשלה הפולנית, כדי שיקימו את המוסכים לטיפול במכוניות הפולניות ואף יד-ריכו במשך תקופה ממושכת מכוניות מקומיים לטפל בהן.

למרות זאת היתה תשובת ממשלת ישראל שלילית. נראה שאיש לא נתן ברצון נות את דעתו של התיבט הפוליטי של ה'

לין לא היו מעזים לנקוט מהלך כזה ללא אישור הדרג הפוליטי, מה עוד שאין מדובר במוצר של מה בכך, אלא באחד ממוצרי הייצוא היוקרתיים של פולין — מכונית נוסעים מתוצרת פולין, שדגמיה נושאים שמות כמו פולסקי פיאט או פולונד.

היה זה איתות ברור מצד מדינה מזרח אירופאית לרצונה לקרוע פתח דרך מסך הברזל החוצץ בינה לבין ישראל, גם אם בצורה עקיפה ובלתי מחייבת. אולם ספק אם הנציגים המוסמכים של ממשלת ישראל הבינו את הרמז.

איזו סימוביץ', איש-עסקים ישראלי צעיר (48) מבתים, הוא שהצליח לקשור את הקשר עם ממשלת פולין, האחראית לייצור

הנמל החופשי של סולינה בחברת-תעמולה של ממשלת הרפובליקה העממית הרומנית

טריה וגרמניה והיא גם מוכנה לערוך למשקיעים להחזרת השקעתם תוך תקור פה של מיספר שנים, מרווחי החברה שתתפעל את כל מיתקני הנמל. איזו סימוביץ' קיבל אופציה לקבלת זיכיון לתקופה של 25 שנה לתפעול הנמל, מיתקניו ופיתוח השטח האקסטרי-טוריאלי שלו, המשתרע על שטח של 300 דונם.

אם יצליח איזו למצוא משקיעים ישראליים לפרויקט, שמשקיעים זרים — כולל משקיעים ממזרחים — כבר מגלים בו התעניינות. עשוי הנמל החופשי של רומניה להיות מנוהל בשיתוף פעולה רומני-ישראלי. מלבד הכדאיות המסחרית שבכך, יש לפרויקט זה גם חשיבות לאומית. הוא עשוי להיות העמדה הקדמית של ישראל בפיתוח יחסיה בעתיד עם מדינות מסויי-מות, שהנמל החופשי יהיה החופש היחיד שהן מכירות.

אלי תבור

מישלחת מיסחרית פולנית רשמית כדי לבדוק את האפשרויות לסחר הדדי בין ישראל ופולין — לא סחר בין ממשלות, אלא בין חברות. אף על פי כן, זו עשויה להיות פריצת-דרך רבת משמעות לפי-תוח הקשרים בין ישראל והמדינות המחר-ריות אותה.

פריצת-דרך דומה כבר נעשתה קודם לכן בידי אותו יום ישראלי, איזו סימוביץ'. סימוביץ', יליד רומניה שעלה לארץ לפני חמש-עשרה שנה, גילה כי קל לעשות עסקים עם ממשלות קומוניסטיות, מכפי שניתן לשער.

באחד מביקוריו ברומניה נודע לו על מיכור שהוציאה ממשלת רומניה לתפ-עול הנמל החופשי שלה, סולינה, שבים השחור. סולינה היא עיר-נמל הממוקמת על אחת מזרועות הדנובה הנשפכת אל הים השחור. זוהי אחת מערי הנמל החופשי-שיות הוותיקות בעולם. היא הוכרזה לראשונה כנמל חופשי, ש-

עניין. ישראל לא היתה מוכנה לנהל מיס-חר חדי-סיתרי עם פולין, מה עוד שמדובר בסחורה שאין בה מחסור בישראל.

סחר הדדי

עם פולין

ע מדה זו הוכרזה לפולנים. נראה שהם הבינו אותה. הם גילו אז נכונות להרחיק לכת. אם ישראל תרכוש מכוניות מפולין, הציעו הנציגים הפולנים, תהיה פולין מוכנה לספק לישראל גם סחור-רות מסוג אחר, כמו פחם, למשל.

ההצעה הפולנית היתה יותר מאשר הצעה מיסחרית. יש משמעות גדולה יותר לנכונות מצד מדינה מזרח אירופאית לספק לישראל מקור של אנרגיה. בתחום שבו דואגת כל מדינה להבטיח לה מיגוון רחב ככל האפשר של מקורות אספקה, למקרה שאחד מהם ייסתם מסיבה פולי-

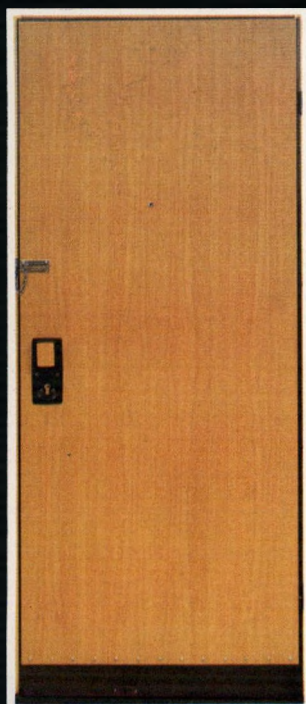
המכוניות בארצה. הוא ביקר בפולין באור פן גלוי ורשמי והפולנים, שלא התלהבו עד כה להעניק אשרות-כניסה לאנשי-עסקים ישראלים, הטביעו חותמתם בדרך-כנס הישראלי. הם גם סיפקו לו חמש מכוניות לדוגמה כדי שיעבירם לישראל לבדי-קת מישרד-התחבורה.

המכוניות מתוצרת פולין נבדקו על-ידי מומחי מישרד-הרישוי. כולן עברו את ה' סטס ללא דופי. אין זה פלא. מיפעלי פיאט בפולין מייצרים מכוניות מזה שלושים שנה. אין אלה מיפעלי-הרכבה, אלא מיפ-עלי-יצור, הנעזרים רק בידע ובעיצוב של מיפעלי האם של פיאט באיטליה. מומחי מישרד-התחבורה ציינו כי ה'רשמו מכוניות אלה (בעלות נפח מנוע של 1100, 1300 ו-1500 סנטימטר מעור-קבים) מעולות יותר ממכוניות אחרות ה' מיוצרות במדינות מזרח אירופה. למרות זאת לא ניתן רישיון יבוא כדי לייבא אר-תן לארץ.

מחר.

מילה שעלולה לעלות ביוקר.

פלדלת

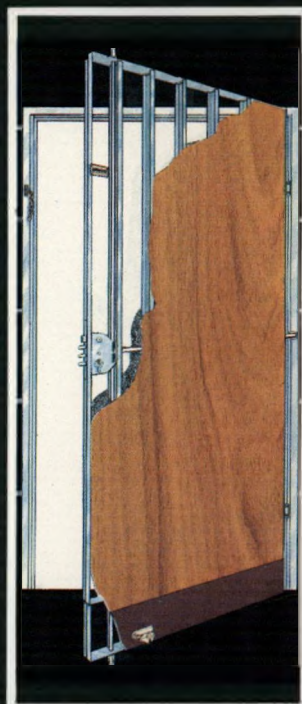
כך מלמד הנסיון.

פלדלת — חיץ של 50 ק"ג פלדה בין כל מה שיקר לך לבין אורחים לא-קרואים. מוטות פלדה לכל אורך הדלת, מנעול הבטחון רב-כריח הנועץ 6 מוטות ל-4 צדדים ואל תוך משקוף הפלדה. פלדלת מבחדת חום ורעש, ומצמידת בעינית טלסקופית ומעצור אל הרצפה. כל אלה אינם ניכרים בצורתה האלגנטית של פלדלת, אך הם יגנו היטב על משפחתך ועל רכושך, ויפה שעה אחת קדם. תני לאחרים לומר אילו ...

לפרטים והזמנות נא להתקשר:

טל: 03-853791, 854458	— תל-אביב
טל: 04-725111-2-3	— חיפה
טל: 067-92969, 20024	— טבריה
טל: 053-37766	— נתניה
טל: 03-919383	— פתח-תקוה
טל: 02-422767, 423769	— ירושלים
טל: 051-24515	— אשקלון
טל: 057-76840	— באר-שבע
טל: 059-2750	— אילת

פלדלת-חתך

של רב-בריה
יוכיה מסתיר את עוצמתה

פלדלת

גרונדיג מ צבעים שנועלמי

NDIG

גרונדיג סופר קולור - תוצרת גרמניה

להשיג בחנויות
יבואנים בלעדיים: גיל אלקטרוניק

עד הצליל האחרון

גרונדיג סופר קולור מצויידת במערכת צליל בעוצמה של 15 ואט R.M.S., וברמקול חזיתי באיכות Hi-Fi. יחד עם כפתורי הבס והטרבל הנפרדים, המאפשרים איזון מדויק, מגיע אליך צליל מלא המלווה את התמונה העשירה.

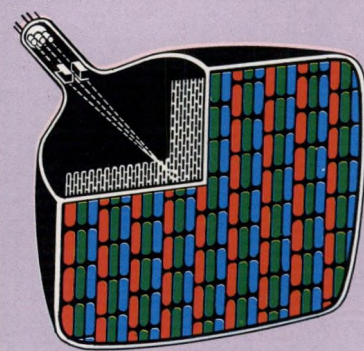
עד השכלול האחרון

מאז נוסד מפעל גרונדיג הענק ממשיכים מהנדסי החברה להיות חלוצים בכל הקשור לשכלולים. כך גם בטלוויזיה סופר קולור, מנגנון אוטומטי סורק ומאתר את התחנה הרצויה

עד הגוון האחרון

נסה בעצמך להשוות ולבדוק האם תוכל למצוא עוד מכשיר טלוויזיה צבעוני המציג בפניך תמונה צבעונית עשירה כמו זו של גרונדיג סופר קולור. שפופרת המסך הבלעדית המשולבת בשיטת HI-BRI IN LINE, מוציאה לאור באופן חד וברור את כל הצבעים עד הגוון האחרון. היא שומרת על מיקוד קבוע של התמונה

ובעזרת מייצב מתח מיוחד נמנעות הפרעות ונשמרת אחידות ובהירות הצבע. מחשב קוורץ מיוחד בורר עבורך את קונטראסט הצבע האופטימלי ומציג בפניך את הדרגות הנכונות של חוזק ועומק הצבע.

וציאה לאור בטלויזיות אחרות.

הפעלת וידאו־טייפ ותמונה ללא קול.
בלחיצת כפתור "מעלה" השלט רחוק על מסך
הטלויזיה שעון קוורץ דיגיטלי.

עד הפרט האחרון

קשה לדמיין עד כמה עושה גרונדיג כדי להבטיח את
איכותן הגבוהה של טלויזיות סופר קולור. כל רכיב
אלקטרוני, כל מכשיר וכל מסך־צבעוני נבדק ונבחן
עד הפרט האחרון.

טלויזיה גרונדיג סופר קולור
עוברת סדרת "עינויים" כולל
מבחן הטבלה ברטיבות במשך
24 שעות, מבחן עליית מתח
חשמלי, מבחן זעזועים פיסיים,
תנאי חום וקור קיצוניים, 200
שעות הפעלה ו־1000 הפעלות
וכיבוי של המכשיר. כך שאלו
מגיעה גרונדיג סופר קולור,
אמינה ומוכנה להוציא לאור את כל הצבעים עד
הפרט האחרון.

זיכור מכשיר הטלויזיה למערכות סטריאו וכן למכשיר
וידאו־טייפ. **שלט רחוק — (REMOTE CONTROL)**

המתווכח של גרונדיג,
המוכנס כקסטה לגוף
הטלויזיה, מאפשר 25
פעולות שונות כולל
שליטה ב־16 תחנות,
התאמת צבע,
כיוון בהירות,
עוצמת צליל,

בלחיצת כפתור (בעזרת
פס הפלא AFC, המופיע
על המסך) ובקרת התדר
מכניסה את התמונה
להתאמה מלאה.
כפתור נוסף "זוכר" את
התחנה ויכול להחזיר
אותך אליה במדויק.
שכלול נוסף מאפשר

GRU

הטלויזיה הנמכרת ביותר באירופה.

המובחרות

בע"מ, אבן גבירול 18 תל־אביב.

או מיף או כלום.

נשים רבות מוכנות להסתפק בפשרה. רק מעטות אינן נכנעות. ואם תציע להן משהו אחר, הן תמהרנה להסביר לך בעדינות אך בתקיפות: או "מיף" או כלום. כאלה הן הלקוחות של "מיף". הן דורשות רמה אחרת באופנה. את הרמה שמגיעה להן.

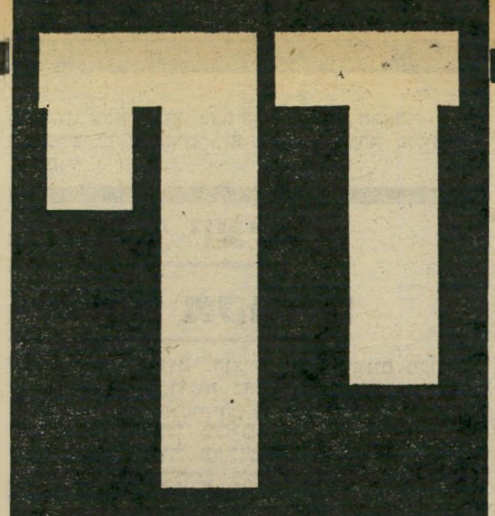
האמת היא שהן לקוחות לא קלות. בכל עונה הן בוחנות מחדש האם "מיף" עדיין עומדת ברמה. וזה מחייב.

הראשונות מביניהן שראו את דגמי החורף הזה, אומרות ש"מיף" עמדה במבחן השנתי בהצלחה מיוחדת. נעים לשמוע זאת מפיהן של נשים שאינן יודעות פשרות.

MIF

MIF רשת בתי אופנה:
תל-אביב, יהודה המכבי 44. תל-אביב, (M A S H) דיזנגוף 152.
פתח-תקוה, מוהליבר 5. רמת-גן, ביאליק 29.

אופנת "מיף" נמכרת גם במספר חנויות מובחרות.

סאדאט מודאג

מבריאות בגין

חלק ניכר מהיחס הלבבי החם שהפגין נשיא מצרים, אנור אל-סאדאט, כלפי ראש-הממשלה, מנחם בגין, בעת הביקור הממלכתי שערך בשבוע שעבר בחיפה, נבע מתדהמתו ממצבו הפיסי והנפשי של בגין. אל-סאדאט מעולם לא נפגש עם בגין במצב בריאותי כה רעוע, כפי שהיה בעת ביקורו בחיפה. כמה מקורביו של הנשיא המצרי טענו כי הוא זועזע לראות את בגין במצב כזה, ומשום כך יצא מגדרו כדי להפגין כלפיו חמומות ותמימות-דעים.

סאדאט לא דיבר עם בגין על ההתנחלויות או ההפצצות בדרום-לבנון מתוך "חשש לבריאותו", כפי שהתבטאו מקורביו.

זאת גם הסיבה לבידלת אריכות-הימים שהעניק לבגין לפני עזיבתו, שבה ריגשה את ראש-הממשלה. מקורביו של אל-סאדאט לא הסתירו את חששותיהם מפני מה שעלול להתרחש בישראל, אם יאלץ בגין לפרוש מראשות-הממשלה. הם טענו כי הם חרדים מאפשרות שגורמים קיצוניים, כמו אריק שרון, ישתלטו על תנועת-החרות והממשלה, ויסכנו את המשך תהליך-השלום.

הנשיא אסר לרא"ן

את בגין בלישכתו

הביקור שערך ראש-הממשלה, מנחם בגין, אצל נשיא-המדינה, יצחק נבון, ערב כואו של נשיא מצריים לירשאל, הוליד הוראה האוסרת על הטלוויזיה לראיין את בגין בלישכת הנשיא.

בתום המיפגש, שנועד לתאם עמדות לקראת הביקור הממלכתי, ראיין איש-הטלוויזיה יורם רונן את בגין בלישכת-הנשיא. בתום הראיון, כאשר עמד צוות הטלוויזיה להסתלק, התרעם הנשיא: "אני עומד כאן כמו מטומטם, ואותי לא שואלים שום דבר!" אחר-כך נזף בצוות על שראיין את בגין בלישכתו, והודיע שיותר לא יתיר זאת.

הסתבר כי התקרית נגרמה בשל אי-הבנה. מזכירו של הנשיא, יוסף אגסי, שכח לבקש מהמראיין שציג שאלות לנשיא לפני הפנייה אל בגין.

שנת הבחירות -

שנת ז'בוטינסקי

הבחירות לכנסת העשירית, אשר ייערכו בסתו 1981 — אם לא יתרחש משהו, שיחייב את הקדמתן — תע" מודנה בפומ"ד, "שנת ז'בוטינסקי". ב-18 באוקטובר 1980 ימלאו מאה שנה להולדתו, וראשי תנועת-החרות כבר החלו בתכנון סדרת חגיגות ומאורעות, שיתחילו בחודש אוקטובר וימשכו כחצי שנה. במסיבת חגיגות אלה, מקווים ראשי הליכוד, ניתן יהיה לערוך מופעים ואירועים שיעזרו גם לבחירות.

המטרה זו כבר נבחרה ועדה מכינה, המתחילה בתיכנון "שנת ז'בוטינסקי" ובתיכנון מסע התרמה בינלאומי ל"עריכתה".

בעקבות התמרמרותו של נבון חזר צוות-הטלוויזיה ללישכה, ורונן היפנה אליו כמה שאלות. אולם הוראתו של הנשיא, "אצלי בלישכה לא תראינו את בגין!" — השאירה מי שקע מר.

המערך וערך

נגד וייצמן

במנגנון מיפגת-העבודה התגבשה הערכה, הגורסת כי האישיות שעומדת בראש המערך להתמודד במערכת הבחירות הבאה יהיה עוזר וייצמן, ולא מנחם בגין. על-פי הערכה זו עלול וייצמן להוות סיכון חמור ביותר לשאיפת המערך לחזור לשלטון.

בהתאם לכך הוטל כבר על צוות תחקירים לאסוף כל חומר אפשרי על וייצמן, כדי שניתן יהיה לפתוח נגדו במערכה אישית אם יתיוצב בראש רשימת-הליכוד בבחירות הבאות.

הדבר נעשה בהסכמתו של יו"ר מיפגת-העבודה, שימיעון פרס, שבינו לבין עוזר וייצמן שורת כיום ידידות בלתי-רגילה.

דולצין מתייצב

מול ארליך

הודעתו של יו"ר הנהלת הסוכנות, אריה דולצין, כי יציג את מועמדותו לתפקיד יו"ר המיפגה הליברלית, מול מועמדותו של שר-האוצר, שימחה ארליך, אינה מעידה על קרע בין השניים. דולצין גורס כי מנהיגי המיפגה שהם בעלי תפקידים ממלכתיים אינם צריכים ליטול על עצמם ניהול מוסדות-המיפגה.

כשנודע לו כי ארליך מתכוון להיבחר כיו"ר המיפגה, תפקיד שבוטל עם פרישתו של הד"ר אלימלך רימלט, הודיע דולצין כי הוא מוכן להתפטר מתפקידו כיו"ר המרכז, בתנאי שארליך יתפטר מתפקיד יו"ר הנהלת המיפגה. ארליך לא נענה לפנייה זו. דולצין החליט, לכן, להתייצב מול ארליך בבחירות על תפקיד יו"ר ההנהלה, מתוך תיקווה שכדי למנוע התמודדות ביניהם, יסיר ארליך את מועמדותו. מקורביו של ארליך מעריכים שאומנם כך יעשה.

ציפורי בתפקיד

פוליטרוק

תמונה של דוד בן-גוריון, המזוהה כמיפגה הממשל הצבאי בראשותו, עזרה את חמתו של סגן שר הביטחון, מרדכי זיסורי. ציפורי, שנבחרה אל שר-הביטחון בעת ביקור שערך בירושל לפני כשבועיים, הבחין בתמונה ותחילת מיד דשנה את הרקע הפוליטי של מיפגה ה"מימשל". הוא הורה לתלות תמונה של זאב ז'בוטינסקי לצד תמונתו של דוד בן-גוריון, "דשם איזון", כדבריה.

המצרים לועגים

לחרם הערבי

על-פי טענת שרים בכירים בממשלת מצריים, אין הם חשים כלל בהשפעת החרם שהטילו מדינות-הסירוב על מצריים. לדברי האישים המצרים, הרי מלבד הפסקת המענקים הישירים מצד ממשלות כמו סעודיה וכוויית, אין החרם הכלכלי וניתוק היחסים אלא בבחינת פיקציה. חברות-תעופה ערביות ממשיכות לקיים את הקשר האווירי עם מצריים, וגם מיספר התיירים ממדינות-הנפת העשירות, ובעיקר סעודיה, בקאהיר, לא פחת. בהוכחה לכך הם מצביעים על כך שהתפוסה במלונות קאהיר הגיעה בקיץ ל-85%.

מקורות אחרים גורסים כי המצב אינו כה רוד כפי שהמצרים מנסים להציג אותו.

מרתון בן-גוריון

יום הולדתו ה-93 של דוד בן-גוריון, בחודש אוקטובר

השנה, יצוין, בין השאר, גם בהפנינג אמנותי יוצא-דופן, שיערך בהיכל התרבות בתל-אביב ושישא את השם "מרתון בן-גוריון". במיפגש, שאותו ינחה יוסי בנאי, תופיע התזמורת הפילהרמונית, עם הכנר יצחק פרלמן, ושורה ארוכה של אמנים, וביניהם אסתר עופרים, חווה אלברשטיין, אריק איינשטיין, מתי כספי ואחרים, וכן שורה של דמויות שליוו את בן-גוריון בחייו. החל בעזרת-הבית שלו וכלה בחבריו, כמו רחל ינאית ודוד הכהן, ההפנינג נערך בהשראתה ויוזמתה של מיפגת-העבודה, כשמטרתו היא "להבליט את כל היפה שבארץ-ישראל העובדת".

נדחה גור-דין פלאטו

גור-דין של ח"כ שמואל פלאטו-שרון, שעמד להיחרץ בבית-המשפט צרפתי, שלפניו הועמד פלאטו לדין

הדתיים נגד

הכספומטים

המועצות הדתיות בערים הגדולות, וחוגים דתיים אחרים, מפעילים לחצים על הנהלות "בנק לאומי" ו"בנק דיסקונט", המפעילות במשותף את מכי שירי הכספומט — שבאמצעותן ניתן למשוך כספים ורבע פעולות בנק איות נוספות באורח אופומאטי. ה"עסקנים הדתיים פועלים כי הפעלת הכספומטים בשבתות גורמת לחיזוק שבת המונע, וכמוה כפתיחת הבנקים בשבתות.

למרות שבאופן רישמי לא התקבלה כל החלטה על סגירת הכספומטים בשבתות, רובם ככולם אינם פועלים דווקא כיום שבו נזקקים אזרחים רבים לשירותיהם. למעשה אחד ממנהיגי ה"בנקים, שהשניים הבנקים כי הדתיים ייצאו למאבק בעניין זה ויגרמו לדברי חת לקוחות דתיים לבנקים אחרים.

שלא בנוכחותו, בהאשמות של עושה, מירמה ועבירות מס, נדחה מסיבות שלא נמסר עליהן. גור-דין עמד להינתן כחמישה בחודש זה, אולם בית-המשפט הצרפתי הודיע כי יפרסם את גור-דין רק ב-21 בחודש.

"האלימות המילולית"

של דויד לוי

"תזכור שבזכות תנועת החרות אתה מכהן כיושב-ראש הנהלת הסוכנות והתנועה הציונית! דע את מקומך! דע היכן אתה נמצא ובזכות מי!" צעקות כסוגן זה מפיו של שר הקליטה והשיכון, דויד לוי, הן שגרמו ליו"ר הסוכנות, אריה דולצין, להאשים את לוי בפומבי באלימות מילולית.

בפגישה משולשת, בין שניהם לבין ראש-הממשלה, היה זה דווקא לוי שהאשים את דולצין באלימות. היה זה אחרי שראש-הממשלה טען, כי אינו יכול לבטל את משרד-הקליטה בשל מחויבותו לתנועת החרות. על כך הגיב דולצין בצעקה: "תנועת החרות אינה מעניינת אותי!" דבר שגרר את תגובתו של לוי.

באותה פגישה האשים דולצין את לוי, כי הוא מכשיל את ראש-הממשלה ואילו בגין עצמו טען, כי מעולם לא הבטיח לדולצין, כשענתו, לבטל את משרד-הקליטה. כשעמד דולצין על דעתו, נזף בו בגין: "דייק בבקשה!"

חיים טופול

ב"פלאש גורדון"

השחקן חיים טופול מופיע בימים אלה בתפקיד מרכזי בסרט הביוני "פלאש גורדון", המופרט בלונדון.

פלאש גורדון הוא אחד מראשוני הסרטים הביוניים, ועלילות גיבורו המעופף הוסרטו בשנות ה-30 בסרטים רבים-ערכות. טופול מגלם בסרט את תפקיד הרופא-המציא. את דמותו של פלאש גורדון החדש מחק שחקן צעיר ובלתי-ידוע.

אלי תבור

דיין יעבור בדיקות

שרי-החוק, משה דיין, עומד לעבור בדיקות רפואיות בחוף-לארץ. דיין נעטר בכך לבקשת רעייתו, רחל, שביקשה שיעבור בדיקות נוספות על אותן שהוא עבר בארץ לפני נסיעתו.

צ'ר ישראל

מוחרם בווינגטון

שגרירי-ישראל בווינגטון, אפריים ("אפי") עברון, ביקש משרי-החוק להחליף את הציר הישראלי בבירה האמריקאית, יעקוב נחושטן. לדברי עברון, מוחרם נחושטן על ידי הקהילה הדיפלומטית בווינגטון ועל ידי הקונסול הישראלי שם, בגלל אשתו.

דבורה נחושטן, מחסידות ארץ-ישראל השלימה וידידה קרובה של ח"כ גאולה כהן, מטרידה את המושבה הדיפלומטית בהשמצות על מדיניות הוויתורים של מנחם בגין ובדיעותיה הקיצוניות, מבלי שבעלה מנסה למנוע אותה מכך.

דיין נגד

נוקשות בצרפת

הנוקשות שמגלה השגריר החדש של ישראל בפאריס, מאיר רוזן, אינה על דעתו של שרי-החוק, משה דיין. המחאה הרישמית שהגישה השגרירות לממשלת-צרפת אחרי פירסום הודעה מסעם נשיא צרפת בגנות ההפצצות בלבנון, היתה על פי הוראתו של מנכ"ל המשרד, יוסי צ'חנובר, וללא ידיעתו של דיין. שרי-החוק כעס על הגשת המחאה, והורה לרוזן, "להנמיך את הטון".

ועלמו

60 מיליון דולר

את חברת "אדעל" מעסיקה עתה פרשה מזורה של העדמות 60 מיליוני דולר מקופת החברה. ממזא-מקום מנהל החברה, רפי הרי לב, מקווה כי זוהי פטות חשבונית לבד של עורכי מאזן "אדעל". מאזן "אדעל" מגלה גם תשדומים בסדר-גודל של מיליוני דולרים לפוכי נרנסיעות ולסוכנות-יירות בכל רחבי העולם, כדי שאלה ימליצו על "אדעל" לפני לקוחות.

תשוקה

נבון יוזמן

למצריים

צפוייה הזמנת הנשיא יצחק נבון לביקור רישמי במצריים. רמזים על כך הגיעו לדישכת הנשיא מהפמליה של הנשיא אדיסאדאת, בעת הביקור בחיפה. עד כה היה מקובל בירושלים כי נשיא-המדינה יוזמן לקאהיר רק אחרי כינון יחסים דיפלומטיים בין שתי המדינות.

ג'יהאן ביקשה

ליווי אופירה

אחרי הפגישה בין רעיות-הנשיאים, אופירה נבון וג'יהאן אל-סאדאת, ביום הראשון לביקור בחיפה, ביקשה ג'יהאן מאופירה, כי תמשיך ללוות אותה גם בשני הימים האחרים של הביקור. אופירה הסכימה לג'יהאן כי רעיית ראש-הממשלה, עליזה כגן, היא המלווה שלה ביום השני, וכי כל שינוי בתוכנית יעורר בעיות פנימיות עדינות.

האינדקס:

6 אחוז ויותר

חוגים בנקאיים מעריכים, על פי מידגמים שעשו, פי מדידיוקרה-מחיה, שפורסם ביום הששי הקרוב, יעלה בשיש אחוזים, ואולי אף יותר.

הערכות קודמות של אותם חוגים בנקאיים לגבי האינדקס הוכיחו את עצמן כנכונות.

ימ"ח תשלח

שליח לסאדאת

מתיישיב חבלי-ימית החליטו לשלוח את אחד המתיישבים למצריים, כדי להיפגש עם הנשיא אנוור אל-סאדאת. כוונת המתיישבים היא שהשליח יסע כתייר רגלי, ורק ככואו למצריים יבקש פגישה עם אל-סאדאת, כדי לנסות ולשכנע לזותר על אדמות ישובי-החבל. הנחת המתיישבים היא שגם אם אל-סאדאת יסרב לקבלם, הם יזכו בתהודה בעיתונות הבינלאומית.

צבא יופעל

לשבירת שביתות

ראש-הממשלה מנחם בגין ושרי-האוצר שימחה ארליך החליטו שלא להימנע מהפעלת צבא לשם שבירת שביתות, שיוגדרו כ"מזיקות במיוחד למערך המישיקי".

נראה כי על רקע זה חל הריב בין שרי-האגריה, יצחק מודעי, המתנגד לכך, לבין נציגי-שרות-המדינה, הדי"ר אברהם ("רמי") פרידמן, שיום החלטה זו.

ומתכוון שלא לרוץ בבחירות לכנסת הבאה. לא ברשימה עצמאית ולא בשום מיסגרת פוליטית קיימת.

"הארץ" יציא

עיתונים מקומיים

היומון הארץ החליט להוציא-לאור עיתונים מקומיים בארבע הערים הגדולות בארץ. אותם עיתונים יחולקו חנם, והכנסותיהם תבואנה מפירסומות. העיתון הראשון במיסגרת תוכנית זו כבר יוצא לאור בירושלים, ונקרא "כל העיר". בשום מקום לא מצויין כי העיתון שייך ל"הארץ", ול"כל העיר" יש מערכת נפרדת משנה, ולא כל קשר עם סניף "הארץ" בירושלים.

נטורי-קרתא

הקימו מטה

נטורי-קרתא בירושלים הקימו מטה מיוחד, שיוארגן את המשך הקרב על כבשירות ועל שמירת השבת בירושלים. בראש המטה עומד הרב משה הירש. נראה כי בשבועות הקרובים תהיה הסלמה מתוכנית של קרבות-השבת בירושלים, ובמישטרה אף הועלה רעיון לערוך מעצרי-מנע של ראשי נטורי-קרתא, כאשר יוודע על תוכנית להפגנות אלימות.

מודעי מכין

מיסמך הדלפה

שרי-האגריה, יצחק מודעי, עסוק עתה בהכנת מיסמך בענייני ההדלפות שיגיש לכל שרי-הממשלה. מקורבי השר טוענים כי במיסמך יצוינו שמות של שרים-מדליפים ושל עיתונאים המקבלים מאותם השרים את ההדלפות.

מס-ההכנסה

עלה על ח"כ

שילטונות מס-ההכנסה קיבלו מידע, שלפיו העלים אחד מחברי-הכנסת סכומים ניכרים. לאותו חבר-כנסת יש עסק פרטי משגשג. עתה ממתינים שילטונות מס-ההכנסה לאישורו של שרי-האוצר לפתיחת חקירה מקיפה בעסקיו של אותו ח"כ.

טוויגי לא

חבוא לארץ

הדוגמנית-שחקנית טוויגי עמדה לבוא לארץ על פי הזמנת צבאי טחבור, כדי לדגמן ללוח-השנה היוקרתי של חברה זו. צבאי טחבור הסכימו לשלם לטוויגי 5000 דולר, נוסף על כל הוצאותיה. ברגע האחרון נסוגה הנחלת-החברה מהעסקה, כאשר צלמי-הזמנה הביאו זה צעירה ישראלית יפהפיה בת-17, שאותה היא כיכרה על פני טוויגי.

אורגד

מנהל הטלוויזיה

אישים בכירים בשרות-השידור הומינו אליהם לשיחה את במאיה-טלוויזיה אריה אורגד. בשיחה נשאל אורגד אם יהיה מוכן לקבל על עצמו את תפקיד מנהל-הטלוויזיה. אורגד נשאל באותה שיחה גם על השקפותיו הפוליטיות, והשיב שאין הוא אישיה-ליכוד. נראה כי בעיקבות תשובה זו ירדה מועמדותו מהפרק, מפני שאחרי ימים אחדים הוא נשאל אם הוא מוכן לקבל את התפקיד שהתפנה על-ידי יהודית ("ג'ודי") דוק כמנהל הפרטים הדוקומנטרים במחלקת-התוכניות.

אסף יגורי יפרוש

ח"כ יעד, אסף יגורי, עומד לפרוש מהחיים הפוליטיים

מעיראק יחד עם דודו עבדאללה וה-
זוויר שלו, גורי סעיד. אולם גורי סעיד
ומלכו הוחזרו עלידי הכריזם בגדאד,
והאפיוזדה נשכחה.

כך זה היה כעבור כמה שנים, כאשר
נסעה גולדה מאיר המחופשת לאחיו של
פייצל, עבדאללה מלך ירדן. גולדה ניסתה
לשכנע את עבדאללה שלא להצטרף ל-
מלחמה המתקרבת, אך עבדאללה עבר
את הירדן, לחם וסיפח את הגדה המערבית.
אחרי שעבדאללה נרצח, עברו התקוות
אל נכדו, חוסיין.

מאז, בכל פעם שהדגל הפלסטיני עזר
לה בתורן הבינלאומי, חולמת ממלכת
ישראל על ברית עם חוסיין. אלא שחלום
זה נמוג תמיד במהרה, כשמתברר כי ל-
ברית זו יש מחיר פשוט וחריג-משמעי:
החזרת הגדה המערבית, וביכללה ירושלים
לים המיוערת, לא לוי אשכול, לא גול-
דה מאיר, לא יצחק רבין ולא מנחם בגין
היו מוכנים לשלם.

מניין זה ציץ? אחרי כמה פגישות
מתסכלות עם מנהיגי ישראל, זה נמאס
לחוסיין. הסתבר לו שהוא יושב בין שני
הכסאות — אינו מקבל דבר מישראל,
ונחשב ככבוד ביני הערבים. הוא הסיק
את המסקנה: לותר על הגדה, לקבל את
אש"ף כנציג הפלסטינים, ולהיות לגיבור
ערבי לאומי.

בחודשים האחרונים ערך אש"ף מסע
ניצחון חסרת-קדים, שהגיע לשיאו בפר-
שת אנדרו יאנג. ברור לכל כי ההכרה
באש"ף וישוב אש"ף בתהליך-השלום
שוב אינם אלא שאלה של זמן. המצוקה
הנפשית בצמרת ישראל גברה — וכך
עלה שוב, אוטומטית, החלום ההאשמי.
איש אינו יודע איך הוא צץ. לפתע
ידעו הפרשנים השבוע לספר, כי הנה-
גנה מצטרף המלך חוסיין ליוזמת אנור
אל-סאדאת. אל-סאדאת עצמו רמו על כך,
בחיך מסויים.

משיבת כתפיים. היחיד שלא ידע
על כל העניין היה המלך חוסיין עצמו.
הוא נהנה בהוראנה, מצא את עצמו כדמות
מקובלת ופופולרית בקרב מנהיגי העולם
השלישי שנועדו שם. הוא התרועע עם
יאסר ערפאת. הסובייטים חיזרו אחריו.
הוא הרגיש בנוח.

בשיחה עם שדרנית אמריקאית, ששאלה
אותו על פשר השמועות, משך המלך ב-
כתפיו. המדיניות האמריקאית, אמר, נדר-
נה לכישלון. אין לו כל סיבה להצטרף
ליוזמת אל-סאדאת. ובצדק: לא עלה כלל
על דעת ממשלת-בגין להציע למלך חו-
סיין לקבל בחזרה את הגדה המערבית,
יחד עם ירושלים המיוערת — דבר ש-
בלעדיו לא תתואר כל הצטרפות ירדן
למשאומתן כלשהו.

אולם גליה-שמועות לא היה מופרך לחי-
לוטין. מנהיגים רבים בעולם — החל ב-
נשיא צ'אוס'סקו בבוקרשט וכלה בנשיא
גי'מי קארטר בושינגטון — שוברים לי-
עצמם את הראש כיצד להביא את אש"ף
לשולחן-הדינא. מבלי שממשלת-ישראל
תשבור את הכלים. אחת האופציות היא
לעשות זאת בדלת האחורית, תוך ניצול
היחסים בין חוסיין וערפאת, שהשתפרו.
התוכנית: להזמין את חוסיין, להשתתף
במשאומתן כנציג הפלסטינים, בהסכ-
מת ערפאת. השטחים יוחזרו לחוסיין,
וזה יעבירם לאש"ף. על סמך הסכמה מוק-
דמת לכינון קשר כלשהו בין שתי הגדות,
דמית **הגלגול**. לדעת רבים, שוב
אין המלך מעוניין כלל לקבל בחזרה את
הגדה המערבית, כי או יהיו הפלסטינים
יותר משלושה-רבעים מנתיניו, וברור כי
ימו על הכס יהיו ספורים. במקדם או
במאוחר תפרוץ מהפכה והוא יופל.

אך המלך מעוניין מאד להבטיח כי הי-
מדינה הפלסטינית שתקום לא תהיה אני-
טיירידית, ושלא תשאף לספח את ירדן
אל עצמה — כפי שירדן סיפחה אל עצי-
מה בשעתו, את הגדה.

הסכמה הדדית כזאת אפשרית, על דעת
הזרם המרכזי באש"ף. אך ממשלת-ישראל
אינה חולמת להחזיר את הגדה, ועל אחת
כמה וכמה את ירושלים, לצירוף כזה.
גם זה ברור לכל. אך יש הסבורים,
בעיקר בושינגטון, כי במצב כזה יהיה
קל יותר ללחוץ על ישראל, ואם תתחלף
הממשלה בירושלים, אולי תקל אופציה
זו על הדרך לפיתרון, ותמתיק לישראלים
את הגלגולה המרה של התזרת השטחים.

• בין השאר העמידה הסוכנות לרשות
העיראקים תחנות-שידור חשאית-כביכול.

צמרת מיפלגת העבודה ממציאה בוגדים מדומים

נדי למנוע כל עירעור על המשך שילטונה

המרד שלא היה

שתקום להמשיך את דרך הליכוד כיום,
ביחוד בתחום הכלכלי והחברתי. השררה
תפסה את מקום הבשורה.
המפגשים המשותפים בין חברי החוג
הולידו את הצורך לגבש תכנים חדשים
למיפלגה. זו היתה מטרת הכנס שכונס ב-
בית ברל בשבת האחרונה. זה לא היה
כנס ממליכי מלכים ומדיחי רוזנים, אלא
כזה המבקש לדחות את המיפלגה לקראת
"סיגנון חדש מבחינת התכנים שימלאו את
המיסגרת".

בכנס בבית ברל נטלו חלק ארבעים ו-
שניים איש, שהבולטים בהם היו: עוזי
ברעם, דן כרמון ממרכז המפלגה, פרופסור
שבח וייס, מוסה חריף, אורי אגמי, עליזה
תמיר, חנוך ברטוב, ראש עיריית הרצליה
יוסף נבו, עורכת דבר חנה זמר, מזכיר
תנועת-המושבים אריק נחמקין, שלום חבר
שוש מהתעשייה-הצבאית, מנכ"ל האוצר
עמירם סיוון, נתן רענן, מוקי צור, צבי
שיממן מנכ"ר דוד קלדרון מבנק החקלאות,
ס. יוהר, ראש עיריית צפת אהרון נחמיאס,
יעקב לווינסון, אלוף (מיל.) ישעיהו גביש,
אשר מגיב ועוד רבים אחרים.

הכנס, שדן בבעיות חברה וכלכלה, נוהל
ורוכן בידי עוזי ברעם, הידוע כאחד מ-
תומכיו העיקריים של שמעון פרס. ברעם
טען כי המכנה המשותף בין חברי החוג
הוא ש"אנו רוצים מיפלגה עם תוכנית
פעולה ברורות לצירוף ושאנה מוליכה
את הציבור לאשליה, שתחת שילטונה ייטב
לכל פרט". ברעם הדגיש כי "לא ניתן
יד לעירעור על ראשות המיפלגה... זהו

שי תכנים ומזימות נגד ההנהגה.
אויב משותף מעין זה נפל לידי צמרת
העבודה בדמותו של יצחק רבין, ראש
הממשלה לשעבר. עיתוי לא-מוצלח של
הופעת ספריו-זכרונותיו, שלא נקבע עלי-
דו, סיפק למחלקי פרוות הדוב, שטרם
נצוד, עילה להתלכדות.

האשמותיו של רבין כלפי פרס לא נדונו
לגופן. לעומת זאת הסתערה על רבין חזית
מלוכדת של חובעי עלבון המפלגה, שגינו
אותו על הפגיעה בתדמיתו.

עתה נמצא למנהיגי המיפלגה דחליל

כ ה הפימנים העידו על הקשר ההולך
ונרקם.

העיתוי היה מושלם. המנהיג, יו"ר מיפ-
לגת-העבודה, שימעון פרס, עזב את הארץ.
הוא יצא בסוף השבוע שעבר למסע ממו-
שך בארצות-הברית, שם ינסה, בין השאר,
גייס כספים גם לכיסוי חובותיה של
מיפלגת. תשומת-הלב הציבורית היתה
ממוקדת במאבקים הפנימיים ובהתכשורות
בקרב שרי הממשלה המתפוררת. וכך נוצ-
לה שעת-הכוש, כדי לכנס את הקושרים
ולהניף את נסי-המרד נגד המנהיגות המסור-
תית הנבחרת של מיפלגת-האופוזיציה הי-
ראשית.

התיאורים המלאים של ההתכנסות החש-
אית, כפי שהופיעו באמצעי-ההתיקשות,
היו מרתקים. גם הכינוי שהודבק לקושר-
רים — "ציר לווינסון-חריף" — הוסיף
תבלין לסיפור-המתח הפוליטי. היה רק
חיסרון אחד בסיפור-הקשר: הוא היה
רחוק מהמציאות.

הצגת ההתכנסות של 42 מפעילי מיפ-
לגת-העבודה, שנערכה בבית-ברל בשבת
שעברה, קשר של מורדים המאיימים על
מנהיגות המיפלגה, יכלה להועיל רק לקבו-
צה השלטת כיום במיפלגה.

מיפלגת-העבודה מכינה את עצמה לקב-
לת השליטון מידי הליכוד. עסקני המיפ-
לגה משוכנעים, כי השליטון יפול לידיהם
בקרוב, כמו פרי רקוב. המאבקים בתוך
המיפלגה נערכים כבר היום סביב חלוקת
השלל הצפוי. לפחות 200 מסקני המיפ-
לגה מתהלכים כשכיסים הבטחה "בטוחה",

עוזי ברעם
ולא חתונם

מוססה חריף
לא ממליכי מלכים

יעקב לווינסון
לא מדיחי רוזנים

חדש, באמצעותו ניתן להפחיד את כל
תופרי החליפות והממתינים בתור לכיסאות
שיתפנו — "ציר לווינסון-חריף".
קודם כל — אין קבוצה כזאת. הניסיון
להצמיד לקבוצה של פעילי מיפלגת ח-
עבודה שם ולכנות אותה על פי שמות
שניים מחבריה — יו"ר מועצת המנהלים
של בנק הפועלים, יעקב לווינסון ומזכיר
איחוד הקבוצות והקיבוצים, מוססה חריף —
הוא ניפנוף באיום: הנה קמים שניים הי-
מתכוננים לנשל אותנו מאחוזותינו. לאיום
מעין זה אין כל אחיזה במציאות.

מזה מיספר חודשים מתגבשת והולכת
בתוך מיפלגת העבודה קבוצה של פעילים
שהמפריד ביניהם, מכל הבחינות, רב מ-
המלכד אותם. יש בהם יונים וניצים, אנשי
התיישבות ואנשי עיר, תומכי פרס וחסידי
רבין, אנשי משק הסתדרותי ואנשי-הרות.
המכנה המשותף שלהם הוא אחד: ההכרה
שמתוך מאמץ לשמור על המיסגרת מת-
רוקנת מיפלגת העבודה מתכניה הרעיו-
ניים.

הגוף הרעיוני הזה הוא הרבה יותר תמים
מכפי שמנסים להציגו. מה שמציק לחבריו
הוא שבמיפלגת העבודה הפסיקו לדבר על
תכנים ושעסקני המיפלגה, כמו גו יעקובי
למשל, כבר נאבקים על תיקים בממשלה
שעתיד המערך להרכיב.

מה רוצה בעצם תנועת העבודה? ש-
אלים חברי הגוף הזה, "על מה היא נא-
בקת? מה היא מציעה לעם? מסקנתם:
שום דבר חדש. כשם שהליכוד ממשיך
כיום למעשה את מה שעשתה ממשלת
המערך שקדמה לו, עתידה ממשלת המערך

שיכללו בין הח"כים של מיפלגת-העבודה
בכנסת הבאה. 50 אחרים רואים את עצמם
כשרים ודאיים בממשלה הבאה, שירכיב
המערך.

במצב זה נראה כל ניסיון לעצור את
הדהירה אל השליטון, כדי לנסות ולחשוב
אם זוהי דהירה כלפי מעלה או מטה,
או כדי להרהר במהות הרצויה של מיפ-
לגת העבודה, כתקיעת יתדות בין גלגלי
העגלה. ראשי מיפלגת-העבודה מבקשים
ליצור לה תדמית של מיפלגה חזקה, מגו-
בשת, נחושת-החלטה ובעלת כושר ביצוע
— בניגוד לתמונה המגוחכת והמפחידה,
שמציגה ממשלת-הליכוד, הסיסמה "שלמות
המיסגרת" הפכה ערך עליון מקודש ב-
מיפלגת-העבודה.

בשורה במקום

שררה

א כל בתוך שורות המיפלגה שוררת
איינחת מרובה. "הליכוד עלה לשלי-
טון כתוצאה מתאונה של המערך, המערך
יחזור לשליטון כתוצאה מהתאבדות של
הליכוד", היא אימרה שגורה בפי חברים
מהשורה. היא משקפת את הידיעה, כי
הסקרים, המצביעים על עליית כוחו של
המערך מול אובדן התמיכה העממית ב-
ליכוד, משקפים רק אכזבה מהליכוד, ולא
אהדה מחודשת למערך.

גוברת ההרגשה שהמערך לא יוכל להלי-
היב בוחרים, אם יציג את אותה הנבחרת
שהבוחרים מאסו בה בבחירות של 1977.
ההנהגה המודעת להליך-הזה, שומרת
על מעמדה בהתלכדות סביב הערך של
"שלמות המיסגרת". ואין טוב להתלכדות
כזו מאשר חשפים בוגדים, קושרים וחורי-

קל להלחם

בחתרנים

ה יח זה אופייני שבמקום להתמודד
עם הרעיונות שהעלה הגוף החדש,
ניסו להציגו כתבורה של חורשי מזימות,
כשמציגים קבוצת אנשים כחתרנים, קל
להילחם נגדם.

הסביר עמדה זו כלפי החוג הרעיוני הי-
חדש המזכיר חיים בר-לב: "יש לתת-כ-
סיות כאלה דימיקה משלהן. מעבר ל-
כוונות הטוהרות במשור הרעיוני יכולים
לקום אנשים שינצלו התכנסויות כאלה
למטרות אישיות. כרגע זה אולי לא קיים,
אבל בהמשך עלולה להתגבש קבוצה פני-
מית שתתלבש על הגל הזה".

לרוע המזל קשה היה לראות בקבוצה,
שכונתה בזווה, "ציר לווינסון-חריף", קבו-
צת מנהיגים שבכוחה לחולל מהפכה ב-
מיפלגת העבודה, להדיח את הנהגתה ו-
לשנות את תדמיתה. זה אולי מה שדרוש
כיום למיפלגת העבודה יותר מכל, אבל
סקאם האכפת-יעקים, הכנים אך התמי-
מים, שהתכנסו בבית ברל מסוגלים לזאת.
מה שיכול להציל את מיפלגת העבודה
הוא מרד מבפנים. עד כה אין סימנים
שמישהו יכול ומתכוון להניף נס של מרד
כזה.

המנהל
שמעון זאבי, מי שאחראי למחלקת הנוער והחלוק, אמר כי לא ידוע לו על המיקרים הללו אשר פורסמו בדו"ח.

ראשי הסוכנות היהודית הוכו בשבוע שעבר בתדהמה. לפנייהם הוגש דו"ח, שמימצאי גילו, כי מדריכי-נוער של הסוכנות ערכו אורגיות סמים עם חניי כיהם ועסקו בסחיטות, שוד, רמאויות וניחול תעמולה אנטי-ציונית. אחרי שהשתחררו מהמבוכה, מיהרו לפרק את הפצצה, שהוטלה עליהם כרעם ביום בהיר, ואיימה על שמו הטוב של מוסדם. הראשונים ש"טופלו" היו מחברי הדו"ח — זאב אפשטיין ומשה ברודר. הם קיבלו אינמים, כי משרותיהם תלויות במוצא-יפהם. נאמר להם, כי הדו"ח ש"חיברו רק יסבך אותם, וכי יוטב להם אם יחרישו.

מימצאי הדו"ח הועברו לידיעת מבקר הסוכנות, אלק המאירי, שפתח בחקירה. אולם כעבור ימים אחדים, עוד לפני ש-

מבקר הסוכנות יצאו לבדוק איסדרים כספיים וגילו אורגיות ועישון סמים

ניגבו העדויות מכל המדריכים שנגעו בפרשה, פירסמה הסוכנות הודעה, שבה נאמר כי "הפירסומים מנופחים ובלתי מדויקים". גם התייחסותם של ראשי הסוכנות לפרשה היא ברוח ההודעה. מדבי ריהם של אלה שניתן היה לדבר עימם, והיו מוכנים להגיב, השתמע דבר אחד: הממצאים מצוצים מן האצבע.

מה קרה באמת במפעלי הקיץ של מחלקת-הנוער-והחלוק בסוכנות?

„מצפן“

ז'בוטינסקי
פני כשישה חודשים נישלחו זאב אפשטיין, מנהל המשק בסוכנות, וי משה ברודר, מנהל מדור תשלומים, לבדוק את המחירים הנהוגים בבתי-המלון, המארחים קבוצות-נוער מטעם הסוכנות. מסיבות בלתי ברורות התעכבה הבדיקה עד ל-15 באוגוסט השנה. במהלך סיוון, שנימשך שלושה ימים, ביקרו השניים בי בתי-מלון ובבתי-הארח ברחבי הארץ. למרות שבאו לבדוק רק מחירים, הופיעו לשמוע תלונות חמורות מפי בעלי מלונות על התנהגותם של מדריכים וחי ניקים. הגילויים היו כה חמורים, עד ש-אפשטיין וברודר ראו חובה לעצמם, כעובדים בכירים במוסד, שלא להתעלם מהם. למרות שלא נתבקשו לברר תלונות מסוג זה, שילבו את המידע שהגיע ל-

במדינה עיצומים מילחמה נגד השר

בתחילת שנת המישפט, מבנה שריהמישפטים בלונדון דא כל צורך, במקום להיות כאן, בארץ, כאשר „האדמה בוערת תחת רגלינו“, כדברי הפרקליט אריה צ'רטוק

„האניה טובעת והקברניט הלך לשחות“, היו המילים אשר הביאו לתגובה נועזת של משרד-המישפטים. אריה צ'רטוק, 38, פרקליט צעיר יח-סית בשירות-המדינה וחבר ועד הפרקליטיים, הוא אשר עורר על עצמו את זעמו של משרד-המישפטים. מזה חצי שנה מתנהל מאבק של הפרקליטים על שיפור שכרם, ועד היום טרם נמצא פיתרון. ה"פרקליטים כבר אמרו פשאים רבוח, כי משרד-המישפטים מותח את הדברים ו"מוליך אותם באף. הם התחילו בעיצומים לפני חודשים אחדים, אך בגלל פגרת בתי-המשפט כמעט ונשכח מאבקים. כל הפרקליטים תלו את תקוותיהם בתי חילת שנת המישפט. עונת המישפטים הי-חדשה החלה עם שנת הלימודים בספטמבר. אך בניגוד לשרה-החניון, אשר הת-רוצץ מבית-ספר לבית-ספר וגרם לתחילת שנת לימודים חלקה ללא צרות, טר-ען צ'רטוק, כי שריהמישפטים מבלה ב-

פרקליט צ'רטוק הקברניט הלך לשחות

לונדון ללא כל צורך. „האדמה בוערת מתחת רגלינו והוא ברח לחו"ל“, אומר הפרקליט חד הלשון. חריפות לשונו היכחה בתדהמה את דובר משרד-המישפטים, חיים סאמט, שהצהיר בעיתונות, כי מה שהעלה את המשא-ומתן על השרטון, היה: „סיגננו הבוסה ושלוח הרסן“ של אריה צ'רטוק. הדברים הכעיסו ביותר את הפרקליט ה"נמרץ. לדבריו היה הוא היחיד שדאג ש-שנת-המישפט תחל ללא תקלות. כאשר ראה כי שנה מתחילה והפרקליטים עומדים בעיצומיהם ולא יופיעו במישפטים, ניסה לתקן זאת. היה ברור לכולם, כי זהו הקלף של הפרקליטים. איש במדינה לא ישמח מכך שעבריינים יצאו זכאים או אפילו ישוחררו בערבות בגלל אי-הופעתם של פרקליטי המדינה. כמה שופטים אף אמרו דבריהם בנושא. סני גורים ביקשו זיכוי שולחיהם. ביום ה-ראשון היו מישפטים קבועים בין היתר: מישפט אונס רב משתתפים, מישפט של 18 סבלים בנמלה-תעופה בך-גוריון, הגא-שמים בגניבות, ומישפטם של הגאשמים בפיצוץ ביתו של רס"ר מימון, איש מיש-טרת ראשון-לציון.

צו ריתוק לא חוקי. ביום הראשון למישפטים, מצאו כל השופטים הודעות מודפסות בתיקים, המבקשות דחיית ה-מישפט בשל עיצומי הפרקליטים. במיש (המשך בעמוד 52)

שנה טובה ? ספק גדול - שלי

כמרות הגינונים והטקסים עלול המו"מ לשלום להתפוצץ בגלל עמדת הליכוד והמערך בנושא הפלסטיני. האינפלציה עלולה לגלוש מעבר ל-150%. ילדינו יזכו בבתי-ספר בשטיפת מוח לאומנית-דתית. הרוב בכנסת ימשיך להעביר חוקים מפלים וגזעניים. הרמטכ"ל ימשיך לחנון רוצחים. הדימוקרטיה בישראל תתמוסס לנגד עינינו. המערך ימשיך לאגף את הליכוד מימין, וכולנו נשלם את המחיר.

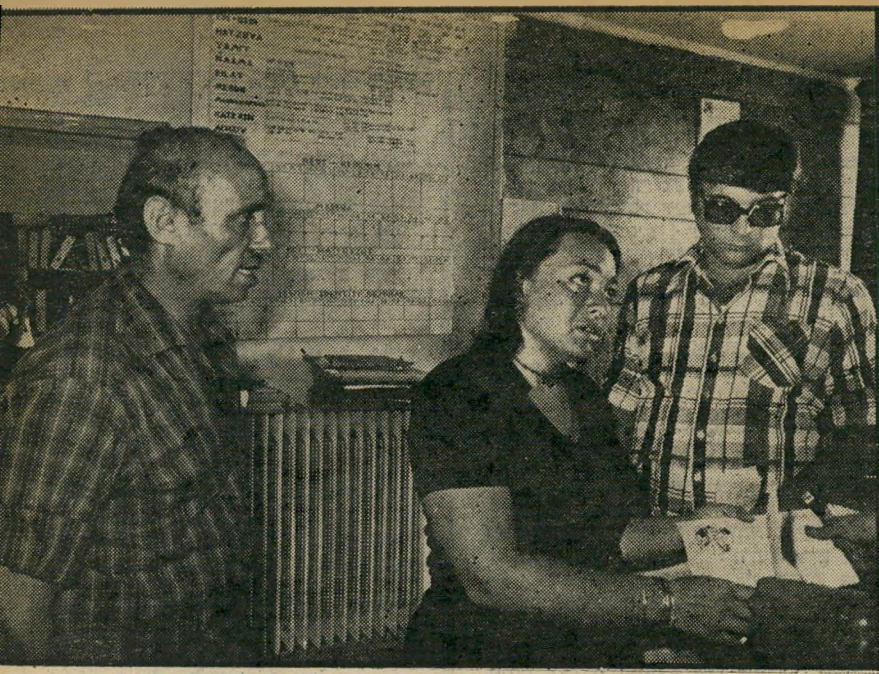
יכול להיות גם אזרת!
לשלום, לשיויון, לזכויות הפרט וחרות האדם בואו עימנו לבנות את האלטרנטיבה!

ועידת האיחוד של תנועת של"י תתקיים בתל-אביב 23/24 בנובמבר 1979, ג'ד' כסלו תש"מ
אל תעמדו מנגד - התפקדו לתנועת של"י!
שם ☐ אני מבקש/ת להתפקד לשל"י ☐ אני מבקש/ת לקבל חומר הסברה ☐ אני מבקש/ת לתרום סך ל"י
של"י, המרכז: רח' הוברמן 24, ת"א, טל. 235608, ת.ד. 46109

עדיין ניתן להשיג את הספר שתקרא בנשימה עצורה: „בעקבות משאלה אחרת“
נואת: ארנון הדר
רומן מקורי הפורש לפני הקורא טרגדיה מצחיקה ומוזרה, בה נוטלים חלק גבר צעיר ואלמנה מתבגרת, העוסקים בחיפושים עצמיים אחר זהותם הם, וכדי כך מקדיחים תבשילים של רבים אחרים.
הרקע: תל אביב של ימינו.
המשימה: התחקות אחר אוצר גנוז עולמים מתכלים, אח אובד, מאהב נשכח וחיים סוערים.
המטרה: מציאת האושר.
מותח * משעשע * מרתק * סוחף
הוצאת יריב / 197 עמ' / להשיג בכל חנויות הספרים הפצה: „ספרי“

למה לנסוע רחוק אם הטוב כה קרוב
אשקלון - מלון גני שולמית ****
בריכת שחיה מים מתוקים, סאונה, אולם התעמלות, מגרשי טניס, באר, הכל במחיר חצי פנסיון 1,150 ל"י לזוג + מ.ע.מ.
הזמנת מקומות בכל סניפי „און“, אירוח ונופש בע"מ.
● תל-אביב: אלנבי 111, טל: 612567 ● ככר דיזנגוף (ריינס 4), טל: 248306 ● חיפה: רח' נורדאו 5, טל: 645403/4, שד' הנשיא 126, טל: 82277 ● ירושלים: רח' שמאי 8, טל: 224624 ● נתניה: רח' הרצל 4, טל: 22947 ● באר-שבע: רח' הרצל 31, טל: 73308.

סוכנות לאורגיות

צעירים מחו"ל
במיסגרת מיפעלי הקיץ לנוער, ביקרו בארץ כעשרת אלפים בני-נוער מארצות שונות. הם הגיעו בקבוצות קטנות. הצעירים שבתמונה שייכים למחזור משנה קודמת, והדו"ח אינו מתייחס אליהם.

האחראים מכחישים
דובר הסוכנות, צבי אייל (בתמונה מימין), גולל את האשמה על בני-הנוער מחו"ל. יעקוב יעקובוביץ, סגן מנהל האגף למיפעלי הנוער בסוכנות, ולורה איציקסון, רכזת החינוך, נתנו גיבוי מלא למדריכים אשר בפקוחם.

אשר נתבקשו להסיע את החניכים למקום בידור, כפי שהוזמן עלי ידי ירושלים (10- ל"י מכל חניך).

(3) חניכים
קיבלו תלונה ממלון גלי זהר בנתניה, על עישון סמים על ידי החניכים, המדי-ריכים השתתפו באורגיות ועל התפרעות. כאשר נתגלה הדבר על ידי בעל המלון, שנאלץ להזמין את המיטרה ב-02.00 לפנות בוקר. תלונה נמצאת במיטרה נתניה.

(4) קבוצה
תופעה מחרידה. בטבריה פועל קבוצה "המטפל" בחניכים במחיר אפסי ולכן השירות בתחום.

בבדיקתנו הוכח, שלקבוצה, לאחר שהוא מארגן מלון זול מדרגה רביעית וחמישית, נשאר דולר אחד בלבד עבור כלכלה לחניכים ליום ובתפריט: 2 לחמניות במר-גרינה, 2 שופים, 1 תפוח.

לכן לא פלא שחניכים אלה סובלים רעב, וזאת תלונתה של קבוצה מצרפת. לא ברור מדוע חייבים לגייס קבוצה לערי-כת קומפוז, הוא מביא כמה עצים ובזאת מסתיימת עבודתו בנושא זה. מדוע לש-לם עבור שרותי-לא-שרות זה.

מרה השכל הנכבד!
הבאנו התרשמות בדו"ח זה על קצה המזלג. נציגי המחלקות ברכו בכל לב על עצם ביצוע הסיוע בשטח, וזאת על-

התכלת אין הכשר והמקום בהחלט לא כשר. אמנם, המיסעדה בחוף התכלת לא עומדת לרשות הקבוצות אבל בשי-עות הערב, כשהקבוצות מגיעות להרקדה, פתוח המיזנון לחניכים ובין הפריטים נמ-כרים עקניקיות. ומעניין, חלק מהקבוצות המגיעות לחוף התכלת דתיות.

(ד) משום מה, המדריכים מבטלים ארוחות מוזמנות או לינה, וזאת בלי שום הודעה מוקדמת. ורוב בתי-המלון לא מממשים את זכותם לקבלת פיצוי צודק, וזאת על מנת שלא לחדד היחסים עם מר-סדנא.

(2) מדריכים
תלונות רבות מצד בתי-המלון על הי-מדריכים והן:
(א) המדריכים היושבים בצוותא עם

(3) חניכים
קיבלנו תלונה ממלון גלי זהר בנתניה, על עישון סמים על ידי החניכים, המדריכים השתתפו באורגיות ועל התפרעות. כאשר נתגלה הדבר על ידי בעל המלון, שנאלץ להזמין מיטרה ב-02.00 לפנות בוקר, תלונה נמצאה במיטרה נתניה.

ועסקו בסחיטות, שוד, רמאויות וניהול תעמולה אנטי-ציונית. בתמונה: סעיף אחד מתוך הדו"ח. מחבר הדו"ח — זאב אפשטיין ומשה ברודר, קיבלו איזום. נאמר להם, כי מוטב להם שיחרישו.

הדו"ח הסנסציוני
שהיכה בתדהמה את ראשי הסוכנות. מימצאיו גילו, כי מדריכינו של הסוכנות ערכו אורגיות סמים עם חניכיהם.

אל: מר א' פרידברג, מנכ"ל המשרד לביקורת, ההסתדרות הציונית.

הנדון: דו"ח סיוע בתי מלון בצפון.
סימוכין: מכתבם של הי"ה אפשטיין, ברודר
אל מר השכל מיום 29.8.79

על דעתו של יו"ר ההנהלה, מר א' ל' דולצין, אבקשם לבדוק את הענין הנדון. בהקשר
למכתב שבספר, אשר תצלום הימנו רצי"ב, ולהגיש מימצאיהם ומסקנותיהם במקדם.

דיהם בדו"ח שחיברו, במיסגרת ביקורתם, והגישו אותו למשה השכל, מנכ"ל מח-לקת הכספים בסוכנות. העתקים נשלחו למנכ"ל הסוכנות, שמואל להיס, ולמנהלי מחלקות אחרות.
להלן הדו"ח שחיברו, ככתבו וכששנו:

(1) בתי-מלון ובתי-הארח
חלק הארי של הקבוצות המתארחות במקומות אלה, שייכות לנוער והחלוק, חינוך ותרבות בגולה והמכון לפיתוח מג-היות.

בסיפוק רב מצאנו את נושא התשלומים מסודר פחות או יותר, אם כי בכל זאת יש להם טענות ולדעתנו מוצדקות:
(א) כיום, כשאנו משלמים מחירים נמוכים לפי הסכמים, וכשמחירי המזון מאמירים והאשראי שמקומות אלה מקב-לים מהספקים השונים בוטל, ההגינות המתבקשת לזרז התשלומים ולמנוע עי-כוב חשבונות בעיקר על ידי המחלקות הנוגעות בדבר.

(ב) קיימת מכת גניבות בבתי-המלון. בעיקר מגבות וסכו"ם, וזה לא לכבוד הי-מוסד, שמנהלי המלונות נאלצים לעכב אוטובוסים, לערוך חיפוש ולהחזיר את הפריטים הגל.

(ג) בטבריה ישנם שני חופים, אשר מארחים קבוצות שלנו שנים רבות, החוף השקט וחוף התכלת. משום מה, ולפי הכי-וונה מירושלים, מגיעים לחוף התכלת 75% מהקבוצות ולחוף השקט רק 25%. וזה גורם למתחים רבים במקום ולחץ על הי-מדריכים במקום.

אנו רואים חובה לעצמנו לציין, כי לחוף השקט יש הכשר מהרבות ולחוף

להד"ם!
המדריכה גילה יחזקאל הכחישה את המימצאים והאשימה מנהלת מלון שהמציאה המיקרה.

דורצין לא האמין
לדו"ח שפורסם. הוא הורה לחקור פעם נוספת בתמונה: מיכתבו של מנכ"ל הסוכנות, שמואל להיס, אל מנכ"ל המשרד לביקורת, המורה לפתוח בחקירה. הדו"ח עצמו הוכחש.

ידי נציגים לא של המחלקות הנוגעות בבר. נשמח לעמוד לרשותך בכל שאלה או הבהרה בנידון.
בכבוד רב — זאב אפשטיין, מנהל המ-שק, משה ברודר, מנהל מדור התשלוי-מים.

עד כאן נוסח הדו"ח.
על אפשטיין וברודר נאסר לשוחח עם עיתונאים. אפשטיין, העומד לפני פרישה לגימלאות, חושש כי הפרשה תפגע בי-תנאי פרישתו.
יושב-ראש הנהלת הסוכנות, אריה דול-צין, הורה למבקר לפתוח בחקירה, ולי-הגיש את מימצאיו ומסקנותיו בהקדם.
עובדה זו לא הפריעה לו להורות על פירסומה של הודעה הממתנת את חומר-רת הגילויים, עוד לפני שהושלמה הי-חקירה.

במיסגרת החקירה ניגבו עדויות מכמה מדריכינוער, אלה הכחישו את מירב הי-האשמות המיוחסות להם ולהבריהם. אחת (המשך בעמוד 52)

המדריכים. גילה יחזקאל, מנצרת עלית, האשימה את מנהלת מלון הרצליה שב צפת, בכך שהמציאה את הסיפור בנוגע לתמונתו של ז'בוטינסקי. היא סיפרה: ארוחת הצהריים שהוגשה לנו במלון הייתה מתחת לכל רמה. כל הקבוצה סירבה לאכול והשאירה את כל האוכל על הי שולחנות, כפי שהוגש.

שלושה ימי

הכשרה

מנהלת המזון פנתה אל המדריך, אייל חורש, בצעקות, שאנו, המדריכים, היטחנו את הקבוצה לא לאכול ול עזוב את השולחנות, והכל בגלל תמונתו של ז'בוטינסקי, התליה על הקיר במסעדה. היא האשימה אותנו שאנו מצניסטים וקומוניסטים, ושאתנו מסיתים את הנוער שבא מאמריקה. האמת היא שאנחנו מילא הוצאנו מפניו בקשר לתמונתו של ז'בוטינסקי.

גם מדריכים אחרים הכחישו את ההאשמות. המדריך מאיר מור קבע, כי "הדבר רים שהתפרסמו בעיתונות הם חסרי שחר. אין קשר בין הדברים שנכתבו לבין הי מציאות".

ראשי הסוכנות העדיפו לקבל את הכחותיהם של המדריכים. מנכ"ל מחלקת הנוער החלוץ בסוכנות, שימשון זאבי, אמר כי לא ידוע לו על המיקרים שפור

האשמים הם בני הנוער מחוץ, ולנו קשה מאוד לזכור עליהם

סמו בדו"ח. "פרט לכמה חריגים", אמר, "שטופלו בהתאם, לא היו ולא נבראו דבר רים כאלה. המדריכים ממיינים בקפדנות לפני שהם מתקבלים לעבודה. מי שמת קבל עובר הכשרה מיוחדת להדרכת נוער מחוץ-לארץ".

חמיון כולל רק ראיון קצר. ההכשרה אינה נמשכת אלא שלושה ימים בלבד. אחר כך יוצאים המדריכים לעבודה עם בני-הנוער. מרבית המדריכים אינם מוכנים כלל להדרכה, וכל הכשרת הקור דמת כוללת הדרכה בתנועות נוער.

יעקוב יעקובוביץ, סגן מנהל האגף לי מפעלי הנוער, ולורה איצקסון, רכנת החינוך, נותנים גיבוי מלא למדריכים שבי פיקוחם. לדבריהם, אנשי ההדרכה עושים עבודה מצוינת ואין לזלזל בפועלם. למרות זאת, אין להם הסבר להאשמות הי מופיעות בדו"ח.

אלכוהול

לקטינים

הסבר היחיד ניתן מפי דובר הי סוכנות, צבי אייל. הוא מגולל את האשמה על בני הנוער מחוץ. לדבריו, החניכים באים ארצה עם הרגלי שימוש בסמים ומתנהגות מינית. "המדריכים אינם יכולים לפקח עליהם בכל רגע ורגע", אמר אייל. "יש לנו הוראות ברורות, ו אנחנו גם מחתימים את הורי החניכים בחו"ל, כי מי שיתפס כשהוא משתמש בסמים יועלה על המטוס הראשון ויוחזר הביתה. עשינו זאת כמה פעמים בעבר".

בעיה נוספת היא האלכוהול. בארצות הברית אסורה שתית אלכוהול לקטינים. כשהם באים ארצה הם יכולים להיכנס לחנות המכולת הראשונה, ולקנות משקאות חריפים בלי הגבלה. הם מנצלים את המצב ומשתכרים. לנו אין שליטה על כך. את מי שתופסים "שולחים חזרה".

מפעלי הקיץ לנוער ציוני מחו"ל הגיעו השנה לשיאם. במסגרת זו ביקרו בארץ כעשרת אלפים בני-נוער מארצות שונות. הם הגיעו בקבוצות של 30-40 חניכים בכל אחת. לכל קבוצה התלו שני מדריכים מחו"ל, ועוד שני מדריכים הוצמדו לקבוצה בארץ.

עתה נותר עוד להתמקד למסקנותיו של מבקר הסוכנות, ממנו נדרשת חקירה יסודית ומקיפה, שתכלול את עריותיהם של כל הצדדים בפרשה.

לדברי ידן, כפי שאמר אותם למקור רבין בתוך התנועה הדמוקרטית, שינה שרון — או אחד מעוזריו — את הפרויקט של ישיבת ועדת-השרים לענייני התיישבות, והוסיפו שמות של ישובים לתוך המישפט: "(הוועדה החליטה) להקים ארבע נקודות חדשות במסגרת התיישבות הממשלה להרחיב את גושי-התיישבות הקיימים". התוספת שזויהפה לי דברי ידן קובעת: "באיוור מיעמיריחן ובאיוור קרנישמרון".

בית הדסה

ונשות הדסה

עד שלא יפעיל ראשי-הממשלה את השרותים העומדים לרשותו, כדי לקבוע אם אכן וזיף פרוטוקול ועדת-השרים לענייני-התיישבות או לא, אין לדעת אם טענותיו של ידן צודקות. מה שברור כבר היום הוא כי הנוהל הוא שהיושב ראש של ועדת-השרים דואג לכך שפרויקט ישיבת הוועדה שלו יועבר למחרת היום למזכירות הממשלה. כך נוהגים כל יושבי-ראש ועדות-השרים, וכן נוהג בדרך כלל גם אריק שרון. אולם במקרה זה לא העביר שרון את הפרוטוקול למזכירות הממשלה למחרת-היום, אלא רק שבוע אחר כך, אחרי שידן, שחזר מי חו"ל, התחיל להתעניין בו.

תגובתו של אריק שרון על האשמת הזיוף היתה בוטה, כמו שאר תגובותיו על הפרשה: "שידן לא יבלבל את הי מוח! בעוד אנחנו עסקנו כאן במעשה התיישבות וביקורנו את נשות בית הדסה בחברון, הוא טייל בעולם וביקר את נשות הדסה באמריקה!"

יש הטוענים כי את ידן אין מטרידות כל-כך בעיות ההתנחלות, והוא גם לא נזכר לפתע לשמור על עקרונות ד"ש לשעבר או התנועה הדמוקרטית והיום. במשך שנותיים שבהן מכהן ידן כחבר בממשלה — הן כראש סיעה בת 15 ח"כ רייכנסת והן כראש סיעה בת שיבעה — נטה ידן לשכוח פעמים רבות את העקרונות, וביניהם ההחלטה נגד ההתנחלות, שהוא חרט על דגלו, וזאת כדי לשמור על כס סגן-ראשי-הממשלה.

הפיתרון לבעיית הממשלה אינו הפעם בהחלטות הממשלה, ואף לא בהחלטות של ועדת-החקירה-הביטחון של הכנסת, שלפניה עירער ידן על החלטת הממשלה. אין ספק כי בגין יוכל למצוא ניסוחים שירגיעו גם את שרון וגם את ידן. האם ידן יישאר בממשלה או יפרוש ממנה? התשובה על כך טמונה במערכת השיקולים הפנים-מפלגתיים שלו. השאלה היא אם יצליחו סידורי, דה-שליט, רון ואייל, לשכנע אותו כי למען עתידו הפוליטי עליו לפרוש עתה מהממשלה, או אם יצליח שמואל תמיר להשפיע עליו, בפעם המיידית-כמה, להישאר בממשלה.

על הפרק:

הפקעת אדמות

אם יחליט הפעם ידן לדחוק את הי קץ ולקבל עליו את הדין — אם וכי אשר תאשר ועדת-החקירה-הביטחון של הכנסת את ההתנחלויות שאישרה הממשלה — צמיזות לו בעתיד הקרוב התנגדות שויות נוספות עם שרי-החקלאות. הולכת ומתקרבת שעת-האמת, שבה יצטרך כל צד להוכיח באיזו מידה הוא נאמן לעקרונותיו. תוך חודשים ספורים עומדת הממשלה לאשר את הקמתן של שלוש התנחלויות נוספות בגדה חמור מזה: הממשלה תדרש להחליט, על פי תביעת שרי-החקלאות, על הפקעת אדמות פרטיות לצורכי הרחבתן של שתי התנחלויות קיימות בגדה — התנחלות אלקנה, העומדת בפני פירוק אם לא יירעמדו לרשותה אדמות, והתנחלות בית חורון, היושבת על שטח של שיבעה דור נם בלבד, והמוקפת אדמות בבעלות פרי טיה, שהממשלה תצטרך להפקיע.

לצורך ההתמודדות הזאת ביטל אריק שרון הזמנה לביקור ממלכתי בקנדה, שי עמד להתחיל בו השבוע. הוא עומד להיציג לממשלה כבר בזמן הקרוב ביותר לפרעון את כל השטרות שעליהם חתמה בעבר.

יגאל ידן יצטרך, במוקדם או במאוחר, לבלוע את צטרדי ההתנחלות — או להוכיח שלפחות עיקרון אחד מכל העקרונות הקדושים, שעליהם הכריז במי צע מיפלגתו, עדיין נותר לו לפליטה.

במדינה

גלו בשעה 1.30 לפנות בוקר ויצא לעבר דתו במאפיה אילת. לשושנה היתה הרג שה מוזרה, כי משוה רע עומד לקרות. **לעזור לאנשים.** אברהם בניטה נר צח בדרכו לעבודה, ליד בית מישפחה עלי שניר ביפו, זמן קצר אחרי שאמונים פרצו לבית המישפחה וריסקו במהלומות גרון, או כלי חד אחר, את גולגולותיהם של ששת בני-המישפחה. המישפחה גילתה בדרכה למקום את גופתו של אברהם בניטה, מוטלת בשולי הכביש. הוא נורה מטווח קצר בתישעה כדורי אקדח ברטה 0.22 מ"מ. חוקרי הי מישפחה משערים, כי האלמונים שביצעו את מעשה הוועה בבית מישפחה עלי שניר, נתקלו בדרך מנוסתם באברהם בניטה, ומחשש שמא יהיה אותם ויביא למעצרים, חיסלוהו בירות.

אזמנה בניטה
החשוד הפך ז"

בבוקר שוב הגיעו השוטרים, וביקשו משושנה להתלוות אליהם לתחנה ביפו. שם אמרו לה כי אברהם איננו. "מה זאת אומרת איננו?" שאלה, "איפה הוא?" עד מהרה התגלתה לה האמת המרה.

שושנה ואברהם גישאו לפני שבע שנים. הם הכירו כאשר אברהם בא להתארך בבית אחיו, הגר בסמוך לבית-הוריה של שושנה. שושנה היתה אז רק בת 17. אברהם היה כבר בן 30. למרות הבלד הגילים הגדול, פרחת האהבה.

שושנה הוקסמה במיוחד מנכונותו של אברהם לעזור תמיד לזולת. "איפה שלא היינו, הוא תמיד חיפש לעזור לאנשים", סיפרה. "פעם עברנו עלי-יד חנות ש עלתה באש. מבלי לחשוב פעמים, זינק אברהם לתוך החנות, ותוך סיכון עצמי קרע בידי את חוטי החשמל, כדי למנוע את התפשטות האש".

אברהם השאיר אחריו שני ילדים — יוסי בן ה-6 ודוד בן ה-4. יוסי מבין שאבא מת. אבל מסרב לדבר על כך. השנה הוא החל ללמוד בכיתה א', ושושנה מקווה, כי בעזרת היועצת הפסיכולוגית בבית-הספר תצליח להקל על מכאוביו. עתה מתגוררת שושנה עם הילדים בבית הוריה. היא ממתינה לקבל תמיכה מהביטוח הלאומי, שתאפשר לה לכלכל את ילדיה בביתה, שבשכונת שפירא. את העתיד עדיין מוקדם, לדעתה, לתכנן: "אני לא חושבת על כלום, חוץ מאיך להתדר עם הילדים".

עיתונות

תעלומת המורעה

במודעה פרטית, שפורסמה ב"הבקר", נאמר כי נותרו עוד 621 ימים לשידון הייכוד

בעיתון דבר, מהיום השלישי בשבוע ש עבר, הופיעה מודעה פרטית יוצאת-דופן. במודעה נאמר: "נותרו עוד 621 ימים (המשך בעמוד 54)

פסם של נאשמי פיצוץ ראשון לציון הר פיעה פרקליטת מחוז המרכז עצמה, שרה סירוסה, והתמחה מוטי לחוביץ. העצבנות והדאגה נכרו היטב בעיניה של הפרקליטה המנוסת, והיא ביקשה באופן אישי את השופט לדחות את המישפט. כאשר נאמר, למחרת בבוקר, לתובעת עדנה ארבל, שקיבלה היתר להופיע בי מישפטם של הנאשמים בפיצוץ, לא הופס תעה, והלכה לעבודתה. רק מאוחר יותר התברר, כי לא ניתן כל היתר כזה. אריה צירטוק הלך להזהירה שהיא מפירה שבי תה. לאחר דין בלישנותו של השופט, חזרה הפרקליטה והמשיכה את המישפט. ביום השלישי הוצאו צוירייתוק לשלושה פרקליטים, בפעם הראשונה בתולדות הי מדינה. בין השלושה שרותקו היה באופן איוני גם צירטוק.

כאשר קיבל את צו-הריתוק, בדק אותו צירטוק והחליט, כי אינו חוקי בגלל סיבות טכניות. הוא הגיש מייד עירעור בפני בית-הדין לעבודה, וצירף תצהיר בשבועה. עירעורו נדחה, ולמחרת הופיע הפרקליט כשעיניו עדיין אדומות משיבת הלילה, וחקר עדים.

הוא הופתע לקרוא בעיתון הארץ את הידיעה, כי מאחר שהגיש תצהיר כוזב, שוקלים הגשת תביעה פלילית נגדו. **התפטרותו של אנשים טובים.**

צירטוק ניסה לברר מי מסר את הידיעה לעיתונות, ולא הצליח. אך בהכחשה לידיעה שפורסמה למחרת, נזכר מקור בכיר במשרד-המישפטים, צירטוק אינו שותק, הוא הגיש תלונה למישפחה, שבה הוא מבקש לחקור מיהו, "השרץ האלמוני" לדבריו, אשר הדליף ידיעה זו לעיתונות. ואם לא יתגלה, הוא יבקש לעשות מיבון במכונת אמת לאנשים החשודים על ידו. אם אמנם יימצא כי היה זה עובד מדינה שהדליף את הידיעה, עומד הפרקליט לתבוע שתוגש נגדו תביעה פלילית על סעיף 285 לחוק העונשין. סעיף זה מדבר על מרמה ומעילה באימון של עובד ציבור, ולפי דעתו של צירטוק מי שמסר את הידיעה אשם בעבירה זו.

המשימות עם משרד-המישפטים היה בטעות, אמר צירטוק. להם אין כלל סמכות להחליט בעניינים אלה. המוסמך לכך הוא נציב שירות המדינה, אברהם פרידמן. היתה זו יוזמתו של צירטוק לצרפו לדיון.

תביעות הפרקליטים עומדות היום על תשלום של כ-5,500 לירות למפרע. תוספת לחודש, מחודש אפריל. סכום זה, אומר חבר הוועד, לא יתרום את המדינה אבל יציל את הפרקליטות.

לדבריו המצב בפרקליטות גרוע. המוראל ירוד, החלו התפטרות של אנשים טובים. במחוז המרכז התפטר יהודה ויינשטיין, ממיטב הפרקליטי מחוז, וביור שלום התפטר איתמר הכהן, ואלה הן רק הסגנויות הראשונות. דיבורים על פיטור רים קולקטיביים כבר נשמעים במסדרות נות הפרקליטות.

כאשר יחזור שר המישפטים מחו"ל, עומד צירטוק להתעמת עימו. פעם כבר ניצח דוד את גולית.

מישפחה

דפיקת-זמנות בדלת

זמישפחה שיטות

משנה יהודיע לאשה

על מות בעלה

הדפיקות על דלת הכניסה העירו את שושנה בניטה משנתה. השעה היתה שלוש לפנות בוקר. "מישפחה" אמר הקול שמאחורי הדלת. "תפתחי את הדלת!" רק לפני ימים אחדים התפרסם אלי מונים לבית שכניה של שושנה. היא חששה, כי הדופקים על דלתה אינם שוט רים, כי אם פורצים. רק אחרי שהשחילו מתחת לדלת את כרטיס השוטרי, הסכימה לפתוח.

"בעלך חשוד", אמרו לה, "תני לנו תמונה שלו!" לא עזרו שאלותיה של שושנה. במה חשוד בעלה ומה הם רוצים ממנו. השוטרים סירבו לנעול דבר. לבית ברירה נתנה להם תמונה של בעלה.

כל אותו הלילה לא עצמה שושנה עין. גם לפני שבאו השוטרים לא הצליחה להירדם. בעלה, אברהם בניטה, קם כהר

53

במדינה

(המשך מעמוד 52)

לשילטון הליכוד. איש, פרט לכמה אנשי הנהלה בדבר, לא ידע מי עומד מאחורי מודעה זו, ומי מימן אותה. התעלומה גיפתה עד מהרה הודות ל- להתרברבותו של המנהל המיסחרי של דבר, אבי גולן. הוא סיפר לעיתונאים, כי המודעה היא פרי יוזמתו. "זהו ראיון פיר סומי מבריק מאין כמוהו", התגאה, "עדיין לא מצאתי לו מממן, אך אני בטוח כי רבים יקפצו על המציאה, והיא תתפרסם עד תום תקופת שילטון הליכוד". גולן אכן הגה את הרעיון. הוא כתב

המודעה ב"דבר"

להיות יותר טוב מהליכוד

את גוסס המודעה, והעביר אותה לדפוס, תוך שהוא מצרף אליה אזהרה, כי מי שיעז להוציא את המודעה החריגה, יפטר משרתו. האיום עשה את שלו וה- מודעה פורסמה.

נודע כי חברי הכנסת מאיר כהן, שהוא יושב ראש סיעת הליכוד בהסתדרות, זעם כאשר קרא את המודעה. הוא מתכוון לפעול בעניין זה. העיתון דבר שייך ל- הסתדרות. הפירסום פוגע בסיעת הליכוד, שהיא השניה בגודלה במליאת הוועד הפועל. כהן יפנה אל עורכת דבר, חנה זמר, ויידרש ממנה הסבר למודעה הי פוגעת.

למרות ביטחונה המופרז של אבי גולן, כי ימצא מממן למודעה, היא פורסמה

מוחות מרגלית ראדי (ג'שמואל) כרמלה (עין השופט) ונטע פורי (להבות-הבשן) להיות יותר טוב מ"שרות שווה"

תנועות

שרות יותר שווה

"פחות שיוויון ויותר

כפיה רתית!" קבעה צעירה

בכנס של בנות נגר ביטול

חוק השרות האומי

"צריך להפסיק עם האדישות! לאף אחד לא איכפת במדינה הזאת," טענה דליה אנגלמייר, מבית-קמה, בלהט. "יש כאן פחות שיוויון ויותר כפיה רתית," פסקה עינת, מקיבוץ דביר, מקצ' הו השני של האולם.

"הן לא תלכנה לים ואנחנו נשרת ב' צה"ל," התפרצה המולה נטע עינת. האווירה באולם צוותא להטה. בנו אחר זו ניסו כמה בנות לעלות על הבמה ולג-

אום, אך דבריהן הופסקו באמצע עלידי קריאות הביניים של הבנות. שבאו למ- חות נגד ביטול חוק-השירות-הלאומי. הן התכנסו בתל-אביב ביום החמישי שעבר, והביאו איתן מיכתב, שהופנה אל "כבוד השר" עזר וייצמן, ראש-הממשלה, הרמטכ"ל וראש אכ"א.

במיכתב נאמר: "אנו, בנות מכל רחבי הארץ, מכל שדרות העם, בנות עירוניות ובנות קיבוצים, חילוניות ודתיות, העומי דות בפני גיוסנו לצה"ל, הרואות בשי- רותנו הצבאי חובה וזכות לאומית ממד- רגה ראשונה. אנו זועקות על העוול הנע- שה במדינה! אנו רואות לעצמנו חובה מצפונית ולאומית למחות נגד חוק דמוק- ראטי שהלך לעולמו..."

הן באו למחות בעשרות. ליתר דיוק: 130 בנות מכל רחבי הארץ. לפני שהת- חילו בכנס היה ברור, לפחות לחלק מהן, כי הן התכנסו כדי להודיע, כי לא תת- גייסנה לצה"ל במועד; תדחנה את גיוסן בשבוע ותבואנה לבושות שחורים למחות מול בניין הכנסת. להתנער מאדישות. הסבירה נטע

פולי, בקיבוץ להבות-הבשן: "התארגנו לפני כמה שבועות. הרוב נמצאות אחרי שמינית, בשנת שירות מטעם הקיבוץ. אנחנו למעשה משרתות שלוש שנים, בעוד שבנות אחרות כלל לא משרתות והולכות לים. איננו מוכנות להשלים עם חוק שמיועד להפלות חלק מהאזרחים. אנחנו נתגייס, בשופו של דבר, אבל גם נשמיע את קולנו נגד מה שקורה במדינה הזאת.

"בינתיים לא תומך בנו אף גוף מהקיר בוצים. גם שירות שווה לא מוכנים לע- מוד מאחורינו, כי אינם מוכנים לפעול נגד החוק. אבל רק בדרך זו אפשר לפ- עול כדי לגרום לאנשים להתנער מ- אדישותם."

על הבמה עלתה שרה-לה, מאיילת הש- חר, ובידה דף מעור. "כנראה שרק כי אשר מופרים החוק והסדר במדינה, רק אז שומעים את קולנו. ניסינו הכל, שום דבר לא עזר, אנחנו חייבות לפעול בדרך כזאת," הכריזה.

דבריה הופיעו עלידי קריאות-ביניים. קשה היה לעקוב אחר מה שהתנהל באו- קש הקטן. שרה-לה נשארה יושבת. לעזר- תה קם דורון רוט, משערי-הגולן, מההנ- הגה הראשית של השומר-הצעיר. הוא העלה על הבמה את רקפת, מהנוער ה- עובד, שתנהל את הדיון. גם רקפת לא הצליחה לומר את דבריה.

"אולי נעשה הצבעה, כדי להחליט מי ינהל את הדיון ואיך?" נשמעה קריאה. לבסוף הוחלט להעלות את חברת-הכנ- סת שולמית אלונג, כדי ליישב את המאבק שבין התנועות הקיבוציות השונות. "ה- החלטה כאן לא יכולה להיות ממוסדת", הסבירה להם אלונג. "אתם לא יכולים לבחור בגוף שינהל בשבילכם את ה- עניין. כל אחת צריכה לבוא בעצמה וביור- מתה, אחרת זהו מרד."

הרוחות התלהטו. פה ושם נשמעו קרי- אות: "אנחנו לא נתגייס בכלל!" "מגישות התה. יהודה מגיבעת-חיים אמר: "תעשנה הכל, אבל מחוץ לצבא. לצה"ל אורבות הרבה סכנות. אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו לא להתגייס."

פסקה מיכל ויינברג, ממועצת הביטחון של הקיבוץ הארצי: "זה עניין פוליטי. צריך להבדיל בין מאבק פוליטי ובין מא- בק אישי. יש כאן חוק שנקשר בצורה פוליטית עם צה"ל, אבל צה"ל הוא גוף לא פוליטי. נפשתי לאחרונה עם הרבה בנות. שאינן רוצות להתגייס. אני רוצה להגיד לכן, להזהיר אתכן, אתן לא תל- קננה דבש. רבות מכן תהיינה פקידות, מוכירות, מגישות-תה, טלפוניסטיות. אי- אפשר שכל אחת תקבל את מה שהיא רוצה. אבל אתן צריכות להתגייס ל- צה"ל."

בסופו של דבר היה קשה להחליט איך לעשות מה. כל קבוצה נלחמה על זכות ההחלטה. 60 בנות עזבו את האולם והח- ליטו להילחם ולצייס בנות למען צעד- מחאה של דחיית גיוס. השאר המשיכו להילחם בתוך האולם.

"מה שמפריע לי," אמרה ראלי מגד- שמואל, "זה שהכל הפך כאן למאבק מי- סדי בין הקיבוץ הארצי ואחרים. אלה אומרים שההצעה שהועלתה אינה בשמם, והשאר טוענים, כי ההחלטה אינה בשמם. הם עוד יישבו שם הרבה זמן. למעשה כל העניין הוא לא עניינה של תנועה קיבוצית זו או אחרת."

היציל הכותל את נישואי פארה?

שום תאונה רצינית לא קרתה לה וכי נאלצה לדוות על קביים כדי שלא להפסיד אף אחד מסיוורה, ובעיקר את הביקור בכותל המערבי (בתמונה משמאל עם רונית עמית), לא הצליחה להירגע, בעצמה. "הוא טילפן," צהלה לפני כולם. האם זו התפילה שנשא פארה, שהעירה את ליבו של היקר לה - ואם כן, האם יציל הכותל את נישואיה? צילם: גריגורי רוינסקי. עריכה פיינר

בלילה האחרון לביקורה בישראל, בעת שסעדה את ארוחת- הערב בחברתם המצומצמת של מלוויה, במלון באילת, קיבלה פארה פוסט שיחת-טלפון אישית מלוס-אנג'לס. על הקו היה לי מיינ'ורס, בעלה לשעבר, שנפרד ממנה, אם כי השניים לא התגרשו עדיין. הוא החליט לטלפן לה, מעבר לים, אחרי שראה בעיתונים את צילומיה מישראל, כשהיא נשענת על קביים ונבהל. אחרי שהרגיעה אותו בטלפון, וסיפרה לו כי

לתמרה מזלמן יש צפודים בראש..

DANISH PLUS

רמת-גן: דרך ז'בוטינסקי 104.
תל-אביב: כפר המדינה, רח' ה' באייר 62.
ירושלים: רח' הסורג, מול בנק ישראל.
חיפה: אחוזה, רח' חורב 53.
כפר שמריהו: מרכז מסחרי.
באר-שבע: חוכנו סניף חדש.
רח' רמב"ם 37 (פנת רח' הרצל).

כשתבואי היום לדניש פלוס, תמצאי מבחר מפתיע של כלי אוכל, כלי בישול והגשה, כוסות ליין ומים, כדים וקערות, מפות ומפיות, אביזרים דקורטיביים, ואפילו משחקים חברתיים ומתנות לילדים, שכולם מיובאים אישית ובלעדית ע"י דניש פלוס.
אנו מזמינים אותך לאחד מסניפי דניש פלוס בארץ ומאחלים לך חג-שמח.

לך חשבנו כשראינו את כל הכלים המדהימים, מטובי המעצבים בעולם שתמרה טולמן הביאה לקראת ראש-השנה.
כשתמרה בוחרת עבורך כלים ואביזרים, הדמיון שלה הולך רחוק; איזה מתכון להגיש בו, מה היא המפה המתאימה, כוס היין והמים, הסכו"ם המיוחד ואפילו את הסינור המתאים.

כרטיס האשראי היחידי המעניק הנחות

כשהזמנת אותה לארוחה ולא ידעת שיש לה תיאבון גדול, שלוף ישראלכרט.

או המחאות ולקנות באשראי
ובנוחיות. החשבון מגיע
אליך רק אחת לחודש
וברוב המקרים עם הנחה.
לכן, בפעם הבאה
כשתצא לבלות קח איתך
ישראלכרט ותהנה גם
אתה מהארוחה.

במשך כל הארוחה היית עסוק
בחישובים אם תוכל לשלם את
החשבון שהתנפח מרגע
לרגע. היא נהנתה מאוד
אך אתה היית מודאג.
עם ישראלכרט זה פשוט
וקל. אתה יכול להסתובב
ברחבי הארץ, ללא מזומנים

ישראלכרט. יורוקרד.
אשראי וטוב לי בארץ ובעולם.

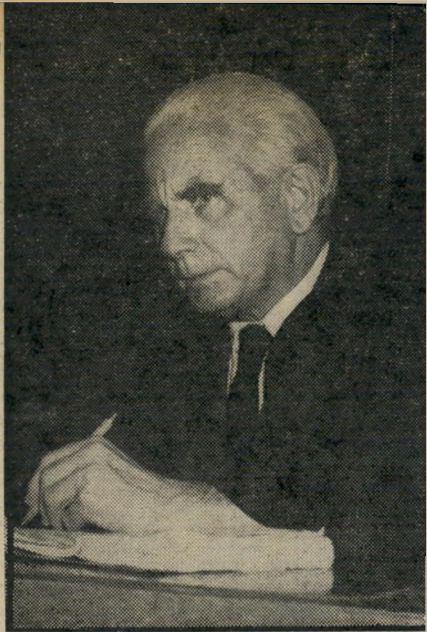

השופט כרמל פורש מחקידו ולוקח עימו צרור של זיכרונות, תקדימים וקוריוזים

אתו מרים את קולו או מתנשא מעל לנאשמים, האיש בעל העיניים התכולות והשער הכסוף, הוא היום כבר כבוד-השופט לשעבר.

מיד לאחר סיום לימודיו באוניברסיטת לבוב, עלה ישראל כרמל, או ישראל קרמר, לארץ-ישראל. הוא מכנה בצחוק את עליתו "עלית עורכי הדין הגליצאים". יחד עימו עלו אז יהושע רוטנשטרייך, לימים ראש-לשכת עורכי-הדין ויעקב (קובה) הגלר, מבכירי עורכי-הדין בארץ. זה היה עוד בשנת 1934. לפני גל ה-אנטישמיות בפולין, ולפני שרישומי של היטלר ניכר באירופה.

למרות שהצליח להעלות את כל בני מייסדותו מפולין לפני השואה, היה נתון רובו וכולו למאבק ולעזרה ליהודי פולין. כאשר נסתיימה מלחמת-העולם ובפולין ציינו חמש שנים למרד גיטו וארשה, היה כרמל בין המזומנים במישלחת הישרא-לית. הדבר היה חודש לפני הכרזת המדי-נה. בין היוצאים עימו היו משה סנה, אברהם שלונסקי, זרובבל ויצחק ("ואני טק") צוקרמן - מפקד גיטו וארשה. המישלחת אשר יצאה משרה-התעופה בלודז, חזרה לישראל יומיים לפני הקמת

השופט

ישראל כרמל כפי ש-נראה מעל כס השיפוט באחד ממישפטיו האחרונים. כרמל פרש מבית-הדין ביום בו הגיע לגיל 70.

אולם המישפטים היה מחניק. אחד הנאשמים חש לפתע ברע. שופט השלום, ישראל כרמל, הבחין בפניו ה' חיוורים. "אתה מרגיש לא טוב?" הוא שאל את הנאשם.

"הכל בסדר, אבל אני קצת צמא". השופט כרמל הזעיק את שמש בית-המישפט. הוציא כסף מארנקו והורה לו

דגל בווארשה

ישראל כרמל על מרפסת בית צירות ישראל בווארשה, ביום העצמאות של ישראל. למרות שהיתה זו צירות ולא שגרירות, וכללי הטקס קובעים כי ההמנון יונג רק לשגרירות, הצליח כרמל לשכנע את שר הטקס הפולני ש"ישראל זה דבר מיוחד", ולהרשות את נגינת ההמנון.

שיכנע כרמל את שרה-הטכס הפולני, ש' מדינת ישראל היא מדינה מיוחדת במי-נה, ואפשר לחרוג מן המקובל. ההמנון הישראלי נוגן בווארשה בעת הטכס. גורלו של כרמל שיחק לו. את אשתו הוא פגש בעת שירותו כקונסול בווארשה. היא היתה ילידת ביאליסטוק, אך היגרה ביחד לגל של בקשות מהצירות ועורר גם בלידותה למכסיקו, וביקשה, בצירות, ויזה לישראל. מאחר שדיברה עברית שוטפת

של קונסול ומזכיר ראשון בצירות ישר-אל שעמדה להיפתח בווארשה. הבחירה היתה קשה מאוד. השופט שניאור זלמן חשין ו"ל, אמר לו: "שופטים כבר היו לנו, דיפלומטים עדיין לא". וכך הגיע כרמל לראיון עם שרה-החוק משה שרת. גם אצל שרת היסס כרמל. הוא חשב על מועד גיוסו הקרוב לצה"ל ולא רצה ל-החמיץ את הגיוס. אך שרת שיכנע את

שופט בנעלי בית

חשב הקונסול הצעיר כי היא ישראלית ונתן לה את הווזה לחיי נישואין עימו. בנם נולד ב-1949 בווארשה. תוך כדי שירותו בפולין הוציא כרמל כ-30 אלף "פרומיסות" - הבטחות ל-יהודים שרידי השואה, שאם ימצאו לו דרכון יזכו לאשרת עליה לישראל. הדבר הביא לגל של בקשות מהצירות ועורר גם חילוקי-דעות מסוימים בישראל.

כאשר חזר לישראל, אחרי שליחות קצרה באמריקה הלא-טינית, קיבל על עצ-מו את תפקיד השפיטה, שהוצע לו קודם.

חסיון

לעיתונאי

מאז 1950 שימש כשופט בבית-המשפט-השלום התל-אביבי. הוא היה אהוד מאוד על הכל. הנאשמים שעברו לפניו, ידעו כי "הוא שופט עם לב", הוא היה נוחג כבית הלל ולא כבית שמאי. אלפי מישפטים עברו תחת ידיו כמשך 29 שנים אלה, וכמה מהם הפכו להלכות מישפטיות. היה זה הוא אשר קבע, בשנת 1977, שלעיתונאי יש חסיון חלקי. הוא קבע, בפסקידן יחיד במינו בישראל עד היום, ששיתונאי אינו חייב לגלות את מקורות המידע שלו. היה זה במישפט דיבה שהגיש בית-הספר תיכון חדש נגד העולם הזה, וכתבו יוסי ינאי, על כתבה שנקראה חשיש בגימנסיה.

בשנים האחרונות דן כרמל בעיקר ב' קובלות פרטיות. זוהי עבודה שאינה אהודה ביותר על שופטים. הצדדים ב' מישפטים אלה אינם, תמיד, מאופקים ב' תר. אך קסמו האישי ויחסו הלבבי לצד-דים, עזרו לכרמל גם בתפקידו זה. בעת מישפט אייכמן הכין כרמל עבר-דין-מתקדמ מעמיקה, אחרי שבדק 11 אלף דפים מיומנו של הגנרל הנס פראנק. חומר זה ביסס את השערותו של כרמל, שאייכמן היה אחראי גם להשמדת יהודי פולין. דבר שבאותה עת הוכחש עדיין על ידי ההיסטוריונים. הוא הופיע כעד מומחה במישפט, ובית-המשפט אמנם הר-מומחה, ובית-המשפט אמנם הרשיע את אייכמן גם על השמדת יהדות פולין.

אילנה אלון

תו. "זהו הגיוס שלך". ואמנם את אות הקוממיות קיבל ככל משתתפי מלחמת-השחרור, אך על שרותו הדיפלומטי. למרות שהפרוטוקול באותה תקופה ב' פולין, התיר נגינת ההמנון הלאומי רק לנציגות בדרג של שגרירות. ולמדינת ישראל היתה רק ציר, ישראל ברזילי,

המדינה. ומאחר ששדה-התעופה לוד היה בשלטון ערבי, נאלצו לנחות בשדה דב. בדרכונם הוחתם "תל-אביב" והמילה "שההתעופה" נוספה בכתב יד. כאשר קמה המדינה באו אל המיש-פטן הצעיר בשתי הצעות קוסמות. ה' אחת, מינוי של שופט, והשניה, מעמד

להביא בקבוק גזוז מהמיוזון הסמוך, בשביל הנאשם. כשהגיע השופט ושחילק גזוז לנאשמים ובכה על אבדנם של בתי-כנסת בשואה, ליום הולדתו ה-70, הוא פרש לגימלאות. שופט בית-המשפט-השלום, ישראל כרמל, האדם אשר איש לא שמע

שעדיין לא קמה אז, חמישה אישים, להשתתף בטקס. החמישה הצטלמו לפני יציאתם למזכרת. בתמונה נראים: משה סנה, זרובבל, ישראל כרמל, יצחק ("אנטק") צוקרמן ואברהם שלונסקי.

עם תום מלחמת-העולם ה' שניה, נערך טקס לציון חמש שנים למרד גטו וארשה. שילטונות פולין הוזינו מישראל,

הטריקו-טריק

הטריכפול — שמלה עם הדפס עדין הבד בעיצוב בלעדי של רוחק'ה עם גימורי סאטיין לערב.

הצד השני של הטריכפול — שמלת בוקר חלקה גימורי פסים ואפליקציה.

של ביבה

הטי — שירט בעיצוב מיוחד עם אפ" ליקצית"יד.

שמלת הטריקו לערב — סכסית ומחמיאה.

בארץ. "מה לעשות", אומרת רוחק'ה בחיור, "זה לא הצד החזק שלי — אני מקוה שהפעם אעשה זאת" היא מוסיפה ואומרת.

ולא נותר לי אלא לקוות כי הפעם חזקה גם להצלחה כספית ההולמת את כישוריה וכל זאת בעזרתו של שותפה החדש דוד קרני שמשיתמו הראשונה ב"ביבה" תהיה: כיצד מתרגמים כשרון עם הרבה קסם אישי לשפת הממון?

כיסויים בעתונות בזכות אישיותה המיוזמת במינה (דמיונה, עברה כנערת זוהר ועוד דברים שאפשר למלא בהן כתבה נוספת), עשתה שוב צעד יוצא דופן כש עברה למלון רמת-אביב ופתחה שם את אולם התצוגה היפה ביותר בארץ. המתפרה ישוכנת בארמון טורקי מקסים בן 200 שנה — ולא פלא שיש לה שם הש" ראת יתר. אילו ידעה רוחק'ה לנצל את כשרונותיה גם בתחום המסחרי, קרוב לדאי שהיתה כבר אחת הנשים העשירות

דומה שאין גבוה לרעיונותיה של רוחק'ה מביבה. בשבוע האופנה ה' אחרון שגעה שוב את כולם בסדרה של דגמים יפהפיים שהיא קראה להם טריקו טריק (ברצון הייתי לובשת כל אחד מהם). ואכן ההזמנות זרמו אליה למכביר (אני גליה, הולנד, צרפת, גרמניה, ארגנטינה, קנדה, גיברלטר, דרום אפריקה ועוד). מענינת במיוחד ההזמנה מגיברלטר, מחר נות מאוד מפורסמת המוכרת את תוצרתה בעיקר לעשירי מרוקו, וכך תמכור ביבה בעקפיו את תוצרתה לנשות האצולה בי שוק הערבי.

רוחק'ה יוצרתה של שמלת הפלא שהפכה כבר להיות שמלת הקיץ הלאומית שלנו דואגת להוציא מדי עונה להיט חדש מתחת ידה. בשנה שעברה יצאה עם סדרת הטריקים, ואילו הלהיט של הקיץ לקציה הנוכחית היא שמלת הטריכפול שאפשר ללבושה משני צדיה. הטריקו הופך אצלה בעיצוב וגימור מושלם ל"טריקו של ערב" — והטיפול המיוחד שלה בו זכה להרבה מתמאות כמו למשל בלייזר מאוד מחויט מטריקו. (יש צורך לבחון את הבלייזר מקרוב בכדי להשתכנע כי אכן מדובר בטריקו).

רוחק'ה שנתפרסמה מאוד בשנות השי" שים המאוחרות עם פתיחת הבוטיק הרא" שון שלה ברחוב ירמיהו וזכתה להרבה

במאים

הבמאי שלא רצה

לביים את "נורמה"

"מדוע איני בא לישראל? ובכן, בשע- תו, כשחשבו להסריט את מצדה כסרט קולנוע, ביקשו ממני לביים אותו. סירבתי. לא רציתי לעשות סרט הירואיסטי-בינסטי. זה לא מעניין אותי. ובכלל, יש ראל לא היתה אהבת לשמוע מה שיש לי לומר לה, וגם אינה חייבת לשמוע. אני הייתי רוצה לראות ישראל שונה מ- אשר היא היום - פוליטית וחברתית. לכן אני מוכן לחכות לימים טובים יותר, כשמשנהו באמת יישנה בה."

הכנות היתה מאז ומעולם אחת מתכונותיו הבולטות של מרטין ריט. הבמאי היהודי-אמריקאי. הוא לא גמנע מלהביע את עמדותיו, גם כשידע שלא יהיה פופר לרי. גם הפעם, בנורמה ריי (ראה שטו), הסרט שהביא אותו לפסטיבל קאן '79, היכה את האמריקאים בנקודות הכואבות להם ביותר: הגיענות, אטימות המורחין, הצדקנות, המיסחור והיעדרו של צדק חברתי. ואם הגיע בן ה-60, הצנוע ב- הליכותיו ומי שאינו צריך להתגלות, כי אשר שמו כבר הונצח בתולדות הקולנוע האמריקאי, לפסטיבל זה, הרי זה משום שכאן, בקאן, היה לו סיכוי לתת דחיפה קופתית לסרטו האחרון, נורמה ריי, ש- בגלל סגולותיו הפוליטיות לא זכה להצי- לחה שלה היה ראוי בקופה האמריקאית.

הוא אמר לי בגלוי, בראיון שקיימתי איתו מייד אחרי חלוקת הפרסים בפס- טיבל: "אם סאלי פילד זכתה בפרס ה- שחקנית הטובה ביותר, יש לסרט שלי יור- תר סיכויים בקופה. הפרס עשוי לעזור."

האולפנים מפחדים. מרטין ריט מחייך כשאני אומרת לו שהוא דורך על רגליה הכואבות של אמריקה: עשית זאת גם בגם הוא בענקים, בשם בהשאלה וב- פרא מני אלף. האם אינך מהסס לפני שאתה בוחר את הנושאים שלך?

הקרב על האנושיות

נורמה ריי (בן-יהודה, תל-אביב, ארצות-הברית) - מרטין ריט הוא במאי מן הדור הישן. סרטי עשו- יים למי כל החוקים המקובלים של חוליו, עם טובים ועם רעים, ועם גיבורים הנאבקים עם הסביבה ועם עצמם, כדי להתגבר ולצאת, בסופו של דבר, מנצחים.

לזכותו של ריט צריך לומר, שליבו פועם דווקא בקצב הנכון. הוא הוכיח פעמים רבות שהוא בעד כוחות הקידמה ונגד הניצול והרשע, בסרטים שונים זה מזה כמו "אגרוף חברול", "שם בהשאלה" או "גם הוא בענקים". לחובתו יש לומר, שסרטי נראים קצת צפויים מדי, והחלוקה בין הטובים והרעים ברורה מדי. לצופה לא נותר שום ספק לטובת מי הוא צריך להיות.

מעלתו הגדולה בנורמה ריי היא פחות, בתיאור המאבק לחקמת איגוד-מקצועי בתעשיית הטכסטיל, המהווה מקור פרנסה לרוב תושביה של עיירה דרומית, ויותר בטיפול שהוא מעניק לדמויות הראשיות: פעיל האיגוד המקצועי שמגיע למקום כדי לארגן את הפועלים (רון לייבמן), בעלה של מנהיגת הפועלים (בו בריגס), ונורמה ריי עצמה, אשה פשוטה המוצאת את יעודה בחיים כשהיא נרתמת לקרב על תנאי עבודה אנושיים יותר.

כל אחת משלוש דמויות אלה ומערכת היחסים

פילד ורון לייבמן: היהודי המובהק

שביניהן, הם מרכזי-הכובד של הסרט. מישחקם המעולה של כל השלושה, ובמיוחד של סאלי פילד בתפקיד הראשי, ייזקף גם הוא, כנראה, לזכותו של ריט, שחקן לשעבר שהצליח ברוב סרטי סרטי להשיג את המכסימום מן השחקנים שהופיעו עימו.

מת חברתית. ומרגע שהתחלתי לעבוד על הסרט, התעוררו ובאו לידי ביטוי כל העמדות הפוליטיות והחברתיות השייכות לסיפור."

נורמה ריי הוא סיפור על אשה פשו- טה, המעמידה את כל המוסכמות החבר- רתיות על ראשן, בעיירה דרומית באר- צות-הברית. קשה להאמין שהסיפור הת- רחש במציאות רק לפני שנה. קשה להא- מין שארצות-הברית של היום היא כה גיוענית, כה פוריטנית וכל כך שמרנית. דמותו של היהודי, ראובן ורשבסקי, פעיל האיגוד-המקצועי, שבא מניו-יורק כדי לעודד את ההתארגנות הראשונה של פור- עלי הטכסטיל, דרך מנהיגותה של נורמה ריי, אינה מיקרית. הלא כן?

בוודאי שלא. רציתי לעצב דמות של יהודי מובהק, דווקא משום שבארצות- הברית עדיין חיים עם מיתוס מסויים ב- תפיסת דמותו של היהודי. לכן, במקום להשתמש ביהודי כמו גורג' סינגל או ג'ימס קאן, או יהודי כמו פול ניומן, שכל נערה בעולם היתה מוכנה ליפול לרגליו, רציתי דמות של יהודי שכל אמריקאי היה מטביע עליה חותמת, יהודי דר', בנוסף למערכת שלמה של תחושות ודעות קדומות לגבי הטיפוס הזה. לכן בחרתי בשחקן מצויין כמו רון לייבמן, שאי אפשר לטעות ביהדותו. אני בעצמי בא מקהילה יהודית מניו-יורק, ואני מכיר טיפוסים רבים כמו הגיבור שלי. למעשה, גם אני הייתי טיפוס כזה לפני כ-18 שנה."

איזו אשה מיוחדת! על מעמד אחד בסרט. הניראה תיאטרלי כימעט במכוון ועשוי לעורר ספקות ביחס לאמרי- נותו. שבו מספרת נורמה ריי לילדיה את האמת על חיי המוסר שלה ומגלה להם שלמעשה אחד מהם הוא ילד לא-חוקי, מספר ריט: "מעמד זה טומן בחובו את הסיבה, שבגללה עשיתי את הסרט הזה. כשקראתי לראשונה בניו-יורק טיימס על אותה אשה, חשבתי לעצמי: אלוהים! איזו אשה מיוחדת במינה. הנה, אשה, פשוטה, פועלת, שיש לה האומץ לשבת ולספר לילדיה מה שאינה רוצה שיגיד ל- אוזניהם מפי זולתה. היא מספרת להם מה עבר עליה. היא אומרת להם כך: עכשיו, משהתבגרת, אני רוצה לספר לכם בעצמי על עבריי. ואין זה משנה אם הם קטנים ואינם יורדים לסוף דעתה. העובדה שהיא מוכנה לחשוף עצמה בפ- ני לילדיה שלה היא העובדה שעושה אר- תה לגיבורה."

אין זה קל להיות ביקורתי בחברה, שלה אתה רוצה למכור את המוצר ש- אתה עושה. בשנים מסוימות שילמת על כך ביוקר ושמן הוכנס לרשימה ה- שחורה של הוליווד. בתקופת מק-קארתי. - האם היה קשה מאד באותם ימים?

(המשך בעמוד 60)

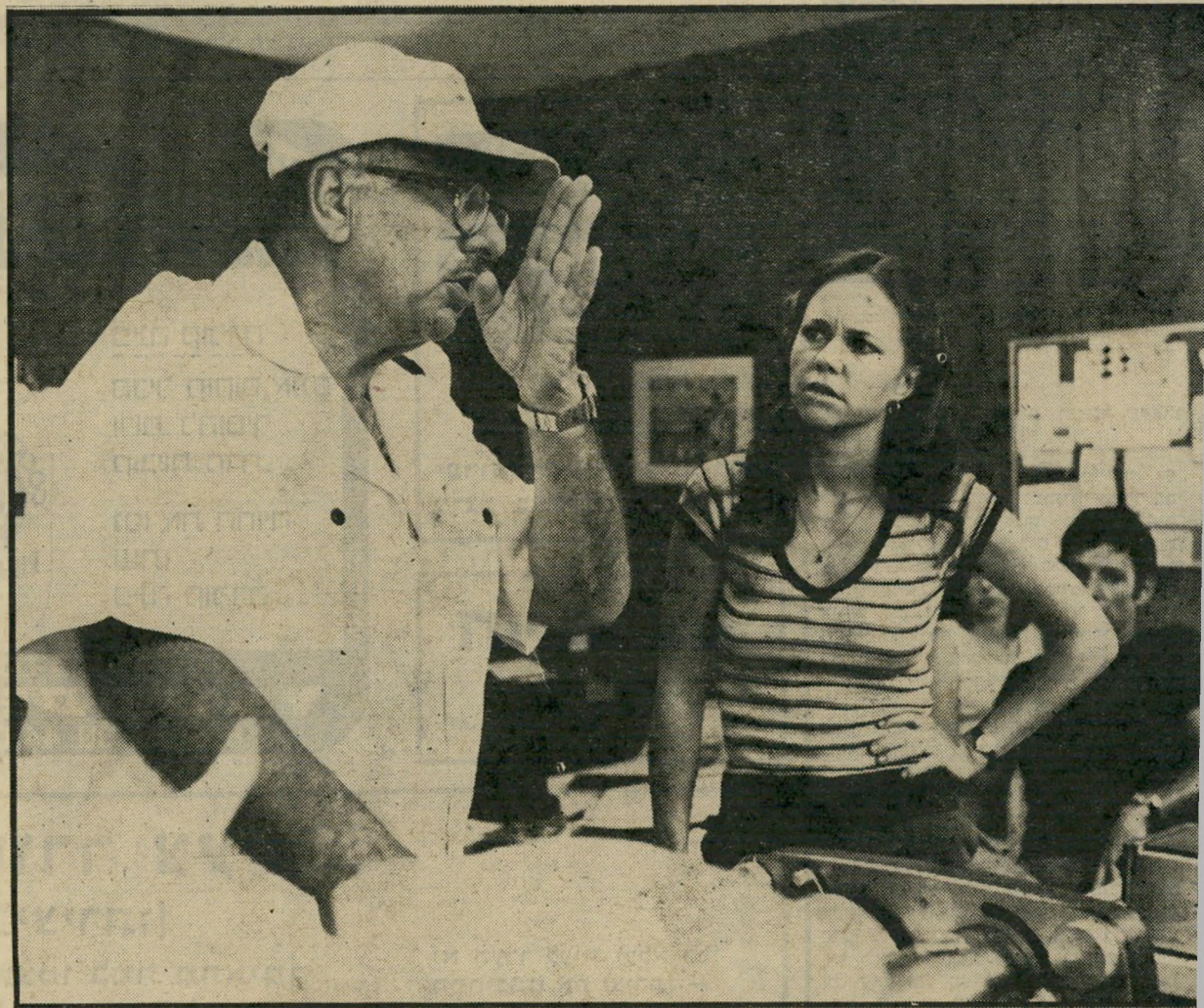
שאני מוכן לעשות רק את מה שמעניין אותי לעשות."

האם, משום כך, אתה בוחר רק נוש- אים בעלי אופי חברתי או פוליטי?

"איכפת לי מאד כל מה שמתרחש ב- חברה. אני מודע לבעיות הפוליטיות שלה, לבעיות החברתיות והאנושיות, אבל לער- לם לא אתחיל סרט מנקודת ההשקפה ש- אני רוצה לבטא. למרות שברגע מסויים היא באה ממילא לידי ביטוי."

"אני מתחיל סרט משום שאני מתאהב בדמות מסויימת. במיקרה של נורמה ריי התאהבתי באותה האשה. שהפכה ללוח-

"הנושאים המעניינים אותי הם דווקא אותם נושאים חברתיים, שאף אולפנר סרטים לא היה מטפל בהם מיוזמתו. כבר יותר מעשר שנים שלא עשיתי סרט לפי הזמנת אולפן. האולפנים מציעים לי סר- טים בנוסח סופרמן או גריי, ואני, מצדי, מוכן שלא לעבוד יום אחד נוסף בחיי אם יאלצו אותי לנגוע בפסולת שכזאת. אבל, לעומת זאת, אם אני לא אעשה סרטים חברתיים, איש לא יעשה אותם תחתיו. הנה, למשל, היום אני מכין סרט על פועלים מהגרים באמריקה. אין לי כל ספק, שאף אחד אחר לא היה יום סרט שכזה. האולפנים מפחדים ואיני מא- שים אותם. ולכן איאפשר להאשים אותי,

הבמאי מרטין ריט מביים את סאלי פילד ב"נורמה ריי" ארצות-הברית גיוענית, פוריטנית, קונסרבטיבית

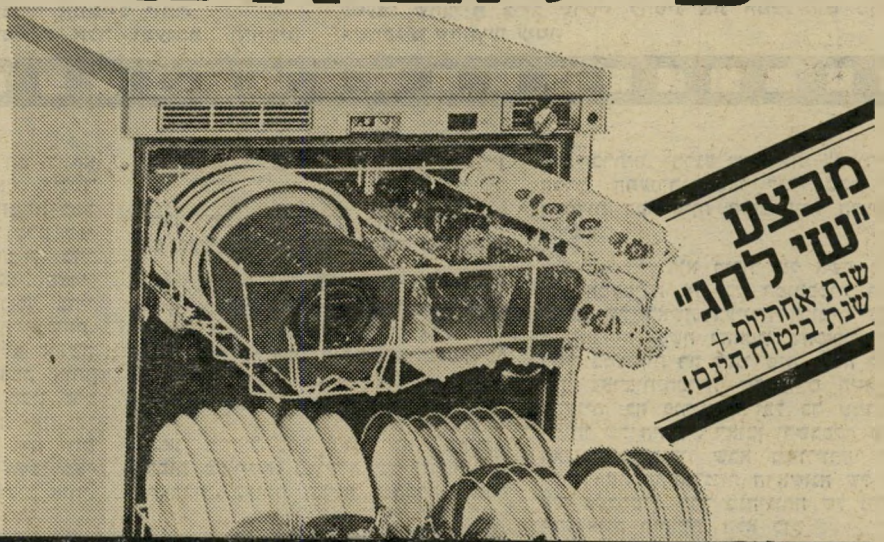
"היה קשה. לא נתנו לי לדבר במשך שש-שבע שנים. אבל, לא כלאו אותי ב"בית-הסוהר. פשוט לא נתנו לי לעבוד בסרטים. אבל נישארתי בחיים. לא עשיתי סרטים אבל לימדתי קולנוע. שנים רבות אחרי שחזרתי לקולנוע עשיתי את שם בהשאלה. מעולם לא חשבתי שאצליח לעשות את הסרט הזה. והנה, בכל זאת עשיתי אותו. וכשאמרתי שאני עומד לעשותו איש לא מנע זאת ממני. ויותר מזה: סרט זה זכה בפרס הסרט-הטוב ביותר — באיראן! ואני סירבתי לבוא לשם ולקבל את הפרס. אמרתי בגלוי, שלא אלך לשם, כי במדינה זו שורר מישטר של דיכוי. זה נשמע מטורף לחלוטין. מדוע הם בחרו בי? הם שלחו לי

מי אוהב להדיח כלים? אחרי שהאורחים הולכים, מאוחר כלילה, נשארים הכלים... ואז כמה טוב שיש מדיח כלים "פיילוט אינדסיט" שעושה את העבודה בשבילך.

מדיח כלים "פיילוט אינדסיט" יכול להתגבר בקלות על 12 מערכות כלים. הוא ישתלב בקלות במטבח שלך עם מידות נוחות של 85 ס"מ גובה, 59.5 ס"מ רוחב ו-60.5 ס"מ עומק. עיצובו מקסים ומשטחו הפנימיים עשויים נירוסטה. בנוסף לכל המעלות שעושות מדיח כלים זה לאחד הנמכרים ביותר בישראל, הוא עולה לך רק 25,116 ל"י במזומן (כולל מע"מ). קני אותו עכשיו, לקראת החגים, ותזכי גם בשי מיוחד: שנת ביטוח חנים (בנוסף לשנת האחריות).

**PILLOT
INDESIT**

מדיח כלים פיילוט אינדסיט

דושמקי פיליפ

להשיג בחנויות המובחרות המורשות ע"י פיילוט. אולם תצוגה: רח' הצפירה 19, תל-אביב, טל. 336231.

**ערבי צעירים
במועדון 5
לחברות חדשה**

רח' ה-5, תל-אביב.
טל: 297263

יום ג', 18.9

**ראיון החודש עם
פרופ' ישעיהו לייבוביץ'
מרצה באוניברסיטת ירושלים**

**תן טרמפ
לחייל**

**התשקה המשחור
פינה קולדה**

**הבשורה
מארה"ב**

פינה קולדה
מכיל קוקוס, אגוז
ורום. להוסיף
קוביות קרח.
נסו את החוויה
שתו
פינה קולדה

* מבחר
חשקאות
קוקטל

* במבחר
טעמים
שוונים

יבואנים ומפיצים
Y & D ENTERPRISES
ת"א הקונגרס 44 טל. 832236

סופר ומשורר צעיר

(בגילו וביצירתו)

המתקשה למצוא לעצמו במה מתאימה
שלח אלינו את כתב היד שלך
ונוציא את ספרך לאור בכוחות משותפים

נא העבר לעיון (ללא כל
התחייבות) את יצירתך —
עבור „הוצאת ספרים",
ת.ד. 11029, תל-אביב

שחקנית סאדי פידר
לוחמת חברתית

את הפרס לארצות-הברית, ובשנה שלאחר
מכן הדיחו את השאה!"

פאשיזם וקומוניזם. אמריקה, ש-
לדעתו של ריט היא שמרנית מאד, במ-
ייוחד כשמדובר בקולנוע, ראוייה לתיק-
וזה: „האולפנים הגדולים לא ישיקיעו
ממון רב במה שנקרא סרט חברתי, כי
הם יודעים היטב שהצעירים לא יאכלו
אותו. לכן ינסו לפתות אותי בכל מיני
תסריטים נוסח טופרמן. ויאמרו: האם
לא תעשה זאת בשביל הכסף? ואז אע-
נה: לא, יש לי מספיק כסף. אינני זקוק
לו יותר. ואז אצטף למצוא לעצמי דרך
לעשות את הסרט הבא. וזה לא כל כך
פשוט: התעשייה הקולנועית בעולם כולו
נמצאת במשבר. האיטלקים נמצאים עמוק
בבוץ. הצרפתים והאנגלים נמצאים ב-
הוליווד ומחפשים עבודה. תעשיית הקול-
נוע בגרמניה שרויה במשבר. אין כסף
בעולם. חוץ מאשר באמריקה, ושם עדיין
עושים סרטים. ואני מקווה שהמצב יוטב.
דווקא משום שהיום אפשר לעשות שם
סרט על כל נושא שבעולם. אם רק מאמי-
נים לאדם העושה אותו. זה יכול להיות
על פאשיזם, זה יכול להיות על קומו-
ניזם. ואם זה על אלימות — בוודאי ש-
קונים זאת מייד."

עדנה פיינרו

דן פיינרו

מדווח ומסכם

את פסטיבל ונציה

בניטו מוסורני ידע מה שהוא עושה כאשר בחר בוונציה כמקום המתאים ביותר לעריכת פסטיבל-הסרטים הראשון בעולם, ב-1932. אכן, קשה להעלות על הדעת מקום מתאים יותר. מצד אחד, אפשר לרכז את כל האורחים בתוך אחד מ-118 האיים של העיר, כדי שיוכלו להתחבר זה בזה, ולהיות צמודים לאולמות ההקרנה בכל שעה שירצו. מצד שני, אם יש מי שרוצה לגוון את הדיאטה ואינו מסתפק רק בצלולואיד, המוגש בקצב של 24 תמונות לשנייה, כל מה שעליו לעשות הוא לעלות על אחת מספינות המנוע ה- ממלאות במקום את תפקיד האוטובוסים, ותוך כמה דקות הוא נמצא בלב-לבו של המסיאון הצף הגדול ביותר בעולם.

במשך שנים רבות נשא הפסטיבל, ב- גאון, את דגל הבכורה בעולם הסרטים. מישטרים התחלפו, מתחרים קמו, אבל הפסטיבל החזיק מעמד.

אבל פסטיבל סרטים, ולו גם יהיה הוותיק והמכובד ביותר בעולם, אינו יכול להחזיק מעמד ללא תמיכה רצינית מאד של המימסד הפוליטי. והמימסד הפוליטי האיטלקי אינו מפורסם באחדות הדעות השוררת בו, והמאבקים על השליטון במדינה נתנו אותותיהם, בסופו של דבר, גם בפסטיבל. השמאל החל מנגח את הימין, המרכז דילג על שני הסעיפים, מנהלי פסטיבל התעופפו בזה אחר זה, שיטות הניהול השתנו מדי שנה, עד אשר ב-

הבמאי מרטין סקורסה עם השחקנית איזבלה רוסליני (בתם של אינגריד ברגמן ורוברט רוסיני)
אריה הוזב קם לתחייה

השמתלונים שבבו במיטה

1972, שבק אריה הוזב (שם הפרס שניתן תמיד בוונציה) חיים. יוצרי קול-נוע כמו בלוקיו, פאזוליני וברטולוצי, שאירגנו באותה השנה פסטיבל נגדי ב- עיר עצמה, וסתמו את הגולל על הפסטיבל הרשמי, צהלו, ושמחו, משוכנעים, כי מעתה והלאה יופקד בידיהם.

פשרה

פוליטית

מאז חלפו שבע שנים. דברים חשתנו באיטליה. למשל, המפלגה הקומוניסטית, בהנהגתו של אנריקו ברליני-גיר, גילתה שוב את נוסחת "הפשרה הפוליטית" ותמכה בממשלה לא-שמאלנית. העיר ונציה, ששקעה בהדרגה אל תוך המצולות בגלל הפסולת התעשייתית ש- אכלה את יסודותיה, התקוממה סוף כל סוף, הצליחה לשכנע את התעשיינים להפנות את השפכים שלהם למקום אחר ולהשיג תמיכה לקראת החזרת עטרת העיר ליושנה. ומה שחשוב לא פחות, תעשיית-הקולנוע האיטלקית נקלעה למשבר חמור. כשמיספר הצופים הולך ויורד (מ- מקום הראשון באירופה צנחה איטליה ל- מקום השלישי) והכספים הפנויים להשקעה בהפקות, נעלמים.

בתנאים אלה היה ברור לכל שהחזרת פסטיבל ונציה לחיים הוא תנאי חיוני. צריך להחליט מי יעמוד בראש המיבצע. וזה לא עניין פשוט בנוף הפוליטי האיטלקי. למעשה, הסתבר שהוא מסובך כל-כך, עד שכמעט ולא יצא אל הפועל, והבמאי קארלו ליצאני, איש שמאל "הי-נוהג" במוכנות ב.מ.וו. (כפי שמציינים כמה מיריביו בחיור), קיבל את המינוי רק שלושה חודשים לפני יום הפתיחה. למזלו, חידוש פסטיבל ונציה היה הצלחה עוד לפני שנולד. זאת, משום שנראה היה בבירור, כי הכל מעוניינים שהוא יצליח, עד שמצאו, מראש, את כל התי-רוצים כדי להסביר כשלונות אפשריים.

השחקנית ג'יל קלייבורג בסרטו החדש של ברטולוצי, "הלבנח"
תסביכי אדיפוס למיניהם

(המשך מעמוד 61)
וכבר קבעו, כי הפסטיבל שלה על כל
הציפיות.

איטלקית

בלבד

אכן, כבר ביום הפתיחה היו ב-
מקום כ-500 עיתונאים מקומיים ועוד
כמה עיתונאים אורחים, ומיספרם עלה
במהירות במשך הימים הראשונים והגיע
לקרוב לאלף. וכל התקרים שבאו בזה
אחר זה, תקרים שהיו מעוררים סערות
ועם איומות בקאן או בברלין, התקבלו
בחיך סלחני ומבין.

שעות הקרנה הוחלפו ללא הודעה
מוקדמת, הודעות על הצגות ועל מסי
בות עיתונאים נמסרו באיחור, לעתים
אפילו של יום שלם, כאשר ההצגה או
המסיבה חלפו מזמן. מסיבות העיתונאים
התנהלו באיטלקית בלבד משום שלא
היתה מערכת תרגום סימולטנית, סרטים
הוצגו בשפה המקורית ובלי תרגום, או

במאי קרדו דיצאני
שמאלני במימסד

תרגום לאיטלקית בלבד (ולעתים לצרפתית
תחת בלבד), ומי שאינו שולט בכמה שפות
על בוויין, מצא עצמו לא פעם במצב
מביך. איכות העיתונים שהוקרנו בפסטיבל
כל היתה רחוקה מלהיות מושלמת, כאילו
הושאלו ברגע האחרון מאיזה בית קול-
נוע, ולא פלא שפיטר בוגדאנוביץ, שי
ראה את סרטו טיינט ג'ק בפסטיבל, תמה
לאן נעלמה דקה וחצי מתוכו.

וכמובן, מעל ומעבר לכל, מבחר הי-
סרטים. על הנדור, הם עשו רושם לא רע
לגמרי, אולם לא רק על הנדור.

הרשימה המכובדת של במאי השמאל
הפעלתניים, חבריו לדרך הפוליטית של
ליצאני במשך הרבה מאד שנים, נמצא
איים במשבר. מבקר הקולנוע הצרפתי
מישל סימן, המרבה לכתוב בשבועון
ל'אנספרס, טען בצחוק ש"השמאל החליט
להשכיב את כל גיבוריו במיטה". הגדרה
שאינה רחוקה מן האמת. האחים טוויאני,
שהיו לפני תריסר שנים סמל להתקוממות
נגד המימסד והמהפכנות הצורנית והאי-
דיאלוגית, מטפלים בפשיטת רגל של
משכילי השמאל בסרטם החדש האחרון, ו-
גיבורם מניח לעצמו למות מנשיכות כלב
חולה כלבת. פלורסטאנו ונציני, מאבירי
השמאל הלוחם, מציג גיבור הסובל ממי-
חושם בלתי פוסקים ומבלה את מרבית
זמנו במיטה.

קוסטא-גברס הניח לכל המאבקים הי-
פוליטיים שלו. בסרט החדש נוגה אשה,
המדבר על גבר ואשה (איו מונטאן ורו-
מי שניידר), השבורים עקב טרגדיות אי-
שיות. פאולו פיאטראנג'לי, בנו של במאי
בשם אנטוניו פיאטראנג'לי, שהיה מעוררו
של ויסקונטי אחרי מלחמת העולם הי-
שנייה, מתחיל את סרטו ימים של שירים
בהתאבדות של זמר מחאה מן השמאל,
אוחו הוא מגלם בעצמו, ומסיים את הסרט
במעשה רצח משולש, שקורבנותיו הם
שלושה צעירים המסרבים ליצור קשר
עם הדור הקודם, מורדי '68 המרגישים
עצמם מיותרים וחסרי תכלית, ב-1979.

וגם אם אינם שוכבים במיטה, כי
דברי מישל סימן, ניראים גיבורי הי-
שמאל, של ימים עברו, עוסקים היום
כל כך בבעיות הפרטיות האישיות שלהם,

במאית סרטי אי-שחקן מאוריציו ניקטי בכבר סן-מרקו בוונציה
קומדיה מטורפת שהפכה לתגלית הפסטיבל

טית, עמדו נכלמים ונרגזים, כאשר בי-
סצינה אחת בלבנה, נפגשת גיל קלייבורג
עם איטלקי נוהג ב.מ.וו. המזהיר אותה
מן הרגע הראשון שהוא אינו יכול להסי-
כים אתה (זאת לפני שהוציאה הגה מן
הפה) משום שהוא קומוניסט והיא אמרי-
קאית, וממשיך לספר בהתלהבות רבה
איך דג פעם דגים עם פידל קאסטר.

המקום היחיד שבו נדמה כאילו הי-
קולנוע אינו סובל ממחלות אנושות, הוא
עדיין ארצות-הברית. הסרטים שייצגו את
אמריקה, כמו טיינט ג'ק או הבריחה מ-
אלקטרו, הראו, ללא ספק, שלפחות במה
שנוגע לטיפול יסודי בעלילה, קשה להתי-
חרות עם הוליווד. אמנם, פיטר בוגדאנו-
ביץ' נעזר, כדרכו, בטיינט ג'ק, במרכיבים
ורמזים מכל המקומות שיכול היה להעי-
לות על הדעה, אודות חיי זרים בדרום
מזרח-אסיה, מיוזף קונראד ועד גרהם
גריין, ויצר דמות של אמריקאי בניכר
שיזכיר ודאי לרבים את בוגארט בתפי-
ס קידים נוסח קאזאבלנקה. גם עם המקור
מוצלח יותר, בכל אחד מן המקרים,
זה ללא ספק סרטו הטוב ביותר של בוגי
דאנוביץ' מזה זמן רב, אשר לבריחה מ-
אלקטרו, שילוב של דון סיגל וקלינט
איסטווד אינו יכול לאכזב, והסרט מרתק
וחריף, גם אם סיגל עצמו עשה בעבר
סרט מרשים הרבה יותר על בתי-סוהר,
מרד בגוש 11.

אפשר היה לקוות למיבחר מוצלח יו-
תר של סרטים אבל בוונציה אין סכנה
של חוסר מעש, גם אם הסרטים אינם
מרתקים. אפשר לבקר בתערוכת-צילום,
אולי הגדולה ביותר שאורגנה אי-פעם,
והמרכזת את כל מה שאפשר בשטח הזה
מאז קם לתחייה, אפשר היה לצפות בתח-
רות גונדולות היסטוריות, האירוע השנ-
תי המרכזי של העיר, כשהתושבים מצ-
טופפים לאורך התעלות ומעודדים בקו-
לות ובצעקות את החותרים בכלי-שייט
שנראים כמו גונדולות בריבוע, או משהו
ששרד מימי הויקינגים ונצבע לצורך הי-
תחרות עליידי התפאורנים של פליני.
אפשר היה לטייל בחוצות סן-מרקו ולפי-
גוש את ארתור רובינשטיין בן ה-94
לוגם קפה, אפשר היה להיכנס לסימפון
זיון על הקולנוע בשנות השמונים ולר-
אות את אנטוניוני ורווי מתוככים עם
לואי ובוגדאנוביץ' וסקורסזה.

אצל כולם שרר אותה אווירה, כדברי
ליצאני: "השנה הרצנו את הפסטיבל".
בשנה הבאה, יהיה המיבחן. הניחוש של
בעלי הדעה הוא, שההרצה הצליחה. בי-
שנה הבאה יחזרו לוונציה, משום שיש
כאן מסורת, משום שאיטליה היא שוק
חשוב לסרטים, ובעיקר משום ש"כולנו
אוהבים להיות בוונציה". כפי שהגדיר זאת
אחד מאנשי התעשייה האמריקאית.

פרנקו נרו וזרה ננדי, ב"דרמה בורגנית"
הבת מפתח את אבא

לגדל את בנה לאחר מות בעלה, והבעיות
הנוצרות על ידי ההתנגשות שבין הקא-
ריירה שלה מצד אחד, תשומת-הלב שי-
דורש הבה, בגיל 15, מצד שני, והי-
אווירה הזרה לשניהם, אמריקאים המוצ-
אים את עצמם מבודדים יחסית, בהיותם
באיטליה. לחובבי הקולנוע הטהור, הסרט
יכול להיות חגיגה, עם הנושא המלודרמטי
המשתלב להפליא בקטעי אופרות מלודר-
מטיות של ורדי, עם גיל קלייבורג, הצ-
ריכה להגיש גירסה שונה של אשה לא
נשואה ועם נופי פארמה החזורים ותופי-
סים מקום מרכזי אצל ברטולוצ'י (שי-
נולד שם).

אבל כל חבריו לדרך של בוגדאנו-
ביץ' נעזר, כדרכו, בטיינט ג'ק, במרכיבים
ורמזים מכל המקומות שיכול היה להעי-
לות על הדעה, אודות חיי זרים בדרום
מזרח-אסיה, מיוזף קונראד ועד גרהם
גריין, ויצר דמות של אמריקאי בניכר
שיזכיר ודאי לרבים את בוגארט בתפי-
ס קידים נוסח קאזאבלנקה. גם עם המקור
מוצלח יותר, בכל אחד מן המקרים,
זה ללא ספק סרטו הטוב ביותר של בוגי
דאנוביץ' מזה זמן רב, אשר לבריחה מ-
אלקטרו, שילוב של דון סיגל וקלינט
איסטווד אינו יכול לאכזב, והסרט מרתק
וחריף, גם אם סיגל עצמו עשה בעבר
סרט מרשים הרבה יותר על בתי-סוהר,
מרד בגוש 11.

במיוחד בתסביכי אדיפוס למיניהם, עד שי-
לא נותר בידיהם הזמן להתבונן מסביב
ולהסיק מסקנות בעלות אופי סוציאלי או
חברתי.

הוא קומוניסט

והיא אמריקאית

הדוגמה הבוטה ביותר לכך הוא ברי-
נדרו ברטולוצ'י, אחד ממסילי הפסי-
טיבל הקודם, שהיווה הפעם את האטרקציה
הראשית בפסטיבל הקם לתחייה. ברטולוצ'י
עבד כשנה על סרטו החדש הלבנה, והתו-
צאה היא תיאור משבר מישפחתי, תיאור
שחייב הרבה יותר לפרויד מאשר למארקס.
במרכז העלילה, זמרת אופרה הצריכה

תל-אביב: בן-יהודה 16,	בת-ים: רוטשילד 30,
רמת-השרון: אוסישקין 9,	נתניה: שמואל הנציב 15,
כפר-סבא: וייצמן 50,	ירושלים: יפו 35,
רמת-גן: הרצל 55,	חדרה: הנשיא 47,
עפולה: רח' הנשיא,	באר-שבע: הפלמ"ח ע"י פסג' אוניקו.

משרד ראשי: נתניה, רח' סמילנסקי 10, טל. 053-92702

כבשו את
העין בתחרות
מלכת
המים

(המשך מעמוד 17)
השונים גם קבעו סכום של כ-150 אלף לירות, סכום די נכבד באותה התקופה, אותו היה על החברה האמריקאית לשלם כהוצאות מישפט לויגיסר.
נדמה היה כי בכך הסתיימו תלאותיו של האנדרה האמריקאי ויגיסר. אולם לא כך חשב עורך-הדין של חברת טוור קמזלי, עורך-הדין אמנון שיבולת. שיבולת גילה לפתע כי יש לו יפוי-כוח מעוד שתי חברות מימון אמריקאיות, להן חייב ויגיסר כסף. עוד לפני שוויגיסר הצליח לגשום לרווחה מזכיותו במישפט ולהתכונן לצאתו חזרה למכסיקו, הגיש שיבולת תביעות אחרות נגד ויגיסר, והצליח גם להשיג צווים נוספים נגדו לעיכוב-יצאה מהארץ.
משונה היה בעיני עורכת-הדין, נעמי וייל, שעורך-הדין, אמנון שיבולת, מי שייצג את חברת טוור קמזלי בע"מ בתביע פה הראשונה נגד ויגיסר, מייצג עוד שתי חברות התובעות כסף מויגיסר. בין בעלות-חוב נוצרים בדרך כלל ניגודי אינטרסים. מאחר שכל אחת מהן רוצה לשים יד ראשונה על כסף שחייבים לה, ולהתחיל רות באחרות. אנשים אחדים הביעו את ההשערה כי חברה אחת קנתה את החזר בות של ויגיסר, והיא זו שלאמיתו של דבר תובעת אותו בשם שלושת החברות. מן הבחינה המשפטית נראה הכל, פחות או יותר, ישר. שיבולת הפסיד, אמנם, את המישפט הראשון שלו כנגד ויגיסר, אך הצליח להחזיק אותו בארץ למעלה

alba איטליה מביאה לך את נעל הספורט החדשה שלך

כשחיפשנו נעל ספורט אמיתית... מצאנו את הנעל שהולכת לכל מקום למגרש הטניס, למשחק כדורסל או לריצה בערב, לבית הספר, לריסקוטק, לטיול ואפילו לעבודה...

נעל ללא תחרות במחיר ובעיצוב הנעל המצטיינת בחוזק וגמישות הנעל שתהפוך חלק בלתי נפרד ממך הנעל שלך מהמבט הראשון

albal sport שווק והפצה: נעלי אמו

להשיג: המשביר לצרכן, שקס, ש.א.ל, כל-בו שלום וחנויות הספורט והנעליים המובחרות

רעיה ברנא
מנהלת זמנית

משנה ולגרום לו הפסדים. עתה התהיל שיבולת באותו הליך מישפטי, שכבר הוברר שהוא ארוך ומייגע, ומתכוון להשאיר בארץ את ויגיסר לעוד תקופת זמן ארוכה.

פיקדון

חי

ע דפני השטח נראית מדיניות זו, של התובעים האמריקאים של ויגיסר, כלא הגיונית. כאשר ויגיסר בארץ אין הוא יכול לשקם את מפעליו במכסיקו, ויק שו עליו לשלם את החובות. ויגיסר אינו עובד בארץ ואינו מרוויח כסף. אולם באחד הדיונים המשפטיים שנערכו בפני השופט, מיכאל חריש, יצא, תוך פליטת פה של שיבולת, המרצע מהשק: "אנחנו מחזיקים את ויגיסר כפיקדון חי", אמר. אין ספק כי החברות האמריקאיות מקוות שעלידי אחזקתו של ויגיסר במעצר פתוח בישראל, כשאין לו כל יכולת לצאת מהארץ, הם מפעילים לחצים על בני מיש פחתו, לשלם את הכסף קודם להם, וזאת בניגוד להסכם בדבר ריכוז החובות שנערך בבית-המשפט המכסיקאי.
הטענות הרשמיות של עורכי-הדין של החברות האמריקאיות הן, שהן חוששות שוויגיסר יעזוב את הארץ, אך לא יסע למכסיקו ויעלם באיזשהו מקום בדרך. תחילה הציע ויגיסר כי הוא יממן נסיעת שוטרים ישראלים למכסיקו ביחד איתו, כדי שיבטיחו כי יגיע למכסיקו, וזאת אי אפשר היה לעשות, בגלל בעיות תחוקתיות.
אחרי-כך באה הצעה נוספת, הפעם של שגריר מכסיקו בישראל, רוברטו קאסאס, במכתב אותו שיגר קאסאס לשופט בית המישפט העליון, הד"ר יואל זוסמן, הוא הודיע לו על נסיעתו הקרובה למכסיקו. קאסאס הציע לערוך אישית לכך שוויגיסר יטוס איתו, וכי הוא אחראי בפני בית המישפט להביא את ויגיסר למכסיקו. השו-

"קאפרי" - סבון "חוצל'ארץ" מעולה מתוצרת עץ הזית

"קאפרי" - רעננות, רכות, שובבות ואווירה צעירה.
"קאפרי" - הנאה אמיתית ותחושות נפלאות.
"קאפרי" - סבון הנעורים של "עץ הזית" מכיל שמן קוקוס מעולה לריכוך העור, עידונו וטימוח יופיו ומרכיבים טבעיים לשמירת בריאותו.

"קאפרי" - הנאה אמיתית.

פרקליטה וויי
מאבק ניצח

שלה להצטרף למישפט אורחי, אם ברצונו. אם לא תפתר במהרה פרשת ויגיסר, קיימת סכנה ליחסים הדיפלומטיים העדינים בין ישראל למכסיקו, יחסים אשר מדינת ישראל אינה יכולה להרשות לעצמה לערער. מאבק משפטי-אורחי ביו אורח מכסיקאי לבין חברות מימון אמריקאיות, עלול לקלקל את מעמדה של ישראל אצל אחת הידידות הבודדות והחשובות שלה בעולם, ואת זאת ינסה היועץ-המשפטי לממשלה, אם יחליט להצטרף לתיק, להסביר גם לבית-המשפט.

הוייבה עליידי בית-המשפט בישראל לשלם כ-150 אלף לירות הוצאות לויגיסר, הוא לא קיבל עדיין אף פרוטה.

לויגיסר ברור היום כי טחנות הצדק של מדינת ישראל טחנות לאט, וכי הן תמשכנה להיות איטיות גם בשני המישפטים העומדים ותלויים בגדו עתה. לדעתו, עורך-הדין אמנון שיבולת יעשה הכל כדי למשוך ולעכב את הדיונים, ולהחזיק אותו עוד תקופה ארוכה בארץ.

גם משרד-החוץ יודע זאת. המחאות ההרפות של השגריר קאסיאס, שחלקן לא נענו וחלקן נענו בהתנצלות של "אין אנו יכולים לעשות דבר כנגד החלטות בית-המשפט", תגברנה כאשר יגיע השגריר החדש לישראל, אדולפו דה-גארי. אין ספק כי דה-גארי, אשר מעמדו במכסיקו חזק הרבה יותר מאשר מעמדו של קאסיאס, לא יסכים כי אורח מכסיקאי יהיה עצור בישראל במשך שנים רבות, מבלי

במניות של חברה פנימית, וכי מניות אלה אינן שלו אלא של אשתו, לא הועילו. שיבולת דרש, ובית-המשפט קיבל, ש-אשתו של ויגיסר תבוא לארץ ותעיד כי הרכוש הוא שלה. ההודעות הנוטריוניות שאושרו עליידי שגרירות ישראל במכסיקו סיטי, כי המניות אכן שייכות לברטה ויגיסר ולא לסמי ויגיסר, לא עזרו.

ויגיסר אינו מוכן לכך שאשתו תבוא לארץ אחרי שהוא תקוע כאן כמעט שלוש שנים, על-פי צווים של בית-המשפט. הוא חושש שמא ימצאו עורכי-הדין של החברות האמריקאיות תואנות לעצור גם את אשתו בארץ, ולא יאפשרו לה לצאת. אחרי שתמסור את העדות, אם, אכן, תישאר ברטה ויגיסר בארץ, יאבד ויגיסר את התקווה האחרונה שלו להשתקם. כיום מנהלת ברטה ויגיסר את העסקים במכסיקו במקום בעלה. להותיר אותם גם ללא ניהול האשה, פירושו הרס כלכלי מוחלט לאיש התעשייה הצעיר.

פט זוסמן לא קיבל את הצעתו וערבותו של השגריר המכסיקאי לקחת על אחריותו את ויגיסר למכסיקו.

הרס כלכלי מוחלט

ב ינתיים העירו עורכי-הדין של האמריקאים טענה חדשה כנגד ויגיסר. לדבריהם יש לו בארץ רכוש. הם טענו כי בידיו מניות של חברה פנימית, הארצות בשליטה על שני חדרים במלון ה-קאונטרי קלוב בתל-אביב. ויגיסר הציע לשיבולת לעקל את המניות של שני החדרים בחברת מלון ה-קאונטרי קלוב, אך שיבולת סירב. היתה לו סיבה טובה לכך, הוא ידע שהוא לא יוכל לעקל אותם. בתיקים החדשים שנפתחו נגד ויגיסר, בעיקבותיהם הוצאו נגדו צווי עיכוב-יציר.

BETWEEN Mrs. Bertha Wiggiser whose address is _____ hereinafter - -
"The subscriber", as the second party:
WHEREAS The promoter has registered as a corporation having a shares capital of \$4,040,000.00 divided into 1000 "A" shares of \$1,000.00 Dollars --- each share and 3,040 "B" shares of \$1,000.00 U.S.dollars each share, and
WHEREAS the main objective of the Promoter is to provide tourist and travel services and

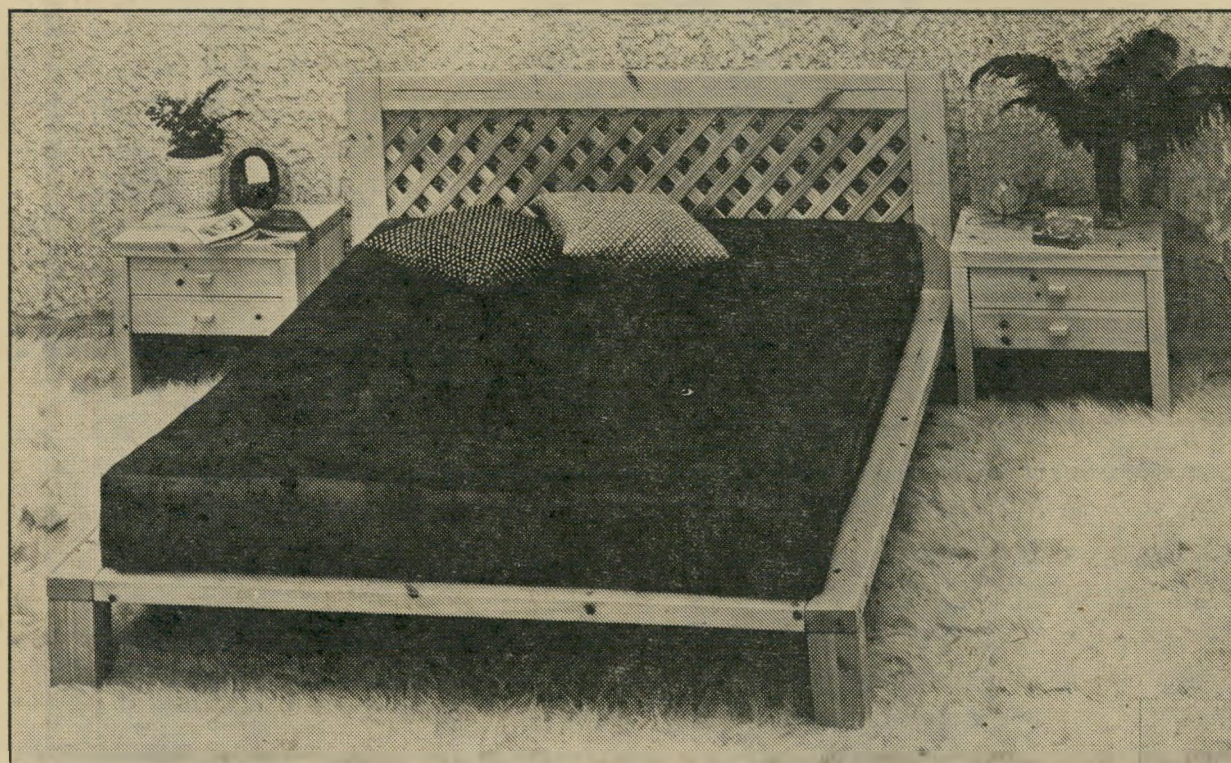
הוכחת בעדות הרכוש מניות על שם האשה

שעשה כל רע. הוא עלול להקים שערוריות. התקווה היחידה של ויגיסר לצאת מהמבוי הקפקאי אליו נקלע, היא היועץ-המשפטי לממשלה. בחוק הישראלי קיים לפיו רשאי היועץ-המשפטי לממ-

הכספים אותם שולחת ברטה ויגיסר לארץ הם כיום מקור המחיה היחיד של סמי ויגיסר, שצריך מלבד כספים למחיה גם סכומי כסף ניכרים להוצאות המשפחה. למרות שחברת טוור קמזלי בע"מ

אה חדשים מהארץ, קבעו השופטים כי על ויגיסר לתת, כערבות ליציאתו מהארץ, את הרכוש שלו בקאונטרי קלוב. הטענות של ויגיסר והמיסמכים שהוא הביא, המעידים על-כך שאין מדובר כלל ברכוש אלא

BIBA-המיטה הנכלאה של דניש במחיר -7350 ל"י

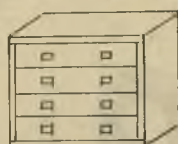

רק דניש מסוגל לייצר מיטה באיכות כל כך גבוהה ובעיצוב מיוחד במחיר כל כך סביר. BIBA עשויה מעץ אורן מסיבי והמבנה המיוחד והגימור המושלם מבטיחים לה את היציבות המאפיינת מיטה טובה. למיטת BIBA תוכל להתאים ארונות קיר, שידה, ושולחן איפור ולעצב חדר שינה מושלם שיכלול: מיטה וזוגית BIBA עם אפשרות להתאים מזרון כפול בגדלים שונים (מחיר המיטה לא כולל מזרון). 2 שולחנות לילה במחיר - 2,700 ל"י היחידה, ארון קיר בגובה אחיד 242 ס"מ ורוחב 150 ס"מ במחיר - 15,480 ל"י, רוחב 200 ס"מ במחיר - 18,800 ל"י ורוחב 250 ס"מ במחיר - 22,350 ל"י, שידה במחיר - 7,140 ל"י, שולחן איפור במחיר - 4,830 ל"י, וראי במחיר - 2,420 ל"י.

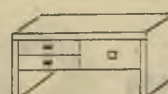
ואל דניש

רמת-גן: דרך ז'בוטינסקי 104.
ירושלים: רח' הסורג מול בנק ישראל.
חיפה: אחוזה, רח' חורב 53.
באר-שבע: רח' החלוץ 124.

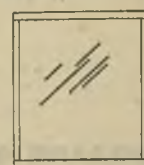
BIBA עושה את חדר השינה לחדר שנעים לשהות בו גם בשעות היום.
כל המחירים כוללים מ.ע.מ. אספקה מיידית.

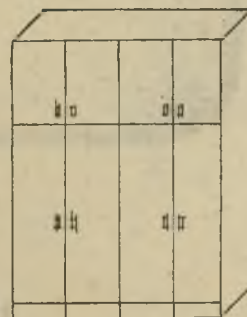
7,140 ל"י

4,830 ל"י

2,420 ל"י

18,800 ל"י

היית מאמינה שרם-קוורץ עולה לך כמו כל חול ניקוי אחר?

ראי מה אבקת הניקוי החדשה, רם-קוורץ, עושה למענק, ללא תוספת מחיר! הרבה יותר מחול הניקוי אליו את רגילה! היית מצפה שרם-קוורץ תהיה יקרה יותר. אבל לא! שקיות המילוי של רם-קוורץ עולות לך בדיוק כמו כל שקיות המילוי של חול ניקוי רגיל.

נכון, שעד עתה היית צריכה לשפשף את הכיור בעזרת חול ניקוי?

עכשיו כבר לא צריך לשפשף. רם-קוורץ הגיע. אבקת ניקוי מסוג חדש המבריקה כיורים, אסלות, סירים, שיש ועוד — בליטוף!

נכון, שעד עכשיו היה לך קשה לשטוף את חול הניקוי?

עכשיו כבר אין צורך לעבוד קשה. רם-קוורץ הגיע, והוא נשטף בקלות, בשניות, ואינו משאיר עקבות (לבד מן הברק הנפלא...)

נכון, שעד עתה השתמשת בחול ניקוי גס ומחוספס למגע?

עכשיו כבר יש משהו אחר. רם-קוורץ הגיע, והוא טחון דק דק כמו טלק, רך ועדין למגע.

נכון, שעד עכשיו הזיק חול הניקוי לידדיך?

עכשיו יש לך אבקת ניקוי המיטיבה עם ידייך. רם-קוורץ מכיל קאולין (חומר שמשתמשים בו בקרמים לידדים) ומיטיב עם ידייך, כדי שישמרו עדינות וצעירות.

נכון, שעד עכשיו את וחול הניקוי שאת רגילה אליו, עבדתם שנים?

עכשיו רם-קוורץ עובד במקומך. גרגרי הקוורץ הטחונים דק דק חודרים לכל סדק קטן שבקטנים, פועלים מיד בבואם במגע עם מים, ואינם משאירים שריטות.

נכון, שגם עד עכשיו ביתך הבריק?

עם רם-קוורץ הוא יבריק יותר. כיהלום. ויפיץ ניחוח רענן בכל הבית! רם-קוורץ — עכשיו לרשותך. רם-קוורץ-התשובה הנוצצת לאשה המודרנית.

רם קוורץ עושה עבודה נקיה

היית מאמינה שרם קוורץ עולה לך כמו חול ניקוי אחר?

**רם קוורץ
עושה עבודה נקיה**

רחל מרחלת על כל העולם

מלכת שער 3

יש כבר מין כזה מועדון של עיתונאים הנקרא מועדון שער. אני מתכוונת לעיתונאים הזרים והישראלים אשר כיסו את כל מבצעי שער, ואם אתם עוד לא יודעים מה זה שער, זה ראשייתו של שליט ערבי ראשון - כך קוראים לביקורי **אנזור אל-פאדאט** בארץ. אל אלה גם התוסף הביקור של נשיא ארצות-הברית, ג'ימי קארטר, שאותם העיתונאים סיקרו.

בערך אותם עיתונאים סיקרו את כל הביקורים האלה, ובערך אותן צעירות חתיכות גויסו עלידי לישכת העיתונות הממשלתית לספל בהם.

הנשיא סאדאת

הביא לגילוי

אין חיפאי שלא מכיר את **אירית קפלן**. יש לכך כמה סיבות. אלה: אירית היא חתיכה, ומי שמכיר אותה יותר מקרוב, מוכן להשיב כי יש לה גם שכל. ב"ת: אירית עובדת במקצוע שמחייב אותה להכיר הרבה אנשים. היא אשת יחסי-הציבור של מלון דו-כרמל בחיפה, פוגשת ומארחת את כל מי שמגיע למלון, מבלה ברונדו או טובלת בבריכה.

עד כה היתה אירית חלום רחוק של כל זאבי חיפה. יפה ותחיתה, אבל אסור לגעת בה. משום שאירית הודיעה לכל מי שרק הראה כוונה קלושה לחיזור, כי היא נשואה, אוהבת את בעלה, והבעל גם טיפוס חזק.

החיפאים האלה אינם אוהבים אתגרים, וכאשר היו מקבלים את ההודעות האלה, היו מוותרים. לא בקלות, בכאב לב, אבל מוותרים.

נשיא מצריים צריך היה לבוא לארץ, כדי שהאמת האמיתית תצא לאור. על אירית, בדיוק כמו על חיפה, נחתה לפתע המון אנשים חשובים ומאות עיתונאים זרונים, שלא מתפעלים מכל בחורה שאומרת להם שיש לה בעל חדש. בקיצור, כמו שחיפה הפכה לעיר קוסמופוליטית בגלל סאדאת, כך גם אירית. לפתע התברר כי אירית אמנם היתה נשואה, אבל כבר הרבה מאד חודשים היא גרושה כדת וכדין, מסתגרת לה מרוב בושה בבית של ההורים היקרים שלה, וממציאה תירוצים חדשים מדי יום כדי להסביר לכל הדודות מדוע לא רואים יותר את בעלה. אבל ההמולה של ביקור סאדאת, וכמה מהעיתונאים שהיו, דווקא, חתיכים ולטעמה של אירית, גרמו לה לספר סוף-סוף את האמת, שהיא גרושה.

האח"מים והעיתונאים עזבו כבר את חיפה, אבל אירית נשארה. זאבי הכרמל: לצאת לצייד.

אירית קפלן
ניפקה העניינים

איה עשת
דחייה בנימוס

החבר האלמוני

לרוחלה בריכה, מזכירתו של אלכס גילעד, שהיא לא רק המזכירה הכי טובה בארץ, אלא גם כליכר נחמדה, שחבל על השעות שהיא מבלה בעבודה.

וכמובן, כל זאבי הטלוויזיה, וגם זאבים מחוץ לבניין הטלוויזיה, גיששו במטרה להוציא אותה קצת מהעבודה ולהנות מהי נחמדות שלה. זה פשוט לא הלך. רוחלה הודיעה לכולם שיש לה חבר, שהיא מתגוררת איתו ואין לה שום מקום פנוי בלב. הזאבים לא כליכר ויתרו. הם שלחו מרגלות, כל מיני חברות של רוחלה, אל רוחלה הביתה, כדי לבדוק אם החבר הוא באמת כזה נהדר או שאפשר להתמודד איתו. כל המרגלות חזרו מהבית של רוחלה במימצאים שהגבירו את התעלומה. הן אומנם לא ראו שום חבר שם, אבל היו כל מיני סימנים שעוד מישו מתגורר בדירה. שתי מגבות פרושות, מיטה כפולה, שתי מיברשות שיניים, אבל את החבר הן אף פעם לא ראו. הידידות-המרגלות ערכו עשרות גיחות לבית, כל פעם בתירוץ אחר וכל פעם בשעה אחרת. החבר אף פעם לא היה, ומיברשת השיניים תמיד היתה בכוס באמבטיה.

אני מציעה לכתבים החוקרים של הטל-וויזיה לחקור בעניין עד תומו. אם החבר הוא המצאה, ומיברשת השיניים היא הסוואה, זה יכול להיות ממש בינגו: הפרט הגדול רוחלה עצמה. בהצלחה.

אני לא בטוחה אם זה שייך למדור שלי, אבל שיהיה. זה אולי לא כליכר שייך מפני שאני לא בטוחה אם הסיפור שאספר לכם הוא סיפור רכילות או תעלומה בלשית. במחלקת הספורט בטלוויזיה יש מזכירה שהיא חלומה של כל בוס. אני מתכוונת

יש להם עסק משותף: קפה קמין. שהוא משהו כמו קפה כסית בתל-אביב, אבל בירושלים.

אחרי גירושיה מאבנר ניהלה ריבי רומן שהסעיר את כל מי שחשב שהיא פנויה. אני מתכוונת לרומן שלה עם **עוזי בדר**, בנו של אחד מגדולי הרופאים בירושלים, ותאמינו לי שבעיר הקודש זה יחוס של ממש. האהבה בין השניים פרחת, וכמו כל זוג מבוגר אוהב, הם עברו להתגורר ביחד, והנציגות שלי בירושלים היו מוכנות להמר אתי אחד לעשרה, כי תהיה שם לבסוף חתונה.

אני לא הימנתי וחבל. משום שיש לי מידע חדש עבורכם. ריבי פשוט נפרדה מעוזי, אם כי גם איתו היא נשארה ביחסים טובים. היום יש לה חבר חדש שאני לא כליכר רוצה לגלות לכם את שמו כי הוא עדיין **נשוי**, ועל פני השטח, נשוי חזק. אותי רק מעניין, אם וכאשר יתייחס הרומן שלה עם הנשוי, האם היא תשמור גם איתו על יחסים טובים?

יחסים טובים

אם יש בחורה שאני באמת מעריצה, ואתם יודעים שאני לא כליכר אוהבת נשים, בעיקר אם הן חתיכות ובלונדיות, זו כתבת ידיעות אחרונות בירושלים, **ריבי תבורי**. אתם בוודאי זוכרים שסיפרתי לכם כי ריבי נפרדה מבעלה, כתב קול ישראל, **אבנר תבורי**. השניים נשרו ארו ידידים טובים, טובים מאוד, ואפילו

ריבי תבורי
חובקת עולם

או בביקור הראשון היתה ההשתאות מהחתיכות, בביקור השני היו החיזורים הזהירים, ובביקור השלישי, אפילו העי-תונאים הפכו כבר למקצועיים. כמה מה עיתונאים האלה, שאני לא רוצה לספר לכם את השמות שלהם, כי בדרך כלל יש להם בבית הרחוק או הקרוב איזו אישה קטנה וכמה זאטוטים, עשו ביניהם מישאל. כל אחד היה צריך לציין מי, מכל הבחור רות של לישכת העיתונות, היא נערת חלומותיהם וגם לנמק מדוע.

כיוון שאו הנייר יאדים, מה שאני כן יכולה לספר לכם, שהזוכה במקום הראשון היא **איה עשת**, מי שבחיים הרגילים, שמחוץ לביקורי סאדאת, היא העוזרת של ראש-עיריית ירושלים, **בדי קודק**, לעני-יני עיתונות-חזק.

איה, גרושה, אם לילד, יפהפיה אמיתית, חברה לשעבר, ויש אומרים גם בעתיד, של הכתב הצבאי של הטלוויזיה **עמירם ניר**, והיום מוקד לחיזוריהם של כל ה-יפופים של ירושלים.

חץ ממספר טלפון נתתי לכם הכל, לא?

המיזודות של ניבה

הגירושין של **ניבה קיסלאק**, היפה-פה מכפר-סבא שנישאה למוליט-מיליונר אמריקאי, ממשיכים להכות גלים (וסיפורים) בקרב המושבה הגדולה של היורדים הישראליים בארצות-הברית.

הנה הסיפור האחרון: סוף-סוף אושרו הגירושין עלידי בית-המישפט, ונכנסו לתוקפם. באותו בוקר, בשעה שש, נכנס הבעל לחדר אשתו, שר הפכה באותו רגע אכס-אשתו, והורה לה להסתלק מן הבית לאלתר.

ניבה לא הופתעה. היא הצביעה על שורת המיזודות, שעמדו ארוות, ואמרה שהיא מוכנה.

או חיכתה לה אפתעה. הבעל אמר: "איה מיזודות? לפי פסקהדין, המיזור דות האלה שייכות לי! תרוקני אותן מייד!"

או העבירה ניבה את כל מטלטליה לתוך קופסות-קרטון, והכניסה את הקופסות לי-רוסטר של, ונסעה, לפי פסקהדין, הרוסטר-ים הזה עבר אליה.

מיקרה אמבטיה

אני שונאת את הסיפורים האנונימיים, אבל הפעם יש לי הצדקה ביטחונית שלא לפרסם את השמות. תגמרו לקרוא את הסיפור עד הסוף, ותבינו גם למה.

לפני כמה שבועות נערכה בתל-אביב מסיבה די סוערת. אותה ערכה **אשת עסקים** בזכות עצמה, ביחד עם בעלה, שהוא **איש עסקים** בזכות עצמו. אני לא רוצה לספר לכם את שמות האורחים שהיו במסיבה, אבל תאמינו לא שבועשים השנים האחרונות קראתם עליהם אצלי במדור כמה וכמה פעמים.

כמו שקורה בזמן האחרון במסיבות התל-אביביות, החדרים הצדדיים של דירת המסיבה היו שימושיים מאד, והקירות לא תמיד ראו בהם גבר עם אשתו ואשה עם בעלה. אבל בשביל זה לא הייתי מטריחה אותכם בכלל.

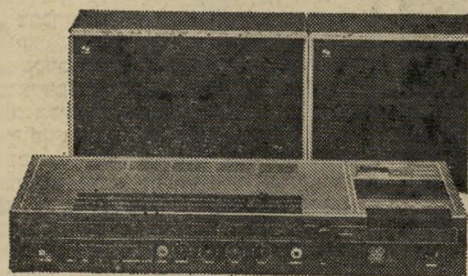
הסיפור מתחיל כאשר בעל המסיבה ניסה למצוא את אשתו בכל החדרים ולא הצליח. פשוט היה חסר. קרה או משהו כזה, והוא רצה שהיא תביא מהשכנים. כשגמר לסרוק את מה שקורה בחדרים, נותר רק חדר-האמבטיה. הוא היה אמנם נעול מבפנים, אבל הבעל התעקש והתעקש, דפק בדלת, עד שהיא נפתחה לבסוף. אשתו היתה בחדר-האמבטיה יחד עם **קצינה בכירה** בצה"ל, שהיתה אף היא אורחת במסיבה, במצב שלא השאיר שום מקום לדמיון. הבעל הנדהם פשוט עזב את הבית, השאיר את האשה עם הקצינה באמבטיה, ואת האורחים המפורזים בכל החדרים, נדהמים.

החמודות של "שניידר". אתה תופתע מעוצמתן המוסיקלית.

SCHNEIDER "STEREO SET" 112

השילוב האידיאלי של טייפ־דק
אוטומטי עם רסיבר משוכלל
ו-2 רמקולים תואמים LB-112.5

SCHNEIDER — כולה אומרת
פאר ועצמה. לשניידר 2 מערכות
מיוזיק-סנטר, צנועות במחירן,
ומפתיעות באיכותן ובעצמתן
המוסיקאלית. כל המערכות
מיוצרות בהתאם לתקן הגרמני
DIN 45500
אחריות "שניידר" מקצועית —
מעבדה ארצית לשרות מהיר
ומיומן עם מלאי חלפים מקוריים.

SCHNEIDER "TS 1612"

מיוזיק סנטר בדגם COCK-PIE
כולל רסיבר משוכלל, טייפ־דק
אוטומטי, פטיפון חדיש בתוספת
רמקולים תואמים LB-112.5

Schneider

מפיצים צילי גיתית בע"מ, תל-אביב, רח' ירמיהו 46, טל. 443121

להשיג בחנויות הסטריאו המובחרות

לפיד והגורילות

תקרית חמורה אירעה בין עיתונאים לבין אנשי הביטחון, הגורילות, מייד אחרי מסיבת העיתונאים של נשיא מצריים וראש ממשלת ישראל. מרכז שידורי ארעי הוקם על דשא מלון דן כרמל, שם נערכה מסיבת העיתונאים שהועברה ברדיו בשידור ישיר. לאחר מסיבת העיתונאים ראינו אנשי הרדיו אישים מצריים וישראלים על ביקור **אנוור אל-סאדאת**. לפתע ניגשו אל נקודת השידור אנשי הביטחון וישראלים. הפריעו בגסות לשידור הישיר שנערך על ידי **שדום קיטרי**, השתוללו, קרעו חוטים וחבטו בטכנאים.

קיטל לא איבד את עשתונותו ואמר בשידור הישיר: "אנחנו צריכים להפסיק את

מנכ"ל לפיד
נירפה והתנצלות

השידור בגלל התנהגותם של אנשי הביטחון. אולם אחד הטכנאים, שלא הסכים שיכנו אותו, הגיב זורק על אחד מאנשי הביטחון את המקרופון. נראה היה כי במקום עומדת להתפתח תיגרה חריפה, ורק התערבותו של השדר, הד"ר **אהרון ברנע**, הצילה את הטכנאי ממכות רצח. מפקד חוליית הגורילות קרא לשוטר במדים והורה לעצור את הטכנאי שהגן על עצמו. מערכת החדשות שידרה מייד ידיעה על התקרית, אחרי שקיבלה דיווח מידי מן השדרים. ידיעה זו עוררה את חמתו של מנכ"ל הרשות, **יוסף ("טומי") לפיד**. הוא נזף בשדרים בגלל התקרית, התרה בהם שלא יעזו להעביר ידיעות ללא דיבור של ומהיר להתנצל בפני מפקד יחידת אנשי הביטחון.

העיתונאים, הממורמרים מיחס אנשי הביטחון ומחוסר הגיבוי של המנכ"ל שלהם, החליטו שאם לא תבוא התנצלות מטעם השב"כ, הם לא ישדרו ולא יצלמו את מהלך טקס הפרידה מהנשיא המצרי שנערך למחרת. רק מאוחר יותר, כשנרגעו, החליטו שהגיבור אינו צריך לסבול בגלל הברוטא ליות של הגורילות וביטלו את איום הסנקציות.

הכתבת והגורילות

אגב, אנשי קול ישראל לא היו היחידים שסבלו מהשתוללות שומרי הראש. כתבת גלי צה"ל, **פארילי שחר**, סבלה גם היא מנחת זרועם. בעת שהיתה עסוקה בשידור, דחף אותה אחד הגורילות, למרות שקל להבחין בעובדה שפארילי נמצאת בחודשי הריון מתקדמים, והוציא את מתג השידור שלה.

צמאון בלתי מרוסן

הופעתו של מנכ"ל רשות השידור, **יוסף ("טומי") לפיד**, במלון דן כרמל בחיפה, בעת ביקור נשיא מצריים **אנוור אל-**

סאדאת בעיר, תיזכר עלידי רבים, כי עיקר עלידי עובדיו של לפיד, שדרי הטלוויזיה והרדיו.

מייד אחרי שהסתיימה מסיבת העיתונאים המשותפת לנשיא המצרי ולראש הממשלה, **מנחם בגין**, ועוד לפני שהשניים הספיקו לרדת מהבמה, הסתער לפיד על הבמה ומוג לעצמו מיץ מקנקן שעמד על השולחן. את קנקן המיץ הציבו לרשות שני האישים, אלא שהם לא שתו ממנו.

חוש הומור ?

נראה כי לפיד אינו רק בלתי-קולגיאלי כלפי הכתבים שלו, אלא גם כלפי עורכים אחרים. לפיד נדחק לתוך שיחה בין עורכת דבר, **חנה זמר**, לבין עורך אל אכבר המצרי, **מוסה צכרי**. בחוש ההומור הפרטי שלו הוא אמר לצכרי: "אני מוכן שתקחו אליכם את גברת זמר. היא אופוזיציה לא-נאמנה, אבל שתדאגו שהיא לא תחזור אלינו." העורך המצרי התגלה כנבון הרבה יותר מאשר לפיד והשיב לו: "אנחנו מוכנים לקחת אלינו את הגברת זמר ובטוחים שיהיו לה אלפי מעריצים אצלנו."

מולא-המקום וכשל

לעומת אלה לא הצטיין **יוסף לפיד** כממלא-מקום מנהל הטלוויזיה וכממלא-מקום מנהל מחלקת התכנית. כאשר התברר כי ארוחת-הערב של הנשיא, **יצחק נבון**, מתארכת, וכי אי-אפשר יהיה לשדר את נאומו שני הנשיאים במהלך המבט המיר, שידרה הטלוויזיה תוכנית ארוכה ומשעממת של תזמורתו של **ג'יימס לאפט**. כאשר התוכנית הסתיימה ועדיין לא החלו הנאומים, שידרה הטלוויזיה שירים יש-ראליים.

השידורים באו במקום לו גראנט ועלי כותרת. כאשר הועבר סוף-סוף השידור בחזרה למדשאה של דן כרמל, שם נערכה ארוחת הערב, התברר כי הטלוויזיה, מרוב המתנה, איחרה את תחילת הנאומים.

טלוויזיון

שוב הוכח עד כמה הטלוויזיה היא חסרת-אונים בכל הנוגע למיכשור הטכני, ועד כמה מחלקת-החדשות אינה ערוכה למבצעים דוגמת מיבצע שער 3, ביקורו של **אנוור אל-סאדאת** בחיפה. טקס קבלת הפנים לסאדאת היה בזיון טלוויזיוני. שתי מצלמות התקלקלו, מערכת הקול התקלקלה באופן חלקי. גם במאי השידור, **צבי דורנר**, נכשל. דורנר, אשר אין לו נסיון באירועים מסוג זה, בחר את הרגעים המשעממים באתרים משעממים, העבירם בשידור החי, ומיעט להשתמש במעברים בין מצלמה למצלמה כדי להחיות את השידור.

זכרונות מילחמה

הברקת שידורי הטלוויזיה שייכת ללא ספק לשדר **יורם רונן**, אשר העביר את טקס קבלת-הפנים מנמל-חיפה.

כתב קיטרי
אומץ פתאומי

מכונית השיירה
סכנת 1990

הדיבור ממשיך להטריד

הריב בין הכתב הצבאי המעולה של הטלוויזיה, **עמרם ניר**, לבין הכתב המי עולה לענייני ערבים, **אהוד יערי**, לא הסתיים. ניר ממשיך לשעון כי יערי, אכן, הבטיח לדובר צה"ל כי יתנו לו לדבר את הכתבות שלו מדרום לבנון (העולם הזה 2190), ואינו מקבל את הכחותיו של יערי, ראש מערכת-החדשות, **חיים יבין**.

כתב ניר
המילחמה נמשכת

ממשיך להתעלם מהעניין ומנסה להחליקו, למרות שאם, אכן, הובטח דיבור, הרי שזה דבר חמור ביותר. בינתיים אין ניר ויערי מדברים זה עם זה.

טובת המדינה

מליאת רשות השידור דנה בשבוע שעבר בטלוויזיה וברדיו בערביה. המסקנות של המליאה נוסחו עלידי רב-הניסוח, הפרוי פסור ראובן ירון.

שתי החלטות של המליאה ראיות לת-שומת-לב מיוחדת. הראשונה נוגעת לשם הרדיו בערבית. מאז הקמת התחנה, היא ידועה בארץ וברחבי העולם הערבי בשם בית השידור הישראלי (בש"י). עתה הוחי לט להחליף את השם לקול ישראל בערבית.

ההחלטה השניה בוודאי תשמח את ה-עובדים: "המליאה מביעה את הערכתה לרמת השידורים, ומחוקת את ידי העובי-דים על נאמנותם ודבקותם, קו המבטא את טובת המדינה."

רונן לא יכול היה שלא לספר בשידור החגיגי ש-בפעם האחרונה שנכנסה לנמל זה אונייה מצרית היתה זו איברהים אל-אוזל.

אותה אוניה היתה משחתת מצרית, שי-חובלה במהלך מלחמת-קדש ב-1956 בקרב ימי על-ידי יחידות ישראליות וצרפתיות, ונגררה לנמל-חיפה.

הטנדר נוסע

לישכת-העיתונות הממשלתית הישראלית למדה מן המצרית, והכינה שתי מכוניות-טנדר מיוחדות אשר ליוו את שיירת הנשיא המצרי.

שני טנדרים מסוג פולקסוואגן נשכרו והובאו לפחח ירושלמי, יחד עם צילומי טנדרים דומים מצריים. על הפחח היה להתקין על הטנדרים שתי במות, כדי שצלם קידמי לא יסתיר לצלם שמאחוריו.

אולם איש לא טרח לבדוק את עבודתו של הפחח. כאשר שדרי הטלוויזיה והצלמים עלו על המדרגות שהכין הפחח, התברר כי הן רעועות, וכמעט אי-אפשר היה לנצל את הטנדרים.

העולם כולו וגדנו

אכזבה רבה נגרמה לכתבי ולצלמי הטל-וויזיה הזרים, שסיקרו את ביקורו של **אנוור אל-סאדאת** בחיפה, התברר כי

כתב רונן
ללא טקט

מערכות החדשות בתחנות ארצות-הברית ואירופה אינן מעוניינות כל-כך בסיקור ביקור אל-סאדאת. שעות רבות של לוויין, שהוזמנו מבעוד מועד, בוטלו, ואלפי מט-רים של פילם צולמו לריק. העולם אינו מתעניין כבר בנושא השלום.

יום רביעי

12. 9

● **מגזין לנוער** (6.32). מחולק הערב לשניים. החלק הראשון הוא סרט תעודי על הקדרות בישראל ואילו החלק השני הוא ראיון עם יוסף באבלה מעכו העוסק בהתנדדות בעזרה בבתי-חולים וביהרדת נוער.

● **מר אד** (7.00). משפחת פוסט יחד עם השכנים מתכננים לצאת לדייג ליד גבול מכסיקו. אד רוצה להצטרף אך קרול מסרבת לקחתו והוא נשאר באורווה הציבורית. אד בורח לגן השעשועים וחוזר רק כשמוכסח לו לצאת לדייג.

● **על אדונים ומשרתים** (8.00). ריצ'ארד בלאמי פוגש חבר ותיק מימי שירותו

יום חמישי

13. 9

● **בית שמש** (9.30). הפרק השני בסרט התעודה על העיירה הקרובה לירושלים. היבחרות בבית-שמש. אסתר דר ניסתה לתאר את המאבק בין שלושה מועמדים: עמרם לוג, איש המערך ומי שלט בבית-שמש שנים רבות, עורך-הדין יהודה בן-זאב, איש ליכוד מתל-אביב ותמר קטורזה, אשה שהקימה מפלגה מקומית מהסוג של למען בית-שמש. הסרט מביא דיאלוג של אבסורד בין בוחרים ונבחרים פוליטיקאים מוצלחים וכושלים. דר מראה את הבחירות בבית-שמש על פניהן ומאחרי הקלעים.

● **בועות** (11.15). לאחר שאינגריד, האם האמריקאית של קורין, זוכה לשמחה

הוואי: לורד
יום שישי, שעה 10.40

בפרק השלישי מתברר עד כמה בנקאים הם בדרך כלל אנשים חכמים. במרוצתו המפורסמת בי עולם העסקים, נתקל דן בבועות מימון. הוא היה צריך הלוואה כדי לקדם את עסקיו. האב הבנקאי של אשתו ג'יין נותן לו את ההלוואה ומכריח אותו בכך שלא לנטוש את האשה. לפחות בינתיים. זה גם מביא את מיי לעזוב את דן.

● **קונצרט** (10.10). הרומנות, שלישיה לפסנתר מס' פר 4 ברה מז'ור אופוס 70 מספר 1 לבטהובן כשהסולנים הם הכנר פינחס צוקרמן, היצנית דקלר דה-פרה ובעלה דניאל בירנבאום על פסנתר.

● **כבוד אחרון** (10.40). הוואי חמש אפס זכה לראת חקיקת בעלת רמה, שבודדאי לא ראתה, לפני שהסכימה להשתתף, אף פרק מהסידרה. אלינור פארקר מגלמת תפקיד של מטרוניטה אריסטוקרטית החיה באי שנים רבות וזוכה לכבוד רב עד ששמה משתרבב לפרשת רצח. מקגראט כמוכר מציל אותה מאי הנעימות.

שבת

15. 9

● **הידושים והמצאות** (6.02). עוסק בבעיית הבעיות של ישראל, אשר מסתבר כי היא עומדת להיות בעיית הי בעיות של העולם כולו. החוסר במים והתפשטות המידבר. מדענים מקדישים שעות ארוכות של מחקר כדי למצוא דרכים לניצולת יעילה יותר של מים ולאסוף נכון יותר של מים הגשמים. בין היתר מספרת התוכנית על מישטח ענק בן 1000 מטרים מרובעים של פייברגלס אשר שימש כאוגר מים. כמו כן נידונו בסרט שיטות להכשרת הקרקע בצורה כזו שהגידולים בה יסתפקו במעט מי השקיה.

● **כצאת השבת** (8.00). סליחות ופיוטים לימים הנוריים אים בנוסח עדות המזרח בניי הולו המוסיקאלי של יעקוב כהן ובהנחייתו של מאיר בקש. בסוף תוכנית הערב, לשם האיוון, תהיה תוכנית על סליחות של אשכנזים.

● **כיתת הסיירים** (9.55). האבדדה (9.55). כיתת סיירי רים במלחמת-העולם הראשונה מאבדת את דרכה במדבר ואו קורים לה המון דברים. הכוכר בים הם ויקטור מקלאגן, בודיס קרלופ ווואלאס פורד.

● **סליחות** (11.00). הימים הנוראים של האשכנזים. שידור ישיר מבית-הכנסת בי-אנטוורפן שבבלגיה של סליחות אשכנזיות והסברים עליהן. הר עסק כולו מנוהל בידי החזן בנימין מולר ועל המקלהל מנצח משה פרנקל.

יום ראשון

16. 9

● **השוטר הביוני** (5.30). סטיב מתחפש לשוטר כדי לחקור אם היתה מעורבות של שוטר ותיק במעשה שוד של חלקי פצצה אטומית. מעשי שוד שאם יימשכו עלולים ל- אפשר למדינה קטנה ליצור פצצה אטומית משלה. החשד נפל על השוטר באגר, אותו מגלם השחקן נוח ביר, אשר מעשי השוד נערכים באיוור שלו ונראה כי אין הוא עושה דבר למנוע. סטיב מגלה שה- שוטר אינו אשם, אך לא כל כך בריא.

● **המדאכים שז צ'ארי** (10.00). שני נוקלים, ד"ר פרנקלין פריין, אותו מגלם השחקן רוס מרטין והאסטרטג נאוט לשעבר ג'ים בריטן, אותו מגלם השחקן דניס קוק, מבטיחים לאמריקאים עשירים ומי-טומטמים חיים בחלל החיצון, צלחות מעופפות וניסים זנפי לאות רבים נוספים. תמורת סכומי כסף שמנים, את המלא-כיס של צ'ארלי זה לא היה מעניין כל כך אלמלא נעלמה אשה עשירה אחת שיצאה לחלל עם ד"ר פריין.

● **רמפוז** (11.10). לפני שנה הצליחו הצופים להיפטר מסידרה זו על הפרק

רחם חוק: כהן
יום שני, שעה 9.35

ליט האנגלי הוראס רמפול אשר יש לגרד את האירוניה בדבריו ולהפיש בזוכית מגדלת את הביקורת על החברה האנגלית אותן הבטיחו המפיקים. עתה מגיע תורה רמפול ב' אותו מגלם השחקן ליאו מקרן. הפרק של הערב נקרא עולם הבמה ורמפול מנסה להגן בו על שחקנית הנאשמת ברצח בעלה.

יום שני

17. 9

● **מורשה** (8.00). בפעם המי יודע כמה מבטיחים את התוכנית על רב הכותל

הרב מאיר גץ, והערב יש סיכוי שחסידי הרב, או מי שהרגישו את נחת זרועו, ושיטתו להתייבונן בטלוויזיה יראו אותו, אלא אם כן שוב תהיה דחיה. את התוכנית ביים דני טיטון.

● **החבובות מרחוב ההפתעות** (8.30). מארחות הערב את צמד זמרי הקאנטרי ריי רוג'ס ודייל אוואנס.

● **רחם חוק** (9.35). המפיקה נאוה כהן החליטה להתמודד בעזרתו של המנחה עורך-הדין אלי זוהר בבעיית יום החינוך הארוך. עם פתיחת שנת הלימודים הכריז משרד-החינוך על הנהגת יום חינוך ארוך ב-600 בתי-ספר, לאחר שהשלב הנסיוני בכמה בתי-ספר, שבו החלו לפני שנים אחדות, הוכתר לדעת המשרד בהצלחה. יום החינוך הארוך מעורר מחלוקת גם מהבחינה הרעיונית וגם מהבחינה המעשית. מנכ"ל משרד-החינוך אליעזר שמואלי תומך בו כמור-בן והמחנכת ד"ר אריקה לנדאו מתנגדת ליום החינוך הארוך. שמואלי מביא לעזרתו שני עדים. ד"ר ליה קרמר מנהלת בית-ספר לחינוך באוניברסיטת חיפה המסבירה את חשיבות יום החינוך הארוך בעיקר לילדי דים טעוני טיפוח, ולאה דויטש, מנהלת בית-ספר ביהוד שבו מונהג כבר כמה שנים יום חינוך ארוך המתארת את הצלחת הניסוי בבית ספרה. אריקה לנדאו הביאה עדים משלה. הראשון הוא ההורה ד"ר גדעון ארליך אשר אינו מוכן כי יפיק קצו את ילדיו ממנו ומחינוכו ומציע כי יום החינוך הארוך יהיה בחירה להורים. העד השני של לנדאו הוא כלכלן משרד-האוצר יגאל שחם המוכיח באותות ובמספרים כי המדינה לא תוכל לעמוד במעמסת הי-תקציב של יום החינוך הארוך.

● **המקצוענים** (10.45). כמוכר שלא ידוע על מה הפרק של הסידרה. רק ידוע ששמו נסיעה ללא יעד.

יום שלישי

18. 9

● **מנהיגים שעיצבו את פני המאה** (8.30). הפרק השני המתאר את נשיא ארצות-הברית פרנקלין דלנו רוזוולט מוכתר בשם רב תכסיי-טן. רוזוולט תואר לעיתים קרובות כמי שנוטה למעשים נועזים, חריגים והרפתקניים, בעיקר בתחום מדיניות החוץ, אולם הסרט מגלה את זלירותו ורגי-שותו הרבה לפני כל צעד שהוא עושה בעיקר מתוך התחשבות בדעת הקהל. רוזוולט מביא את אמריקה למלחמת-העולם השנייה שהיא מאוחדת וחזקה ומהווה כוח מכריע בנצחונן של בנות-הברית. אמר על רוזוולט וינסטון צ'רצ'יל שהיה אף הוא גיבור סידרה זו: "רוזוולט הוא אחד האנשים שימלאו תפקיד מכריע בעיצוב עתידה של תרבותנו". העיתון נאי טונר קטלוג' שכתב את הפרק הזה אומר: "לרוזוולט לא היו מתחרים בין נשיאי ארצות-הברית ברכישת וניצול הכוח הפוליטי למטרותיו שהיו תמיד אצילות. לא כל כך כמו האמצעים בהם השתמש".

● **תן הזרמנות** (9.35). רותי הולצמן ממשיכה להציג עולים חדשים וחדושים בעולם הבידור הישראלי. הערב יופיעו בתוכניתה צמד הודי, רקדנית פלמנקו וחבורת זמר שיצאה ממקלות הרבנות הראשית.

על אדונים ומשרתים: באדלי ותומפסון
יום רביעי, שעה 8.00

לאיירה של ג'יסקה, שנעצרה באשמת רצח פיטר קמבל, היא מבקרת בבית קמבל ומאיימת שתהרוס את כל בני המישפחה עד האחרון שבהם. יוניס וציר הקונגרס שלה מקבלים מכתב חסיטה בו הם נדרשים לשלם 50 אלף דולר תמורת ממונות שבהם הם מופיעים במצבים עדינים ביותר, שאם לא כן ישלחו התמונות לעיתונים. הי-בועה היהודית, איילין לבקר בין מציגה את דני בפני אביה. האב מוכן להמשיך ולאפשר לו להיות בתנאי אחד.

יום שישי

14. 9

● **המהגרים** (9.20).

בועות: גוויינדר ומאיו
יום חמישי, שעה 11.20

„ויקטורי“ ספינת הדגל של גלסון בקרב טרפאלגאר.

NELSON FILTER

Virginia

„ויקטורי“ ספינת הדגל של גלסון בקרב טרפאלגר שנערך ב-21 באוקטובר 1805. גלסון, שפיקד על צי של 27 ספינות התגבר על ציין המשותף של צרפת וספרד שמנה 33 אניות קרב, בפיקודו של האדמירל וילנב, וטיבע 19 מאניותיהן.

כשאתה מעשן גלסון פילטר וירג'יניה, זה הסיפור שהיא מספרת לך. קח אחת...

גלסון פילטר וירג'יניה - הטעם הנועז של המרחבים הגדולים...

משקפי שמש פולארויד-חגיגה לעיניים

Ready to meet the sun?

Polaroid

Hurry to see the complete '79 collection from Polaroid.

**Polaroid sunglasses
First in Fashion and Quality.**

Drive safely.

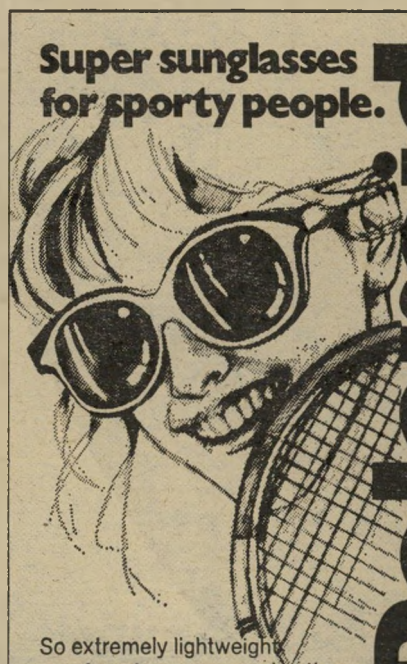

Polaroid

Come in and select the sunglasses which protect your eyes from dangerous glare. They will make you a safer driver.

**Polaroid sunglasses
First in Fashion and Quality.**

Super sunglasses for sporty people.

Polaroid

So extremely lightweight you forget you are wearing them. Come in and try a pair.

**Polaroid sunglasses
First in Fashion and Quality.**

Come and see what's new in Fashion.

Polaroid

At this fashion show you will see the new elegant collection from Polaroid.

**Polaroid sunglasses
First in Fashion and Quality.**

Let your eyes enjoy the sun!

Polaroid

Polaroid's famous glare and ultra violet filtering lenses offer the most complete protection for your eyes. Your optician invites you to view the new '79 collection.

**Polaroid sunglasses
First in Fashion and Quality.**

Change your glasses into 'sun' glasses.

Polaroid

Wearing prescription glasses? You still need to protect your eyes from the sun, so come and select a pair of 'clip-ons'. You simply clip them on to your glasses.

Polaroid First in Fashion and Quality.

50 זוגות משקפי פולארויד חינם.

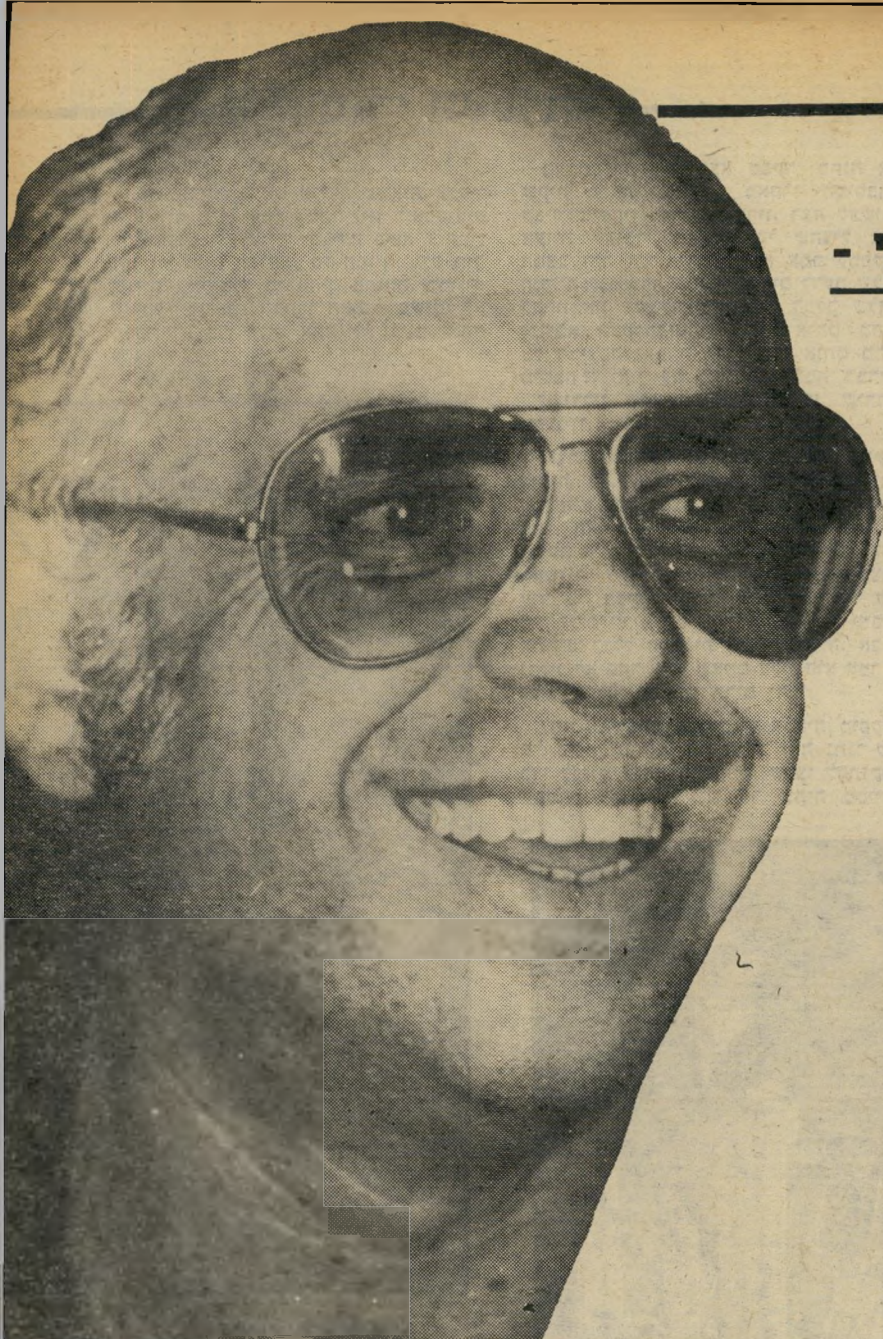
יש לך משקפי-שמש פולארויד, מתחשק לך עוד זוג (חינם). שלח(י) גלויה אל ת.ד. 26286 ת"א בציון שמך, כתובתך, ושלושה יתרונות של משקפי שמש פולארויד. בין המשתתפים יוגרלו 50 זוגות משקפי שמש פולארויד.

משקפי POLAROID הטובים תחת השמש

180 דגמים, מיטב העיצוב העולמי. שילוב של יופי, הידור ובריאות. אצל אופטיקאים מורשים בלבד

א. עמי קפלן בע"מ

'POLAROID' is a registered trademark of polaroid corporation, cambridge mass, u.s.a. © 1979 Polaroid Corporation

קראו לו..מר הרצל" מכני שהוא ביצע

את הזיוף המוצלח ביותר של שטרות הכסף -

עכשיו, בצאתו מן הכלא, הוא מגלה

כרטיס מדהימים על המתרחש שם

סיפורי מעשיהו

שטרות הכסף בני 100 לירות ו-500 לירות נעצרו מתחת למכש הדפוס. כוח-פשיטה של היחידה המרכזית פרץ ב-22 בנובמבר לפני שנתיים, לתוך צריף בנמל תל-אביב הישן, ועצר את האחים התאומים זוהר וג'ורא נדלר (39), כחשודים בזיוף שטרות-כסף ישראליים.

חוקרי המיסטרה נדהמו למראה איכותם הגבוהה של השטרות המזוייפים. היה זה הזיוף המיקצועי והמעולה ביותר שנעשה אי-פעם בארץ. שופט המעצרים, שלפניו הובאו החשודים, לא האמין למראה עיניו, כאשר הוצג לפניו שטר בן 100 לירות, שיוצר במכונת-הדפוס של האחים נדלר. הוא הוציא שטר דומה מכיסו והשווה אותם. הדימיון היה כה מושלם עד שהי שופט התבלבל ולא ידע איהו שטר להחזיר לכיסו. גם מאמציהם של מומחי המיסטרה לא עזרו להבדיל בין השניים. רק אחרי שהשווה מיספריהם עם רישומי המיסטרה התגלה השטר המזוייף.

חשוד שלישי, שנעצר בפרשה, היה זאב וירדר (32), צלם אופסט במיקצועו. הוא היה המוח שביצע את הצד הטכני בזיוף. במהלך המישפט טען וירדר כי פעל מתוך סחטנות וכפייה. שהפעילו נגדו האחים נדלר. לדבריו, איים עליו זוהר נדלר כי נמצאות ברשותו תמונות פורנוגרפיות של אשתו, שעמיה קיים יחסים בעבר. וירדר טען כי שיתף פעולה כדי לקבל בתמורה את הפילם של אשתו.

טענותיו לא מנעו בעד השופט המחוזי, דב לוי, מלהטיל עליו עונש-מאסר בפועל של שנה וחצי. דינו של זוהר נדלר נגזר לשנתיים וחצי, ואילו אחיו, ג'ורא, קיבל שלוש שנים. למרות ששיתפו פעולה עם חוקריהם, נתפסו רק כמויות זעומות של הכסף המזוייף. את פיתרון התעלומה — כמה כסף הדפיסו וכמה הופץ — לקחו עימם לכלא.

הערכה

בכלא

אחרי שנוכח שלישי ממאסרו, בגלל התנהגות טובה, השתחרר זוהר נדלר לפני חודש מבית-הסוהר מעשיהו, שם ישב 20 חודשים במחיצתם של פושעי צווארון-לבן, אישי-ציבור וסתם עבריינים רגילים.

בחדרי-האורחים שבביתו המפואר, ברחוב ההסתדרות 60, בחולון, ישב נדלר מוקף ב-190 תמונות שציייר בזמן ישיבתו בכלא, ועוד אחדות שהספיק להוסיף לאוסף מאז ששוחרר. נוכחותן של אשתו ושתי בנותיו הצעירות לא הפריעה לו להתרווח בכורסתו, לשלב את ידיו מאחרי ראשו, עד ששרירי זרועותיו המוצקים איימו לקרוע את שרווליו חולצתו השחורה, ולגולל בחופשיות את הקרורות אותו בתוככי כלא מעשיהו.

סיפר זוהר נדלר:

אחרי שנכנסתי למעשיהו, הסתבר לי

בכלא התחיל זוהר נדלר לצייר בגלל השיעמום. את ההשראה למלאכה קיבל מחבריו לכלא מעשיהו.

עירום בכלא מהווה יותר מאשר יופי לשמו. זהו מיצרך מבור קש, הבא לכסות על המחסור המציץ בנשים.

זוהר נדלר

שהגיע. אחרי-כן כבר היה לי אוסף של נעליים רזרבייות.

ידלן הצי

את המצב

ה טימטום של הסוהרים זה משהו יוצא-מין-הכלל. רבים מהם באים שתי יים לעבודה, ונרדמים בזמן השמירה. אחרי הבריחה מכלא רמלה הגבירו גם במעשיהו את העירנות. אבל למרות זאת הצליחו שניים לחדור בלילה לתוך הכלא, למסור חבילה לחבריהם בפנים, ולצאת בחזרה. בדרך היציאה הבחין בהם הסוהר איציק ברוך. תחת לעצור בעדם, התחיל לשרוק כמו מטורף, ועד שבאו סוהרים נוספים, הם נעלמו דרך חור בחומה.

קימת הוראה לבדוק כל אסיר היוצא או הנכנס לאחד המחנות שבתוך הכלא. הסוהר גידעון, למשל, ממלא אחר ההוראה כמו שצריך. הוא מוציא את האסיר דרך שער אחד, עורך עליו חיפוש, הולך איתו לשער השני, המרוחק עשרים מטרים מהראשון, ושם עורך עליו חיפוש נוסף לפני שהוא מכניס אותו. כשמעירים לו שכבר ערך חיפוש, הוא עונה: „לא משנה, ההוראה היא שצריך לעשות חיפוש גם למי שיוצא וגם למי שנכנס“.

בעת ספירת האסירים סופרים שלושה סוהרים ביחד, כדי להבטיח את נכונות הספירה. עוד לא קרה שלושתם יסיימו בפעם הראשונה באותה תוצאה. לפעמים סופרים שלוש-ארבע פעמים רצופות, עד שהתוצאות מתאזנות. פעם אחת ספרו שבע פעמים, ועדיין היו חילוקי-דיעות בין הסוהרים לגבי מספר האסירים. לבסוף התברר שאחד הסוהרים רשם מיספרים מוטעים ביומן. אחד האסירים הציע לו ללכת ללמוד חשבון. אז הוא ענה: „מה זאת אומרת? מה, אני לא יודע לספור? אני גמרתי כיתה ז'!“

מיטבח בית-הסוהר משמש, בין השאר,

שיש לי שם הרבה שותפים-לפשע. כל מיני אסירים, שהתביישו לספר על מה הם יושבים באמת, סיפרו שהם יושבים על זיוף הכסף הגדול. נדהמתי לגלות באיזה הערצה קיבלו חלק מהאסירים את הזיוף. באו אלי ושאלו: „באמת השטרות רצו, אחד אחרי השני? זה עבד? איך עשית את זה?“

היו גם כאלה שהתעניינו לדעת מה קרה לשטרות שהמיסטה לא תפסה. היו לי קצת בעיות בעניין הזה בהתחלה. הייתי צריך להוכיח לאסירים מסויימים, שלא נשאר לי כלום, אחרת לא היו עוזבים אותי. חוץ מזה הסתדרתי טוב מאד גם עם האסירים הרגילים, וגם עם אנשי הצווארון-הלבן. הרגילים אוהבים את כל מי שדופק את המימסד, והצווארון-הלבן העריכו את התייחסותם והמיקצועיות של הזיוף. לא שכחו לי את ההרצלים והבז' גוריונים. קראו לי „מר הרצל“.

שחיתות

וטימטום

ה תרגמתי מהר למיטטר השחיתות והטימטום בכלא. גיליתי שתמורת סכום-כסף הולם, או מתנה, אפשר להשיג כימעט כל דבר בתוך הכלא, ממש כמו בבית-הסוהר אתה מוצא או גנבים שיושבים שם, או גנבים השומרים עליהם. אני מעריך שרק במעשיהו מסתובבים כמיליון לירות במזומנים בין האסירים. הכסף משמש לימיון הסמים, להברחות אחרות ולשיחוד הסוהרים.

בפנים אתה נעשה גנב. אין לך ברירה. למשל, גנבו לי בהתחלה את הנעליים. הייתי תמים והשארתי אותן מחוץ לתא. בבוקר הן לא היו. פניתי להנהלה וביקשתי זוג נוסף. אמרו לי: „תלך עם סנדלים“. תחת להסתובב כל החורף בסנדלים, נתתי לאסיר במתנה פיסלון קטן שעשיתי, וקני בלתי בתמורה את הנעליים של אסיר חדש

במדינה

מישטרה

האקרה העתוד

הנאשם טען כי יש לו שונאים,

השופט האמין כי המישטרה

ידעה בדיוק את מקום

מחבואו של האקרה,

וזיכה את הנאשם

חאפו שוראפי הוא כימעת אנציקלור פדיה של הפשע היפואי. מעט מאד פרש יות מתגוללות ביפו בלי שיהיה מעורב בהן, בצורה זו או אחרת. לפני כחצי שנה היה עד במישפטו של מני כהן, מזכירו של ח"כ צ'ארלי ביר טון. מני נאשם ברצח סוחר סמים ערבי ביפו, ובפציעתו של עבד טואשי. הרקע לפרשה היו סיכסוכים סמים. אולם בית המישפט המחוזי בתל-אביב זיכה על הסף את מני ואת שני חבריו לספסל הנאשמים, מאחר שלא היו ההוכחות.

עוד לפני הפרשה הזו היו לשוראפי הרבה שונאים. לפני כחמש שנים הוא העיד נגד חסן אליכורדי, שנאשם ברצח עדותו עזרה להרשיע את אליכורדי, והלו נשלח למאסר-עולם. זמן קצר אחרי כן נשפט שוראפי עצמו לשנתיים וחצי מא' סר, בעבירות סמים. הוא בילה חלק גדול ממאסרו בתא בודד, מחשש לחייו. אולם גם שמירה מיוחדת זו לא עזרה לו. אני שים רעול-רפנים התנפלו עליו בכלא, ודקרו אותו דקירות קשות בחזהו ובי ראשו. הוא נזקק לטיפול רפואי ממושך. אחרי ששחרר, בתחילת שנת 1977, נזקק רימון לביתו. תכשיטיה של אשתו נשדדו, וזריות נורו לעברו ברחוב.

מתחת לאשפה. לא עברו חודשיים מיום שחרורו, והופיעה אצלו המישטרה. שני הבלשים סענו, כי באו לעשות חיפוש. למרות שלא היה בידהם צו-חיפוש לא התנגד שוראפי. להיפך, הוא ואשתו תמס הציעו לשתף פעולה בחיפוש. השוטרים נראו שלווים ובוטחים. הם פשטו במטרה שבה שכב עדיין שוראפי, כשכוס הקפה שהביאה לו אשתו לידו, ועזבו מייד את הדירה ופנו לחפש בחצר, מתחת לאחד מפחי-האשפה.

במדויק חפרו בידיהם מתחת לפח, ור למרות ששוראפי הציע להם טוריה, באדרי בותו, סירבו. אחרי שניות מעטות גילו שקי נילון ובתוכו אקדה.

שוראפי החל צועק: "אמא, מה עשו לי? זה לא שלי!" ובני-מישפטו פרצו בהיסטריה.

יחד עם הבלשים הופיע גם המודיע ה-מישטרי המפורסם ביותר במדינה, סלר מון משראוי, ואביו, הגרים באותו הבית. במישפט העלה הסניגור, מאיר זיו, את לקוחו לדוכן העדים, וזה סיפר כמה שונאים יש לו בעולם התחתון היפואי. הוא טען, כי הוצא עליו בבית-הסוהר פסק דין מות, כמו נגד יפת נגר, וכי כל אחד היה יכול להגיע לחצרו ולהטמין את האקדה מתחת לפח-הזבל. הוא הכחיש בכל תוקף ידיעה כלשהי על האקדה. גם אש-תו, תמס, סיפרה שהשער לחצר אינו נעול, הגדר עצמה נמוכה, וכל דיכפין יכול להיכנס.

השניים העידו שאפילו המודיע המפורסם סס עצמו, משראוי, נוטר להם טינה, בגלל סיכסוכים-גנים. הופעתו של משראוי, כדי יוק בזמן החיפוש, אומרת דרשני. מי שרף? במיקרה היה משראוי ב-אולם בית-המישפט בעת הדיון, והשופט, דויד וולך, החליט לעשות שימוש בסעיף מיוחד, המתייר לו לעלות עד במפתיע על הדוכן. הוא הזמין את משראוי לתת עדות.

משראוי אכן הודה, כי היה במקום בזמן החיפוש. אך לדבריו ראה את הקור-טינה המישטרית ליד פתח הבית, וחושן הבלשי אמר לו, כי משוה קרה. הוא אינו שונא את שוראפי, ואינו חושד, כי שוראפי הוא אש-שרף את אחיו הצעיר. למי-רול ששוראפי נעצר ונחקר בעניין זה, ואפילו ישב בתקופה ארוכה במעצר, עד שזוכה.

לסיכום טען עורך-הדין, כי ללקוחו ה-חשוד לא נעשתה בדיקה מיוחדת. ה-מאפשר לקבוע אם נגע במתכת לפני כן. באקדה עצמו לא נעשתה בדיקה של (המשך בעמוד 80)

לפי דבריהם, אבל רכטמן זה משהו יוצא-דופן. בשיחות שהיו לי איתו הוא ממש שיכנע אותי שהקבלן גיבור דפק אותו על לא עוול בכפו.

כשנודע להנהלה שרכטמן כותב יומן, התחילו להיטפל אליו. כשנאב המישלחת של חברי-כנסת לשכנע את רכטמן לוותר על חברותו בכנסת, הוא סיפר לחם את צרותיו. חברי-הכנסת אברהם שריר הודיע להנהלה: "אם תיטפלו אליו, תראו מה שאני אעשה לכם!" מאז ירדו ממנו.

אפרים עברון, מנכ"ל פאן-לון לשעבר, מסתובב בכלא עם שומר-ראש. ניסו להי-טפל אליו ולסחוט ממנו כספים, והוא העדיף לשלם לאחד האסירים 5000 לירות לחודש, ומורת הגנתו.

1000 לירות

לתמונה

ראופן כדלי אין כימעת אלימות, ב-מעשיהו, בין האסירים. יותר מדי מפח-דים להפסיד את הפרויקט-השבעים ה-השנהיים במקום. גורמים אלימים, המגיעים לכלא ואינם מרסנים את עצמם, מועברים במחלות.

הבעיה העיקרית היא השיעמום. ביגלל השיעמום התחלתי לצייר. יש עוד כמה כישרונות במעשיהו, ומהם קיבלתי את ההשראה.

בהתחלה לא היה לי שום ציוד. נאלצתי להשיג הכל בעצמי. זה עלה לי כסף, אבל זאת היתה הבעיה היחידה. אתה לא צריך לשלם לסוחר בעצמך. די שאשתו מקבלת בבית כמה בן-גוריונים. זה גם הרבה יותר זהיר.

במשך הזמן, התחילה ההנהלה להכיר בכישרונותי. כשהיתה באה איזה ביקורת מבחוץ, היו באים אלי ומבקשים שאתן כמה ציורים לתערוכה. אחרי שהלכת הביקורת, שכחו אותי עד שבאה הביקורת הבאה, אבל בכל זאת הרגשתי שינוי ביחס. קראו לי פתאום "מר נדלר".

כשהורם גאון ביים את ההצגה בכלא, בחרו תמונה שלי להגיש לו כשי על פועלו.

התחלתי לצייר רק בחצי השנה האחרונה של מאסרי. הייתי יושב מהבוקר עד הערב, עושה הפסקות רק בזמני האוכל, ומצייר. כשיצאתי מהכלא היו לי 190 ציורים. הסתובבתי בכמה גלריות, וכבר בראשונה הציגו לי 190 אלף לירות עבור כולם ביחד — אלף לירות לתמונה. תפסתי את עצמי וחשבתי: "זהו! נדלר, למה לך למה? חכה!" השארתי, בינתיים, את כל הציורים בבית. המטרה שלי זה הכסף, אני לא רוצה שיכתבו עלי, אחרי מותי, שהייתי פעם ואן-גוך. קיבלתי ביקורת די טובה, ואני עדיין שוקל מה לעשות הלאה.

רוב הכסף

עוד בשוק

דבר אחד אני יודע: הישיבה בכלא לא כדאית. טעיתי. זהו, אבל לא קרה עוד כלום. לא רצחתי אף אחד. אני רק בן 39, ויש לי הרבה תוכניות. כתבתי גם כמה ספרים בכלא על משולש-ברמודה, יחסי ישראל-מצרים, רומן ועוד. אני נמצא עכשיו במשאו-מתן לגבי פירטומם עם מו"ל.

עכשיו אני אסיר ברישיון. אני מתפרנס בתור קבלן-צביעה. אני מחייב כל חודש במישטרה ומדווח על מעשי. אני יודע שהמישטרה בולשת אחרי. בדקו במכולת ובעוד כמה מקומות את הכסף שאשתי שילמה. אבל את השטרות המזויפים החלפתי בזמני בדולרים. אני לא מפחד להגיד. הדולרים נמצאים איפה שהם גמי-צאים, ולי יש זמן.

מה שהמישטרה תפסה מהכסף המזויף זה כלום. אני חושב שרוב הכסף עוד מסתובב בשוק, ובנק ישראל מוציא מה-מחזור את מה שמגיע אליו. לא הודיעו לציבור, כי לא רצו לגרום לפאניקה.

חוץ מזה, הממשלה מוציאה מיליארדים של לירות כל חודש לשוק. מה יש אם יסתובבו עוד כמה מיליונים מזויפים? מה האסון?

יומי חיימן

באחת הפעמים מצא מפקד מחנה א' שקית מלאה שניצלים מאחרי המיטבה. קציני-הביטחון, שהגיע אחרי, רצה לעשות בעיות לעובדי-המיטבה. מי שהציל את המצב היה אשר ידלין. הוא אמר למפקד המחנה: "מאיפה אנחנו צריכים לדעת שלא לקחת את השניצלים בשביל הכלב שלך, וכשבא קציני-הביטחון זרקת אותם מחר על הריצפה ואמרת לו שזרקו אותם מה-מיטבה?" אני לא יודע עד כמה דבריו של ידלין שיכנעו, אבל עובדה שירדו מהעניין.

אשר ידלין מתרגם בכלא סיפרות מיק-צועית על פשיעה בארצות-הברית. תמורת זאת הוא זוכה בקצת יחס מועדף מההנהלה. אצל האסירים הוא יצר לעצמו תדמית גרועה ביותר. לדעתי הוא טיגופת ממדרגה ראשונה; רעיל, שחצן, חושב שהוא נמצא עוד על הכיסא. בגלל התנהגותו היו לו סיכסוכים רבים עם אסירים. הוא גם קיבל אימים בגלל הלשונות שלו להנהלה. אבל ידלין לא פחד. למי שאיים עליו הוא אמר: "אם יש לך דם, אז תרים יד!"

לפני שהתחיל לתרגם, הוא היה מופקד על ניקיון הדשא. את הג'וב הזה נתנו לו כדי לבזות אותו. האסירים, שרצו להתנקם בידין, היו ממתינים עד שהיה מסיים

נדלר ונערה

המסרה שלי בציור זה הכסף

ונכנס להתקלח, ואז היו מרוקנים שוב את פח-האשפה על הדשא. ידלין חיה עובד שעות נוספות.

שומר ראש

פרטי

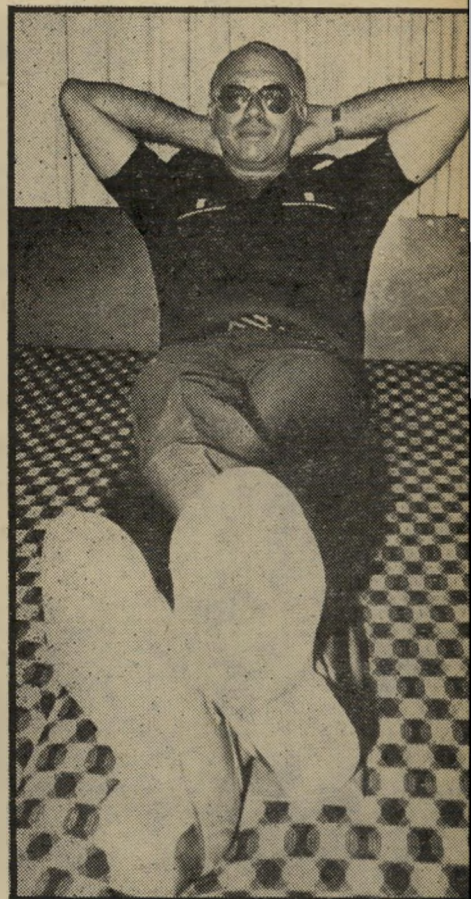
יוסף אפשטיין הוא אחד מאסירי-הצווארון-הלבן האהובים ביותר בכלא. בחר זה. בשביל כל אחד יש לו מילה טובה, מספר בדיחה במקום, מושיט יד בשעת צרה ומיעץ. כל האנשים בכלא קיוו, יחד עימו, שיגבו לו שליש מהעונש. הצטערתו לשמוע שהחלטה היתה לבסוף שלילית.

דויד פלד, בעל הקול הערב, קיבל בכלא את התפקיד של קריין ברמקול. הוא מקפיד לכנות את האסירים בשם דיירים. כל בוקר הוא מודיע ברמקול: "בוקר טוב לכל הדיירים. נא לקום וללכת לרחוץ את הפנים." זה נשמע אולי מצחיק, אבל נעים לקום בבוקר עם קריין כזה.

שמואל רכטמן טוען כל הזמן שהוא חף-משפט. בכלא, אמנם, כולם חפים-משפט.

(המשך מעמוד 73)

מרכז להברחות. אם מגיעה משאית אבטי-חיים למיטבה, מיד מתחילים האבטיחים להתעופף מעל לגדר. מגיעה משאית תפוזים — עפים תפוזים. כל המון מגיע תוך שניות למקומות מיבטחים בתאים. כמויות האוכל שנותנים בחדר-האוכל פשוט לא מספיקות. כך שאם אתה לא גונב, אתה נשאר רעב.

נדלר בביתו

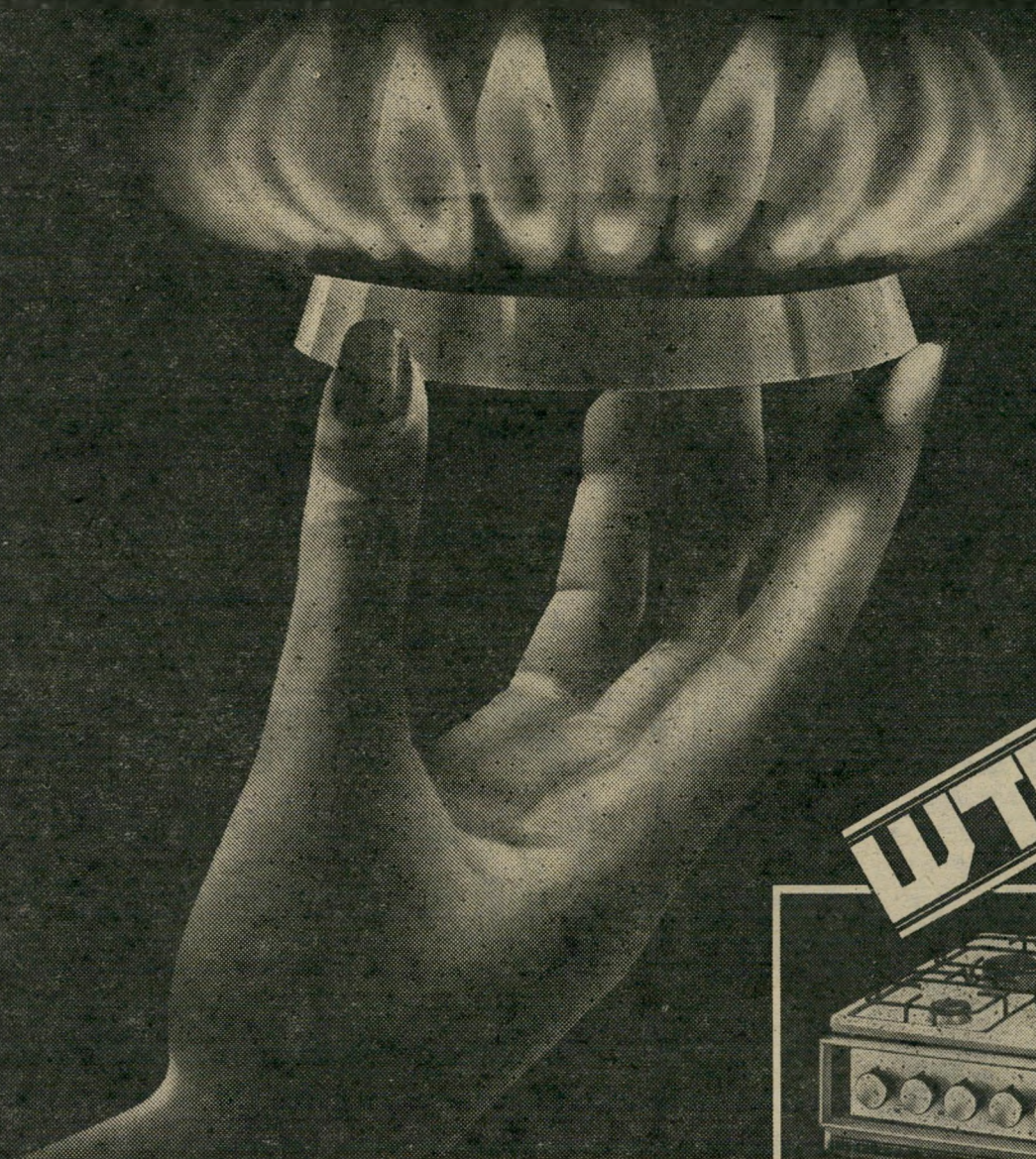
הישיבה בכלא לא כדאית

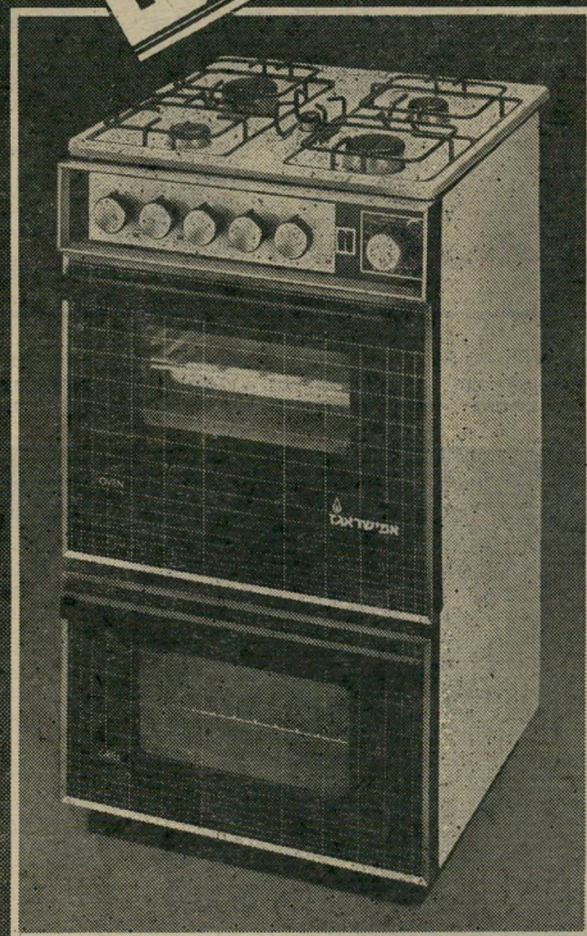
נדלר ומישפחתו

עוד לא קרה כלום

אמישראגז אינה יכולה להרשות לעצמה פחות ממצוין. תנור הבישול אמישראגז 2000.

חדש

רק חברה המייצרת תנורים במשך 30 שנה יכולה להצהיר בלב שקט, שהיא מומחית לתנורים. אמישראגז היא חברה כזו. מיטב מעצבי החברה שקדו על ייצור התנור והתוצאה: תנור המעוצב בצורה קלאסית אלגנטית, המתוכנן עפ"י כל עקרונות הנדסת אנוש והמיוצר בתהליך ביקורת איכות של "אפס ליקויים". אמישראגז 2000 הינו בעל שני תאים, כאשר תא האפיה העליון הוא בגודל מלא (FULL SIZE). רשתות הבישול מיוצרות מפלדה חסינה מפני שבר (LONG LIFE). לאמישראגז 2000 מבערים מיוחדים בעלי תפוקת חום גבוהה ביותר לחסכון בגז, יעילות בעירה (SUPER HIGH EFFICIENCY) וכושר וויסות מכסימלי בשיטת ה"PILOT FLAME". אמישראגז 2000 עם 3 שנות אחריות. מי מלבדנו הציע לך דבר כזה? שירות ארצי שירות אישי ואמין ומלאי חלקי חילוף מקוריים מובטחים לך על ידי אמישראגז בכל רחבי הארץ.

אם גז אגז -
אמישראגז

להשיג בחנויות החשמל המובחרות, ובסניפי אמישראגז.

מסמר מסיבת סיום תחרויות „מלכת המים 1979“, שנערכה במלון „דיפלומט“ בתל-אביב, היה הזמר הכושי אפריק סימון, שהופיע בנשפים בכל הארץ. כשפגש את מנכ"ל חברת התעופה „אולימפיק“ בישראל, זאב קיס, התנפל עליו בנשיקות.

יש זק חקר מאבין אנין??

תני לו הערב
את הסקר המשגע

מילים זרונות

כתובות קיר עסיסיות
כמו שהחברה כותבים

להשיג בחנויות הספרים המובחרות
הפצה: א. ערמוני, טל 292026 (03)

געזונט

גינס תל-אביבי מדליק
דיזנגוף 247 טלפון 450838

איתן עמיחי

הדברת מזיקים

מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים),
תודעי עץ, חרקי ספרים ובגדים.
בשמירה על בריאותך ורכושך.

רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272

טל. 5-6-790114 רש' מס' 21 עסק 481/75
ירושלים-664015, אילת-059-3012

קאפרי סבון איכות אמיתי

זהבדל
הנעים

עץ הזית

ט

כרסם 53

מאחרי הבאר עמוס המשקאות שבמועדון של מלון „דיפלומט“, התייצב אפריק סימון, עזר למלצר והשיב על טלפונים. בצילום למטה: מימין אלי לופו, מנכ"ל „תיאטרון מבט“, שניצח על אירגון הנשפים יחד עם סימון והקבלן אברהם גינדי.

מסיבת סיום

מלון "דיפלומט" בתל-אביב מארח את מלכת המים ונסיכותיה

על השימחה ניצחו מנהל האירועים של המלון יוסי כרובי שנעזר רבות באשת יחסי הציבור של "דיפלומט", פנינה שלמון. הם הצליחו לרומם את מצב הרוח, לא מעט בזכותו של הזמר הכושי הנמרץ אפריק סימון שרקד, השתולל וסיפר בדיחות.

סיכמה את המסיבה והתחרות מלכת המים החדשה, נאוה חן: "שמח, שמח, אבל גם קצת עצוב שהתחרות נגמרה."

המתח פג. המלכה נבחרה. אפשר לחגוג. ואכן, מסיבת סיום תחרויות "מלכת המים 1979" שנערכה בבאר המהודר של מלון "דיפלומט" בתל-אביב, היתה משוחררת מהמתחים של לפני תחרות. באי המסיבה, הבנות שהתמודדו, האמנים שהופיעו ונציגי החברות שנתנו את חסותן למיבצע, טעמו מהמטעמים שהכין השף של המלון, צפו במסך הווידאו הענק, עליו הוקרנו סרטי דיסקו והירבו לרקוד לקול צלילי המוסיקה הקיצבית.

המתמודדות שרון מאני הפגינה עליונות במשך כל המסיבה, הירבתה לרקוד עם הדוגמן בנצי גרשון, שהציג בתחרויות את אופנת "אנוה" — מבגדיים ועד חליפות ערב מהודרות. תצוגות נוספות שליוו את כל התחרויות היו של בית האופנה "מ.ב.", סלון הכלות "אמבר", בגדיים וחוף "גוטקס", נעלי "מרנו" ותצוגת תיסרוקות המטופלות בתכשירים של "וולה".

את המסיבה ניצל אפריק סימון לרקוד עם כל המתמודדות על כתר "מלכת המים 1979". הופעת ריקוד מיוחדת הוא ערך לכבוד של המלכה נאוה חן (בצילום). סימון נקשר למשתתפי המיבצע, נפרד מהם בדמעות לפני שחזר לגרמניה, שם הוא מתגורר בשנים האחרונות. אפריק, שהגיע במיוחד לארץ כדי להופיע בנשפי מלכת המים שנערכו בכל רחבי הארץ, הוא בעל אולפני הקלטה מהגדולים באירופה.

למסיבה שנערכה לרגל סיום התחרויות הגיעו נציגי החברות שנתנו את חסותם למיבצע. טובה ישעיה, מנהלת הפירסום של חברת "עץ הזית", שנתנה את החסות הראשית לתחרויות, ניצלה את ההזדמנות והאוירה הלא-רישמית, ויצאה בריקוד עם מנהל השיווק של "עץ הזית", יעקוב שריד. האורחים שלא רקדו צפו במסך הווידאו הענק הממוקם במועדון.

מירי זכרוני, ממארגנות התחרות, קיבלה את באי המסיבה במשקאות וכיבוד, שהכין השף של מלון "דיפלומט", הודיעה למתמודדות כי הן יכולות לאכול מבלי להתחשב בדיאטה שלפני תחרות. את העצה קיבלה גם רבקה סגל, המושבניקית ממעונה.

ליאורה ניצן, החיפאית שזכתה בתואר סגנית שנייה למלכת המים 1979, בתחרות אכילה עם הדוגמן בנצי גרשון. הבנות הפגינו עליונות רבה במסיבה, ואלה מביניהן שלא זכו להגיע לגמר, הפגינו רוח ספורטיבית וברכו בחמימות את הזוכות.

על המסלול

פיקאסו

על הגוף

אופנת הרטר, שהחלה לפני כעונתיים, עדיין תופסת. פירושה של אופנה זו היא חזרה אל העבר. החזאיות הצרות, הכתפיים הגבוהות והמודגשות, שסעים עמוקים בר חזאית, מותניים מודגשות, בקיצור, כמו שהלכו פעם.

גם התיסרוקות משתלבות באופנה זו. גלגל-פנימי אסוף, ותלתל באמצע המצח.

מודר בהשראת פיקאסו
מעוצב על ידי יאממוטו

אופנה זו עדיין תופסת, ואת לא צריכה לשבור את ראשך במחשבה מה לעשות עם הבגדים הישנים. הם עדיין שימושיים. אלא מה? יש בכל זאת חידושים גם בתחום זה. הנה, למשל, לקראת עונת המער בר ממתנים לך סוודרים משגעים, שנעשו בהשפעת יצירות אומנות של גדולי הצייר רים. על מסלולי האופנה של פאריס נראו לאחרונה סוודרים שתוכננו בידי היפאני יאממוטו, שהושפע מיצירות פיקאסו ומי אומנות אופטית של שוורץ-לבן וצורות אי-סימטריות, ומאומנות אבסטרקטיות.

יצירות פיקאסו נחשבות להשקעה בטוחה. השנה, לקראת החורף, תוכלי גם את להתפאר, שרכשת פיקאסו והוא צמוד אליך, בעיקר בשעות הערב הקרירות. שי-נעון של סוודר.

וקריר במיקצת, מציע בתי-האופנה הצר-פתי קוראז' מעיל קצר, עשוי מגיילון, שבתוכו ביטנה מבד מגבת. מבחוח יש לו קישוטי-כיסים גדולים וריץ-רץ עבה לאורך הזקט. המעיל לא מחמם במיוחד, אבל זה בדיוק מה שאת צריכה כדי לצאת לשפת-הים להשקיף על הגלים ועל האר-פק ולהיות רומנטית.

אבסטרקט של שחור ולבן על הסוודרים החדשים
היפאני קנסאי יאממוטו

ישראל

בכל העולם

שבוע אופנה בינלאומי אמיתי, לא כמו כאן, נפתח בשבוע שעבר בדיסלדורף שבגרמניה. תצוגת-אופנה מרהיבה של גוטקס הישראלי היתה אירוע מרכזי שם. בתצוגה נטלו חלק דוגמניות גרמניות ואנג-ליות.

במלון אירופה, אשר בלונדון, נפתח גם כן שבוע אופנה ישראלי. יצי-רנים רבים התמקמו בחדרי המלון והם מציגים את תוצרתם לקהל האנגלי וליו-דים הישראליים. ללונדון יצאו גם דוגמניות ישראליות כקטי ממון, פניצי מור, שרית דמיר ודורין טל.

רק יסתיים שבוע האופנה הישראלי ב-לונדון, ייפתח שבוע אופנה ישראלי באמס-טרדם שבהולנד. גם כאן ישתתפו מיספר יצרני-אופנה, שינסו להחדיר את האופנה שלנו לאותן החנויות שלשם היא עדיין לא חדרה. אז אל תקנאו החדש ביצרנים הישראליים ובדוגמניות הישראליות. הם אמנם מטיילים בעולם, אבל עובדים קשה.

אופנת

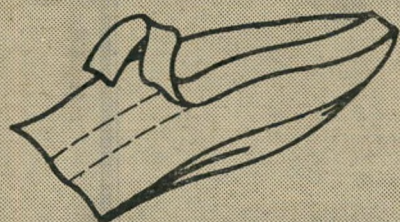
הרומנטיקה

אני משתגעת מיצרני האופנה. איך הם מוצאים תמיד אופנה מיוחדת לתקופת החור-פש. והם גם תמיד מוצאים תקופת חופש. אם זה בקיץ, או בסתיו, או אפילו בחור-ף. תמיד יש חופש. לחופש הנוכחי, כשהרוח כבר נושבת

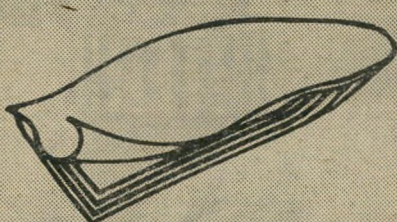
סרבי מכותנה מבריקה מהקולקציה האחרונה
עיצוב טד לפידוס

כפי שאינך רואה... "אווקס" הרבה יותר טובה מהתחבושת ההיגינית שלך.

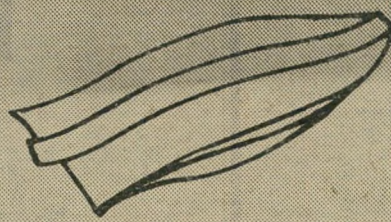
האם התחבושת שלך
זזה לפעמים?

"אווקס" אינה מסוגלת לזוז.
היא נצמדת לתחתונים בדבק.
רק ב"אווקס" יש שני פסי
הצמדה עם דבק למניעת
כל תזוזה.

האם התחבושת שלך
אטומה לחלוטין?

ב"אווקס" יש במחון משולש:
1. כושר ספיגה מיוחד.
2. שכבה פלסטית אטומה
לחלוטין.
3. רק ב"אווקס" קצות
התחבושת מודבקות בצורה
הרמטית ואינן מולחמות.

יש לך לפעמים הרגשה
שהתחבושת שלך בולמת
מאחור?

לדוגמית נכצילום יש
"אווקס". אינך רואה? ברור.
כי "אווקס" אינה בולמת.
הקצה המשולש וכלעדי
ל"אווקס" משתלב היטב
במבנה גופך.

Target Adv.

evax

מספר 1 באירופה.
אינך רואה מדוע?

במדינה

(המשך מעמוד 74)

טביעת אצבעות. הוא גם הביא לשימשה את הודאתו של אחד השוטרים, כי נאמר לו באלחוט לחפש מתחת לפח הזבל ה"מסויים, כדי למצוא את האקדח. מה ש"מסביר מדוע השוטרים היו כל כך שלווים. הם ידעו בדיוק היכן הנשק.

למרות שבעבירה של החזקת נשק יש חזקה של אשמה, ועל הנאשם להוכיח, כי הנשק אינו שייך לו, זיכה השופט את שוראפי.

"עבודה קלה". בית-המשפט קיבל את כל טיעוני הסניגור, בדבר הבדיקה שלא נעשתה, כדי לאמת את גירסת התביעה ועל כך שלנאשם יש הרבה שוני אים, הידיעה המוקדמת של השוטרים מתחת איזה פח נמצא האקדח, עוררה חשדות שונים.

"המיטרה עשתה לעצמה עבודה קלה מדי, ולא הרימה את נטל השיכנוע", אמר השופט. וחאפו שוראפי, שזוכה אחרי שני ימים מהאישום, בנה לו גדר גבוהה בי הצרו, קבע בתוכה רסיסי-זכוכית, ונעל את שער הגדר. ליתר ביטחון.

דרכי אדם

כפרח השדה

מענה אפשר לגל בבית כדורים

דכאבראש, עשבים זתה ותבלינים

לפיצה. הפיסמה היא "גדל"

צמחי תבלין בביתך!

"אני הייתי ילד שהצליח לעבור גם את אייכמן וגם את היטלר", אומר ירח פרל-מן, החברים והלקוחות קוראים לו פרחי-כץ, העובדים שלו קוראים לו ירח-הסני-דק והוא אומר על עצמו: "אני סתם ירח".

הסתם ירח הזה נותר יחיד ממשפחתו, שחיה ברומניה. הוא נדד כמה שנים ועלה לארץ. היה בין מקימי תימנע, רס"ר ב-צבא, יושב קבע של בתי-קפה בדינגוף. עד שבשנים האחרונות הפך להיות יושב ראש של ממלכה יפה, שהוא שולט בה בחיך ובביתו.

הוא יושב במשרד מפואר, עם כמה מזכירות וכמה מכשירי טלפון, שלא פוסקים מלהרעש. השיחות שהוא מקבל הן ב-קווים בין-לאומיים, ומדובר בהן על פר-חיים ועל עציצים. יש לו חברה לפרחים. "זה לא רק שלי", הוא אומר עם מעט מאד צניעות, "שליש שלי, שלישי של אש-תי, שרי, והשליש השלישי של גיסי, חגי. אבל אני המנכ"ל".

שימחת חיים. מנחם כץ, אבי אשתו של ירח, הגיע ארצה מפולין. בדרכו לישראל עבר בגרמניה ולמד אדריכלות-נוף. כשעלה, התיישב בפרדס מחוץ לעיר, ב-רחוב הנביאים.

הוא התחיל במשתלה קטנה ברחוב הנביאים, מהמשתלה אי אפשר היה להתפרנס, לכן הוסיף פרות. מהחלב אפשר היה לממן את אחזקת הפרחים.

מנחם חילק חלב בבוקר, וטיפל בפרחים כל היום. פעם הגיעה אליו צעירה בשם רות. היא שמעה עליו, כי שניהם נולדו באותה העיר בפולין, ובאה לחפש עבודה. אחרי שנה נישאה לבעלה-הבית. היום, בת 74, היא עדיין מתגוררת ברחוב הנביאים, באותו המקום שבו נישאה. עלשיו זה בניין גבוה, ובנה ובתה גרים בקומה העליונה. "כשרי היתה קטנה", מספרת רות, "היא היתה נכנסת לקטוף את הפרי חים כשהיה מגיע לקוח. עבדנו קשה, כל המישפה. אבל היתה שימחת-חיים. היום האנשים לא מבינים מה זאת שימחת-חיים".

את התורה שלמדה במשך 55 שנות עבודה, העבירה לבנה ולבתה. במשך ה-שנים התווסף גם ירח, שנשא את שרי לאשה.

מנחם כץ נפטר כשהיה בן 60. שלושה חודשים לפני שהגיע ירח למישפה, הוא השאיר אחריו רק חנות אחת.

ירח החליט להתמחות בגיטת הפרחים. הוא התחיל כשליח ועבר להיכנס עצי-צים בבתים פרטיים. רות לימדה אותו. "הוא היה תלמיד מצטיין", היא אומרת באהבה, "לא היו הרבה כאלה. יש לו כשרונות והוא אהב את העבודה". **ממציאים המצאות**. עם כישורי-נותיו ואהבתו הוא החליט לפתח את ה-עסק, היום זו אימפריה החולשת על חמש

עשי זאת בעצמך!

200 ל"י יותר זול מאינסטלטור סנו-דריין

למניעת סתימות, ולהרחקת ריחות רעים, חזרי על הטיפול כל עשרה ימים. "סנו-דריין" פותח כמעט כל סתימה במהירות וביעילות. הוא ממיס שאריות שומן, ניירות, שערות וכו'. "סנו-דריין" מחטא את הצינור ומרחיק ריחות, רעים. קחי אותו לעזרתך ותחסכי מאות לירות!

למה לשלם לאינסטלטור? עשי זאת בעצמך! "סנו" מציעה לך תחליף זול בהרבה: "סנו-דריין". השימוש בו פשוט: במקרה של סתימה בכיור או באמבטיה, שפכי כף או שתיים מהחומר לתוך פתח היציאה. שפכי שתי כוסות מים חמים. המתני כשעה ו...שטפי במים.

סנו-לעזרתך תמיד!

Target Adv.

הקיץ ב"פלאזה טבריה" חופשה בצוותא עם הילדים

הקיץ קחו איתכם את הילדים ובואו לחופשה נפלאה במלון "פלאזה טבריה". חופשה של מנוחה, בילוי והנאה להורים וגם לילדים.

★ תוכניות מיוחדות לילדים ★ בריכת שחייה נהדרת ★
★ הסעה חינם לחמי טבריה ★ בידור ★ סיורים ★

הזמנות: 067-22626; 067-92233

פלאזה טבריה
CP Hotels

קבלת מודעות
לכל העיתונים
במחירי המערכת

פירסום אידיאל

אבן גבירול 110 תל-אביב
(פינת אנטוקולסקי)
טלפון 227117, 227118

מעוניין לקנות מגרשים
חקלאיים / פרדסים / לבניה

בחיפה והסביבה

בהצעות רציניות ומפורטות
לפנות לד. 33913, חיפה.

טבק אוריג'ינל -

בפעם השמינית

מוצרי הטיפוח לגבר, "טבק אוריג'ינל" זכו גם השנה, בפעם השמינית ברציפות, בשני התוארים, "המוצר הנבחר" ו"הקניה הטובה ביותר". סדרת מוצרי "טבק אוריג'ינל" כוללת מבחר מרשים של מוצרים מעולים לגבר המקפיד על הופעתו החיצונית ונוחיות המריבית. מבחר "טבק אוריג'ינל" כולל מוצרי גילוח, תכשיטי שיער, בשמים ומוצרי ריענון לגוף. את מוצרי "טבק אוריג'ינל" ניתן להשיג בחנויות התמרוקים בכל רחבי הארץ וברשתות השיווק הגדולות.

את מוצרי "טבק אוריג'ינל" ניתן להשיג בחנויות התמרוקים בכל רחבי הארץ וברשתות השיווק הגדולות.

מגדל פרחים פרדמן
גם את אייכמן, גם את היסטר

השבוע בפיס!

שני מיליון

בוא עוד היום אל הפינה שלך.

מי בכל דוכן - סיכוי לשני מיליון.

שני מיליון ל"י
פרס ראשון
כשלוש מאות אלף
זכיות העולות בגורל!
כשנים עשר מיליון ל"י
סך כל הזכיות!
עשרים וחמש ל"י
מינימום הזכיה בזוטא.

עידו

בחזרה מחו"ל!
תן את הסרטים היקרים שציממת במקומות מרוחקים רק למעבדות הטובות ביותר! לא המהירות, אלא האיכות קובעים! פיתוח ציבועי במעבדות הטובות בארץ על-ידי "פוטו ברנר"!

אצלנו מבצע הוזלה:
Minolta, Pentax, Canon
נמשך עד סוף המלאי!
בימי שלישי, סגור כל היום.

פוטו-ברנר
חיפה, רחוב החלוץ 31

ערבי צעירים במועדון 5 לתרבות חדשה

רח' הס 5, תל-אביב,
טל' 297263

ביום ג', 11.9
סרטו של יגאל תיבון

"אל הגבעה"

בתום ההקרנה דיון עם הבמאי

מגדל פרחים שרי פרדמן
גם פלטיק, גם זרעים

חיים ובעצבים, הם גם ממציאים המצאות. לדוגמה: שיטת לוואסה (אוור, מים וחול), שיטה שעובדים עליה כבר עשר שנים, בשיתוף פעולה ביניבשתי ישראל-שווייץ. עציצים גדולים, בתוכם גבישים עשויים

חנויות, עם קשרים בחו"ל ועם הופעות טלוויזיה בארצות-הברית ועם הרבה מאד הזמנות. וגם מעבדות מחקר יש, ומשרתה שעובדת עם אגרונומים ממכון וולקני, ושותפות עם חקלאים ברחבי הארץ. אלא שירח ושות' לא מסתפקים בפר-

חנויות, עם קשרים בחו"ל ועם הופעות טלוויזיה בארצות-הברית ועם הרבה מאד הזמנות. וגם מעבדות מחקר יש, ומשרתה שעובדת עם אגרונומים ממכון וולקני, ושותפות עם חקלאים ברחבי הארץ. אלא שירח ושות' לא מסתפקים בפר-

קרמיקה מוקצפת, בתוך העציץ מד מים. משקים - פעם בחודשיים. ולכל אהבי הפטנטים: קופסות הגבטה, נכנסים לחנות, קונים קופסה יפה עם ציורים יפאניים על דפנותיה. באים הבי-תה, פותחים את הקופסה. בפנים: עציץ מפלסטיק מלבני, שקית ניילון עם חומר דמוי-חול ושקית נוספת עם שמונה זרעים. שמם את זה בתוך זה, וזה בתוך זה, מחכים 15 יום. ואם ירצה השם - יש צמח. לכל הספקנים - גם צמחים זה עניין של אופנה. בשנים האחרונות, ענייני ה-טבע והבריאות הטבעית הם השלאגר של העולם המערבי. ולא ירח הוא שיישב בצד ובכך, מהחודש ואילך תוכל הגבטה, ויוכל האדון, לגדל בביתו את הכדורים לכאב ראש שלו, את העשבים לתה ואת התר-ספת לפיצה, לקציצות ולביצים. בשפה מיקצועית: "גדל צמחי תבלין בביתך!" לכל מי שעצביו מעורערים - מציעים תה אורגנו (אזובית). וכשנרגעים, אפשר להוסיף את העלים לפיצה, לדגים ולמאכ-ליהים הבליתי-כשרים. ואם, חלילה, תכאב הבטן אחרי מאכ-לים אלה ואחרים - תה מיוחד (אזוב) כמצוות הרופא. ואחרי-כך - אפשר להכין מזה רטבים, להוסיף למאכלי אטריות ולסלטים מתפר-חיאדמה. קשה לגשום? אין בעיות. קצת מיוחד, או קצת קורנית (טימאן). זה טוב גם למיגרנות, והחולה מרגיש כמו לפני חתונה.

לא התעצל ירח, וגם פנה לאשפי מטי-בה, ואלה הכינו עבורו מירשמים לצמחי-התבלין שלו. העניין הפך לרבי-מכר, הר-אמהות שולחות את ילדיהן, הילדים קונים מתנות לאמהות ולאבות. עומדים בתור. כולם מאושרים. לא כואב יותר כלום, האר-כל משגע, הפרחים צומחים באדניות. עם ישראל אוהב צמחים.

קול השלום - הקול שלך!

מעסיק

אל תצמיח חובות

מעסיק,

מלא חובותיך כלפי העובד
שלם בעבורו את דמי הביטוח במועד.

ה-15 בכל חודש הוא המועד!

מעסיק המפגר בתשלומיו, עלול להידרש
להחזיר למוסד כל גימלה המגיעה לעובד
מהביטוח הלאומי:

כן עלול הפיגור לגרור:

● הגדלת דמי הביטוח (בשיעור של 20%-50%).

המוסד לביטוח לאומי
לאורך כל הדרך. **שא**

● עיקול רכוש והכנסה.

● קיזוז כספים המגיעים למעסיק מהמוסד.

● פרוק חברה או הכרזה על פשיטת רגל.

* ההתראה לפי סעיף 179 א' לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב) תשכ"ח 1968.

נאמר של נייר

החלון שכינה את פקיד הברון רוטשילד:

„ובכדנאצר הפלשתינאי“ * האלוף הראשון מארצישראל *

„הגדר הטובה“ של אנשי ה„הגנה“ בעת מרד הדרוזים הגדול

החוויה הישראלית

הגיבור מכלוב האריות

יהואש ביבר, סופר ישראלי, מקדיש את מרבית מרצו לחיבור סדרת ספריו „המציחה להביא מעט מקשת הדמר יות הסגנונית של דור המייסדים. חלקו של מדור זה מוקדש לכמה מספריו של יהואש ביבר. הראשון בספריו הינו ביוגרפיה מרתקת על יחיאל מיכאל הלפרין. השני משרטט את דיוקנו של „המפקד הראשון ליהודה“, קולונל אלי עזר מרגולין. השלישי מספר את קורות תיו של פרש, איש ההגנה, במהלך מרידת

יהואש ביבר

עם של סופרים —

תושבי הריהודים בשלטון הצרפתי, בי ראשית שנות ה'20, „התיקוה“ בקירקס המצרי. על יחיאל מיכאל הלפרין נכתבו כמה ספרים, בידי בנו, ירמיה הלפרין, בידי שלמה שבא ועוד. סיפורו של ביבר הגיבור מכלוב האריות * מציג בפשטות רבה את דמותו, חייו ומאבקיו של אדם, שסימל במשך למעלה משנות דור את עיקשות ההגנה העצמית של היהודים ברוסיה הצארית ובי ארץ-ישראל, שתחת שלטון התורכים.

סיפור חייו של הלפרין מתחיל באירוע מאוחר בתולדותיו, שהתרחש באביב 1911 ביפו, שהיה עיר-מחוז תורכית, שעל תור-שביה נימנו ערבים, טפילרים, חיילים תורכים, סוחרים יהודים ופועלים עברים. ביפו ביקר באותם ימים, „הקירקס המצרי הי מפואר“, בהנהלתו של אדון בודרוס הי גדול, ובכלוביו פילים, קופים, נמרים ואריות. האטרקציה של הקירקס: מיבחו אומץ של הנועזים והאמיצים, המוכנים להיכנס אל כלוב האריות, „שכתובו רבצו המישה אריות אפריקאים מוריאמה“.

* יהואש ביבר — הגיבור מכלוב האריות — סיפור חייו של יחיאל מיכאל הלפרין: אירוס: אבנר כץ; 148 עמודים; הוצאת עם עובד (כריכה קשה).

תינו לחיות בה חיי שיעבוד וכניעה? לא, חברים! אנהנו בונים כאן ארץ חדשה וחברה חדשה. אדם לחופש יולד. אין טעם לחיים כלי חירות, חירות הגוף וחירות הרוח. לא ניתן לפקיד לשלוט בנו...“

כותב ביבר על אותו פקיד הברון ועל העימות שבינו לבין הלפרין: „ועוד נודע לאוסביצקי, כי מיכאל הלפרין מתכוון לפרסם מיכתב, בו הוא מכנה את פקיד הברון, נבוכדנאצר הפלשתינאי...“ אוסביצקי מחליט לדכא את המרד באיבו ולגרש את הלפרין מהמושבה. הוא מפרסם על לוח המודעות את הדברים הבאים: „הודעה לכל הקולוניסטים — ניתנת בזה הוראה כי על מיכאל הלפרין לעזוב באת המושבה תוך כ"ד שעות. אסור לאיש מן הקולוניסטים להליו את הלפרין בביתו או לתת לו דבר מאכל. מי שיעבור על הוראה זו יגורש מייד מן המושבה — יהיה שט אוסביצקי — פקיד הברון בראשון-לציון“.

פקודה זו מחממת את האווירה. העימות הופך מרתק, עד כדי מרידה של תושבי ראשון-לציון. מאוחר יותר, כאשר ביקר הברון בארץ, הרי ש„שטע המרד בראשון-לציון הגיע לאוזניו והוא ערך בה רק ביקור קצר... הוא הודיע לאיכרי ראשון-לציון כי יתמודד בהם כתנאי שירי חייו את המורדים... כמה מן המורדים חזו בו את המושבה, ביניהם מישפחות הני קין, לולק פיינברג ומישפחתו וישראל בלקינד. גם מיכאל נאלץ לעזוב...“

עלילת חייו של יחיאל מיכאל מתפתחת. הוא נושא לאשה את שרה, מקים את נס"ציונה, ולבסוף נאלץ לשוב לרוסיה. שם הוא ממשיך להתגורר, בניגוד לרצונו, עד שבשנת 1905 הוא שב ארצה, משאיר בי רוסיה את אשתו, שני בניו ובתו. הוא עוקב אחרי מימוש תלומותיו — כיצד מקימים יחזקאל חנקין וידידיו את אירגוני בר-גורא והשומר. הלפרין עצמו משמש כשומר של גימנסיה הרצליה. מאוחר יותר מגיעים לארץ רעייתו וילדיו, שזמירות, אריה וירמיהו, מי שנודע ביישוב כירמיה הלפרין, מחולמי חלום הצי העברי. כאשר פורצת מלחמת-העולם הראשונה נופל בנו, אריה, והוא מקונן: „בני נפל בקרב ולא ברח, כמו שברחו רבים אחרים. הוא נפל על אדמת ארץ-ישראל...“ כאשר הגדודים העבריים קרבו לארץ הוא אומר לאחד מידידיו: „שחפו אותי, לא רוצים לקבל אותי לגדוד. עמדתי לבדיקה ונפילתי...“ אלא שאיש החלומות זקן, ועבר את גיל הצבא.

החולם ואיש ההזיות הלך לעולמו בי צפת, והוא בן 59 שנה. הוא קבור במח"גיים, ורק בשנת 1941 הוצבה על קברו מצבה ראויה שעליה נכתב: „יחיאל מיכאל הלפרין, אחד מחולמי ולוחמי הגדודים, מת כ"א כסליו תר"פ“.

מצבה נוספת להלפרין העמיד יהואש ביבר, שהצליח לשזור בסיפורו את סיפור החיים המופלא הזה, ולטפח הרבה אהבה לארץ-ישראל, בימים שאין הדבר באופנה.

לסריגת גרביים, מדבר אל הפועלות ש"שכרן הזעום מפרנסו בקושי ומנסה להשיג פיע עליהן שיתארגנו נגד מנצלותן. וכאשר נותני העבודה אינם מסכימים להעלות את שכר העבודה, מקים מיכאל בית-חרושת קואופראטיבי לסריגה, קונה מכונות-סריגה למאה פועלות ומעלה את שכר עבודתן. כדי להיטיב עוד יותר את מצבן הוא מודרך אותן כיצד לשוב ולחלחלם ואפי' לו נגד עצמו; כל זאת — כדי שילמדו את דרך המאבק המקצועי. אבל השכר תות פגעו בבית-החרושת שלו, וכאשר אמו סירבה לתת לו עוד מכספי הירושה, נאלץ לסגור את בית-החרושת...“

ב-1881, כאשר מהפכנים רוסיים קטלו את הצאר אלכסנדר ה-2, עורר הדבר פוג'רומים ביישובי היהודים, ואז החל הרעיון הציוני לתפוס אצל הלפרין את מקום הרעיון המהפכני. הוא החל לחלום על חברה יהודית חדשה בארץ-ישראל, שתיבנה על יסודות של צדק סוציאלי.

בשנת 1887 עולה הלפרין לארץ-ישראל, מגיע לנמל יפו ולגומורק (בית המסע) התורכי, שם הוא כורע ברך וגושק את אדמת-הקודש. מייד רגז על יהודי הארץ, כפי שנראו לו במיפגש הראשון: „ראית איך הם מתחנפים אל הגוי הממונה על בית-המסע, איך הם דוחפים לידיו שוחד כמו שם, לידיו של הפרץ. והיכן הי' בילויים שהקימו את ראשון-לציון וגדרה... אני בטוח שאלה נראים אחרת. עם שרוצה לחדש את נעוריו, עליו לפי שוט בגריגולה וללבוש בגדים חדשים...“

הלפרין מתחיל בגדודיו על פני הארץ ללמוד, לראות ולהכירה. ירושלים מאכ

יחיאל מיכאל הלפרין מניף דגל בקונגרס הציוני שדן בתוכנית אוגנדה — צאצאי יהודה המכבי וברכוכבא

זבת אותו. הוא מתחזק בחלום הכוח העברי שלו. בחיפושיו וגדודיו על-פני הארץ הוא פוגש את ישראל פיינברג, המכונה לוליק, מי שהתפרסם מאוחר יותר כאביו של גיבור נילי, „אכשדום פיינברג“. הלפרין, פיינברג, גיבור ראשון-לציון, עושים יד אחת. באחד מאותם מיפגשים למד הלפרין שיר שאותו חיבר בראשון-לציון משורר אלמוני בשם נפתלי הרץ אימבר. השיר הוא התיקוה.

הלפרין הופך בראשון-לציון לפועל עברי, ועד מהרה נוטל חלק בהקמת אגודת פועלים, ומגיע לכדי סיכסוך עם פקיד הברון רוטשילד. במיפגש שנערך בביתו של יוסף פיינברג אומר הלפרין: „אסור להמשיך ככה. האם כאנו אל ארץ-אבר“

אם דרכם אל תחת המישטרה, שם הם נעצרים. כאשר מגיעה אמו של יחיאל מיכאל עם פרקליטה, לשחררו, הוא מסרב להשתחרר בטענה ש„אין כאן צדק... אתם מגינים עלי, אבל מי יגן על ואפקה?...“ עד שלבסוף משלמת האם ערבות כספית גם עבור הנער הגוי.

עם התבגרותו מצא עצמו יחיאל מיכאל נלהב מהפג הקיצוני של התנועה הסוצי-אל-רבולוציונרית — קבוצה אנארכיסטית, שחבריה התנגדו לכל שלטון שהוא. הוא מחליט להקדיש ממונו למימוש חלומו מתני על צדק חברתי. הוא עוזב את בית הוריו „בוילנה הוא סוכב בבתי-חרושת

• רישום של אבנר כץ.

שיחזור

חוג'ה נזר

אחת האגדות המופלאות שידעה ארץ-ישראל היא אגדת קולונל אליעזר מרגולין, המכונה „המפקד הראשון ליהודים“.

(המשך מעמוד 83)

דו"ח, כמותת ספר אחר של יהואש ביבר * בדומה לסיפור על יחיאל מיכאל הלפרין, הרי שגם ספר זה מצליח לשחזר תקופה שלמה באמצעות אדם אחד.

"בשרה" אליעזר בן שבע עשרה עלו הוריו לארץ-ישראל התיישבו ברחובות. כאן קנה אביו נחלת אדמה ונטע כרם שקדים. לור התערה עד מהרה בחיי המזר שבה... הוא אהב לשיר בקול הבס שלו משיריה ולקבל משוריו משורריה. הוא למד לרכב על פוסה ערבית אצילה, לק לוע ברובה וראשון היה לכל פעילות הגנה... עד מהרה הוא זכה בכינוי "חוראג'ה נור", השרבים התקשו לבטא את המלה "שבשמו" — לור. בראש גיבעת האהבה שברחובות, היתה השומרה (מיצפור השמירה) של לור מרגולין. ומתארו ביבר כך: **"לצוארו קשר משי רוקי, בה היה מתקשר עם חבריו לשמיר רה, ובניניהם משה סמילנסקי ששנה גם הוא שומרה בכרמו..."**

חורג'ה נור הוא מגיבוריה של רחובות בראשית, וגם מאנשי התרבות שלה. הוא נמנה על קבוצת השחקנים שחפצו להעלות על קרשי הבמה ברחובות, את המחזה **"דובבל"** של משה לייב **"דובבל"**, מחזה שקנאי הדת של המושבה הלשינו עליו לקימאקאם... התורכי וביקשו ממנו להפעיל את הצנזורה (כנראה שהיה זה הצינזור הראשון בתולדות היישוב בארץ-ישראל). לבסוף היה חורג'ה נור בין אלה שנשלחו לקימאקאם, ובשום הביאו את הפקודה כי **"מחזה, דובבל! אושר לי הצגה"**.

יום אחד שואל מרגולין את משה סמילנסקי **"האם הירדן גדול כמו הדניפר או הירון?"**, עד שהשניים נוטלים עימם חבר שלישי, ויוצאים לחוות במראה הירדן. הם רואים ומתאכזבים, שטים על פני ימת כנרת ונקלעים לסערה, אלא ש"לור נהג את הסירה ביד אמונה, וזו החליקה בין הגלים הוועפים עד שהגיעה בשלום אל החוף המזרחי, למרגלות הרי גולן הקודרים..." תיאורי הנוף של ביבר

קודונג ארעזר ("לור") מרגולין יחי הרצל! תחי רחובות!

הינם אהבת ארץ-ישראל אמיתית. המחבר מצליח לתאר גופים בקפידה, שאינה קיימת אצל מרבית הסופרים הישראליים. כוונתי לתיאורים כמו: **"מימינם רבץ, הר הארבל, ורוע אבנים שחורות, קוצים ודרי דרים"** כאילו נישרפו האבנים בלהט קרי ני החמה ועתה הן מלוות את עובדי-האיר רח כמצבות שרופות...

בשבוע הראשון של חודש חשוון תרנ"ט (1898) ביקר חוזה המדינה, **"ר תיאור"** (דור הרצל) ברחובות. בואו הונצח בתצלום של להקת הרוכבים הדוהרת סביב למרכבתו ומקבלת פניו. מפקדם של ה"פרשים הללו היה לור מרגולין, והוא שקצב את הקריאות: **"יחי הרצל! תחי רחובות! יחי הרצל! תחי רחובות!"** ואכן, ביומנו כתב הרצל את התיאור הבא: **"גור, פרשנים רכב לקראתנו לפני**

* יהואש ביבר — המפקד הראשון ליהודה: הוצאת יוסף שרברק; 139 עמודים (כריכה קשה).
** הלא הוא חורג'ה מוסה, דודו של הסופר ס. זיזה.
*** כינויו של המושל התורכי.

המושבה רחובות. הם ערכו לפנינו מין חי-יון רכיבה, פרצו כשירים עבריים וסבו כעדת דבורים סביבנו..."

ללור מרגולין קרה אסון. שני הוריו מתו עליו בתודש אחד. אחותו עבדה כי-מילדת במושבות, ואת אחיו העיוור סידר בבית ידידים. לור החליט להגר לאוס-טריה: **"שמעתי כי אפשר להקים שם חווה חקלאית ואני רוצה לעבוד את האדמה. אני מקווה מאוד שבאוסטריה אין מלווים בריבית, ואין שילטון עריון כמו השילטון התורכי המושחת..."** ולדידו, משה סמילנסקי, הוסיף ואמר: **"אני אהיה חיל צבא הבריטי, שיבוא לשחרר את ארץ-ישראל מן התורכים..."** בשנת 1902 יצא לור לאוסטריה.

"אריה, אריה, קום התנדב לגדוד העברי" לויתננט **"ולאדמיר זאב ז'בוטינסקי"** מי שהגה את רעיון הגדודים העבריים, עלה במדרגות-בטון של בית-חולים צבאי בלונדון והיפש את **"קודונג לור מרקוביץ מרגולין"**, ש-שמו התפרסם במהלך המלחמה העולמית הראשונה, כאשר **"לחם בחיות גאליפולי יחד עם הגדוד האוסטרי ה-16"** נפצע פעמיים אחרות והועלה לדרגת קפיטן. אחר כך נשלח עם גדודו לחזית צרפת, נלחם על נהר הסום והועלה לדרגת לויתננט-קולונל; שוב נפצע וזכה בעיטור גבוה, הוא, **"את השירות המצויין..."** ז'בוטינסקי הציג עצמו ואמר: **"אנחנו זקוקים לך בגדודים העבריים"** הוא סיפר לו כי לפני כמה שבועות נכבשה ירושלים, ולכן עליו להצטרף לגדודים העבריים, שהרי **"הוא קצין יהודי שדרגתי גבוהה יותר מדרגת כל קצין יהודי אחר שהכיר. גם נסיון צבאי קרבי רב לו. בהרבה קרבות היי-תתף. חייליו מספרים עליו כי הוא משוררין בפני כדורים ופצצות"**.

בפברואר 1918 מונה לור מרגולין להיות מפקד **"הגדוד השלישי"** ותשעה של קלעי המלך, ויצא בדרכו לטול את הפיקוד: **"על כל אחת מכתפיו הבהיקו שני כוכבי נחושת — דרגת לויתננט-קולונל"**. אל שרוליו הוצמדו שני תיבים מיוחדים — מגני-ידים על רקע אדום, ועל חזהו התי-נוספה שורה של אותיות-הצטיינות... היה זה מרגולין שתרם, כעבור כמה שבו-עות, ללשון האימונים הצבאיים בעברית את הביטוי **"רצה פניניים"**, הוא טבע את סיגנון המשמעת ולשון תרגילי הסדר. דרך אלכסנדרה וקאזיר הוא הגיע לצומת ה-רכבות של לוד, לא הרחק ממושבת נעור-ריו, רחובות. **"שם קיבל סוס-רכיבה צבאי, העמים עליו את הפציו, עלה והתיישב באוכף ויצא אל דרך מוכרת מאז — זו המוליכה מלוד אל המושבה ראשון-לציון..."** בזמנית, ברחובות, מספר מי-שהו לחיל משה סמילנסקי, כי ראה בלוד את לור מרגולין. הלה, **"ביהר אל האורווה והוציא את סוסו; הניח אוכף על גבו, הכניס מתג לפיו, עלה עליו בקפיצה; הפנה את הסוס אל שער החצר ויצא אל הלילה"**. ואכן, בדמי הליל נתקלו שני הפרשים: **"השניים נפלו איש אל כיון ורועות רעהו בחיבוק אמין וארוך; רק לאחר שעה ארוכה ניתקו והתרחקו זה מזה, כאילו ביקשו לראות מה עשו להם שנות-הפרייה הרבות"**. ודומה, כי מילות שיר המת-נדבים הארצי-ישראליים, **"אריה, אריה, קום התנדב לגדוד העברי"** קיבלו ממד חדש. החיילים אהבו את מרגולין. מי שהיה מייסד ומפקד ההגנה, **"ללור גורמל, הגדירו: 'טיפוס של קצין יהודי גאה, השומר על כבודו, הידע את מלאכתו ויחד עם זאת ליבו לב יהודי נאמן וחם'"**.

חייליו של מרגולין לא היו רק חיילים יוצגיים. הם השתתפו בקרב הגדוד על מעברות הירדן, באום-שורט. הספר מתאר את ז'בוטינסקי בקרב זה כך: **"מחלקתו של לויתננט ז'בוטינסקי התקדמה עד אל הגשר, הציבה שם מקלע לואים ופתחה באש במהרה התברר כי הצבא התורכי נסוג..."** מרגולין הפך למושל אל-סלט. לאחר תום המלחמה היה זה מרגולין, שאירגן בעזרת חיילי הגדוד את הגנתן של המושבות, והוא היה למפקדן עד לפרוץ המאורעות, ב-1 במאי 1921. אז הורה ל-חייליו לצאת ולהגן על תל-אביב, בניגוד להוראות מפקדיו הבריטיים. הדבר הת-רחש לאחר הריגת **"יח ברנר"** וחבריו **"לאדיר וש"י"**. מרגולין גם גייס את הגדודאים שכבר שוחררו, והיה מפקדו של גיוס המילואים הראשון בארץ-ישראל. אחרי החקירה הצבאית אמר לור מר-

גולין לחייליו: **"במפקדה הצבאית הרא-שית (הבריטית) רוצים להעמיד את כול-כם למישפט צבאי, על שפעלתם ללא פקד-דה. אך אני נטלתי על עצמי את כל האחריות למעשה. כבר הגשתי את כתב-ההתפטרות שלי. מהיום יהיה מייג'ור גייל המפקד שלכם"**. ואכן, המושל הצבאי הבריטי של ארץ-ישראל החליט לאשר את פטורו של מרגולין ולא להעמידו לדין, בתנאי שיעזוב את הארץ. באותו החודש יוצא מרגולין לאוסטריה. ב-2 ביוני 1944 הלך לעולמו והוא בן 69.

בראשית חורף 1950 עננה אוניית הנוס-עים קמפידיליו בנמל חיפה, ליד שובר הגלים. ספינת-חופים של חיל-הים, מ"ח 14, ועל סיפונה מישמר כבוד של מלחים, נטלה ארון עץ שדגל כחול-לבן פרוש עליו. על הדגל היו מונחים כובעו של קצין, סמל מגורה והמילה **"קדימה"** צמודים אליו. וחבר פרשים בתוך נדן שחור. **"המפקד מרגולין חזר אל ארצו ואל מור-לדתו..."** מילמל גדודאי כבן שישים. עור פרק מפואר בסאנה הארצישראלית החדשה.

תיזכורת

ירמיהו ואיסמעין

ועוד ספר של יהואש ביבר, שהוא על גבול הבדיה והאמת, הספר מרד הדרוזים, בו מתואר מסעם של שליחי ההגנה אל לב שטח הקרבות בהר-הדרוזים (ג'אבל דרוז). במהלכו של מרד הדרוזים בכובש הצר-פתי, קבוצת היהודים הקיפה את ירמיהו הנגבי, המכונה ירמל, את שלמנה, המכונה שלמה הצפתי, או **"פרש הגליל"** (שהער-בים כינוהו אברישאול) ועוד. אליהם הצי-טרף גם גידעון.

מפקדם בהגנה, יהושע, מטיל עליהם משימה: **"הדרוזים שואפים להקים להם מדינה משלהם, וגדול הלחמם שלהם ומנהיגם הוא סולמן אלי-אטריש..."** אנחנו רוצים לברא במגע עם ראשי המורדים הדרוזים... **"כתוצאה מאותה פגישה ארבעה פרשים רוכבים צפונאז",** לכיוון צפון-מזרח למושבה מטולה, דרך העיירה הצבייה שבמורדות החרמון. תוך כדי תנו-עה ניתנת סקירה עניינית ופשוטה על ה-דרוזים, מתובלת בתיאורי גופים בעברית חסכנית, עניינית ומרתקת.

ההרפתקה הראשונה מתרחשת כאשר ירמיהו הנגבי מחלץ את איסמעין אלי-אטריש מידי רודפים הצרפתיים, מרפאו, ושולחו לדרכו. בדרך לעיירה סואיהה מגיעים ארבעת שליחי ההגנה לביקעה הלבנה. שם הם רואים את **"סיירי הסור הצבאי של הגנרל מישו המפורסם. החיילים היו לכובשים מרים כחולים-הדם..."** מתאוס פצי-חו את הדממה השלווה וריות פרוטות של רוכבים. הביקעה, שלפני רגע קט דממה וישקטה, מלאה עתה קולות עמממים של הרבה וריות. בין הפרשים והרגלים נפלו חללים ופצועים... **"תגובת שליחי ההגנה היא: 'אני שמח שהדרוזים ניצחו', מבראירקה שהחריש כל הזמן, אהובי חירות הם ונאבקים על הזכות להיות כרי-צינים בארצם. אין מילחמה נעלה יותר מן המלחמה לחרות, למולדת! מי כמנוני, היהודים, יודעים זאת. נזכור לשם מה אנו נלחמים בארץ-ישראל, החרשנו מאירקה צדק מאד. המזרח התיכון נחלק בין ה-מעצמות הגדולות, אנגליה וצרפת, לפי ה-חזוה של סייקס-פיקו, בלי לשאול לדעת העמים היושבים במזרח-התיכון."**

מוטב, אולי, לעצור כאן, ולאפשר לקור-רא להיכנס לאותה הרפתקה מופלאה בכור-חות עצמו. גם בספר זה, שבו חרג ביבר מעיסוקו בדמויות קיימות של החוויה ה-ארצישראלית, הוא מצליח לכבוש את החר-מר, להפכו למרקם שבמרתקת, עד שגם למבוגר אין מפריעות עוד האותיות ה-מנוקדות. עוד ספר על מדף המופת של הספרות הארצישראלית.

* יהואש ביבר — מרד הדרוזים; הוצאת עם עובד; 133 עמודים (כריכה קשה).

בחסף

ס. יזהרכארט

●● מינויי חב' ישראל-יורוקרד זכו השבוע בנספח לחשבונותיהם. בעל אופי תרבותי, כשירות מטעם חברת האש-ראי הנ"ל. המדובר במיבצע החתמה מיני-חד של הורים להורים במחירי הנחה מיוחדים. גולת הכותרת של המיבצע הם שני מאמרים, אחד של הסופר הרחובותי **"מילנסקי"** יזהר, על חינוך לקראת, והשני של המלחין הוותיק **נעים שריף**, על חינוך למוסיקה. הגיב על כך משורר נודע: **"ס. יזהרכארט ויורשרף בתשלור מים לעם קדוש"** ●● סיפורו של הסופר הירושלמי **אורי אורלב**, חיילי עופרת,

ס. יזהר

על חינוך לכסף

שראה אור בתודש שעבר בתרגום לאנגלית. של **הלל הקלן**, זכה לשבחי הביקורת הבריטית. **אליזבט ברידג'**, מבקרת ה-דיילי טלגרף, כתבה: **"הספר הוא מחווית כבוד נהדרת לרוח אנוש הלא-מנוצחת. הוא משאיר עלינו רושם חזק דווקא משום שנכתב באיפוק רב, בחוש הומור ואיפיון, מעודן של הדמויות..."** חיילי עופרת, הוס-רט בשעתו כמחזה עבור הטלוויזיה הישראלי, והוקרן בה כמה פעמים. בשנים האחרונות מתמסר אורלב לחיבור ספרי-ילדים, שהאחרון שבהם, קשה להיות אסיר, ראה אור החודש בהוצאת עם עובד. ●● מנהלה של הוצאת כתר, **נחמן אוריאלי**, נבחר ליושב-ראש מרכז הספר והדפוס. כסגנו נבחר **יהושע לוי** מדפוס ג'רוסלם 1900. ●● לפני שבועיים, כאשר הלך לעולמו האיש שהיה לאגדה בחייו, **אב-רהם סורמאלדן**, אביו מולידו של סיג-נון דן בן-אמוץ בשנות החמישים, היו שנזכרו כי לפני שנתיים, בעיקבות שמו-עט שווא, הספיד הסופר **בנימין תלמוז** את סורמאלדו במוסף לספרות של הארץ. אחרי שבוע פירסם התנצלות. על כי סר-רמאלדו ערדנו חי. ●● כתב ידיעות אחר-נות, **אליהו עמיקם**, כתב בשבוע שעבר על תוכנית לימודי הספרות בבתי-הספר: **"מן השירים המופיעים בתוכנית עולה, למשל, כי אציג (אורי צבי גרינברג)"** הוא כופר, מחלישים ופאציפיסט, כימעט כמו נתן זך, **עמוס עוז** או **ברונס** מלבישים אותו בתלבושת אהידה, שיראה בבית-הספר כפי שהם רוצים ש-ייראה..." ●● בדיקה שערכה קבוצת סופרים שחיפשה את הכתובת הרשמית של פא"ל קלוב ישראל (הסניף הישראלי של אירגון הסופרים העולמי), העלתה כי ה-כתובת היא כתובתו הפרטית של העסקן והצנזור **חיים תורן**, יור פאן קלוב הישראלי מזה מחצית דור: חיים תורן, רח' שמריהו לוין 19, ירושלים. השמועה מספרת, כי קרוב למאה סופרים ומחברים עבריים ורבים מתכוונים לפנות לכתובת זו, כדי לבקש להתקבל כחבר בפא"ל קלוב הישראלי ולהפכו על-ידי כך לאירגון ה-סופרים הישראלי הרשמי. ●●

טבק אוריגינל "ברטיס האשראי" היעיל ביותר בעולם

טבק אוריגינל הוא LEADER*
וכך גם אתה.

אם אתה גבר של "טבק אוריגינל" — אתה
זוכה לאשראי בלתי מוגבל בחברה,
בעסקים ו... אצל נשים.

* מוצרי הטיפוח לגבר "טבק אוריגינל"
זוכים מזה שמונה שנים ברציפות בתוארים
"המוצר הנבחר" "והקניה הטובה ביותר"

מי קולון, אפטר שייב, פרי אלקטריק שייב, (לפני גילוח חשמלי)
דיאודורנט ספריי, מקלון דיאודורנט (סטיק), אנטי פרספירנט ספריי,
טלק, מי שיער, קרם לשיער, משחת גילוח, קצף לגילוח, תכשיר לחות
לגוף, סבון תפנוקים.

TABAC
ORIGINAL

גם באריות שי מהודרות

פרסום ציחט

שוש וסרמן/יקי הלפרין

לפני 25 שנה

מדור התיאטרון של השבועון המליץ על הצגת "קובלן" בתיאטרון הקאמרי, בכיכובו של יוסף ידין. להצגה זו הוקרש מדור העורך וכתבה בת שני עמודים מצולמים. בשער הגיליון: אופנתית יעל ויינגרטן.

גיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה, בדיוק הקריש כתבת תחקיר נרחבת לנושאי המזרח התיכון, תחת הכותרת "מעצמה אחת סביבנו". הכתבה בחנה את התחזית של המהפכה המצרית ואת השפעתה הישירה והעקיפה על שאר מדינות המרחב. כתבו המשוטט של "העולם הזה" באירופה, עמוס קינן, החל כפירסום מדורו השבועי "הסכין המשוטט" בנוסף למדורו הקבוע "סכין בנב", שבמסגרתו פירסם את הסאטירות שלו.

* פרופסור סמואלסון בישראל * יוסף ידין והאשכנזים *

שמואל רוזן והמיקרופון * עמיקם גורביץ' וחוק הים

"העולם הזה" 882
תאריך: 15.9.54

ברוך השם

בספר-פרנסיסקו, ארצות-הברית, הומתק פסקידינו של פרנאק אבילו, שנאשם באונס ורצח, מ-400 ל-360 שנות מאסר, לאחר שהוא עירער לפני בית-הדין העליון.

סיר הסירים

בחיפה, גנבו אלמונים סיר חלב, שניצב בפתח דירתה של חנה רוזנברג, השאירו לחלבן הזמנה למנת חלב כפולה בשביל יום המחלת.

צלחות מעופפות

בתל-אביב, ברחוב המלך ג'ורג', פרצה מכונית לתוך מסעדה, שברה מיספר רב של צלחות, פצעה שניים מן הלקוחות.

כמו בבית

בקרבת רמלה, נמצא אברהם גראומן ישן בתוך מכונית חונה, הסביר לשוטרים, ש"חקרו אותו": "אשתי עשתה לי צרות. ישבתי במכונית ונסעתי לישון בחוף."

הצגה שניה

ברירד-היואניו, ברזיל, נעצר הכייס קרי לוס דה-סנטוס לחקירה שיגרתי, שוחרר, נעצר שנית, לאחר שנתגלה כי ארגון של אחד הבלשים נעלם בעת החקירה.

הקטנה בין שתי הרעות

בוינסוויל, ארצות-הברית, פירסם סוחר עשיר בעיתון את מיספרי החיוב לפתיחת קופת הפלדה שלו, לאחר שהעבירו גנבים את הקופה לאישם, הודיעו לו במכתב רשום: "אם תמסור לנו את המיספרים לפתיחת הקופה, נחזיר לך אותה ריקה ושלמה, אחרת נצטרך לפוצץ אותה בדי-נמיט."

אנשים

● אפתעה נעימה מחכה למושה שמיר: ח"כ מפא"י וחובב הארכיאולוגיה עקיבא גוברין מחפש מטבע מתאים מימי המכבים, כדי לתת לו כשי עברו ספרו מלך בשר ודם.

● הופעת באורה נעים השחקן יוסף ידין, מהתיאטרון הקאמרי, עבה הקול, אשר נסע לחיפה, לבוש בתלבושתו במחזה קובלן, ואסף בדרך שתי טרמפיסטיות בנות עדות-המזרח. ידין זכה למחמאה מקורית: "ברוך השם! כל האשכנזים האלה עברו ולא נעצרו, ועכשיו באת אתה ולקחת אותנו."

● סירב להפעיל את שפתיו שמואל רוזן, החידוגאי הישראלי, המבלה כעת את חופשתו בנהריה. כאשר נתבקש רוזן לתת ראיון מוקלט לקול-ציון לגולה, הגיד כי ראשו בשלילה ואמר: "כאשר יש לי חופש, איני יכול להסתכל על המיקרופון."

● בנהריה יושב גם עמיקם גורביץ', מי שהיה קריין קול ישראל, המשתתף בסרט גיבעה 24 אינה עונה, המוסרט בי עכו הסמוכה. כאשר נשאל גורביץ' כיצד הוא מגיש את עצמו בפנסיון המקומי, השיב בחיוך מריר: "איזה פנסיון? המש כורת מספיקה לי רק כדי לישון על שפת הים."

● סיפר שחקן תיאטרון אוהל, יורם מטמור, לאחר סיום הסרט הסרט גיבעה 24 אינה עונה, כי כאשר צולמו קטעי הסרט בעכו, ראתה ערבייה זקנה שני לגיונרים ירדניים (מבין משתתפי הסרט) ופרצה בועקת-שימחה: "אל-חמד אל-אללה, סוף-סוף באתם!"

מזון

החג השבת

בכל העולם מתחילים החגים בערב-החג ומסתיימים במוצאי-החג. בישראל הסתיים חג מיוחד במינו, דווקא בערב ראש-השנה.

חג זה ראוי לכינוי חג-הסוכר, או חג הצרכנים. הוא התחיל בפסח 1954, כאשר הוגדלה קיצבת הסוכר, והועמדה על 1200 גרם לנפש, בתוספת 500 גרם לתינוק עד גיל שנתיים. המנה לא הוקטנה אפילו לאחר שחדלו האזרחים לאכול מצות, ושבו לאכול חמץ — עובדה שעוררה תימהון רב.

למעשה, לא היה על מה לתמוה: טיב מנת הסוכר המוגדלת היה גרוע ביותר, ומישרד-הקצוב רצה לתת פיצוי לאזרחים אוכלי הסוכר הכהה והלחל.

אולם מישרד-האוצר לא היה מוכן לתת

העם

35 אלף אזרחים חשופים

שאר האזרחים לא שמו לב לכך. הם הלכו באותו היום לעסקיהם, כאילו לא קרה כלום. הם התלוננו על הקיץ שאין לו קץ, שמחו על הקיץ שנגמר סופלסוף, קראו על רעידת-האדמה באלג'יר ועל ההכנות לפלישה לאי קמוי, ליד פורמוזה. כאילו היה זה יום רגיל.

אולם אותו יום ראשון, השבוע, התי-כוננו 35 אלף אזרחים ואזרחיות ליום החשוב ביותר של חייהם. מכיוון שכולם היו רווקים ורווקות, לא יכלו להשוות את המאורע ליום הכלולות. מכיוון שאיש מהם לא שירת עדיין בצה"ל, לא יכלו להשוות ליום הגיוס. אולם גם בלי זה ידעו היטב את חשיבות המאורע.

אזרחים אלה לא היו בני-חורין לבטא את רגשותיהם. מגילת-העצמאות טרם חלה עליהם. לכל אחד מהם היה שליט בביתו, שהוביל אותו בידו.

בכל זאת היו הם האזרחים החשובים ביותר של מדינת-ישראל: תלמידי כיתה א', שטעמו השבוע את טעמו של יום ליי-מודים ראשון. הם היו חיל המאסף של 236 אלף תלמידי בתי-הספר העממיים.

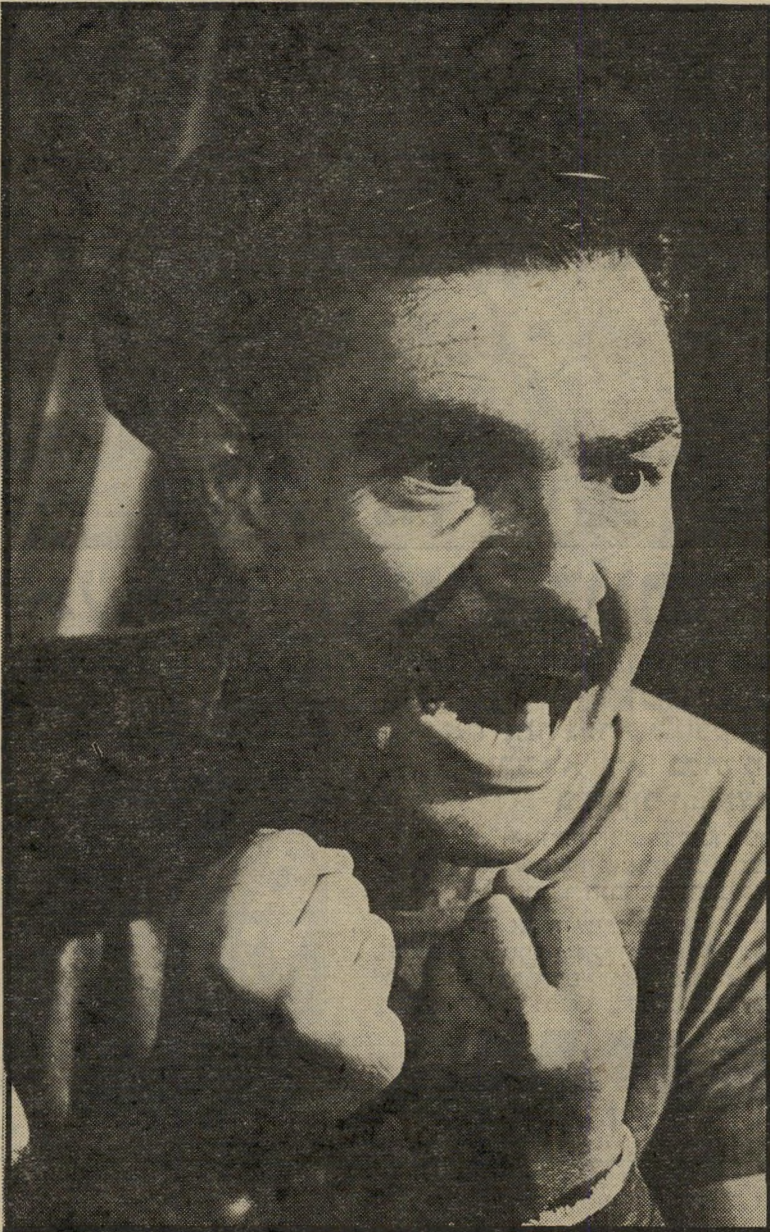
אזרחים אחרים יכלו להתבונן בהם מלמעלה למטה, לחשוב עצמם לאנשים גדולים. לילדים זה לא היה איכפת, הם יכלו להתמין. אומנם הם לא היו בעולם כשנולדו דה מדינת-ישראל, ועל כן לא יכלו להחשב לוותיקים, אבל הם ידעו, בסתר לבם: צוחק הצוחק אחרון.

כספים

סיבה קרובה יותר

"הכלכלה של ימינו דומה לגוף-אדם. כאשר נפגע אחד מתאיי-הגוף, חש הגוף כולו כאבים." השבוע דומה היה כי אימרה זו של הכלכלן האמריקאי, פרופסור סמואלסון, נתאמתה בישראל. הרחק מן הארץ, ליד חופי-סין, נתעבו חשרות סופה ותותחים רעמו מעל לאי קומוי. מפציצי סין-הלאומנית חלפו בשמי סין-העממית — ובו בזמן הורגשה תנועה בלתי-רגילה בבורסה התל-אביבית: הסובריין (מטבע הזהב), אשר נמצא בשפל מזה זמן רב, התחיל לעלות והגיע ל-25.5 ל"י היחידה. הדולר הירקרק הלך בעיקבות אחיו הר-זהב, ועלה תוך זמן קצר ל-25.5 ל"י הדולר.

אנשי הבורסה הסבירו את העלייה לפי שיטת-סמואלסון. אחרים הטילו ספק בכך, ותלו את העלייה בשער מטבע זר בסביבה אחרת, קרובה יותר: המלצת הממשלה על פתיחת בנק ממלכתי (בנק ישראל) והשר מועות על הדפסת שטרות-כסף ישראליים חדשים. אולם כל ההסברים לא שינו את העובדה: שער המטבע עלה.

השחקן יוסף ידין ברמות קובלן
"כל האשכנזים עברו ולא נעצרו..."

● בני שנתון זה שירתו במלחמת 1967 כחיילים סדירים.

● מחבר ספר היסוד בלימודי הכלכלה, מבוא לכלכלה.

מירק-לויאל / גרינבאום יונה

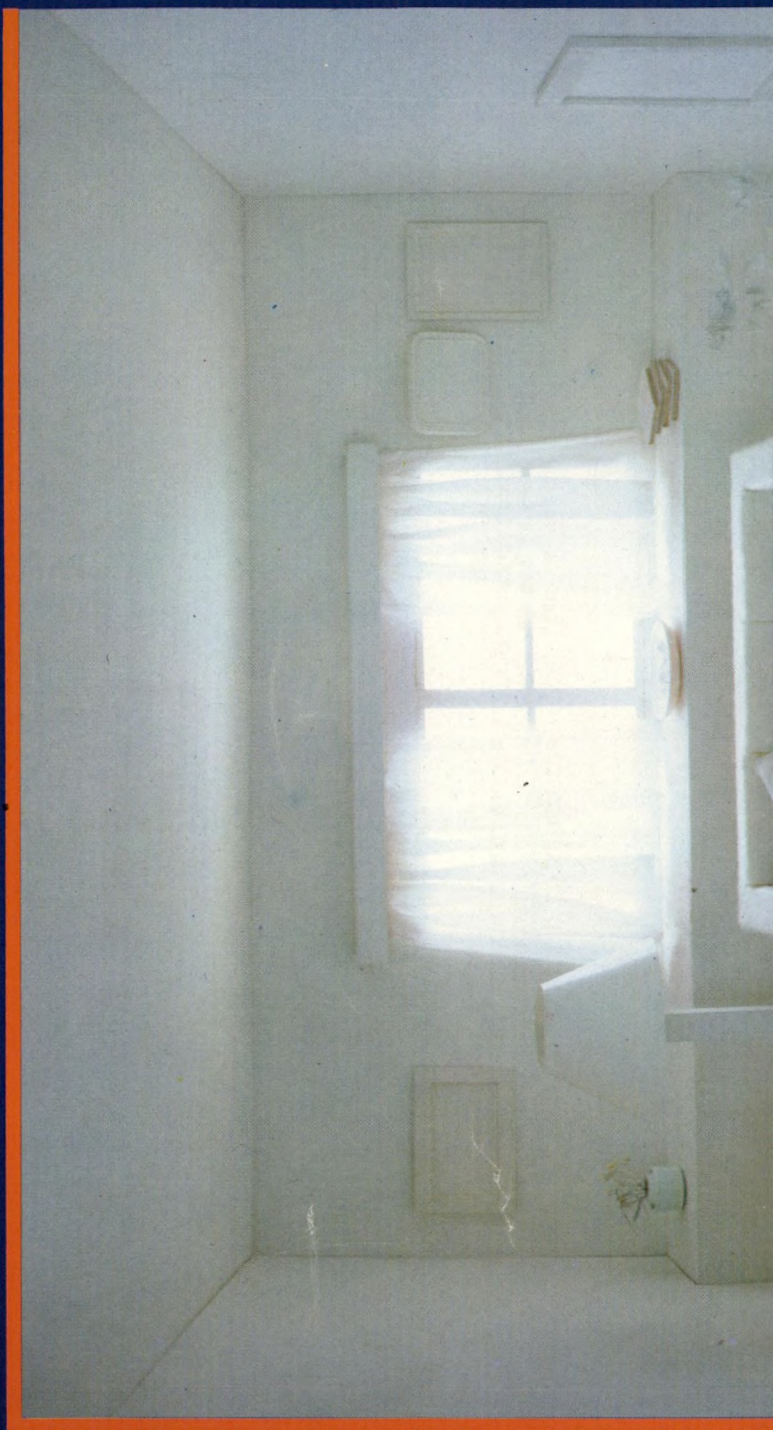

"בזק" - סדרת מוצרי הנקוי של עץ הזית

בזק

הנקיון חובג בבית

המחיר: 25.00 ל"י (כולל מ.ע.מ.)

שנה 43

88 עמודים

מספר 2193

ש"ח 12.979

העולם הזה

דאיון
מיוחד
עם
ג'יהאן סאדאט
הבת